

MIÉRCOLES 5 DE JULIO DE 2006
STŘEDA, 5. ČERVENCE 2006
ONSDAG DEN 5. JULI 2006
MITTWOCH, 5. JULI 2006
KOLMAPÄEV, 5. JUULI 2006
TETAPTH 5 IOYAI OY 2006
WEDNESDAY, 5 JULY 2006
MERCREDI 5 JUILLET 2006
MERCOLEDI' 5 LUGLIO 2006
TREŠDIENA, 2006. GADA 5. JŪLIJS
2006 M. LIEPOS 5 D., TREČIADIENIS
2006. JŪLIUS 5., SZERDA
L-ERBGHA, 5 TA' LULJU 2006
WOENSDAG 5 JULI 2006
ŚRODA, 5 LIPCA 2006
QUARTA-FEIRA, 5 DE JULHO DE 2006
STREDA 5. JÚLA 2006
SREDA, 5. JULIJ 2006
KESKIVIHKKO 5. HEINÄKUUTA 2006
ONSDAGEN DEN 5 JULI 2006

3-002

PRESIDENCIA DEL SR. BORRELL FONTELLES
Presidente

3-003

1 - Apertura de la sesión

3-004

(Se abre la sesión a las 9.05 horas)

3-005

2 - Presentación del programa de la Presidencia finlandesa (debate)

3-006

El Presidente. – De conformidad con el orden del día, vamos a proceder a la Declaración del Consejo sobre la presentación del programa de la Presidencia finlandesa.

Damos la bienvenida al Primer Ministro de Finlandia y a su Secretaria de Estado para Asuntos Europeos, así como al Presidente de la Comisión.

Tiene en primer lugar la palabra, en nombre del Consejo, el señor Vanhanen.

3-007

Matti Vanhanen, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin ja poliittisten ryhmien jäsenet, komission puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja, kunnianarvoisat vieraat, kiitän lämpimästi tilaisuudesta tulla keskustelemaan Euroopan parlamentin kanssa Suomen puheenjohtajakauden painopisteistä ja tärkeimmistä tavoitteista. Puheenjohtajuuden hoitaminen Euroopan unionissa on vaativa tehtävä, mutta samalla se on suuri kunnia ja etuoikeus, jonka Suomi hoitaa mielellään.

Yhteistyömme puheenjohtajavaltiona Euroopan parlamentin kanssa on käynnistynyt hyvin. Haluan kiittää parlamentin puhemiestä ja kaikkia niitä muita Euroopan parlamentin edustajia, jotka osallistuivat Suomen hallituksen ja parlamentin

väliseen tapaamiseen Helsingissä. Myös useat parlamentin valiokunnat sekä poliittiset ryhmät ovat vierailleet Suomessa ja käyneet hyödyllisiä keskusteluja puheenjohtajakautemme tavoitteista.

Suomi on koko jäsenyyskautensa ajan tukenut pyrkimyksiä tehostaa unionin instituutioiden toimintaa ja parantaa niiden välistä tiivistä yhteistyötä. Puheenjohtajana tulemme toimimaan tiiviissä ja hyvässä yhteistyössä Euroopan parlamentin kanssa. En tarkoita tällä vain parlamentin roolia yhteispäätösmenettelyssä tasaveroisena lainsäätäjänä neuvoston kanssa, vaan laajemmin unionin keskeisten tavoitteiden edistämistä.

Suomen oma kansallinen parlamentti, eduskunta, viettää juhlavuotta. Tänä vuonna tulee kuluneeksi 100 vuotta yksikamarisen eduskunnan perustamisesta sekä yleisestä ja yhtäläisestä äänioikeudesta. Kaikki, niin naiset kuin miehetkin, saivat samalla kertaa sekä äänioikeuden että oikeuden asettua ehdokkaaksi. Olemme ylpeitä tästä demokratiamme merkkipaalusta.

Suomessa eduskunta on tiiviisti mukana EU-asioiden käsittelyssä, ja sillä on paljon vaikutusvaltaa. Ehkä tämä kokemuksemme hedelmällisestä yhteistyöstä eduskunnan kanssa on omalta osaltaan tehnyt meille suomalaisille niin luontevaksi tiiviin yhteistyön myös Euroopan parlamentin kanssa. Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien työ ei ole päällekkäistä vaan kullakin on oma roolinsa unioniasioissa. Pohjimmiltaan niillä on kuitenkin sama perustavaa laatua oleva pyrkimys: demokratian vahvistaminen unionissa.

Suomi pyrkii puheenjohtajakaudellaan kääntämään unionin katsetta ulospäin ja eteenpäin. Meidän tulee miettiä, millaisen unionin haluamme 10–20 vuoden kuluttua ja miten se saavutetaan. Meidän on eurooppalaisina tunnistettava aikakautemme historialliset muutosvoimat, vastattava niihin ja tehtävä niistä kumppaneitamme. Globalisaation kohtaaminen on EU:n suuri haaste.

Maailma unionin ympärillä muuttuu ja jollemme pidä varaamme, jäämme siitä jälkeen yhä enemmän. Se olisi tuhoisaa ennen kaikkea lastemme, tulevien sukupolvien, tulevaisuuden kannalta. Heidän vuokseen Euroopan tulee lopettaa sisäänpäin katsominen ja miettiä myös pidemmällä tähtäimellä asemaamme globaalissa maailmassa. Maailma ympärillämme ei odota. Tulevaisuutemme vaatii meiltä konkreettisia toimia nyt, vaikka niiden vaikutukset näkyvätkin vasta myöhemmin.

Unionin päätöksentekokyvyssä on viime vuosina ollut toivomisen varaa ja kansalaiset ovat entistä kriittisempiä sitä kohtaan. En kuitenkaan yhdy pessimistisiin puheisiin unionin kriisistä vaan uskon, että sen tämänhetkiset ongelmat ovat voitettavissa. Rahoituskehysistä sopuun pääseminen ja edistymisen palveludirektiivin suhteen ovat esimerkkejä siitä, että unioni pystyy tärkeisiin päätöksiin, kun poliittista tahtoa löytyy. Uskon, että sitä löytyy kaikista unionin toimielimistä.

Euroopan unioni on arvoyhteisö, joka on olemassa kansalaisiaan varten. Sen vuoksi unionin alentunut legitimitetti, sen oikeutuksen ja uskottavuuden väheneminen kansalaisten silmissä on otettava vakavasti.

Osittain tässä tunteessa unionin legitimitetin heikkenemisestä on kyse siitä, etteivät kansalaiset tiedä, mitä unioni tekee heidän hyväkseen. Monia kansalaisten elämään konkreettisesti vaikuttavia asioita – kuten oikeutta asua, työskennellä ja opiskella kaikkialla unionin alueella – pidetään itsestään selvinä. Ei muisteta, että ne ovat mahdollisia nimenomaan unionin ansiosta.

Mutta tiedonpuute ei selitä kaikkea vaan unionin on myös pystyttävä parantamaan toimintaansa. Unionin on pystyttävä tuloksiin, joiden vaikutukset kansalaiset voivat nähdä omassa elämässään.

Unionin perustavaa laatua oleva lähtökohta, rauhan ja vakauden turvaaminen Euroopassa, on edelleen ajankohtainen. Sain siitä henkilökohtaisesti muistutuksen muutaman viikon takaisella Kroatian-matkallani – he haluavat unionin jäseniksi, jottei heidän tai heidän lastensa tarvitsisi enää koskaan nähdä sotaa.

Monilla muilla, koko ikänsä rauhan aikana eläneillä ihmisillä, on kuitenkin taipumus pitää rauhaa ja vakautta itsestään selvinä. Sen vuoksi se ei enää tunnu yksin riittäväksi antamaan unionille legitimitettiä. Kuten monet teistä ovat useasti todenneet, unionin on pystyttävä näyttämään kansalaisille hyödyllisyytensä myös muutoin, konkreettisemmin.

Unionin tarpeellisuuden osoittaminen onnistuu parhaiten hoitamalla tehokkaasti unionin perustehtäviä, erityisesti lainsäädäntötyötä. Sen me voimme ja meidän pitääkin tehdä nyt heti voimassaolevien perussopimusten pohjalta. Eurooppa ei voi jäädä odottamaan uusia päätöksentekosääntöjä vaan sen tulee aloittaa toimintansa tehostaminen heti. Unionin on näytettävä, että se pystyy ihmisten elämään vaikuttaviin tuloksiin eikä pelkästään kiistelemään institutionaalisista kysymyksistä.

Tehostaminen vaatii rohkeita päätöksiä Euroopan johtajilta ja päätöksentekijöiltä. Emme voi ajatella vain tätä hetkeä ja tulevia vaaleja vaan meidän on pidettävä mielessämme tulevien sukupolvien etu. Siksi on tehtävä myös päätöksiä, jotka

ovat ehkä tuskallisia nyt mutta jotka auttavat tulevaisuuden luomisessa. Tulee olla myös valmiutta tinkiä kansallisista kannoista ja huolehtia Euroopan kokonaisuudesta.

Unionin tulee keskittyä olennaiseen ja olla siinä olennaisessa tehokas. Se tarkoittaa toimintaa, josta unionin toiminnalla saadaan lisäarvoa verrattuna jäsenvaltioiden toimintaan yksinään. Tätä lisäarvoa voidaan saavuttaa hyvinvoinnin, turvallisuuden ja vapauden aloilla.

Tavoitteiden toteuttaminen alkaa työskentelytavoistamme. Avoimuus on olennaista – kansalaisten on tiedettävä, miten heitä koskevat päätökset syntyvät. Lisääntyvä poliittinen keskustelu Euroopassa on kaikkien etu. Tässä myös teidän tehtävänne on erittäin keskeinen.

Olen tyytyväinen siihen, että Eurooppa-neuvostossa päätimme lisätä neuvostojen istuntojen avoimuutta. Suomi tulee puheenjohtajavaltiona toteuttamaan kattavasti Eurooppa-neuvostossa hyväksytyjä periaatteita neuvoston työn avoimuuden lisäämiseksi.

Suomi pyrkii panostamaan avoimuuteen myös muilla tavoin, kaikessa käytännön työssä ja toiminnassa. Pyrimme siihen, että kaikki olennainen tieto olisi mahdollisimman nopeasti saatavissa puheenjohtajuussivuiltamme internetissä. Toisinaan tällaiset käytännön keinot vaikuttavat todelliseen tiedonsaantiin enemmän kuin poliittiset julistukset.

Suomi panostaa puheenjohtajakaudellaan parempaan sääntelyyn eli lainsäädännön laatuun sekä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden huomioimiseen. Tässä ei ole kyse pelkästään säädösten karsimisesta. Euroopan unionissa tarvitaan sekä uutta lainsäädäntöä että jo olemassa olevan ajan tasalla pitämistä. Näin unioni vaikuttaa ja reagoi aktiivisesti ympäröivän maailman muutoksiin. Tuemme tässäkin komission työtä.

Puheenjohtajavaltiona panostamme erityisesti siihen, että päätöksenteossa huomioidaan huolellisesti lainsäädäntöehdotusten taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristöön kohdistuvat vaikutukset. Tavoitteenamme on myös vauhdittaa komission antamia ehdotuksia, jotka tähtäävät lainsäädännön yksinkertaistamiseen ja ajantasaistamiseen.

Neuvoston työn pohjana on vuoden 2006 työohjelma, jonka valmistelimme yhdessä Itävallan kanssa. Työn jatkuvuuden vuoksi peräkkäisten puheenjohtajavaltioiden yhteistoiminta on erittäin tärkeää. Itävallan kanssa se on sujunut hyvin, ja jatkamme yhteistyötä aivan yhtä positiivisissa merkeissä meitä seuraavan Saksan kanssa.

Puheenjohtajavaltiona Suomi sitoutuu hoitamaan unionin asialistaa ja sen kaikkia asioita hyvin, tehokkaasti ja puolueettomasti. Se, että mainitsen tässä lyhyesti, mitä asioita Suomi aikoo puheenjohtajakaudellaan erityisesti painottaa, ei merkitse sitä, ettemme hoitaisi myös muita asioita hyvin. Joka sektorilla tarvitaan edistystä.

Suomi haluaa edistää keskustelua unionin tulevaisuudesta. Tähän keskusteluun liittyvät niin konkreettinen kysymys unionin perustuslakisopimuksen tulevaisuudesta kuin unionin laajentuminen.

Olen tyytyväinen siitä, että Eurooppa-neuvosto päätti kesäkuussa, että perustuslakisopimuksen suhteen siirrytään pelkästä tuumaamisesta aktiivisempaan vaiheeseen. Tämä kaksiraiteinen lähestymistapa on oikea: tehostamme toimintaa nykyisten sopimusten puitteissa samalla kun alamme pohtia perustuslakisopimuksen tulevaisuutta. Suomi aloittaa kaudellaan perustuslakisopimuksen tulevaisuuteen liittyvät konsultaatiot. Näillä jäsenvaltioiden ja instituutioiden kanssa käytävillä konsultaatioilla pohjustetaan vuoden 2007 ensimmäisellä vuosipuoliskolla, Saksan puheenjohtajakaudella, annettavaa raporttia.

Olen vakuuttunut siitä, että jäsenvaltioiden yhdessä neuvottelema sopimus on laajentuvalle unionille tarpeellinen. Suomessa hallitus on antanut sopimuksen ratifioimista koskevan esityksen eduskunnalle kesäkuun alussa, ja eduskunta käsittelee asian syysistuntokaudellaan. Näin Suomi omalta osaltaan ottaa kantaa neuvoteltuun sopimukseen.

Unionin laajentuminen on yksi Suomen puheenjohtajakauden keskeisistä kysymyksistä. Olen henkilökohtaisesti vakuuttunut siitä, että unionin laajentuminen on ollut menestystarina. Paitsi, että laajentuminen on keskeinen väline vakauden ja demokratian vahvistamisessa, se on myös yksi Euroopan strategisista vastauksista globalisaation haasteisiin. Tuoreet analyysit osoittavat viimeisimmän laajentumisen olleen selvästi hyödyksi sekä uusille että vanhoille jäsenvaltioille.

Eurooppa-neuvosto kävi kesäkuussa tärkeän keskustelun unionin vastaanottokyvystä. Olen hyvin tyytyväinen siitä, että unionin vastaanottokykyä ei asetettu uudeksi jäsenyyskriteeriksi. Hakijavaltioille ei pidä asettaa uusia jäsenyyskriteerejä, mutta toisaalta olemassa olevista tulee ehdottomasti pitää kiinni. Lähtökohtani on, että unionin tulee jatkossakin säilyä avoimena yhteisenä. Jäsenyyskriteerit täyttävillä eurooppalaisilla valtioilla tulee olla mahdollisuus päästä jäseniksi.

Puheenjohtajakaudellamme tehdään päätös Romanian ja Bulgarian jäsenyyden toteutumisen ajankohdasta. Myös Turkin ja Kroatian jäsenyysneuvotteluja viedään eteenpäin saavutetun edistymisen ja komission raporttien pohjalta.

Puheenjohtajavaltiona tulemme myös tukemaan Länsi-Balkanin maiden eurooppalaista perspektiiviä. Kuluva vuosi on monin tavoin ratkaiseva Länsi-Balkanin tulevaisuuden kannalta. Kosovon asemaan liittyvä prosessi on syksyllä todennäköisesti ratkaisuvaiheessa. Puheenjohtajana toivomme, että osapuolet saavuttavat tuloksia presidentti Martti Ahtisaaren johdolla käytävissä vaativissa neuvotteluissa vuoden loppuun mennessä.

Erittäin tärkeä alue Suomen puheenjohtajakaudella on unionin ja sen jäsenvaltioiden kilpailukyky, niiden menestyminen globaalissa kilpailussa. Panostamme niihin puheenjohtajakaudellamme laaja-alaisesti neuvoston eri kokoonpanoissa.

Olenainen kysymys on, mistä Eurooppa löytää taloudellisen kasvun perustan. Suomen vastaus on, että se löytyy muun muassa innovaatioista, energiaratkaisuista, työn laadusta ja tuottavuudesta, maailmankaupan avoimuudesta, maahanmuutosta ja hyvin toimivasta sosiaaliturvasta.

Päävastuu kilpailukyyn suhteen on jäsenvaltioilla, joiden tulisi ottaa siinä vahva omistajuus. Myös unionin tulee hoitaa oma osansa. Suomi pyrkii pääsemään tuloksiin tutkimuksen 7. puiteohjelman suhteen. Samoin tuloksiin pyritään kemikaaliasetus REACHin, palveludirektiivin, työaikadirektiivin sekä kansainvälisiä verkkovierailuja sääntelevän asetuksen suhteen.

Haluamme edetä laaja-alaisen innovaatiopolitiikan kehittämisessä. Nostamme sekä neuvoston lainsäädäntötyössä että Lahdessa järjestettävässä valtionpäämiesten tapaamisessa esille aloitteita, joilla luodaan innovaatioiden synnyttämiseksi ja tehokkaalle käyttöön otolle suotuisa ympäristö. Kyse on kysyntävetoisesta innovaatiopolitiikasta. Lahdessa valtionpäämiehet voivat vauhdittaa tarvittavia päätöksiä.

Laaja-alainen innovaatiopolitiikka edellyttää unionin yhteisen toiminnan ja päätöksenteon tehostamista muun muassa standardisoinnissa, henkisen omaisuuden suojassa ja rahoitusmarkkinoiden kehittämisessä. Yhtä lailla tärkeää on vauhdittaa opiskelijoiden ja tutkijoiden liikkuvuutta, korkeakoulujen yhteistyötä sekä eurooppalaisen huippuosaamisen keskittymien luomista. Haluan myös painottaa avoimen maailmantalouden tuoman kilpailun myönteistä vaikutusta innovaatioiden käyttöönotolle.

Eurooppa tarvitsee lisää henkisten ja materiaalien resurssien liikkuvuutta. Innovaatiopolitiikan tukijalka löytyy unionin sisämarkkinoista ja niiden edelleen kehittämisestä.

Sisämarkkinoiden tehokkaan toiminnan esteitä on raivattava, jotta taloudellisesta integraatiosta voitaisiin täysimääräisesti hyötyä. Sisämarkkinat ovat EU:n kivijalka. Tätä ei pidä unohtaa. Palvelumarkkinoiden merkitys on tässä suuri ja on erittäin hyvä, että palveludirektiivistä ollaan pääsemässä ratkaisuun. Euroopan parlamentin rooli on ollut ratkaisevan tärkeä. Toivon, että direktiivin lopullinen hyväksyntä voisi tapahtua suoraan Euroopan parlamentin toisessa käsittelyssä.

Myös energiaa koskevat ulkosuhteet ovat asialistalla Lahden epävirallisessa valtionpäämiesten tapaamisessa. Venäjän presidentti Vladimir Putin on kutsuttu tapaamisen jälkeiselle illalliselle, jolloin hänellä ja EU-valtioiden johtajilla on mahdollisuus vapaamuotoiseen keskusteluun.

Kohtuuhintaisen energian saannin turvaaminen kuuluu Euroopan taloudellisen menestyksen edellytyksiin. Kaikkia jäsenvaltioita koskevat energian hintojen nousuun, toimitusvarmuuteen ja ilmastonmuutokseen liittyvät haasteet. Energiapolitiikan valinnat ovat pitkälti kansallisia kysymyksiä. Euroopan unioni tarvitsee kuitenkin yhteisiä energiapolitiikan linjoja ja erityisesti johdonmukaista politiikkaa käsitellessään energian ulkosuhteita. Suomen puheenjohtajakaudella haluamme edistää strategista keskustelua siitä, millä tavoin energiapolitiikan tavoitteiden tulee näkyä unionin ulkosuhdetoiminnassa.

Energian käytöllä ja energian lähteiden valinnalla on kiinteä yhteys aikamme vakavimpaan ympäristöuhkaan, ilmastonmuutokseen. Ilmastopolitiikan osalta erityisen tärkeä kysymys on neuvotteluiden edistäminen YK:n ilmastopoliittisjärjestelmän kehittämisestä vuoden 2012 jälkeen. Suomi pyrkii puheenjohtajana edistämään kansainvälisesti sellaisia keskusteluja, jotka voivat johtaa EU:n tavoitteen mukaisesti kaikki ilmastonmuutoksen kannalta keskeiset maat kattavaan kunnianhimoiseen sopimusjärjestelyyn. Kattava pohja edesauttaisi paitsi ilmastohaasteeseen vastaamista mahdollisimman tehokkaasti myös EU:n kilpailukyyn turvaamista.

Molemmat aiheet – energia ja ilmastonmuutos – ovat vahvasti esillä Suomen puheenjohtajakaudella kolmansien maiden kanssa pidettävissä huippukokouksissa, mukaan lukien kymmenvuotisjuhlaa Helsingissä viettävä EU:n ja Aasian maiden Asem-huippukokous.

Olen hyvin tietoinen siitä, että miljoonat eurooppalaiset pelkäävät globaalia kilpailua ja että he sen vuoksi vastustavat myös monia muutoksia. Tämä pelko on tullut esille muun muassa palveludirektiivin käsittelyssä. Tämä pelko on otettava vakavasti. Korostan, ettei kilpailukykyä Euroopassa yritetä kohottaa hinnalla millä hyvänsä ja seurauksista välittämättä. Pitää olla tasapaino uudistusten, sosiaalisen turvallisuuden ja ympäristön kestävyuden välillä. Usein kuitenkin uudet toimintatavat ja moderni tekniikka edistävät sekä talouden kasvua että hyvinvointia ja vähentävät ympäristöpäästöjä.

Eurooppalaisten hyvinvointiyhteiskuntien säilyttäminen edellyttää kilpailukyvyyn parantamista, työllisyysasteen nostamista ja työn tuottavuuden parantamista. Tuloksia on haettava läheisessä yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa. On etsittävä uutta joustavuuden ja turvallisuuden tasapainoa. Tämän vuoksi Suomi isännöi juuri Lahden valtionpäämiestapaamisen alla ylimääräisen sosiaalihuippukokouksen, jossa käsittelemme näitä teemoja.

Unionin ulkosuhteilla on yhteys talouteen, sillä unionin ulkopoliittisen toiminnan perusta on sen taloudellinen vahvuus. Kiinnostavuus ja houkuttelevuus kauppakumppanina antaa meille vaikutusvaltaa. EU:sta on tullut maailmanlaajuinen toimija, jolla ei ulkoisessa toiminnassaan ole varaa tuumaustaukoon.

Suomen puheenjohtajakaudella lujitetaan EU:n kansainvälistä roolia ja vahvistetaan toiminnan johdonmukaisuutta. Unionilla on moniin muihin kansainvälisiin toimijoihin verrattuna kattava valikoima välineitä käytössään. Niitä tulee käyttää yhdenmukaisesti, on sitten kysymys ulko-, kauppaa-, kehitys- tai ihmisoikeuspolitiikasta. Unionin ääni kuuluu maailmalla yhtenäisenä vain, jos se on yhtenäinen.

Kehitämme edelleen unionin kriisinhallintaa. Nopean toiminnan joukkojen on oltava täydessä valmiudessa vuoden 2007 alussa. Siviili- ja sotilaallisen kriisinhallinnan yhteensovittamista jatketaan.

EU:n suhteet Venäjään sekä pohjoinen ulottuvuus ovat Suomen puheenjohtajakauden painopistealueita. Myös Länsi-Balkan, transatlanttiset suhteet sekä Aasia ovat vahvasti esillä asialistalla.

EU:n ja Venäjän suhteet eivät rajoitu vain kauppaan ja energiaan vaan tavoitteena on laaja-alainen kumppanuus, jossa meitä yhdistävät eurooppalaiset arvot ja maailmanlaajuiset intressit. Tavoitteena on saada Venäjä yhä tiiviimmin mukaan demokraattiseen eurooppalaiseen yhteistyöhön yhteiskunnan eri osa-alueilla. Siinä tarvitaan lisää vuorovaikutusta EU-valtioiden ja Venäjän välillä, myös opiskelijavaihtoa, kulttuuriyhteistyötä ja kansalaisyhteiskunnan aktiivista panosta.

Suomen puheenjohtajakaudella keskustellaan uudesta sopimuskehikosta ensi vuoden lopulla päättyvälle EU:n ja Venäjän kumppanuus- ja yhteistyösopimukselle. Pohjoisen ulottuvuuden osalta olemme päässeet jo pitkälle – uusi poliittinen kehys sopimus allekirjoitetaan syksyn aikana. Pohjoisen ulottuvuuden kehittyminen on arvokasta myös muun Itämerellä harjoitettavan yhteistyön kannalta.

Edellä sanotun ohella panostamme luonnollisesti Lähi-itään ja muihin maailman kriisialueisiin. Olemme erittäin huolestuneita palestiinalaisalueen tilanteesta, josta on tänään tärkeä erilliskeskustelu. Ulkosuhteissa yllätykset ovat enemmän sääntö kuin poikkeus. Suomi on myös valmistautunut kantamaan puheenjohtajan vastuun eteen tulevista yllätyksistä.

Suomen puheenjohtajakaudella tehdään perusteellinen poliittinen arviointi vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueella saavutetusta edistymisestä. Tarvitsemme konkreettisia toimia, tehokasta päätöksentekoa sekä jo tehtyjen päätösten tinkimätöntä kansallista täytäntöönpanoa. Tampereen huippukokous antoi vuonna 1999 suunnan oikeus- ja sisäasioiden kunnianhimoiselle ja demokraattiselle kehittämiselle. Nyt vuonna 2006 Haagin ohjelman arvio antaa mahdollisuuden oikeus- ja sisäasioiden eurooppalaisen yhteistyön aktiiviseen eteenpäin viemiseen.

Kansalaiset odottavat Euroopan unionilta tehokkaita toimia kansainvälisen rikollisuuden, ihmiskaupan ja terrorismin torjunnassa. Suomen puheenjohtajakaudella koetellaan jäsenvaltioiden poliittista halua sitoutua päätöksenteon tehostamiseen, erityisesti poliisi- ja rikosoikeuden alalla. Työskentelyä voidaan tehostaa, mikäli jäsenvaltiot ovat valmiita siirtämään määräenemmistöpäätöksiin ja yhteisöllistämiseen tällä alalla. Saimme tätä koskevan selvitystehtävän yhdessä komission kanssa viimeisimmältä Eurooppa-neuvostolta.

Korostan, ettei poliisi- ja rikosoikeudellisen alan yhteistyössä ole kyse rusinoiden poimimisesta pullasta. Emme yritä saattaa perustuslakisopimusta voimaan keittiön kautta, sillä muutokset voidaan tehdä jo Nizzan sopimuksen pohjalta.

Suomi haluaa vahvistaa myös vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toteutumista oikeudellisessa yhteistyössä. Kun toisen jäsenvaltion tekemät tuomiot ja oikeusviranomaisten päätökset laitetaan toteen sellaisenaan, voidaan konkreettisesti tehostaa laajojen, rajat ylittävien rikosten tutkintaa sekä nopeuttaa oikeudenkäyntejä. Hyvä esimerkki tästä on eurooppalainen pidätysmääräys, jonka ansiosta rikoksesta epäiltyjen luovutusajat ovat lyhentyneet yli puolesta vuodesta jopa yhteen päivään.

Viimeaikaiset tapahtumat, muun muassa Kanarian saarilla ja Maltalla, ovat nostaneet laittoman maahanmuuton jälleen otsikoihin. Unionin käytössä olevia keinovalikoimia on tutkittava laajasti, mukaan lukien sopiminen yhteisistä linjauksista laillisessa maahanmuutossa. Rajavalvonnan tehostaminen on vain yksi, vaikkakin tärkeä osa ratkaisua. Yhteistyön merkitystä laittoman maahanmuuton alkuperä- ja kauttakulkumaiden kanssa ei voida liikaa korostaa. On huolehdittava siitä, että unionin yhteinen turvapaikkajärjestelmä on valmis vuoteen 2010 mennessä. Unionin on pystyttävä takaamaan

suoja niille, jotka sitä tarvitsevat yhtäläisten menettelyjen ja lainsäädännön pohjalta. Huomiota on kiinnitettävä myös muuttoliikerekysymysten ulkoiseen ulottuvuuteen ja kumppanuuteen naapurimaidemme kanssa.

Kuten jo alussa totesin, instituutioiden sekä eurooppalaisen ja kansallisen tason yhteistoimintaa tulee edelleen kehittää. Kiitän tänään teitä erityisesti tästä tilaisuudesta esitellä Suomen puheenjohtajakauden painopisteitä ja keskustella kansanne niiden edistämisestä. Odotan mielenkiinnolla kommenttejanne sekä tänään että myöhemmin sekä täysistuntosalissa että muissa yhteyksissä.

Keskustelu Euroopan kehittämisestä on tärkeää poliittisista eroista riippumatta. Euroopan parlamentin ryhmäjohtajat osoittivat esimerkiksi kansalaistilaisuudessa Helsingissä kesäkuun alussa sekä halua että kykyä eurooppalaisen asialistan edistämiseen. Me Suomessakin olemme tottuneet tekemään tuloksellista poliittista yhteistyötä yli puoluerajojen. Se on luontevaa myös eurooppalaisella tasolla.

Toivon yhteistyöltämme seuraavan kuuden kuukauden aikana parhaita mahdollisia tuloksia. Saavun mielelläni Euroopan parlamentin kuultavaksi Suomen kaudella järjestettävien huippukokousten yhteydessä.

Me elämme suurten haasteiden aikaa. Unionin pitää katsoa eteenpäin, tarttua rohkeasti uudistuksiin ja osoittaa poliittista tahtoa kehittää Eurooppaa. Uskon, että monessa asiassa oikea vastaus on enemmän Eurooppaa, ei vähemmän.

Alkavaa puheenjohtajuutta on jo ehditty luonnehtia eräänlaiseksi ylimenokaudeksi. Sen aikana hoidettaisiin vain juoksevat asiat ja valmistauduttaisiin aikaan, jolloin edellytykset tarttua unionimme suuriin kysymyksiin olisivat käsillä. On kuitenkin sanottava selkeästi, että vaikka Euroopan unionissa olisikin tiettyä odottelevaa mielialaa, muu maailma ympärillämme ei pysähdy. Olisi väärin yhteisen Eurooppamme tulevia sukupolvia kohtaan, jos ummistaisimme silmämme historiallisilta haasteiltamme ja jäisimme odottelemaan aikaa parempaa. Se aika on tässä ja nyt.

(Suosionosoituksia)

3-008

José Manuel Barroso, *President of the Commission*. – Mr President, I am delighted that, after the excellent Austrian Presidency, we can now work in tandem with the Finns. In Helsinki a few days ago, Prime Minister Vanhanen and I agreed that our two teams should work as one. Let us join efforts between the Presidency, the Commission and Parliament. Europe needs the clear, dynamic harmony which Finland brings.

I welcome the presentation by the Prime Minister, Mr Vanhanen. He has shown that the next six months present an opportunity to demonstrate what we mean when we talk about a Europe of results, to deliver on important dossiers of concern to our citizens, to move towards the next stage in the constitutional question, to steer the discussion on enlargement. In short, to follow the twin-track approach which I outlined to this House last month – an approach that was endorsed by the European Council – to move from a period of reflection to a period of engagement.

Let me pick up just some of the themes raised by Prime Minister Vanhanen.

I shall start with a simple, important point concerning enlargement. It is one of the most successful policies of the European Union, an extraordinary achievement in exporting freedom and opportunity across our continent. Many of us here today have benefited from this policy. We should be proud of our enlargement policy. I was very pleased that the last European Council reaffirmed that we will honour existing commitments.

However, on enlargement, as on so much of European policy-making, there is a popular debate with which we must engage. I welcome that debate. I want that debate. It is important to show that Europe does not enlarge by default, that enlargement is a conscious choice that is of benefit to all, that far from being a negative factor, an enlarged Europe is a precondition for a powerful Europe, for a Europe that really counts in the world.

That is why this autumn the Commission will report on the enlargement process as a whole, to set up the debate at the December European Council. This will include the analysis of the capacity of an enlarged Europe to function properly. This will be a serious, rigorous exercise. Nothing else will satisfy the public demand for more certainty and confidence.

We must take the same serious and correct approach to Turkey. I welcome the fact that negotiations are under way. It will be a long road, sometimes a very bumpy one. What matters is that we are open, honest and fair. Turkey must fulfil its commitments, just as the European Union must fulfil its commitments. Turkey's commitments include respect for the Ankara Protocol.

Each Presidency brings its own particular expertise to the European Union. In Finland's case it also brings a deep knowledge of and cooperation with its neighbours, including Russia.

I strongly support the emphasis placed by the Presidency on the relationship with Russia. Earlier this week the Commission adopted a recommendation for a comprehensive agreement that we hope will bring – because we believe it is in our interests as well as Russia's – a new quality to the European Union's relations with Russia, building on the existing partnership and cooperation agreement. We are proposing to move towards a free trade area to be completed once Russia accedes to the WTO. At the same time, we propose a partnership approach for energy, based on mutual interests and agreed principles.

Next week Prime Minister Vanhanen and I will travel to St Petersburg for the G8 Summit to determine, I hope, a new framework for the global energy challenges which require a global response. For energy, as for climate change, we need this global response. We will follow this up in turn at the October and December European summits. It is clear that on Russia – as on so many external issues – Europe has greater power when it works in a united and coherent way, and I hope the Member States will approach this issue precisely in that way.

The Commission looks forward to the Finnish Presidency taking forward the negotiations on the next generation of Northern Dimension partnerships. The ultimate result should be a shared policy with common ownership by all players, including Russia. The Northern Dimension will become a permanent forum on northern issues and concerns. In this context, the Commission has taken good note of this Parliament's aspiration to establish a parliamentary forum.

The European economy is picking up pace. This is good news and we should build on it. I welcome the Finnish Presidency's intention to drive forward the new Lisbon Strategy and to focus on research, innovation and education – the knowledge triangle. In this area, as well as in others, we must move from reflection to engagement, to real delivery. Political support must now be translated into concrete actions which create a more innovative climate in Europe.

My Commission will prepare a short paper on innovation to prepare for the Lahti informal summit. We must promote the European Research Area, including the European Institute of Technology, which should be a flagship project and symbol of the knowledge-based European economy. We must accelerate the drive to ensure open and interoperable standards and promote those standards worldwide. We must promote effective mechanisms – like venture capital – to finance innovation by European companies, having in mind also small and medium-sized companies.

Last week the Commission adopted proposals for an ambitious programme for increased security and more efficient justice for Europe's citizens in a way that respects and protects their rights. This is a key feature of our Europe of Results agenda. I share the Finnish Presidency's determination to move this dossier forward. The European Union will return to Tampere for the informal Justice and Home Affairs Council in September, to deepen European integration in this crucial area.

The case for deeper and more dynamic European action is clear: against those who plot against our values, freedom and democracy; against those who traffic in human beings, especially women and children; against illegal migration and those who exploit people in the workplace. We should not wait for the next tragedy in order to advance European integration in these areas: we must act now to prevent it.

We must implement better what already exists. For example, everybody agrees that sexual exploitation of children is a repugnant crime, yet only five countries have transposed the framework directive. Everybody agrees on the need to act against terrorism and organised crime, yet several Member States have not transposed effectively key legislation, such as the framework decision on terrorism.

To achieve our goals, we must improve our procedures. It is not coherent to proclaim the ends – on the fight against crime, terrorism, illegal immigration – but not provide the means.

The Commission believes the Community method, including proper European democratic scrutiny by this Parliament, should be spread to police and judicial cooperation in criminal matters and legal migration. That is what we said in our Citizens' Agenda paper of 10 May. We are therefore now proposing to use the existing Treaty articles to make this change. The Commission is opening the interinstitutional debate and based on the results of that debate we will present formal proposals. I very much welcome the clear remarks made just now by Prime Minister Vanhanen.

We know there are political sensitivities, and we are ready to address those political sensitivities, but our procedures must catch up with reality.

Any step we take to improve our cooperation in security and justice matters must be matched with an extended protection of the individual citizen's human and civic rights. This is for us a question of principle.

Law is the source of strength of the European Union, not intergovernmental backroom deals outside Parliamentary scrutiny and judicial review. That is why I also welcome the commitment of the Finnish Presidency to everything associated with the transparency agenda. Transparency, subsidiarity, better regulation should not be seen, as sometimes they are seen, as just technical matters; they are political matters. It is the democratic accountability agenda of our Union

and we, the European Commission, stand ready to move forward on all those issues – transparency, better regulation and real subsidiarity – because this is a question of democratic accountability.

I have picked out only a few of the priorities of the Finnish Presidency. There are other priorities we fully share, including matters of immediate concern such as the deadlock in the Doha trade round.

The last few presidencies have helped the European Union resolve internal problems or lay the path towards their resolution. Now we need a change of gear from reflection to engagement, to a Europe which is looking forwards and outwards.

I welcome this. An open Europe, a more self confident Europe, a forward-looking Europe is what we need. Let us renew our energies to engage more deeply, more coherently and more effectively with the world around us. By exporting our values, by promoting our interests in the world, we can strengthen our identity and confidence. I look forward to doing just that in the next six months with the Finnish Presidency and with Prime Minister Vanhanen.

(Applause)

3-009

Hans-Gert Poettering, *im Namen der PPE-DE-Fraktion*. – Herr Präsident, Herr Präsident des Europäischen Rates, Herr Kommissionspräsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Die Welt befindet sich im Fußballfieber, aber Europa hat schon gewonnen: Der Weltmeister wird aus der Europäischen Union kommen, und die vier besten Mannschaften kommen aus Mitgliedstaaten der Europäischen Union. Der Präsident der Kommission hat vom Selbstbewusstsein gesprochen.

(Beifall)

Deswegen sage ich: Lasst uns selbstbewusst sein, aber nicht übermütig! Was die Fußballer uns jetzt lehren — der friedliche Wettbewerb —, ist eine wunderbare Sache. So soll es in Europa und in der Welt sein, friedlicher Wettbewerb, *fair play*. Wenn das die Grundlage ist, werden wir auch erfolgreich sein. Wer könnte das besser repräsentieren als Finnland.

Herr Ministerpräsident, es war eine gute Begegnung, die wir als Fraktionsvorsitzende mit Ihnen in Helsinki hatten: effektiv, professionell, transparent, nicht spektakulär — denn es ist meistens so, dass diejenigen, die etwas Spektakuläres ankündigen oder wollen, scheitern, weil sie es nicht erfüllen können.

Europa ist wie eine Kette. So ist es auch mit den Präsidentschaften. Wir hatten die österreichische Präsidentschaft. Jetzt haben wir die finnische Präsidentschaft, danach die deutsche, die portugiesische, die slowenische und anschließend die französische Präsidentschaft. Jedes Glied dieser Kette muss stark sein. Wenn wir diese Kontinuität sehen, werden alle Präsidentschaften erfolgreich sein. Die Erfahrung zeigt, dass nicht nur die Präsidentschaften der so genannten großen Länder erfolgreich sind, sondern sehr oft waren es gerade die Präsidentschaften der kleineren Länder. Wir wünschen Finnland viel Erfolg und stehen an Ihrer Seite!

Der 25. März 2007, der Tag der Erinnerung an 50 Jahre Römische Verträge, fällt nicht in die finnische, sondern in die deutsche Präsidentschaft. Wir begrüßen ausdrücklich, dass die Kommission vorgeschlagen hat, dass es eine gemeinsame Erklärung von Europäischem Rat, Kommission und Parlament geben soll. Unsere Fraktion schlägt vor, dass wir schon unter finnischer Präsidentschaft die Vorbereitung inhaltlicher und organisatorischer Art beginnen, und wir schlagen die Einsetzung einer Arbeitsgruppe vor, die sich auf politischer Ebene mit den Vorbereitungen befasst. Daran muss natürlich auch die nächste Präsidentschaft beteiligt werden, aber die Arbeiten müssen jetzt unter finnischer Präsidentschaft beginnen.

Am 25. März sollte nicht nur der Gipfel stattfinden, der natürlich wichtig ist und zu dem die deutsche Bundeskanzlerin nach Berlin eingeladen hat, sondern es sollte auch etwas in Rom veranstaltet werden. Dort wurden die Römischen Verträge vor fünfzig Jahren unterzeichnet, und ich höre, dass die katholische Kirche etwas vorbereiten will.

(Zwischenruf von Herrn Cohn-Bendit)

Ich würde es sehr begrüßen, lieber Kollege Cohn-Bendit, wenn sich auch die Grünen, mit denen wir ja in einem friedlichen Wettbewerb um die Einigung Europas stehen, ebenso wie die Wirtschaft und die Gewerkschaften daran beteiligen würden, denn dies ist unser gemeinsames Europa, das nicht nur einer Parteienfamilie gehört. Darum sollten sich alle daran beteiligen.

(Beifall und Zwischenruf von Herrn Schulz)

Es wird Inhalt der Rede des Kollegen Schulz sein, wie die Grünen sich verhalten wollen. Ich bin mit Ratschlägen immer zurückhaltend und will meine Zeit nicht dazu nutzen, dem Kollegen Schulz auf seine Zwischenrufe zu antworten.

Ein Thema bei Ihnen, Herr Präsident des Europäischen Rates, werden die Beziehungen zu Russland sein. Wir begrüßen das natürlich sehr, wir sagen auch, dass wir Russland als einen soliden, stabilen und hoffentlich demokratischen Partner brauchen. Aber mit dieser Politik der Umarmungen und des Schulterklopfens muss Schluss sein! Wir sagen Ja zu gemeinsamen Interessen, auch bei der Energieversorgung, aber wir müssen Russland auch sagen, dass die Menschenrechte gewahrt bleiben müssen. Vor einigen Tagen war der Anwalt des Industriellen Herrn Chodorkowski bei mir. Es ist nicht akzeptabel, wie man diesen Mann in den russischen Gefängnissen behandelt — und das ist ja nur eines von vielen Beispielen. Hier müssen wir unsere Stimme erheben!

(Beifall)

Herr Präsident des Europäischen Rates, der Präsident des finnischen Parlaments, Herr Lipponen, hat auf der Parlamentarierkonferenz angekündigt, die wir unter Beteiligung des österreichischen Vorsitzes und der Kommission in Brüssel hatten, dass es auch eine Parlamentarierkonferenz des Europaparlaments und der nationalen Parlamente geben soll. Wir unterstützen das sehr, weil wir der Meinung sind, dass die nationalen Parlamente und das Europäische Parlament sehr viel enger zusammenarbeiten müssen. Wenn wir dies tun und gewisse Vorurteile abbauen sowie gemeinsam am Projekt Europa arbeiten, werden wir erfolgreich sein. Ich wünsche Ihrer Präsidentschaft im Namen der EVP-ED-Fraktion viel Erfolg! Sie haben uns an Ihrer Seite, wenn es um unsere gemeinsame Zukunft in Europa und in der Welt geht!

(Beifall)

3-010

Martin Schulz, a nome del gruppo PSE. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, per rendere omaggio alla squadra azzurra comincerò il mio discorso in italiano.

3-011

Herr Präsident! Hier steht ein trauriger deutscher Fraktionsvorsitzender, aber ein glücklicher sozialistischer Vorsitzender. Die meisten meiner Kollegen aus Italien sind heute Morgen nicht hier. Es sei ihnen verziehen.

„Wir brauchen mehr Europa“, das sagte Herr Vanhanen in seiner Rede. Sie haben Recht! Das, was Sie an Kapitelüberschriften zu Ihrem Programm genannt haben, also globale Herausforderung, neue Lissabonner Strategie, Energie, Partnerschaft, all diese Dinge sind ja im Rahmen des nationalen Staates nicht mehr zu lösen.

Kein einzelnes Land der Europäischen Union — kein großes und kein kleines — kann diese Herausforderungen ökonomischer, ökologischer und sozialer Natur heute noch bewältigen. Das ist ja der Grund, warum wir die Europäische Union weiterentwickeln müssen, warum wir sie vertiefen müssen. Ja, wer sagt, wir wollen unseren Bürgerinnen und Bürgern in dieser globalen Herausforderung den Rahmen bieten, den Europa braucht, um im interkontinentalen Wettbewerb bestehen zu können, der braucht mehr Europa. Der muss dann aber auch konsequenterweise diesem Mehr Europa den Rahmen geben, den dieses Europa braucht.

Wir können in dieser Union der 25 — bald Union der 27 — die von Ihnen richtigerweise beschriebenen Herausforderungen mit dem Instrumentarium, das wir haben, nicht lösen. Das ist nicht möglich! Deshalb ist Ihre Entscheidung, in der Konsequenz dessen, was Sie beschrieben haben, die Verfassung zu ratifizieren, um damit auch symbolisch zu sagen: „Wir brauchen dieses Instrument“, eine logische, richtige und eben auch konsequente Entscheidung.

(Beifall)

Damit haben Sie schon zu Beginn Ihrer Ratspräsidentschaft ein gutes Zeichen gesetzt, und das können wir als Sozialdemokraten nachdrücklich unterstützen.

Herr Kommissionspräsident, Sie haben den Satz gesagt: „Wir wollen ein Team mit der finnischen Ratspräsidentschaft sein.“ Das ist toll, das begrüßen wir auch. Jetzt hat aber Herr Vanhanen ausdrücklich Folgendes in seiner Rede gesagt:

3-012

‘I am convinced that an enlarging Union needs the Constitutional Treaty that was negotiated by its Member States.’

3-013

Erweiterung und Verfassung sind zwei Seiten einer Medaille. Jetzt lese ich in einer Reuters-Meldung — ich weiß nicht, ob sie falsch ist, Sie können das hier aufklären —, dass Sie nach dem Treffen mit Herrn Vanhanen, sozusagen bei der Teambildung in Helsinki, in einer Pressekonferenz gesagt haben: Wir können auch auf der Grundlage des Vertrags von Nizza erweitern. Vielleicht ist die Reuters-Meldung falsch, dann sollten Sie das hier klären.

Ich will mich, wenn wir über den dritten Pfeiler reden, bedanken. Das Defizit, das Sie beschrieben haben, und auch das, was Sie, Herr Kommissionspräsident, als Beispiele für Nichtumsetzung im Bereich der Sicherheitspolitik und der Kooperation im dritten Pfeiler gebracht haben, muss behoben werden. Nirgendwo stimmen die Bürgerinnen und Bürger Europas mehr einer Kompetenz Europas zu als bei der Bekämpfung der organisierten Kriminalität, einer geordneten Einwanderungspolitik, einer sicheren Asylpolitik und einer vernünftigen Grenzsicherung. Aber nirgendwo ist die Uneffektivität größer als in diesem Bereich, wie Herr Barroso ganz richtig beschrieben hat. Wir brauchen die Passerelle-Klausel! Sie haben Recht. Das hat auch nichts mit *cherry picking* bei der Verfassung zu tun. Man muss den Vertrag von Nizza lesen. Darin ist nämlich schon vorgesehen, dass fünf Jahre nach seinem Inkrafttreten unter Vorbehalt der Einstimmigkeit im Rat die Überleitung aus dem dritten in den ersten Pfeiler stattfinden soll. Wir handeln also im Rahmen eines gültigen Vertrags.

Ich will in diesem Zusammenhang eine letzte Bemerkung machen. Wenn wir über den dritten Pfeiler reden, reden wir über das Kapitel, das auch die bürgerlichen Freiheiten, die Bürgerrechte in Europa beschreibt. Wir reden auch über die Grundrechtecharta, wenn wir über die Verfassung reden. Aber dann müssen wir jetzt auch anfangen, die Rats- und die Kommissionspräsidenten zu bitten, sich mit der populistischen Entwicklung in Europa stärker zu befassen, die wir ja in diesem Haus tagtäglich erleben. Wir haben in der Europäischen Union zwischenzeitlich Regierungen — das ist schlimm genug —, die von Rechtspopulisten, von zum Teil offen rassistischen und fremdenfeindlichen Parteien getragen werden. Die sitzen im Europäischen Rat. Die sitzen nicht irgendwo als *backbencher* in irgendeinem Parlament, das sind aktive Mitglieder der europäischen Institutionen.

Ich habe gestern ein Beispiel bei der Debatte über den Frankismus erlebt. Da hat ein Abgeordneter der fraktionslosen Mitglieder geredet, dessen Sohn der Vizepremierminister von Polen ist. Er hat das Franco-Regime im Europäischen Parlament offen verteidigt. Wir reden also nicht von irgendeiner Zufallserscheinung, wir reden davon, dass immer mehr Regierungen in der Europäischen Union beginnen, den Populismus salonfähig zu machen, indem sie nichts dagegen tun. Das ist eine ernste Bedrohung der Grundfreiheiten in Europa! Ich bitte den Ratspräsidenten, sich auch im Rat ernster mit diesem Thema auseinanderzusetzen. Die Demokratie ist nämlich meistens nicht von außen, sondern von innen bedroht.

(Beifall von links)

3-014

Graham Watson, *on behalf of the ALDE Group*. – Mr President, with the Finnish Presidency's emphasis on productivity, accountability and transparency, 'Finlandia' is music to Liberal ears.

The programme you have presented today, President-in-Office, reflects both the strong reforming tendencies of your government and the egalitarian and innovative impulses of a nation which repeatedly tops the league tables for education, innovation and development. Liberal values will be on the march with your Presidency.

I would like to refer to just a few areas which my group feels to be important. First, the market-driven programme. Priorities like completing the internal market, particularly in services and the energy sector, are key goals for us in the months ahead, as are efforts to deliver a directive on the portability of supplementary pensions and promoting market openings for new technologies. The latter will pay more long-term dividends than any government-funded initiatives on research and development, and provide the growth and jobs and prosperity that our Union desperately needs.

As regards Article 42 – justice and home affairs – your Presidency is right to focus on areas where European Union legislation adds value to citizens' lives, but in the modern world a wanted man can be halfway across Europe before the policeman has his boots on. It beggars belief that the law still has borders, when criminals do not. For too long, key initiatives on police and judicial cooperation have been stalled in the Council, and even those decisions taken lack the democratic scrutiny that protects our human rights and civil liberties, as we have seen with the inadequacies of data protection legislation.

President-in-Office, the time has come to heed our call to apply the footbridge clause provided for in Article 42 and to make policy in justice and home affairs democratically.

The transparency initiative, which has found one of its key supporters in your Presidency, is one way out of this anti-democratic cul-de-sac. Liberals and Democrats seek your assurance that safeguard clauses will be used sparingly or not at all. But true transparency requires that the transposition, implementation and enforcement of legislation be given much more attention than it has to date.

Three years ago, we demanded that Member States draw up concordance tables showing how they transposed EU directives into national law. Let citizens see for themselves which parts of the law come from Brussels and which reflect the hobbyhorses of national governments. Otherwise, poor implementation and gold-plating will continue to fuel the fire of Brussels-bashers. Yet, since your Presidency started three days ago, I see changes are already afoot. The comitology decision, which gives Parliament the right of recall, giving us equal powers to Council to make sure the law is applied, is a

very important step. With greater power comes greater responsibility and I hope that our House will bear that in mind when it meets today to discuss much-needed parliamentary reform.

President-in-Office, you have a big agenda: the agenda of dealing with Asia and the ASEM Summit; the agenda of dealing with Russia. We wish you success in this and we ask you to think not just of engagement, but of promotion of European values, of human rights and democracy, so essential to the development of our world. We wish you success in finding a way forward to an agreement in the WTO, so valuable to our economy and that of developing countries, and we wish you great success with enlargement, though we know that is also in the hands of another very competent Finn, Commissioner Rehn, who is here with us today.

In conclusion, you spoke about public fears of globalisation. These can best be overcome by developing a European consciousness. As Lönnrot did for Finland in the Kalevala, we need to draw on aspects of our common history to create a common consciousness.

I wish you the wisdom of Väinämöinen. I hope that for the people's lasting pleasure you compose mighty songs for Europe's children.

3-015

Kansalle ilon ikuisen, laulut suuret lapsillensa.

(Suosionosoituksia)

3-016

Daniel Marc Cohn-Bendit, *au nom du groupe Verts/ALE*. – Monsieur le Président, mes chers collègues, vous avez, Monsieur le Président en exercice, fait un discours qui me laisse pantois. Vous avez émaillé tous vos propos de: "il faut, il faudrait, nous devrions", et en soi, tout ce que vous dites est vrai, mais vous ne nous avez pas dit une seule fois comment et pourquoi vous pensez parvenir à ces fins. Et vous ne nous avez jamais dit quelle serait votre hiérarchie.

Alors, faisons d'abord un état des lieux de la situation en Europe – et je reprends un peu ce qu'a dit mon collègue Martin Schulz. Nous sommes confrontés aujourd'hui à une évolution préoccupante en Europe: en Slovaquie, des sociaux-démocrates s'allient à l'extrême droite pour former un gouvernement; en Pologne, on observe une évolution similaire; en Hollande, le gouvernement de centre-droit, pour rester au pouvoir, s'allie avec l'extrême droite populiste. La tendance est la même, et de fait, quand vous dites que: "l'Europe est une unité de valeurs et une capacité d'agir", quelle est selon vous la relation entre les valeurs et l'action? Vous n'en dites rien.

Permettez-moi, comme mon collègue M. Poettering, de revenir à un autre problème, celui de la Russie et de l'énergie. Pour l'instant, l'Europe donne l'impression d'être à la botte de Poutine, parce qu'elle a peur de perdre son énergie. Et quand on a peur de perdre son énergie, on n'a plus d'énergie du tout! Voilà la réalité de la situation européenne et je n'ai pas vu la trace d'un tel constat dans la prise de position finlandaise. Je vous rappelle le tohu-bohu provoqué en Finlande lorsqu'un collègue des Verts a dit que la Douma n'était pas démocratique. Ce qui est pour tous une banalité a fait scandale en Finlande! Donc, je dis: attention!

En outre, vous avez parlé de l'immigration illégale. Mais avant de parler de l'immigration illégale, parlons de la nécessité d'organiser l'immigration légale! Tant que nous serons incapables d'organiser l'immigration légale, nous aurons de l'immigration illégale.

Vous avez évoqué le Conseil de l'Europe lorsqu'il a parlé des possibilités d'élargissement de l'Europe. Mais pourquoi n'avez-vous pas évoqué le Conseil de l'Europe lorsqu'il a parlé de la CIA et de la situation où une grande institution internationale de services secrets peut agir en Europe sans que nul n'en soit informé, ni l'Union européenne, ni les gouvernements européens? Pourquoi ne parlez-vous pas des services secrets français ou allemands qui, illégalement, sont allés interroger des personnes à Guantanamo? C'est la réalité européenne!

C'est de ces questions dont vous devez parler si l'on veut sauver l'État de droit en Europe! Il faut quand même qu'une présidence prenne à bras le corps la réalité de l'Union européenne et ne se contente pas de faire un état des lieux comme ceux que l'on peut lire tous les jours dans les journaux.

Vous n'avez pas donné de direction à l'Europe. C'est ce qui a manqué dans votre discours!

3-017

Esko Seppänen, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – Arvoisa puhemies, Suomen edellisellä puheenjohtajakaudella seitsemän vuotta sitten otettiin merkittäviä askeleita unionin federalisoimisen suuntaan. Silloin luotiin pohja EU:n vapaus-, turvallisuus- ja oikeusalueelle eli jäsenmaiden siviililainsäädännön yhteisöllistämiseksi. Sillä linjalla nyt jatketaan. Edellisellä kaudella käynnistettiin myös unionin militarisoiminen perustamalla sille sotilaallisia instituutioita, joiden

johdolla ollaan ensi vuoden alussa valmiita sotatoimiin Afrikassa. Niitä harjoitellaan Kongossa menemättä kaaoksen alkulähteille maan itäosiin.

Puheenjohtajakauden kaikkein poliittisimmissä asioissa Suomen hallitus ei saa tukea omalta kansaltaan. Siitä on osoituksena kansalaisten vastarinta hallituksen ehdotusta kohtaan, jonka mukaan EU:n kuollut perustuslaki pitää ratifioida syksyllä Suomen parlamentissa. Mielipidetutkimuksen mukaan vain 22 prosenttia suomalaisista kannattaa hallituksen ehdottamaa ratifiointia.

Tämä perustuslaki ei tule koskaan voimaan missään. Sen ratifiointi on turha, mutta se halutaan tehdä muun muassa komission toivomuksesta. Onhan komission jäsen Olli Rehn ottanut komission puolesta kantaa tähän asiaan, joka ei kuulu komission toimivaltaan. Komissaari Rehnin kannanotto oli komission jäsenelle sopimaton.

Myös jotkut jäsenvaltiot ovat esittäneet Suomelle perustuslain ratifiointia. Suomen suostuminen osoittaa alamaisuutta. Suomi ei myöskään kunnioita Ranskan ja Hollannin kansanvaltaa ja demokratiaa.

Mielipidetutkimuksen mukaan Suomen kansa vastustaa maan sotilaallista liittoutumista. Suomen hallitus väheksyy siinäkin asiassa oman kansansa tahtoa asettamalla yhdeksi painopistealueeksi EU:n taistelujoukkojen varustamisen. Vanhasen hallitus on taipunut EU:n tahtoon poistamalla kansallisesta laista vaatimuksen YK:n mandaatista ehtona taistelujoukko-osaston mobilisoimiselle. EU:ta valmistellaan laittomiin sotiin ilman YK:n mandaattia, vaikka kansainvälisessä oikeudellisessa katsannossa laillisen sotilaallisen toiminnan edellytys on nimenomaan YK:n mandaatti. Ryhmämme vastustaa pyrkimyksiä EU:n militarisoimiseksi ja EU:n kytkemiseksi laittomiin sotiin.

Suomen virkamiehet on koulutettu hoitamaan hyvin EU:n laajenemiseen liittyvät kysymykset, rakennerahasto-ohjelmat, REACH-asetuksen, tieteen ja tutkimuksen puiteohjelman, ja monet muut EU:n agendalla olevat juoksevat asiat. Niihin kuuluu myös palvelu- ja vapaakauppadirektiivi, johon ryhmämme on suhtautunut kriittisesti. Avoimuutta ja läpinäkyvyyttä, joita Suomi sanoo ajavansa, lisäksi Suomen oma päätös kertoa julkisuuteen EU:n maataloustukien saajat.

Ryhmämme tukee aktiivista Venäjä-politiikkaa ja pitää komission puheenjohtaja Barroson ehdotusta vapaakauppasopimuksesta Venäjän kanssa mielenkiintoisena avauksena, johon puheenjohtajavaltion on syytä reagoida. Toivotamme Suomelle menestystä kaikkinaisten juoksevien asioiden hoidossa.

3-018

Brian Crowley, *on behalf of the UEN Group*. – Mr President, I should like to welcome the President-in-Office and the President of the Commission to the Chamber.

When the incoming Presidency sets out its programme, it can often sound a little stale or bored and the reaction to it is also stale. That is why it is unfortunate that some of the brilliant ideas from the Presidency on the future it envisages for the European Union have not been taken up properly. Looking at the different Presidency programmes – whether the Finnish Presidency, the previous Austrian Presidency or even the advance programme for the German Presidency – we can often see continuity in one area, but we can also see the individuality of the country taking over the Presidency.

One of the key elements we in the European Union must focus on is our relationship with the countries to the east of the existing European Union borders. You, President-in-Office, have proved your ability and skill in building up the relationship with Russia. It is not just about energy, but also about neighbourhood policy, cooperation and geopolitical stability, because there are so many issues in the former states of the Soviet Union that can create uncertainty and instability within the European Union. We have to be careful of that and we look to you to utilise your resources and skills in those areas.

Secondly, on the question of transparency and openness – and people often speak about transparency without fully realising or understanding what it means – the most transparent thing Parliament, the institutions and the Presidency can do is to deliver on their commitments. That is why, President-in-Office, the ideas being proposed on improving justice and home affairs, promoting alternative energy – although I might disagree with you on other aspects of climate change and their solutions – and new ways of creating biofuels, bio-energy and bioethanol are the way forward. You and some of your ministers will need to be courageous in standing up to the lobby groups that want to push us down a single road. The best approach is the multi-track approach, taking the best from each individual part.

The President of the Commission rightly referred to the importance of research and technology and innovation for the European economy. If we in Europe are not ahead of the rest of the world in our ability to create new ideas and new innovations, we will lose. No matter how good our tax regimes or infrastructure, if we do not have the brains, intelligence and capacity to utilise and exploit those ideas, then we will fail. I think some of the ideas your Presidency is putting forward on research and development will yield dividends for us. The protection of intellectual property should be one of your concerns.

Finally, I have not so far mentioned football, but I have to mention one aspect and that is that football is a game of two halves and even extra time. It may be that we need extra time rather than applying the *passerelle* clause under Article 42 immediately. Let us ensure that we have consensus in the Council before moving forward.

3-019

Nigel Farage, *on behalf of the IND/DEM Group*. – Mr President, listening to Mr Vanhanen's speech I experienced that déjà vu moment – we have been here before, because it is the same speech with every incoming Presidency.

I started to ask myself, Mr Vanhanen, who do you really represent? Are you here today giving us the express will of your own nation? Well, I wonder, because the last comprehensive Eurobarometer poll carried out in autumn 2005 showed that only 38% of your fellow countrymen think membership of the European Union has been a good thing. Therefore the message from them is pretty clear: they do not want more Europe. And yet here you are today telling us that the medicine the rest of us need is that we must have more Europe, we must have the Constitution, we must press ahead.

What you represent is the professional political class in Europe, who of course are all in favour of the European Union. My view is that it was an absolute democratic disgrace that, at the recent Brussels Summit, all 25 Heads of State and Government agreed to end the period of reflection and to begin to implement the Constitution against the wishes that the Dutch and French people expressed in their referendums last year.

So public opinion does not matter a damn, does it? It is business as usual and you are going to press on with enlargement; you are going to press on with a common asylum policy despite the fact that your own countrymen and virtually nobody else wants it; and I heard you say you are going to press for 'better regulation'. Do not make me laugh! The fact is, this is already a bureaucratic, over-regulated model and there will not be any real economic growth until we deregulate and free up our businesses.

If you were a democrat and not an EU nationalist, you would put a case for free and fair open referendums, so that the peoples of Europe could express their will. I will not be holding my breath.

(Applause from the IND/DEM Group)

3-020

Martin Schulz (PSE). – Herr Präsident! Ich bitte, im Protokoll nachzulesen, dass Herr Farage den Präsidenten des Europäischen Rates als Udemokraten bezeichnet hat.

3-021

Frank Vanhecke (NI). – Voorzitter, uit de verklaringen van het Finse voorzitterschap blijkt de wens om, ik citeer, "het sterk verminderde vertrouwen van de burgers in de organisaties van de Europese Unie te herstellen". Dat is vanzelfsprekend een zeer lovenswaardig doel. Het is alleen eigenaardig dat dit klinkt uit de mond van de Finse regering die het Finse Parlement mordicus de op sterven na dode Europese grondwet wil laten ratificeren, hoewel die grondwet na de volksraadplegingen van Frankrijk en Nederland juridisch en democratisch-politiek geen enkele waarde meer heeft.

Dat is dus in elk geval al een slecht begin voor het herstel van het vertrouwen, maar het wordt nog slechter nu het Finse voorzitterschap aankondigt dat het een eventuele breuk in de toetredingsonderhandelingen met Turkije als, ik citeer, "een persoonlijk falen zou beschouwen". Het ligt nochtans voor de hand niet alleen dat Turkije geen Europees land is en het ook nooit kan worden, niet geografisch, niet politiek, niet economisch, niet geschiedkundig, niet cultureel en ga zo maar door, maar ook dat de grote meerderheid van de Europese burgers die Turkse toetreding helemaal niet wenst. Zij willen in de plaats daarvan een herstel en het verder opbouwen van de beste vriendschapsbetrekkingen en economische contacten met ons buurland Turkije.

Dat het Finse voorzitterschap nu mordicus en met een persoonlijk engagement die Turkse toetreding wil bevorderen staat compleet haaks op de ronkende verklaringen over het herstel van vertrouwen en het respecteren van de democratische meningen in Europa. Het is ook een ontmaskering van de Europese leugen dat de onderhandelingen nog een open uitkomst kunnen hebben. De Turkse toetreding wordt ons door de strot geduwd. Hou dus op met de praatjes over democratie en respect voor de mening van de burgers.

3-022

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). – Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri, Suomi astuu EU:n ruoriin hetkellä, jolloin unioni kaipaa johtajuutta, jos mitä. Siksi oli ilo kuunnella pääministeri Vanhasen sanomaa Suomen tavoitteista.

Suomi on valmistautunut perusteellisesti menestyksekkääseen puheenjohtajakauden hoitoon. Se on näkynyt esimerkiksi siinä, miten meihin suomalaisiin jäseniin on oltu yhteydessä. Hyvä näin, sillä onhan kyseessä Suomen, ei vain sen hallituksen puheenjohtajuus.

Suomi on esittänyt, että unionin olisi panostettava innovaatioihin ja kilpailukykyyn, avoimuuteen, energiaan, pohjoiseen ulottuvuuteen ja ulkosuhteisiin, kuten myös ratkaisun löytymiseen perustuslain kohtalosta. Näistä tavoitteista en voisi olla

enempää yhtä mieltä. Ovathan yhtenäinen ja kilpailukykyinen Eurooppa aina olleet perinteisesti juuri kokoomuksen ja Euroopan kansanpuolueen tavoitteita.

Suomella olisi kuitenkin peiliin katsomisen paikka, mitä tulee edistykseen yhteisen eurooppalaisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alalla. Erityisesti hallituksen linjaukset eurooppalaisesta puolustusulottuvuudesta ovat olleet valitettavan epä johdonmukaisia. Suomen hallitus on yleensä suhtautunut kriittisesti puolustusyhteistyön tiivistämiseen. Hallituksemme on myöntynyt vasta, kun on huomannut jäävänsä vähemmistöön neuvostossa. Lopulta käytäntö on sittemmin osoittanut, että hallituksen vastustama kehitys on ollut oikeaa ja hyvää koko Euroopalle ei vain Suomelle.

Herra pääministeri, turvallisuutta ei luoda eristäytymällä. Euroopan kansalaisten turvallisuuden sekä maailman vakauden edistäminen vaatii yhteistyön tiivistämistä. Myös kansalaisemme odottavat tätä. Kuten Tekin totesitte, EU:sta on tullut suurvalta, jolla ei ulkoisessa toiminnassaan ole varaa tuumaustaukoon.

Mitä neuvosto sitten voisi Suomen johdolla tehdä? Perustuslaillisessa sopimuksessa on useita konkreettisia esityksiä turvallisuuden alalta. Näitä ovat muun muassa solidaarisuuslauseke, kriisinhallintayhteistyön tehostaminen, puolustusmateriaaliyhteistyön tiivistäminen, rakenneyhteistyö sekä velvoite avustaa toisia jäsenvaltioita sotilaallisen hyökkäyksen tapahtuessa eli niin sanottu keskinäinen puolustus. Näistä useimmat on jo otettu tavalla tai toisella käyttöön, lukuun ottamatta turvatakuulauseketta. Kehitys on ollut kuitenkin takkuilevaa. Nyt olisi korkea aika toteuttaa Maastrichtin ylevä päämäärä: yhteinen eurooppalainen ulko- ja turvallisuuspolitiikka, johon olennaisena osana kuuluu myös yhteinen puolustus. Pääministerin viisaita sanoja lainatakseni meidän ei tule jäädä odottelemaan aikaa parempaa, se on tässä ja nyt.

3-023

Reino Paasilinna (PSE). – Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri, arvoisat kollegat, on mahdollista, että Suomen menestystä puheenjohtajana mitataan sillä, miten Suomi johtaa puhetta suhteessa Venäjään ja neuvottelee Venäjän kanssa. Tuskinpa kukaan syyttää meitä enää tänä päivänä suometumisesta!

Energia on ulkopoliittikan ase, mutta se on myös ase taisteltaessa globaalista resurssista, energiasta. Energiakysymyksestä on tullut Euroopan unionin ja Venäjän välille herkkä ilmapuntari, joka voi johtaa myös konfliktiin. Me haluamme *security of supply*, turvallista energiansaantia, ja Venäjä haluaa turvallista asiakasta. Onko tämä mahdoton yhtälö sovittaa yhteen? Sitä Suomi nyt yrittää, sillä Suomi ja Venäjä ovat toimineet näin jo vuosikymmeniä. Muutamasta vallankumouksesta huolimatta öljy on virrannut normaalisti.

Venäläiset ovat alkaneet suhtautua pohjoiseen ulottuvuuteen myönteisesti, mutta epäilevät nyt puolestaan uutta naapurisuuspolitiikkaa, sillä he eivät halua tulla rinnastetuksi eteläisiin tai Saharan pohjoispuolen valtioihin. Pohjoisesta ulottuvuudesta on tultava tärkeä foorumi pohjoisille asioille.

Kumppanuus- ja yhteistyösopimus on saatava uudistettua. Se oli vanhentunut jo syntyessään, ja aivan kuten Poettering sanoi, me haluamme vakaan, demokraattisen ja kehittyvän Venäjän. Venäjää ei kuitenkaan voida pakottaa siihen, ja tästä meillä on kokemuksia. Suomi on puheenjohtajavaltiona toisenlainen kuin Berlusconi, eli luvassa on vähemmän näytelmiä ja vähän enemmän rehellisyyttä.

3-024

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri, hyvät kollegat, Suomen puheenjohtajuus tulee virkistämään väsynyttä EU:ta. Näin ainakin me suomalaiset haluamme uskoa. Historia on osoittanut, että pienten maiden puheenjohtajuus on usein tuonut virkistäviä tuulahduksia. Tällä hetkellä pohjoinen tuulahdus on erittäin tervetullut. Viileys virkistää.

Konkreettinen ja tiivis yhteistyö Venäjän kanssa on koko EU:lle tärkeää niin taloudellisesti kuin poliittisestikin. Naapurimaana Suomella on erityinen kiinnostus saada neuvottelut käyntiin ja edetä niissä nopeasti. Rajanaapuruudesta huolimatta Suomi ei ole niitä maita, joita epäillään omien etujen ajamisesta yhteisen eurooppalaisen politiikan kustannuksella. Suomen puheenjohtajakaudelta odotetaan konkreettisia toimia energiapolitiikassa, ympäristöpolitiikassa ja erityisesti Itämeren alueen yhteistyössä sen kaikilta osin.

Toiseksi haluaisin ottaa esille avoimuuden. Pääministeri totesi, että avoimuus on olennaista. Tärkeintä avoimuudessa on asiakirjajulkisuus, sillä kokousten julkisuus voi joskus olla aika näennäistä. Vain avoimuuden avulla EU:n politiikka on ihmisille ymmärrettävää ja kansalaisten ja myös kansallisten päätöksentekijöiden valvottavissa, ja tämä valvottavuus ja vastuunalaisuus on tärkeä asia. EU:n täytyy saada kansalaisten tuki ja hyväksyntä, ja siinä avoimuus, valvonta ja vastuullisuus ovat tärkeitä asioita.

3-025

ΠΡΟΕΔΡΙΑ του κ. ΤΡΑΚΑΤΕΛΛΗ
Αντιπροέδρου

3-026

Satu Hassi (Verts/ALE). – Arvoisa puhemies, arvoisat kollegat, arvoisa pääministeri Vanhanen, anteeksi vain, mutta otteenne on enemmän kuin huolellisen virkamiehen tai oppilaan, eikä johtajan saati visionäärin. Lähtökohtanne on niiden prosessien hoitaminen, jotka ovat unionissa jo menossa, mikä on välttämätöntä ja tärkeää, mutta ei riitä. Johtajan tulee katsoa niitä haasteita, joita maailman ja Euroopan kehitys tuo eteemme.

Kuittasitte ilmastonmuutoksen hyvin vähällä. Suomen puheenjohtajuuden painopisteluetteloissa ilmastonmuutosta ei edes mainita, vaikka siinä kyse on paitsi Euroopan, myös koko ihmiskunnan tulevaisuudesta. Ei todellakaan ole riittävää luetella, mitä kokouksia esityslistalla on. EU:n puheenjohtajalta tarvitaan proaktiivista luovaa otetta. Muussa tapauksessa ei kerta kaikkiaan synny globaalia sopimusta siitä, miten ilmastosuojelu jatkuu Kioton jälkeen, eli vuoden 2012 jälkeen, joka on jo kovin lähellä. Etenkin uusien maiden sisällyttäminen edellyttää aivan erilaista otetta kuin Te äsken esititte.

Yksi suurista haasteistamme on laittomien pakolaisten virran räjähdysmäinen kasvu. Tarjositte vain rajavalvonnan, poliisiyhteistyön ja turvapaikkamenettelyn tehostamista. Tämä on äärimmäisen masentavaa. Euroopan tulee pikaisesti kehittää maahanmuuttopolitiikkaa, jotta ihmisiä muualta maailmasta voi muuttaa tänne töihin täysin laillisesti. On väärin ja julmaa pitää köyhiä maahantulijoita laittomina työläisinä vailla oikeuksia.

Yksi sisäinen haasteemme on vähemmistöihin, kuten homoseksuaaleihin, kohdistuva syrjintä ja vihan lietsonta, johon Euroopan parlamentti on puuttunut kahteen otteeseen tänä vuonna, ja pyytänyt Suomea puheenjohtajana puuttumaan tähän asiaan. Ette puhunut tästä mitään. Miksi? Missä on johtajan otteenne? Aiotteko viedä neuvostossa eteenpäin päätöstä rasismien ja muukalaisvihamielisyyden torjunnasta?

Puhuitte myös avoimuudesta, mikä on tervetullutta, mutta puheenne ovat ristiriitaisia. Etukäteen Suomi ilmoitti edistävänsä avoimuutta, mutta viikonlopun suomalaisessa sanomalehdessä sanotte, että ette aio lisätä avoimuutta. Tänään puhuitte Internet-hakupalvelujen kehittämistä. Mikä linjanne avoimuudessa siis on? Onko se vain tekniikan viilaamista vai itse päätöksenteon avoimuuden kehittämistä?

(Suosiosoituksia)

3-027

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, ho già detto altre volte che finché non cambieremo l'opzione liberista, faticheremo ad uscire dalla crisi in cui l'Europa versa. E' questa opzione che pregiudica gli obiettivi sociali e ambientali, che pure cerchiamo di assumere.

Prendiamo l'energia: essa non può essere considerata una merce come le altre, è il tema centrale del futuro, che richiede che si vada sulla strada di Kyoto e ben oltre, che si passi alle fonti rinnovabili, abbandonando quelle fossili, che non si corrano i rischi intollerabili del nucleare; che vi siano equità, solidarietà e non conflitti, guerre commerciali o addirittura, come accade, guerre militari; richiede un'altra visione dell'economia, della società, della politica, della democrazia.

L'Europa parla di comunità dell'energia ed è una buona idea, ma questa comunità, per esistere, ha bisogno delle suddette scelte, fatte insieme agli altri – dalla Russia, al Sudamerica, all'Africa – e non contro di essi.

Tra pochi giorni si svolgerà a San Pietroburgo il G8, e l'Europa – anche se per noi la sede è assai discutibile e inaccettabile – dovrà portarvi queste proposte, che si sintetizzano con il concetto di energia come bene comune del futuro.

3-028

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – Panowie Przewodniczący! W debacie nad programem prezydencji fińskiej chcę zwrócić uwagę na ważny problem stosunków Unia Europejska-Rosja.

Finlandia, która tradycyjnie ma dobre stosunki z Rosją, przynajmniej w dwóch sprawach powinna osiągnąć postęp. Po pierwsze, w kwestii używania przez Rosję dostaw surowców energetycznych jako narzędzi oddziaływania politycznego zarówno na państwa członkowskie Unii, jak i na kraje trzecie. Rosja, która chce mieć dobre stosunki z Unią Europejską, powinna zaprzestać takich praktyk, a Unia Europejska na kolejnym szczycie powinna się tego domagać. Po drugie, Rosja zabiega o członkostwo w Światowej Organizacji Handlu (WTO) – gdzie Unia Europejska jest jednym z głównych podmiotów – a jednocześnie blokuje wwóz wielu towarów na swój rynek, łamiąc standardy WTO w tym zakresie. Wymownym tego przykładem jest blokada eksportu żywności z Polski na rynek rosyjski trwająca już siedem miesięcy. Mimo usunięcia przez stronę polską wszystkich powodów, dla których ten eksport został wstrzymany, strona rosyjska blokady nie znosi. W tym stanie rzeczy wydaje się niemożliwe, aby przedstawiciele Unii w negocjacjach WTO zgodzili się na członkostwo Rosji bez ostatecznego rozwiązania problemu dostępu do rynku rosyjskiego, także dla towarów pochodzących z Polski.

Chciałbym wyrazić nadzieję, że prezydencja fińska podejmie wysiłki na rzecz rozwiązania zasygnalizowanych wyżej problemów.

3-029

Jens-Peter Bonde (IND/DEM). – Hr. formand! Kære statsminister og konventskollega Matti Vanhanen! Jeg synes, at det var modigt af Matti Vanhanen at tilbyde at starte ratifikationsprocessen for en traktat, der burde være begravet efter folkeafstemningerne i Frankrig og Holland. Hvorfor svigter modet så i Finland? Hvorfor tør han ikke sende forfatningen til folkeafstemning? Samme dag vi besøgte statsministeren i Helsingfors, fik han sin præsident til at underskrive det forfatningsforslag, hun er imod. Det skete få timer efter, at finsk tv havde bragt en meningsmåling, der viste, at forfatningen kun støttes af 22 % af finnerne, mens 48 % er imod. Jeg synes, at Matti Vanhanen burde finde sig selv bag statsministerkappen.

I konventet arbejdede statsministeren for åbenhed, nærhed og demokrati og støttede kravet om, at forfatningen skulle sendes til folkeafstemning i alle europæiske lande. Gør kravet til folkeafstemning i alle lande til betingelse for finsk accept. Og gennemfør så den bebudede åbenhed i praksis. Læg alle dokumenter fra hele lovgivningsprocessen på hjemmesiden. Åbn alle møder for offentligheden, medmindre et flertal af landene aktivt siger fra. Statsministeren underskrev selv forslaget i konventet sammen med samtlige andre folkevalgte. Sæt det på næste møde i Ministerrådet. 20 af de 25 regeringer har også skrevet under. Forslaget kan vedtages med simpelt flertal blandt de 25 lande. Løfter er til for at holdes. Jeg opfordrer vores finske formand til at fatte mod og stå ved sin underskrift. Jeg er sikker på, at statsministeren kun vil få fjender i EU's hemmelige Coreper-regering. Folkene i hele Europa vil elske ham, hvis han bliver den, der åbner dørene til det fjerne, lukkede EU. Jeg håber, at der bliver noget at takke for til december.

3-030

Alessandro Battilocchio (NI). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, parlo a nome del nuovo PSI. Concordo appieno con le priorità della Presidenza finlandese e, in particolare, con l'accento posto sul rilancio del ruolo delle nostre Istituzioni, tanto a livello europeo quanto a livello internazionale.

Sul primo aspetto, per quanto riguarda, cioè, il rapporto delle Istituzioni con i cittadini, molte sono le strategie che si possono intraprendere: dialogo, democrazia, dibattito, come propone la Commissione, sono senz'altro tra queste, ma trovo che tre azioni in particolare potrebbero veramente dare agli europei un segnale forte della nostra volontà politica: i) chiudere la fase di riflessione per rilanciare concretamente il processo costituzionale; ii) aumentare la trasparenza nel processo decisionale e, aggiungerei, amministrativo – a tale proposito ringrazio la Presidenza finlandese per l'impegno in questo senso, che, mi auguro, avrà risvolti concreti; iii) tentare di trovare una soluzione convincente e percorribile alla questione della doppia sede del Parlamento, problema che, di certo, non contribuisce all'immagine di efficienza ed attenzione che vogliamo dare ai nostri cittadini.

Sul piano internazionale, come il Primo Ministro Matti Vanhanen ha dichiarato, l'UE è una comunità di valori e il suo punto di partenza è la pace e la stabilità. Uno degli impegni che l'UE si è assunta agli occhi della Comunità internazionale, è la promozione di tali valori anche all'esterno delle sue frontiere. Spero, quindi, che il Consiglio sappia appoggiare le richieste che verranno dal Parlamento in questo senso, per quanto riguarda gli strumenti che dovranno finanziare la cooperazione internazionale e la promozione della democratizzazione e dei diritti umani. Anche in questo settore è, infatti, importante garantire un impegno forte, coerente ed efficace e, ancora una volta, trasparenza nelle decisioni e nell'implementazione per assicurare alle nostre azioni la dovuta credibilità.

3-031

Timothy Kirkhope (PPE-DE). – Mr President, I should like to begin by wishing the Prime Minister well as he embarks on his work. His profile in the *Financial Times* this week said that he had built his own house and loves gardening. With someone so practical in his approach to life, I am sure we can also look forward to a very practical Presidency.

The new Presidency wants to develop a transparent and effective Union. The issues of transparency and openness are ones the British Conservatives have been championing for many years. The opening of Council meetings, despite the crass attempts by the new British Foreign Secretary to preserve secrecy, is a step in the right direction. We will watch carefully to see that the letter and spirit of openness is upheld in the coming months. I also welcome the Presidency's wish to scrutinise the effects of legislation and improve its clarity. However, we have long argued for proper assessments of whether some legislation is actually required at all. The initial presumption must always, in my view, be against legislating.

Proper impact assessments should also be undertaken before embarking on new laws and I hope the Presidency will make progress on less legislation and less regulation being an essential part of the reform agenda that I would like to see Europe develop.

I welcome the support for a collegiate approach to the Presidency. It certainly makes sense for two or three incoming Presidencies to get together to agree priorities and to pursue plans based on a longer-term programme. Six-monthly stop and start policies often do not work when we need long-term planning and reform.

I hope the Presidency will work closely with President Barroso on the economic reform agenda. There is no room for complacency. The drive to make Europe more competitive does not begin and end with summit conclusions. The need for

reform is as urgent as ever and I hope the Presidency will champion the kind of liberalising and reformist economic agenda that we have long urged.

Finally, can we please sort out the vexed question of the seat of this Parliament once and for all?

3-032

Hannes Swoboda (PSE). – Herr Präsident, meine Damen und Herren! Die finnische Ratspräsidentschaft — Herr Premierminister Vanhanen, Sie haben das heute wieder gezeigt —, ist eine sehr sachlich orientierte Präsidentschaft, vielleicht manchmal unterkühlt in der Rede, aber wenn ich an die Probleme denke, die Sie zu lösen haben, wird es manchmal auch durchaus heiß hergehen.

Ein Problem, das Sie und auch der Kommissionspräsident angeschnitten haben, ist die Frage der Türkei. Sie wissen, dass die Eröffnung der Verhandlungen mit der Türkei und der Fortschritt dieser Verhandlungen für uns sehr ernsthafte Anliegen sind. Sie wissen aber ebenso, dass wir absolut darauf beharren, dass die Türkei ihre rechtlichen Verpflichtungen erfüllt. Aber — und es ist sehr gut, dass auch Kommissar Rehn hier ist —, wir würden uns wünschen, dass parallel dazu — nicht gekoppelt — alles unternommen wird, um der türkischen Bevölkerung im Norden Zyperns eine Möglichkeit zu geben, stärker ihrem Wunsch nachzukommen, an die Europäische Union heranzurücken, und dass auch die zypriotische Regierung alles unternimmt, um neue Wege, neue Kanäle zu öffnen, um neues Vertrauen auch zwischen den beiden Volksgruppen herzustellen.

Wenn es Ihnen gelingt, beides zu erreichen, also die Einhaltung der rechtlichen Verpflichtungen der Türkei sowie Fortschritte in Zypern, dann wäre das ein sehr großer Erfolg!

Was Südosteuropa betrifft, kann ich nur bestätigen, dass es auch unser Wunsch wäre, dass Sie weitere Schritte unternehmen, um allen — einschließlich der Serben — in einer sehr schwierigen Phase den Weg nach Europa zu zeigen.

Drittens zu Russland: Es trifft sich, dass Sie sowohl die Energiefrage als auch Russland als Schwerpunkte Ihrer Tagesordnung haben.

Für uns sind zwei Dinge ganz wichtig: Erstens, wir brauchen im Zusammenhang mit den Energiefragen einen rechtlich verbindlichen Rahmen zwischen Russland und der Europäischen Union. Wenn es nicht die Energiecharta ist — Präsident Barroso hat ja neue Initiativen angekündigt —, dann muss es ein anderer rechtlich verbindlicher Rahmen sein, der für beide Seiten transparent und für beide Seiten gültig ist.

Zweitens ist es ganz wichtig, dass Russland eine ähnliche Nachbarschaftspolitik betreibt wie Europa. Auch wir haben unsere Interessen bei den gemeinsamen Nachbarn. Wir machen aber Angebote, Russland hingegen setzt oft politischen Druck ein. Ich würde mir wünschen, dass Sie erreichen, dass auch Moskau Angebote an seine Nachbarn macht. So könnte ein Wettbewerb von Angeboten entstehen, und es gäbe nicht Angebote auf der einen Seite und politischen Druck auf der anderen.

(Beifall)

3-033

Karin Riis-Jørgensen (ALDE). – Hr. formand! Jeg har en opfordring til Dem hr. Vanhanen, når nu Deres arbejde med at udvide EU's retsområde skal videreføres. Jeg støtter fuldt ud Deres forslag om en ændring af det retlige samarbejde, så vi nu får flertalsafgørelser. Det skulle jo gerne betyde, at vi styrker den fælles indsats mod terror og den skrækkelige kvindehandel. Men som sagt har jeg en opfordring til Dem hr. Vanhanen, sådan fra den ene liberale til den anden. Pas på, at det ikke bliver en glidebane. Der er flere signaler, der bekymrer mig. F.eks. sagerne om dataopbevaring, udlevering af passagerlister, CIA-overflyvninger og nu den nyeste sag om firmaet Swift, der har ladet amerikanske myndigheder overvåge europæiske bankoverførsler. Vi skal være opmærksomme, så vores grundlæggende frihedsrettigheder ikke bliver krænket, og så vi ikke går for meget på kompromis med vores rettigheder for terrorkampens skyld. Dermed mener jeg, at vi ikke må gå for meget på kompromis med vores frihed, for vores egen sikkerheds skyld. Det er en hårfin balance. Så tænk over det, når I trækker i arbejdstøjet. God arbejdslyst!

3-034

Mr Barroso, from one small country to another: have a good match tonight and may the best team win!

3-035

Ian Hudghton (Verts/ALE). – Mr President, President-in-Office, as a representative of the European Free Alliance stateless nations, such as Scotland, Wales and Catalonia, I note that Finland, as well as leading the EU and celebrating a hundred years of restored independence, was the first nation in the world to grant full political rights to women. As more and more small countries such as Catalonia, Montenegro and my own, Scotland, seek to reassert our right to independence, we look to Finland and the other small Member States of the EU as role models.

I welcome your stated commitment to transparency and subsidiarity. However, if we are really to restore public credibility in the European Union, as we both want, we must do more than simply retable the existing Constitution text. EU credibility in Scotland, for instance, will not improve if the disastrous common fisheries policy is further entrenched. This wasteful trek that we must make to Strasbourg each month does not help.

I also welcome the President-in-Office's stated intention to consult on the Constitution, but we need to consult not only each other in the institutions but also the public and take note of what they say.

3-036

Tobias Pflüger (GUE/NGL). – Herr Präsident! Nach der österreichischen Ratspräsidentschaft kommt jetzt mit der finnischen zum zweiten Mal eine Ratspräsidentschaft aus einem neutralen EU-Staat — oder soll ich lieber sagen, aus einem formal neutralen EU-Staat, denn wenn ich mir das Programm des finnischen Vorsitzes im außenpolitischen und vor allem im militärpolitischen Bereich anschau, dann wird dort genau in der Form weitergemacht wie bisher, und sogar noch etwas verschärft. Im Kongo sollen 2 000 EU-Soldaten zum Einsatz kommen, offiziell um Wahlen abzusichern. Doch wir wissen — so auch der deutsche Verteidigungsminister —, um was es eigentlich geht, nämlich auch um die Absicherung von wirtschaftlichen Interessen Deutschlands und der Europäischen Union. Und jetzt — so entnehme ich dem Plan — ist als nächstes der Sudan dran, diesmal mit der NATO.

Die EU geht immer wieder neue militärische Abenteuer ein. Das halte ich für fatal. Die Indienststellung der *battle group* soll während der finnischen Ratspräsidentschaft erfolgen — das halte ich für problematisch —, und der totgesagte Verfassungsvertrag wird leider immer noch verfolgt. Warum wird nicht endlich gesagt: Wir geben ihn auf. Mein Appell an Sie: Kehren Sie um! Setzen Sie sich für ein wirklich ziviles Europa ein. Keine weiteren Steuermilliarden in diese Militarisierungsvorhaben. Werden Sie dem Ansatz eines wirklich neutralen Staates gerecht!

3-037

Bastiaan Belder (IND/DEM). – Het debat over de toekomst van Europa vraagt om een ambitieus en daadkrachtig voorzitterschap in de tweede helft van 2006. Uw presentatie van vanmorgen doet mij echter het ergste vermoeden. Ik begin met ambitie, althans met het gebrek daaraan. Ik verwijt u dat u zich vastklampt aan de afgewezen Europese grondwet. Door dit te doen, blokkeert u, als Fins voorzitter, een nieuw ambitieus debat over de toekomst van de Europese Unie.

Maar dat is niet het enige. Het Finse voorzitterschap, dat transparantie hoog in het vaandel draagt, handhaaft Europa's pijnlijke spagaat. Terwijl u weet dat de tekst van de tweevoudig afgewezen grondwet op zijn minst gewijzigd moet worden, heeft u de intentie om deze Europese grondwet tijdens uw voorzitterschap te ratificeren. Hoe kan dit nog aan de burger, aan de Nederlandse burger uitgelegd worden?

Ik maak me eveneens zorgen over uw gebrek aan daadkracht. Gaat u echt alleen op de winkel passen in afwachting van bondskanselier Merkel? Hoe daadkrachtig is een voorzitterschap dat bij monde van zijn minister van Buitenlandse Zaken in een interview met de *Süddeutsche Zeitung* van 1 juli reeds aangeeft niet veel te verwachten van de consultatieronde met de lidstaten.

Ik smaak niet vaak het genoeg in te stemmen met de analyse van de voorzitter van onze Commissie constitutionele zaken, de heer Leinen. Ik deel echter zijn mening dat de Raad een verwarrend signaal uitzendt. Het Finse voorzitterschap moet ondubbelzinnig kiezen tussen de afgewezen grondwet of een nieuw verdragskader. Mijn voorkeur gaat overigens uit naar de meer ambitieuze tweede optie. Ik roep het Finse voorzitterschap daarom alsnog op de nodige ambitie en werkelijke daadkracht te tonen.

3-038

Ryszard Czarnecki (NI). – Panie Przewodniczący! Cieszę się, że premier Finlandii mówił dzisiaj o większej skuteczności instytucji unijnych. Jest to ważna kwestia w momencie, w którym znajdujemy się obecnie, gdy Unia stoi na rozstaju dróg. Moim zdaniem nie należy ograniczać kompetencji Rady, ale zwiększyć kompetencje Parlamentu Europejskiego - organu wybieranego przez obywateli, oraz zmniejszyć kompetencje Komisji ciała, na którego wybór obywatele nie mają żadnego wpływu. Cieszę się z poparcia prezydencji fińskiej dla idei większej przejrzystości prac instytucji europejskich. Przejrzystość ta jest sprawą witalną.

Dobrze, że prezydencja pozytywnie ocenia ostatnie rozszerzenie Unii; wierzę, że w najbliższym półroczu będzie dobra atmosfera dla kolejnego, stopniowego, rozsądnego rozszerzenia struktur unijnych. Gdy przewodniczący Rady mówi o konieczności prac nad większą konkurencyjnością Unii, to mam nadzieję, że nie są to puste słowa, że Rada obietnicę tę przełoży na konkretne działania np. w sferze usług, że nie będzie takich ograniczeń w tym obszarze, jak ma to miejsce w obecnym kształcie nieszczęsnej dyrektywy usługowej.

3-039

Françoise Grossetête (PPE-DE). – Monsieur le Président, Monsieur le Président du Conseil, Monsieur le Président de la Commission, chers collègues, votre position, Monsieur le Président du Conseil, n'est pas des plus aisées entre une présidence autrichienne dont le bilan est respectable et une présidence allemande qui suscite d'ores et déjà une attente très

importante. Cette position étouffante aurait dû vous donner davantage de détermination pour oser. Oser, pour que la Finlande soit la présidence de l'invention concrète et celle de l'avancée permanente.

Malheureusement, vous ne nous avez pas étonnés, mais plutôt déçus. Votre discours manquait d'âme. Nous avons eu droit à un catalogue, un fourre-tout dans lequel vous avez bien pris soin de ne pas oublier le moindre volet de la politique européenne, mais ce n'est pas ce qu'on attend de vous. Ce que nous voulons, ce sont des réalisations concrètes.

Je vous donne quelques exemples: vous devriez vous préoccuper des frais d'appel à l'étranger pour les téléphones portables, qui pénalisent tant les citoyens. Vous devriez aussi soutenir véritablement la réalisation de Galileo. Ce que l'on attend de vous, c'est que vous usiez de votre influence au Conseil pour un développement plus volontaire de la coopération judiciaire et policière.

Vous avez aussi un autre chantier: c'est celui du financement propre de l'Union européenne, puisque celle-ci a été incapable de se doter d'un budget. Le Conseil a été incapable de se donner un budget adapté aux ambitions affichées par l'Union européenne.

Il serait dommage que nous reprenions le leitmotiv: "nous n'avançons plus, le Conseil bloque". Pourtant, pourquoi ne pas nous faire partager votre expérience d'une vraie politique de la forêt? Le bois, ressource renouvelable, répond à des critères intéressants pour l'Europe dans le cadre des changements climatiques. Vous parlez de politique énergétique, mais ce qu'on vous demande, c'est d'être fort. Fort face à la Russie, car la Russie ne connaît que les rapports de force. Et puis, lorsque l'on parle des frontières de l'Europe, écoutez le Parlement européen, soucieux de prendre en compte la capacité d'absorption de l'Union européenne.

Pour terminer, et ce sera peut être le seul point positif de mon intervention, je voudrais vous soutenir dans la volonté affichée par votre gouvernement de plus de fermeté vis-à-vis de la Turquie sur la question chypriote, car l'invasion turque est le seul obstacle à la réunification de l'île. Vous voyez, il y a de quoi faire pour que votre présidence ne soit pas une présidence d'attente.

3-040

Gary Titley (PSE). – Mr President, I welcome the Finnish Presidency, which I assume will be carried out with the usual Finnish efficiency and professionalism. Finland has a lot to teach us, particularly in relation to the importance of investment in high-quality education and also how to balance economic efficiency and social justice.

I welcome the President-in-Office's speech, which boils down to three points. There are three priorities for the Council at the moment: action, action and action. Citizens do not love processes, they love outcomes, and we will be judged by our outcomes.

On Friday we, in the United Kingdom, will mark the anniversary of the horrific events of 7 July 2005, when 52 of our citizens were blown up in a terrorist attack. I well remember the sympathy and solidarity that I received from my colleagues here in the European Parliament at that time last year, and that which we showed to our Spanish colleagues the year before at the time of the Madrid bombings. Our citizens expect Europe to make them secure.

We had another event on 21 July, which fortunately was unsuccessful. However, because of the European Arrest Warrant one of the suspects was brought back to the United Kingdom from Italy in a matter of weeks. That is precisely the sort of action our citizens want to see. We need to deliver on better security cooperation. We also need to deliver on better security as a whole. We still have great shortfalls in our crisis management capabilities. That is because Member States say they will do something and then do not deliver. Let us make delivery by Member States our absolute priority.

Similarly, on migration policy, let us have a fair, effective policy that links development and migration policy, one that makes our borders much more secure. Let us, on energy, recognise that we have a single market. Let us follow through on that logic. Let us drive forward the whole single market agenda, which is still too incomplete.

I welcome your commitment to better regulation, President-in-Office, but as you have heard today the biggest gain in better regulation will be to stop the European Parliament wandering around Europe, so that we can better focus on legislation.

3-041

Kyösti Virrankoski (ALDE). – Arvoisa puhemies, haluan kiittää pääministeri Matti Vanhasta hänen kattavasta esityksestään. Erityisesti haluan yhtyä hänen huoleensa unionin olemassaolon oikeutuksesta, sen legitimitetistä.

Perustuslaillisen sopimuksen tosiasiallinen kaatuminen kansanäänestyksissä ei kuvasta niinkään kansalaisten syvällistä lainsäädännön hallintaa kuin epäluuloa ja epäluottamusta Euroopan unionia kohtaan. Tähän on aihetta. EU:n lainsäädännön suuri määrä ja pikkutarkkuus, runsas ja tehoton byrokratia sekä siihen liittyvä ylimitoitettu valvonta tekevät unionista vastenmielisen. Siksi pääministerin lupaus panostaa erityisesti parempaan lainsäädäntöön on tärkeää. Olen samaa

mieltä kuin pääministeri Vanhanen, että unionin tulee keskittyä olennaiseen ja olla siinä tehokas. Perustuslaillisen sopimuksen suhteen Suomella on erinomainen tilaisuus tehdä aloite ja osoittaa todellista johtajuutta aloittamalla konsultaatiot siitä, missä laajuudessa ja minkä sisältöisenä sitä voidaan viedä eteenpäin.

EU:n menestyminen kansainvälisessä kilpailussa edellyttää kilpailukyvyyn vahvistamista. Tutkimus, tuotekehittely ja koulutus ovat avainasemassa. Toivottavasti puheenjohtajavaltio onnistuu nopeasti saamaan aikaan lainsäädännön ja ohjelmat, joilla rahoituspuitteiden niukat varat voidaan ottaa käyttöön.

Lopuksi haluaisin mainita maatalouden, vaikka sitä ei ohjelmassa erikseen mainittu. Se on käytännössä ainoa politiikan ala, jossa EU määrää suoraan yksityisen kansalaisen tulotason. Siitä on myös riippuvainen suurin teollisuuden alamme, elintarviketeollisuus. Toivottavasti puheenjohtajavaltio onnistuu puolustamaan maatalouttamme WTO-neuvotteluissa, joissa se on raivoisien hyökkäysten kohteena. Samalla toivon, että kestävä ja kilpailukykyisen maatalouden edellytykset turvataan kaikkialla Euroopassa, myös syrjäisimmillä alueilla, Eurooppa-neuvoston päätösten mukaisesti.

Toivotan kotimaalleni Suomelle hyvää menestystä puheenjohtajavaltiona.

3-042

Διαμάντω Μανωλάκου (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, καμία αυταπάτη ότι κάτι θα μπορούσε να αλλάξει με τη Φινλανδική Προεδρία. Θα συνεχίσει την υλοποίηση της ίδιας αντιδραστικής, αντιλαϊκής πολιτικής και στρατιωτικοποίησης της Ευρώπης για το επόμενο εξάμηνο. Επιβεβαιώνεται άλλωστε στο πρόγραμμά της.

Πρώτη επιλογή της οι συνεργασίες για τη νεκρανάσταση του ευρωσυντάγματος, αν και έχει καταδικασθεί και απορριφθεί από τους λαούς της Γαλλίας και Ολλανδίας.

Προώθηση της ανταγωνιστικότητας για τη μεγαλύτερη κερδοφορία του ευρωενωσιακού κεφαλαίου από τη στυγνότερη εκμετάλλευση των εργαζομένων.

Φοροαπαλλαγές για το κεφάλαιο και νέοι φόροι για τους εργαζόμενους στα πλαίσια της ανάπτυξης των φορολογικών κανονισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πράσινη Βίβλος για το εργατικό δίκαιο προκειμένου να εξαφανιστεί και νομικά κάθε κατάκτηση και δικαίωμα που κέρδισε το εργατικό κίνημα με τους αγώνες του.

Σε ό,τι αφορά τις σχέσεις με τη Ρωσία, είναι η περιζήτητη νύφη στον ανταγωνισμό με τις ΗΠΑ.

Όμως, ιδιαίτερα προκλητικές είναι οι πιέσεις που λέγεται ότι ετοιμάζεται να ασκήσει η Φινλανδική Προεδρία στα κράτη μέλη για να αρχίσουν απευθείας εμπορικές συναλλαγές με τη Βόρεια κατεχόμενη Κύπρο, αγνοώντας ότι υπάρχει στρατός κατοχής και αναγνωρίζοντας έτσι ντε φάκτο το ψευδοκράτος προς ικανοποίηση των τουρκικών απαράδεκτων απαιτήσεων.

Δεν πρέπει να το επιτρέψουμε. Εμείς θα στηρίζουμε κάθε δράση του ταξικού εργατικού κινήματος ενάντια σ' αυτή την πολιτική.

3-043

Ville Itälä (PPE-DE). – Arvoisa puhemies, olen viimeaikaisissa keskusteluissa kuullut kaksi määritelmää Suomen puheenjohtajakaudesta. Ensimmäisessä todettiin, että jos EU:n kehitys ei mene seuraavan puolen vuoden aikana taaksepäin, Suomen puheenjohtajakausi on ollut menestys. Toisen määritelmän mukaan Suomen tärkein tehtävä on valmistella Saksan tulevaa puheenjohtajakautta.

Asia ei kuitenkaan ole näin, vaan Suomella on paljon enemmän annettavaa Euroopalle ja eurooppalaisille. Erityisen tärkeät painopisteet Venäjä ja energia ovat niitä asioita, joissa Suomella on erityisosaamista. Näissä asioissa EU:n on mentävä suurin askelin eteenpäin. Meiltä puuttuu totaalisesti yhteinen Venäjä-politiikka, ja me emme pysty neuvottelemaan Venäjän kanssa tasavertaisesti ennen kuin meillä on yhteinen Venäjä-politiikka.

Arvoisa pääministeri, otitte ihan oikein esille myös sen, että täällä parlamentissa on meneillään monia asioita, jotka pitää viedä kunnialla loppuun asti. Niitä ovat esimerkiksi REACH ja varainhoitoasetus sekä monet muut asiat, jotka omalta osaltaan ovat niitä pieniä askeleita, joiden avulla EU menee eteenpäin.

Otitte esiin myös laajentumisen, jonka näen yhdeksi tärkeimmistä asioista ja kovaksi haasteeksi. On nimittäin mahdotonta viedä liian nopeaa, kansan tahdon vastaista laajentumista ja perustuslakia yhtä aikaa eteenpäin. Romanian ja Bulgarian kysymys tulee Suomen puheenjohtajakaudella eteen, ja on tärkeää näyttää kansalaisille, että kriteereistä pidetään kiinni. Erityisesti Turkin osalta tämä asia tietysti vielä korostuu. Kriteereistä on pidettävä kiinni, jotta kansalaiset voivat luottaa EU:hun.

Se, mitä kansalaiset eniten odottavat, on tietysti tekoja ja visiota. Vanha näkemys siitä, miksi EU on olemassa, ei enää kansalaisille riitä. Sen takia olisi aika luoda uusi yhteinen päättäväinen näkemys siitä, mitä EU on kymmenen tai kahdenkymmenen vuoden päästä. Tämä on asia, jonka aloittaminen sopii mielestäni erinomaisen hyvin juuri Suomen puheenjohtajakaudelle. Sitä ei varmasti saada valmiiksi mutta sen aloittaminen on tärkeää, jotta tämä yhteys kansalaisten ja EU:n toimielinten välillä voi jatkua positiivisissa merkeissä.

(*Suosionosoituksia*)

3-044

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). – Mr President, the President-in-Office is famous in Finland for cooperation and consensus. I sincerely hope, President-in-Office, that when you meet the social partners at the social summit in October, you will make real progress, because no progress can be made on the wealth and values of the European Union Member States without broad, consensus-based cooperation.

President-in-Office, when we talk about flexicurity, which I am happy that you and President Barroso have embraced as an important basis for cooperation, it is extremely important that it is not just flexibility – which Mr de Villepin in France would like to see – but both flexibility and security in a combined and globalised modern version. That can only be done in cooperation with the social partners, which I hope you will take the lead on. You have all the prerequisites to do it and I am sure you will.

As I have emphasised this morning, my second appeal to you is that you combat crime, terrorism and human trafficking. Since you relaunched the Finnish Presidency in Tampere, this must now be the time to turn that into reality. I hope that, using the *passerelle* clause, we shall see the Finnish Presidency ending up with a very clear result for all our citizens.

3-045

Alexander Lambsdorff (ALDE). – Herr Präsident, Herr Ministerpräsident, Herr Kommissionspräsident! Ich glaube, die finnische Regierung hat ihre Schwerpunkte richtig gesetzt. Wir sagen Ja zu einer gestärkten gemeinsamen Außen- und Sicherheitspolitik einschließlich einer Schärfung des sicherheitspolitischen Profils. Wir sagen Ja zu mehr Wettbewerb, Ja zu verbesserter Transparenz in der EU-Gesetzgebung. Wir sagen auch Ja zu einer unaufgeregten Debatte im Verfassungsprozess, wie Ihnen das wohl für Ihre Präsidentschaft vorschwebt. Sie sehen, dass wir Liberalen im Europäischen Parlament großes Vertrauen in den Erfolg Ihrer finnischen Präsidentschaft haben!

Das Ganze spielt sich jedoch vor dem Hintergrund dessen ab, was Sie vor kurzem im finnischen Parlament gesagt haben. Dort haben Sie festgestellt, dass die Union keinen gemeinsamen Kern mehr hat, sondern dass sich Koalitionen von Fall zu Fall bilden. Das gesamte europäische Interesse steht hinter Einzelfall-Regierungszusammenarbeit zurück. Wir wünschen uns, dass Sie für das gesamteuropäische Interesse, für den europäischen Kern, etwas tun und damit auch ein Beispiel für die nachfolgende deutsche Präsidentschaft setzen!

3-046

Othmar Karas (PPE-DE). – Herr Präsident, meine Damen und Herren! Wir haben die Fußballweltmeisterschaft gewonnen, aber auch politisch spielt die Europäische Union wieder nach vorne, erzielt gemeinsame Erfolge und hat wieder mehr gemeinsame Ziele. Herr Ratspräsident, seien Sie ein starker Kapitän der Ratsmannschaft und suchen Sie verstärkt die Zusammenarbeit mit Ihren Mitspielern! Die Zusammenarbeit mit dem Europäischen Parlament war z. B. eine der Ursachen für die erfolgreiche österreichische Ratspräsidentschaft. Setzen Sie diese Intensivierung der Zusammenarbeit und die Einbindung der Abgeordneten fort!

Die Zusammenarbeit mit dem Europäischen Parlament ist nicht das Gleiche wie die Zusammenarbeit mit dem nationalen Parlament. Wir sind Ihr Partner, wir sind mit Ihnen Gesetzgeber — wir sind nicht nur Ihr Kontrolleur! Wir stehen mit Ihnen auf Augenhöhe, unser Gegenüber sind Sie, unser Gegenüber sind nicht die nationalen Parlamente.

Zweitens, Transparenz: Sorgen Sie dafür, dass aus diesem Schlagwort Gesetzgebungsrealität wird, denn Transparenz ist die Voraussetzung für die Beseitigung des Doppelspiels zwischen Innen- und Europapolitik! Sorgen Sie dafür, dass alle Bürger der Mitgliedstaaten erfahren, wann Sie als Gesetzgeber transparent sind! Inserieren Sie die Transparenz und geben Sie EuroNews einen Sendeplatz in allen öffentlich-rechtlichen Anstalten!

Drittens, Erweiterung: Vertrauen schafft man nur, wenn die Regeln eingehalten werden und wenn konsequent verhandelt wird. Wenn das Ankara-Protokoll nicht umgesetzt wird, müssen die Beitrittsverhandlungen mit der Türkei ausgesetzt werden. Folgen Sie dem Beispiel bei der Euro-Erweiterung, folgen Sie dem Beispiel bei den Erweiterungsdebatten des letzten halben Jahres!

Herr Kommissionspräsident, ich bitte Sie daher auch, Ihre Äußerung betreffend die Erweiterungsvoraussetzungen klarzustellen! Sie mag formal richtig sein, politisch hat sie für Verwirrung gesorgt. Wenn wir sagen, Nizza reicht nicht aus,

dann müssen wir klarstellen, dass wir vor einem großen nächsten Erweiterungsschritt, d. h. nach Kroatien, einen neuen Verfassungsvertrag brauchen.

Zum Abschluss, Herr Ratspräsident: Sorgen Sie für Ergebnisse bei der Dienstleistungsrichtlinie, bei der Arbeitszeitrichtlinie, bei Fernsehen ohne Grenzen und beim grenzüberschreitenden Zahlungsverkehr!

3-047

Enrique Barón Crespo (PSE). – Señor Presidente, señor Presidente en ejercicio del Consejo, señor Presidente de la Comisión, Señorías, en mi intervención trataré tres puntos de su discurso y añadiré un desafío.

En primer lugar, quiero saludar que el Gobierno finlandés, al llegar a la Presidencia, haga honor a la palabra dada, ratificando la Constitución, que ya ha sido apoyada por la mayoría de los Estados y de los pueblos europeos. Ése es un hecho que ha de subrayarse, porque estamos todos de acuerdo en que es necesaria, no sólo para ampliarnos, sino para funcionar.

En segundo lugar, quiero agradecer, en relación con el tema de la seguridad y de la lucha contra el terrorismo, el apoyo que usted, como otros miembros del Consejo Europeo, ha dado al comienzo del proceso de superación de la violencia y de obtención de la paz en mi país, España.

En tercer lugar, me gustaría subrayar también que el proceso de creación de la política de inmigración comunitaria —y usted ha señalado el caso de Canarias— empezó en Tampere y tenemos que acelerarlo de una manera seria.

Y, por último, señor Presidente en ejercicio del Consejo, he tenido la oportunidad de coincidir con la señora Lehtomäki, Ministra de Comercio Exterior y Desarrollo, la semana pasada en Ginebra, en las negociaciones de la Ronda de Desarrollo de Doha. Ese desafío es muy importante y se tiene que concretar durante la Presidencia finlandesa. Creo que hay que incluirlo de una manera destacada en la agenda, para asegurar nuestro futuro y asumir nuestras responsabilidades.

3-048

Sarah Ludford (ALDE). – Mr President, I am reassured by the Prime Minister's determination to focus on the Balkans and advance their progress towards the EU. Prime Minister, I know this is a European not a Finnish project, but you are particularly well placed with your former President, Mr Ahtisaari, involved in the status talks on Kosovo and your former assistant, Olli Rehn, as the Commissioner for Enlargement. The EU has a heavy responsibility to get the balance right between encouragement, as in the case of visa facilitation which will be debated tonight, and pressure, for example on delivering war crime suspects to The Hague – particularly as regards the challenge in Kosovo. I am reassured by your energy in that direction.

Secondly, the EU is dysfunctional in the area of justice, home affairs and human rights. On the one hand, there are the delays and dilution of measures resulting from the national veto. Almost five years after agreeing on an EU anti-terrorism law, some Member States have still not implemented it. On the other hand, we talk a lot of rhetoric about human rights, we preach to third countries, but there are credible indications of complicity by many EU countries in illegal rendition and torture. We do not convict terrorists, but we are at best passive with regard to human rights breaches in the war on terror. This is a toxic mix and I ask you to look at the contrasts and contradictions in this area.

3-049

João de Deus Pinheiro (PPE-DE). – Senhor Primeiro-Ministro, considero o seu programa um programa claro, pragmático e credível, o que não tem sido o caso em todas as presidências e penso que tem entre as suas prioridades algumas que nos parecem essenciais, entre elas a questão russa e a energia. Mas sobre a questão russa é preciso que nos entendamos. Não vale negociar apenas com a Rússia na questão na energia. A Rússia é um parceiro demasiado importante e é preciso envolver a Rússia nos assuntos internacionais porque é a maneira de também podermos influenciar a situação dos direitos humanos e da democracia nesse grande país.

Uma outra prioridade que apresenta, e com a qual concordamos, é a Europa dos resultados, na qual o Presidente da Comissão tem insistido e pela qual se tem batido, não obstante as dificuldades da Constituição. Mas a Europa dos resultados tem muito a ver com crescimento e emprego e é preciso que se diga que o método intergovernamental que se tem seguido para a Estratégia de Lisboa tem gerado resultados decepcionantes e medíocres. É preciso dar responsabilidades e os meios adequados à Comissão para que esta defina um *roadmap* para que possamos crescer, para que possamos ter mais emprego, tal como fizemos para o mercado interno e para a moeda única. Aquilo que temos agora não serve e cada vez mais será uma decepção para os nossos cidadãos.

Finalmente, Senhor Primeiro-Ministro, penso que a reflexão que sugere sobre a Europa em 2020 é muito bem vinda. Precisamos de começar hoje a pensar na Europa do futuro que queremos e é nessa perspectiva pragmática e aberta e, espero, que transparente, que eu faço fê nesta Presidência finlandesa. Espero que no final da Presidência possa vir a ter palavras de felicitação para V. Exa.

3-050

Edite Estrela (PSE). – Senhor Presidente do Conselho, não vou jogar ao ataque, deixo isso para a selecção portuguesa logo à noite, que espero que vença a França. O Sr. Presidente do Conselho disse que vivemos numa época de desafios: desafios da globalização, desafios climáticos, desafios demográficos, etc., e defendeu que devemos olhar para o futuro de forma corajosa. Estamos de acordo. A Estratégia de Lisboa é a resposta a esses desafios e ao triângulo do conhecimento de que falou o Sr. Presidente da Comissão Europeia.

A Estratégia de Lisboa é o melhor instrumento para modernizar a economia europeia e estimular e criar mais empregos com coesão social. Mais e melhor Europa, portanto. A Finlândia é um caso bem sucedido de competitividade económica, com base no conhecimento e na inovação. É um paradigma da modernização e do progresso. A Presidência finlandesa tem, pois, condições excepcionais, e também grandes responsabilidades, para dar um impulso à Agenda de Lisboa. Pergunto: está a Presidência finlandesa disposta a isso? A segunda pergunta prende-se com a política da igualdade dos géneros. Também neste domínio a Finlândia tem responsabilidades especiais. Que medidas concretas vai propor ao Conselho para promover a igualdade entre homens e mulheres a todos os níveis?

3-051

József Szájer (PPE-DE). – Miniszterelnök úr, mi az Európai Unió legújabb tagjai sokat tanultunk Finnországtól és személy szerint Öntől. Friss tapasztalatokkal rendelkeztek a csatlakozási folyamatban, éppen ezért nagyon bízunk abban, hogy az Önök elnöksége érzékeny lesz azokra a gondokra, problémákra, amelyek a beilleszkedéshez kötődnek. Hiszen a belépés két évvel ezelőtti dátuma csak a kezdet. Azonos elbánásért és az Unión belüli egyenlő jogokért, az azonos mércéért még tovább kell küzdeni, Európa újraegyesítésének és a felzárkózásnak nagy történelmi vállalkozása hosszú folyamat.

Ezt jól mutatja a szolgáltatási irányelvnek vagy Litvánia euróövezeti tagságának a vitája, jól mutatja a meglevő bizonytalanságokat és sajnos létező bizalmatlanságot és kettős mércét az új tagok irányában. Éppen ezért nagyon fontos, hogy amikor az Unió további bővítéséről beszélünk, ne felejtjük el, hogy a legutóbbi 2004-es, eddigi legnagyobb bővítés hatásainak kezelése és az Unió befogadóképességének figyelembevétele is feladatunk.

Az Unió újabb bővülése és a mostani események rávilágítanak arra is, hogy mennyire fontos a közös Európa demokratikus alapértékeinek a megerősítése. Igen, az imént Martin Schulz úr tüzes szavakat mondott a szélsőségek elleni küzdelemben, de nem csak szavalni lehet, hanem lehet tenni is ezért. Az Önök soraiban ül az a szlovák választásokon győztes szocialista párt, amely olyan partnert választott magának, amelynek fő politikai mondanivalója kimerül a kisebbségek, a magyarok, a cigányok, a melegek elleni támadásban.

Riadót kell fűjni ezzel egész Európában. Ez felhívja a figyelmet arra is, hogy mennyire gyenge helyzetben van ma a kisebbségek összeurópai védelme az Európai Unióban. A tervezett Európai Emberjogi Ügynökség ügyében ezért előre kell lépni a finn elnökség alatt. A példás kisebbségpolitikát folytató Finnország ebben a kérdésben irányt kell, hogy mutasson.

A finn elnökség idejére esik október 23-án a rokon nemzet magyar nép forradalmának 50. évfordulója. Manapság gyakran beszélünk az Unió válságáról, segítsük az Unió megújítását azzal, hogy a 20. század egyik legjelentősebb szabadságküzdelméből biztatást és erőt merítünk a mai problémáink megoldásához. Sok sikert az elnökséghez!

3-052

Jan Andersson (PSE). – Herr talman! Rådets ordförande! Kommissionens ordförande! Jag delar det finländska ordförandeskapets syn, dvs. att se globaliseringen som en utmaning. Jag tycker också det är bra att man har en balans mellan flexibilitet och social trygghet, säkerhet i förändring. Jag ser fram emot att tjänstedirektivet når en lösning under det finländska ordförandeskapet. Det kommer att bygga på parlamentets förslag, som just har denna balans mellan en ökad öppenhet och flexibilitet, men också trygghet på arbetsmarknaden och skydd för de offentliga tjänsterna.

Det finns en fråga som jag tycker att det finländska ordförandeskapet ska ta tag i. I parlamentets förslag och i förslaget från kommissionen och rådet finns inte bemanningsföretagen med. Samtidigt växer bemanningsföretagen i betydelse runt om i Europa. Det finns ett förslag från kommissionen om bemanningsföretagen. Vi har svaret på det, men det är blockerat i rådet. Nu är det tid att denna blockering upphör, så att vi får en överenskommelse och ett ramverk kring bemanningsföretagen. Där kan det finländska ordförandeskapet göra en insats.

Jag välkomnar att ni tar initiativ om arbetstidsdirektivet. Det handlar också om balans mellan hälsa och säkerhet – inte för långa arbetstider – och samtidigt flexibilitet. För att nå flexibilitet Vi i parlamentet är övertygade om att det inte behövs någon ”opt-out”. Det finns andra instrument för att gynna flexibiliteten. Jag ser fram emot lösningar på dessa områden och delar också Poul Nyrup Rasmussens åsikt att detta måste göras i samarbete med arbetsmarknadens parter.

(Spridda applåder)

3-053

Antonio Tajani (PPE-DE). – Signor Presidente, signor Presidente del Consiglio, onorevoli colleghi, *latine loquimur in Europa*. Parliamo latino in Europa. Come cittadino romano e come cittadino europeo, ringrazio la Finlandia per aver deciso di inaugurare questo semestre di presidenza dell'Unione anche in lingua latina.

Ma il mio non è solo un ringraziamento formale. La scelta ha un profondo significato: la civiltà romana, erede di quella greca, ha rappresentato il primo, fondamentale elemento di unificazione dell'Europa. La lingua latina, le grandi infrastrutture, il diritto, l'immenso mercato interno e, infine, la *pax augusta* sono state le fondamenta nelle quali ha affondato le sue radici il cristianesimo, vero ponte tra l'Europa dell'ovest e l'Europa dell'est.

Un importante archeologo e scrittore europeo, Valerio Massimo Manfredi, ha scritto: "Roma era soprattutto un grande ideale". Parafrasando quelle parole potremmo dire: "l'Europa è soprattutto un grande ideale". Non possiamo rinunciare a far vivere questo grande ideale, dando all'Europa una legge fondamentale che le permetta di dare a 450 milioni di cittadini le risposte ai problemi che più li preoccupano: l'immigrazione, la sicurezza, la competitività con i paesi emergenti, la questione energetica, la determinazione dei confini, la creazione di posti di lavoro.

Il Presidente avrà il nostro sostegno. La Finlandia ha l'importante compito di preparare, proseguendo il lavoro svolto dall'Austria, il prossimo semestre a guida tedesca, che sarà determinante per dar vita finalmente al Trattato costituzionale di cui l'Europa ha bisogno per stare più vicina ai cittadini.

A Roma celebriamo il cinquantesimo anniversario dei Trattati. Facciamo in modo che, come coloro che, nell'antichità, divenendo cittadini romani si sentivano orgogliosi e sicuri delle garanzie che ottenevano dalle Istituzioni, anche domani chi sarà cittadino europeo, da qualunque parte del mondo arrivi, si senta sicuro e orgoglioso di vivere in uno spazio dove sono garantiti e difesi i diritti della persona, la pace, la sicurezza e la libertà. Soltanto allora avremo vinto la nostra sfida e il grande ideale sarà divenuto realtà.

3-054

Dariusz Rosati (PSE). – Panowie Przewodniczący! Z wielkim zadowoleniem przyjmuję cele, jakie stawia przed sobą prezydencja fińska na najbliższe pół roku.

Przejdźcie od słów do czynów w kwestii konstytucji oraz dalsze zaangażowanie w sprawie poszerzenia Unii Europejskiej są bardzo istotne w momencie, gdy Unia przeżywa kryzys tożsamości i kryzys przywództwa. Z tego samego powodu szczególnie ważne jest wzmocnienie współpracy w zakresie wspólnej polityki wschodniej i wspólnej polityki energetycznej. Kwestia dywersyfikacji źródeł i dróg zaopatrzenia w energię jest szalenie istotna z punktu widzenia bezpieczeństwa energetycznego Europy. Unia Europejska musi ustalić wspólne i jednolite stanowisko w kwestii dostaw ropy i gazu. Nie można przyjąć, że zbudowanie jednej rury prowadzącej od tego samego dostawcy oznacza rzeczywistą dywersyfikację. Inwestycje w odnawialne źródła i oszczędności energii są niezbędne, ale nie zaspokoją rosnących potrzeb. Europa musi zaangażować się politycznie i finansowo w projekty mające na celu znalezienie nowych źródeł energii oraz prowadzić wspólną, solidarną politykę wobec dostawców.

Równie dużą wagę przykładam do roli Finlandii w wypracowaniu wspólnej polityki wschodniej. Dobra znajomość Rosji powinna zaowocować znalezieniem złotego środka w polityce Unii wobec Rosji. Liczę na poprawę i rozwój współpracy z Ukrainą, ponieważ polityczne wsparcie dla Kijowa pomoże utrwalić proeuropejski kurs polityki Ukrainy. Ważne będzie także podejmowanie na forum międzynarodowym oraz w rozmowach z Rosją problemu Białorusi.

3-055

Dariusz Rosati (PSE). – Mr President, among many other things Finland is famous for its Finnish sauna. I hope that the Finnish Presidency will bring us, in the end, the same feeling of freshness and relaxation as one gets after spending an hour or two in a Finnish sauna.

3-056

Jerzy Buzek (PPE-DE). – Panie Przewodniczący! Prezydencja fińska, to nie prezydencja przejściowa, ale prezydencja kluczowa z punktu widzenia najważniejszej strategii dla Unii Europejskiej - strategii wzrostu i zatrudnienia. To zadecyduje o przyszłości Europy, ale od czegoś trzeba zacząć. W zweryfikowanej strategii lizbońskiej zdecydowaliśmy, że zacząć trzeba od badań, innowacji i technologicznego postępu. Nie zrobimy tego, panie premierze bez terminowego uruchomienia 7. Programu Ramowego. Jeszcze w lipcu niezbędne jest wspólne stanowisko Rady Europejskiej, aby Parlament mógł rozpocząć we wrześniu prace nad drugim czytaniem. O to apeluję do pana premiera!

Niezbędna jest stała współpraca Rady, Komisji i Parlamentu, abyśmy najpóźniej w listopadzie zakończyli pracę. Ważny jest jednak nie tylko 7. Program Ramowy, ale fundusze na badania i innowacje w budżetach narodowych. W pełni popieram wypowiedź pana premiera w tej sprawie. Największą naszą europejską słabością jest niewystarczająca innowacyjność. Sądę, że w tym właśnie może nam pomóc Europejski Instytut Technologiczny.

Mamy już świetną europejską edukację, nie trzeba jej dublować. Mamy niezłe badania, ale brak nam innowacji, najnowszych technologii, które decydują o wzroście i zatrudnieniu, decydują o naszej strategii. Decyzja w sprawie

Instituto to ważne zadanie prezydencji fińskiej. Trójkąt wiedzy: edukacja, badania, innowacje jest najmocniejszą stroną Finlandii. Decyzje w tych sprawach wypadły więc we właściwym momencie. Życzymy sukcesów panie premierze.

3-057

Evelyne Gebhardt (PSE). – Herr Präsident! Vielen Dank, Herr Vanhanen! Sie haben mit Ihrer Rede klargemacht, dass Sie die Bürger gewinnen, Europa weiterentwickeln und jetzt konkret handeln wollen. Ich beglückwünsche Sie zu diesem Motto. Das ist ein Motto für die Zukunft, das ich voll unterstützen möchte.

Mit der Dienstleistungsrichtlinie haben wir eines der konkreten Projekte, die wir auch haben wollen. Sie haben den Wunsch geäußert, dass wir die Dienstleistungsrichtlinie im Herbst in zweiter Lesung zu Ende führen. Ich bin zuversichtlich, dass uns dies auch gelingen kann, denn mit dem Beschluss des Ministerrates, die grundlegenden Forderungen des Europäischen Parlaments zu übernehmen und weiterzuentwickeln, ist die Basis dafür gegeben. Ich bin zuversichtlich, dass es gelingen wird, unter finnischer Präsidentschaft einen gemeinsamen Kompromiss zur Dienstleistungsrichtlinie zu finden. Das würde ich mir sehr wünschen.

Das ist Ausdruck des gemeinsamen Willens, sich der Wertegemeinschaft für die Bürger und Bürgerinnen verpflichtet zu fühlen. Denn das ist es ja, was wir erreichen wollen, und das haben Sie auch sehr deutlich in Ihrer Rede zum Ausdruck gebracht: die Wertegemeinschaft fortentwickeln, die Zukunft Europas bestimmen und dafür sorgen, dass wir nicht nur einen freien Binnenmarkt haben, auch für Dienstleistungen, sondern dass auch die Rechte der Bürger und Bürgerinnen geachtet werden, das Arbeitsrecht, das Sozialrecht, der Verbraucherschutz, der Patientenschutz. Das ist es, was wir erreichen wollen, und so können wir auch wirklich dafür sorgen, dass die Bürger und Bürgerinnen künftig Ja zu Europa sagen. Das ist das Beste, was wir erreichen können!

Das Wichtigste ist die Verfassung für Europa, und sie ist das schönste Geschenk, das Sie sich zum 100-jährigen Bestehen des Wahlrechts in Finnland machen können!

(Beifall)

3-058

Elmar Brok (PPE-DE). – Herr Präsident, Herr Ratspräsident, Herr Kommissionspräsident! Finnland ist die erste Ratspräsidentschaft seit der Erweiterung der Europäischen Union am 1. Mai 2004, die aus dem Ostseeraum kommt, der ja durch die Erweiterung um acht Länder zu einem *mare nostrum* geworden ist. Daher kann Ihre Präsidentschaft strategische Dimensionen entwickeln, die auch in Verbindung mit der *Northern Dimension* stehen, denn es gibt noch ein anderes Anrainerland, das nicht zur Europäischen Union gehört, nämlich Russland. Mit Ihren Erfahrungen können Sie gerade hier Beziehungen entwickeln, die außerordentlich konstruktiv sein könnten, die auch die Energieversorgungssicherheit und andere Fragen einbeziehen. Wir setzen in dieser Frage große Hoffnungen auf Sie!

Zweiter Punkt: Unter Ihrer Präsidentschaft muss zumindest ansatzweise in Zusammenarbeit mit der Kommission ein neues Gleichgewicht zwischen der Erweiterung und der Aufnahmefähigkeit der Europäischen Union gesucht werden. Wir müssen vielen Ländern eine europäische Perspektive geben, aber dies kann nicht immer die Vollmitgliedschaft bedeuten. Wir müssen andere Wege finden, und der Europäische Rat wie auch die Kommission haben im Barroso-Papier erklärt, dass sie in dieser Frage Initiativen ergreifen wollen, die für uns außerordentlich wichtig sind. Wir werden den Dezember abwarten und sehen, wie weit wir mit dieser Diskussion kommen.

Dritter Punkt: Die Geschichte hat erwiesen, dass die Europäische Union nur dort stark ist, wo wir das GemeinschaftsEuropa haben, denn nur da ist es handlungsfähig und beweist Kontinuität. Deswegen ist es gerade in einer erweiterten Europäischen Union notwendig, den Ansatz eines Verfassungsvertrages zu haben.

Ich bedanke mich bei Ihnen, Herr Ratspräsident, dass Sie sich mit der Ratifikation für diesen Verfassungsvertrag einsetzen. Dies korrespondiert mit der Position der nachfolgenden deutschen Präsidentschaft, so dass es eine gute Zusammenarbeit bei der Entwicklung der deutschen Erklärung geben sollte, die am Ende der deutschen Ratspräsidentschaft stehen wird. Ich meine auch, sagen zu dürfen, dass dies die Position aller Gemeinschaftsorgane sein sollte, damit wir 2009 den Verfassungsvertrag bekommen, bei dem wir noch viel Phantasie entwickeln müssen. Rosinenpickerei hilft uns dabei nicht weiter, denn Rosinenpickerei zerstört den Ansatz, wonach wir den Bürgern das Konzept überzeugend darlegen müssen, warum wir einen Verfassungsvertrag brauchen, der den Bürgern mehr Rechte gewährt und der mehr Transparenz bringt. Wir brauchen nicht nur ein Europa, das funktioniert, sondern auch ein Europa der Demokratie und der Transparenz. Deshalb ist dieser Verfassungsvertrag so wichtig!

3-059

Guido Sacconi (PSE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, Presidente del Consiglio, lei, come il Presidente della Commissione Barroso, ha spesso fatto riferimento, nel suo intervento, alla necessità di dare impulso all'Europa dei risultati per recuperare la fiducia dei cittadini, naturalmente senza contrapporre questa Europa a quella dei valori e della Costituzione.

In qualità di relatore di REACH, nella divisione del lavoro esistente in questo Parlamento, sono iscritto alla categoria degli sherpa, di quelli che lavorano per i risultati, come la mia collega Gebhardt. Per questo ho molto apprezzato il fatto che lei abbia inserito, fra le priorità della sua Presidenza, la conclusione dell'*iter* legislativo su REACH e l'abbia fatto collocandolo nel capitolo "competitività".

Certo REACH agisce innanzitutto in funzione della tutela della salute umana e dell'ambiente, ma è anche un potente stimolo all'innovazione. In questa chiave, sia il Consiglio che il Parlamento, negli anni di lavoro che abbiamo alle spalle, hanno fatto un ottimo lavoro, perché hanno avvicinato molto le posizioni e hanno reso molto più fruibile questo strumento, anche allo scopo della spinta all'innovazione.

Sono sicuro che, sotto la sua Presidenza, sarà possibile un accordo in seconda lettura. Entrambi i legislatori dovranno però camminare. Poco, perché c'è già stata una fortissima convergenza, ma si dovrà pur sempre camminare. Le dico ciò perché ci sarà chi le consiglierà di stare fermo, di fare muro contro muro. Da parte mia, invece, sono disposto a camminare e sono sicuro che anche lei lo farà.

3-060

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – Herr talman! Herr statsminister! Herr kommissionsordförande! Som företrädare för inte bara ett grannland, utan också ett broderland vill jag gärna säga att jag känner stolthet och förväntan inför det finländska ordförandeskapet. Vi har i allra högsta grad en gemensam historia och en gemensam geografi, men också en gemensam nutid. Vi blev tillsammans medlemmar i Europeiska unionen och räknas fortfarande till de nya medlemmarna, med den fräschör som detta kan innebära. Vi har fått uppleva hur utvidgningen av Europeiska unionen under de senaste åren totalt har förändrat vår värld tack vare det europeiska samarbetet, där Östersjön idag i allra högsta grad är ett hav som binder länder samman.

Vi har ett internationaliserat näringsliv som visar oss att detta är en förutsättning för välstånd och arbete, inte ett hot mot vår välfärd. Vi har ett näringsliv som alltmer växer samman. Vi samarbetar också om en gemensam "battle group" som är den enda som förenar små länder tillsammans. Finland är också ett exempel för oss andra som ställer stora krav på ert ordförandeskap. Det gäller den finländska energipolitiken, där ni kan förena ökad konkurrenskraft och minskat beroende till omvärlden med större hänsyn till miljön och Kyotomålen.

Det gäller Finlands unika förmåga att hantera samvaron med Ryssland som gör att detta ordförandeskap har en möjlighet att lägga grunden för en solid Rysslandspolitik för hela Europeiska unionen. Det gäller våra erfarenheter av utvidgningen som ställer krav på att Finland med bestämdhet och målmedvetenhet för frågan om en fortsatt utvidgning framåt med tydliga krav men också ett tydligt mål, bland annat med sikte på att Turkiet ska kunna bli medlem. Det gäller också självfallet att med den öppenhet och målmedvetenhet som präglar Finland se till att göra Europeiska unionen till ett samarbete som är öppet, transparent och lättillgängligt för dess medborgare. Jag önskar er all lycka till. Kraven är stora på grund av att föredömet är tydligt.

3-061

Lasse Lehtinen (PSE). – Arvoisa puhemies, tässä salissa useimmat ovat sitä mieltä, että unionin uskottavuus kansalaisten silmissä kaipaava parannusta. Siitä syystä Suomi haluaa puheenjohtajakauden aikana saada aikaan luottamusta lisääviä toimia, joilla on merkitystä kansalaisen arkipäivän kannalta.

Kansalaisilla on oikeus odottaa rajatylittävän yhteistyön toteutuvan kaikilla elämänoilla, myös esimerkiksi rikollisuuden torjunnassa eikä ainoastaan sisämarkkinoilla. Rikolliset liikkuvat maasta toiseen ja verkottuvat yli kansallisten rajojen. Sen sijaan jäsenvaltioiden poliisiviranomaisten välillä yhteydenpito ja keskinäinen luottamus eivät toimi. Rikollisilla on liian pitkä etumatka. Siksi Suomi tarvitsee muiden jäsenvaltioiden ja tämän parlamentin tuen toimilleen, kun päätöksentekojärjestelmää oikeus- ja sisäasioissa parannetaan.

3-062

PRESIDENCIA DEL SR. BORRELL FONTELLES

Presidente

3-063

Francisco José Millán Mon (PPE-DE). – Señor Presidente, estoy de acuerdo, señor Primer Ministro, con la Europa de los resultados —para muchos la guerra queda muy lejana y dan por hecha la paz—. Por ello, la Unión Europea tiene que ganarse la confianza de los ciudadanos con resultados tangibles ante los problemas de hoy. Deseo, desde luego, que su Presidencia alcance los mayores éxitos, los mejores resultados.

La Unión Europea debe servir para afrontar las amenazas transnacionales, como el terrorismo y la delincuencia organizada, y para tranquilizar a los ciudadanos frente a los temores que en ellos despierta la globalización. También debe ayudar a gestionar adecuadamente los flujos migratorios, incluido el combate eficaz de la inmigración ilegal. Es un asunto de dramática actualidad en mi país —usted ha mencionado el caso de las Islas Canarias— y en otros de la Europa Meridional. Y es causa de mucho sufrimiento e incluso de pérdida de vidas humanas.

Espero, por consiguiente, que en este semestre se preste atención prioritaria a este problema y no sólo a Rusia y a la energía. Me parece muy oportuno que Finlandia asuma ahora la Presidencia y que consiga avances en una política europea de inmigración. En la construcción del espacio de libertad, seguridad y justicia, el Consejo Europeo de Tampere constituyó un hito histórico.

Señor Presidente, en las conclusiones de los Consejos Europeos de Sevilla y de Salónica ya se estableció que la cuestión de los flujos migratorios debía pasar a ocupar un lugar preeminente en las relaciones de la Unión Europea con los países terceros. Éste me parece un elemento básico en la línea que hay que seguir.

La Unión debe exigir a los países de origen y de tránsito una actitud de firme cooperación para combatir el drama de la inmigración ilegal y para gestionar ordenadamente estos flujos. Debe ayudarlos a conseguir mejores controles y vigilancia de fronteras y a luchar más eficazmente contra las mafias. También en nuestros países hay cosas que hacer, entre otras, abstenernos de medidas unilaterales de regularización y mejorar los recursos materiales y humanos en nuestras fronteras exteriores.

Son necesarios, igualmente, fondos, y lamento que de cada cien euros presupuestados en las perspectivas financieras solamente se asignen cincuenta céntimos a las materias de inmigración.

Por último, mencionaré brevemente otra prioridad de su Presidencia: la ampliación. Este semestre será la recta final de los esfuerzos de Rumanía y Bulgaria para incorporarse a la Unión el 1 de enero de 2007. Es el objetivo común que todos compartimos y confío en que el informe que la Comisión presentará a comienzos de otoño confirme esta fecha.

3-064

Alexander Stubb (PPE-DE). – Arvoisa puhemies, arvoisa pääministeri, arvoisa komission puheenjohtaja, otan esille kolme kohtaa.

Ensimmäiseksi puhun puheenjohtajuudesta. Puheenjohtajuus tarvitsee kolme asiaa onnistuakseen. Ensinnäkin se pitää valmistella hyvin. Suomalaiset ovat valmistelleet jälleen kerran erinomaisesti. Toiseksi sen pitää olla objektiivinen. Suomi tulee jälleen kerran olemaan hyvä ja objektiivinen puheenjohtaja. Lisäksi tarvitaan vähän onnea esityslistan kanssa ja uskon, että sitäkin on.

Toinen kohta liittyy avoimuuteen. Teen konkreettisen Lahden huippukokousta koskevan ehdotuksen. Ehdotan, että kolme ensimmäistä puheenvuoroa, eli Teidän, komission puheenjohtajan ja Euroopan parlamentin puhemiehen puheenvuorot, näytetään meille kaikille kameroiden edessä avoimesti.

3-065

I will make the third and final point in English in order to get it across: it has to do with competitiveness and football.

There is an interesting correlation. In the World Cup the more competitive you are in football, perhaps you are slightly less competitive in the economy; the more competitive you are in the economy, the less competitive you are in football. My proposal to Prime Minister Vanhanen for Euro 2008 is: please keep the Finnish economy competitive and push our team through to Euro 2008 as well. Those two things can go hand in hand.

Good luck to the Presidency.

3-066

Matti Vanhanen, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, olin jalkapallosta valtioviisaasti hiljaa. Mutta meidän tehtävämme – neuvoston, parlamentin ja komission tehtävä – on huolehtia siitä, että muillakin sektoreilla kuin jalkapallossa neljä maailman parasta on eurooppalaisia, mielellään kaksikymmentäviisi, se on meidän yhteisellä vastuullamme.

Allekirjoitan hyvinkin monet arviot ja mielipiteet sekä puheestani että esiintymistyylistäni. Olen ehkä hieman virkamiesmäinen ja saattaa olla, että luettelen asioita, mutta en aio omaa tyyliäni muuttaa. Tiedän sen, että en pärjää retoriikassa läheskään kaikkien teidän kanssa enkä edes pyri siihen. Mutta tämäkin keskustelu osoitti sen, että moniin näistä eurooppalaisista asioista sisältyy sellaisia intohimoja, joiden yhteensovittamiseen ehkä tarvitaan jonkin verran viileyttä. Saattaa olla, että se onnistuu paremmin niin kuin vahvalla retoriikalla.

(Suosionosoituksia)

Sain tässä erittäin paljon hyviä neuvoja ja opastusta. En pysty nyt kaikkia puheenvuorojanne kommentoimaan. Haluan aloittaa kuitenkin Titleyn puheenvuorosta, sillä hän on eräänlainen kummisetämme. Hän laati aikanaan mietinnön Suomen puheenjohtajakaudesta ja oli ensimmäinen Euroopan parlamentin jäsen, johon lyhyesti tutustuin ollessamme samassa Suomen eduskunnan ja Euroopan parlamentin toimikunnassa jäsenenä. Hän antoi hyvän neuvon: toimintaa, toimintaa, toimintaa. Se luonnehtii hyvin toivottavasti myös Suomen puheenjohtajakautta.

Poettering luonnehti hyvin sitä, että puheenjohtajuudet muodostavat puolen vuoden ketjun. Siksi on luonnollista myös se, että myös Suomen puheenjohtajakauden ohjelmassa esiintyvät samat asiat, jotka te olette kuulleet moneen kertaan. Tästä muistaakseni joku teistä valitti. Tätä ketjua tarvitaan. Te istutte Euroopan parlamentissa viisi vuotta. Komissio istuu viisi vuotta. Teillä syntyy luonnollinen pitkäjänteisyys. Neuvoston puolella pitkäjänteisyys on synnyttävä puheenjohtajavaltioiden keskinäisellä yhteistyöllä, sillä että turvataan jatkuvuus. Siihen pitää panostaa paljon.

Ensi kevään viisikymmentävuotisjuhlallisuuksien ja julistuksen osalta tarvitaan kaikkien osallistumista ja otin ne ideat vastaan, jotka tässä istunnossa esille tuotiin. Yhdyn Schultzin voimakkaaseen kantaan siitä, että unioni tarvitsisi ne välineet, joilla vastaamme kaikkiin niihin haasteisiin, jotka ovat meille tärkeitä. Hänen huomionsa laajentumisen ja uuden sopimuksen tarpeesta totean, että minun ja komission puheenjohtajan Barroson välillä ei ole pienintäkään ristiriitaa. Meillä on sinällään mekanismit laajentumiseen, mutta jokainen tietää sen, että järki sanoo, että vähänkään pidemmällä tähtäimellä me tarvitsemme myös uutta sopimusta. Kiitos Schultzille ja Watsonille tuesta ja myös vahvasta terveestä painostuksesta, että saisimme edistystä aikaan kolmannen pilarin päätöksenteossa.

Cohn-Bendit kritisoi sitä, että en tuonut esille laillista maahanmuuttoa. Se on vahvalla sijalla ohjelmassamme ja mainitsin sen. Mainitsin sen liittyen Euroopan menestykseen liittyviin tekijöihin. Myös Euroopan menestyksen takia me tarvitsemme laillista maahanmuuttoa. Se on yksi tie siihen, että Eurooppa pärjää myös globaalissa kilpailussa tulevaisuudessa.

Seppänen kritisoi Suomen ratifiointipyrkimystä todeten, että emme kunnioita Ranskan ja Hollannin kansanäänestysten tuloksia. Kyllä me kunnioitamme niitä, mutta me kunnioitamme myös Suomen oikeutta ottaa itse kantaa neuvotteluun sopimukseen, siihen laajaan kompromissiin, joka aikanaan tehtiin.

(Suosionosoituksia)

Meillä on oikeus ilmaista myös oma kantamme siitä, ja teemme sen nojaten omaan perustuslakiimme ja sen luomaan käsittely- ja ratifiointijärjestykseen.

Crowley nosti esille erityisesti uudet energialähteet, ja voin yhtyä täysin siihen, mitä hän puheenvuorossaan totesi.

Farage totesi, että yhteinen turvapaikkapolitiikka Euroopassa on naurettavaa. Ei ole. Päinvastoin me tarvitsemme yhteistä turvapaikkapolitiikkaa. Juuri sitä Eurooppa tarvitsee, samoin kuin monia muita asioita, jotka ovat sisä- ja oikeusasioissa välttämättömiä.

(Suosionosoituksia)

Juuri tällaisissa kysymyksissä tarvitaan vapauden ja oikeuden aluetta, tarvitaan yhteisiä standardeja, yhteisiä säännöksiä ja samansuuntaista toimintaa. Tarvitaan sekä valtioiden välistä yhteistyötä että selkeää toimivaltaa Euroopan unionille.

Paasilinna nosti esille hyvin arkaluontoisen kysymyksen liittyen siihen, onko energiapolitiikka joillekin maailmassa ase. Se kysymys on esillä hyvin useasti. Meidän vastauksemme on, että energiapolitiikkaa ei saa käyttää maailmanpolitiikassa aseena. Päinvastoin EU:n linjan pitää olla se, että energiapolitiikka on normaali osa liiketoimintaa. Sen pitää olla liiketalouspohjaista, siihen pitää sisältyä selkeä vastavuoroisuus ja samat oikeudet. Sen pitää perustua pitkiin ja luotettaviin sopimuksiin ja markkinahintoihin. Näin kun toimimme, pystymme hyötymään toisistamme. Erityisesti EU:n ja Venäjän välinen energiapolitiikka on osa strategista kumppanuutta. Venäjä tarvitsee eurooppalaista tekniikkaa ja myös meidän maksujamme, ja me tarvitsemme venäläistä energiaa. Tällä yhteistyöllä voimme parantaa sekä EU:n että Venäjän pärjäämistä maailmassa.

Jätteenmäki nosti erityisesti esille avoimuuden, ja voin yhtyä täysin siihen, mitä hän sanoi todetessaan, että tärkeintä on asiakirjajulkisuus. Me odotamme komissiolta keskusteluasiakirjaa avoimuutta koskevan yhteisön asetuksen tarkistamisesta liittyen myös asiakirjajulkisuuteen, ja tulemme viemään sen puheenjohtajakaudellamme myös neuvoston käsiteltäväksi.

Myös kaikki se, mitä keskustelussa sanottiin ilmastomuutoksesta – muun muassa jäsen Hassi sanoi – otetaan huomioon.

Kirkhope korosti vaikutustenarviointien tekoa lainsäädännössä. Tämä on olennainen osa myös tätä paremman sääntelyn politiikkaa. Tässä on vastuu komissiolta, neuvostolla ja parlamentilla, kaikilla, jotka lainsäädäntätöyöhön osallistuvat. Meidän on pidettävä lainsäädäntätöyöme perustana vaikutustenarviointeja. Kuten puheessani totesin, ne liittyvät sekä vaikutuksiin kilpailukykyymme ja ympäristöön että sosiaalisiin vaikutuksiin. Tämän pitää olla osa normaalia lainsäädäntäprosessia.

Swobodan Turkkia käsittelevä puheenvuoro oli viisas. Tuen Turkin neuvottelujen osalta täysin sitä, mitä komission puheenjohtaja Barroso omassa puheenvuorossaan korosti.

Pflüger luonnehti Suomea neutraaliksi. Minun täytyy siltä osin korjata häntä, että Suomi on EU:n jäsen. Me olimme aikanaan rautaesiripun aikana poliittisesti puolueeton maa. Nyt me olemme unionin jäsen, osa tätä arvoyhteisöä, jolla on yhteinen politiikka ja myös yhteinen ulkopoliittikka.

(Suosionosoituksia)

Hän arvosteli sitä, että olemme viemässä unionin sotilaallisiin seikkailuihin ja mainitsi esimerkkinä Kongon demokraattisessa tasavallassa aloittamamme operaation. Siinä on kyse demokraattisten vaalien turvaamisesta. Se on juuri sellainen tehtävä, johon unionin pitää osallistua. Se tukee vahvasti sitä arvopohjaa, jonka takia olemme olemassa.

(Suosionosoituksia)

Rasmussen nosti esille ylimääräisen sosiaalasioita käsittelevän huippukokouksen, jonka järjestämme, ja sen, että valittaessa joustavuuden ja turvallisuuden välillä ihmisten pitää kokea turvallisuutta. Tämä on vaativa tehtävä uudistuksia tehdessämme. Globalisaatiohaasteeseen vastatessamme meidän pitää kyetä tekemään reformeja siten, että olemme maailman kärjessä myös talouden ja työn alalla, mutta sen pitää tapahtua sellaisella tavalla, johon ihmiset myös luottavat. Tässä suhteessa työmarkkinaosapuolilla on erityisen tärkeä rooli. Aiomme tuossa huippukokouksessa kertoa jonkin verran siitä konsensuksen mallista, jolla Suomi on omalta osaltaan pystynyt jonkinlaisia saavutuksia saamaan aikaan.

Lopuksi vielä Estrelan kysymys tasa-arvosta: meillä on parhaillaan vireillä tasa-arvoinstituutin perustamisasetus. Toivottavasti pääsemme siinä ratkaisuun. Samoin tulemme puheenjohtajakaudellamme kiinnittämään huomiota muun muassa naiskauppaan ja naisiin kohdistuvaan väkivaltaan.

Buzek nosti esille itse asiassa Suomen puheenjohtajakauden painopisteistä tärkeimmän – innovaatiopolitiikan. Seitsemäs puiteohjelma on tärkeä osa sitä. EIT on tärkeä aloite, sille pitää löytää sopiva muoto. Ylipäätään tämän kuusikuukautisen vaiheen aikana tulette kuulemaan uudelleen ja uudelleen sanan innovaatiopolitiikka. Sen me haluamme iskostaa unionin ajattelutapaan. Ja jos jostakin toivon Suomen puheenjohtajakauden muistettavan, niin siitä, että jaksoimme jankuttaa innovaatiopolitiikasta ja sen tärkeydestä. Itse asiassa Buzek luonnehti äsken hyvin havainnollisella tavalla, minkälaisista osista innovaatiopolitiikassa on kyse.

Vielä Brokin puheenvuorosta Itämeren alueen merkityksestä: se on nykyään yhteinen meri. Panin ilolla merkille puheenvuoronne, ja aiomme pitää esillä Itämeri-asiaa. Se, että edistymme pohjoisen ulottuvuuden suhteen, tulee antamaan välineitä myös Itämeren tilan parantamiseen.

(Suosionosoituksia)

Jäsen Högmarkille Ruotsista voin sanoa, että olimme 700 vuotta samaa valtiota Ruotsin kanssa ja muutaman vuoden päästä juhlimme sitä, että me erkaannuimme toisistamme. Nyt olemme viimeiset 11 vuotta olleet taas unionin puitteissa osa samaa yhteisöä ja yhteistyömme on todella tiivistä.

Haluan tietoisesti lopettaa tämän vastauspuheenvuoroni kommentoimalla Millán Monin puheenvuoroja Kanarian saarten tilanteesta. Toivottavasti siinä on jotain symboliikkaa, että Suomi unionin pohjoisimpana maana on halunnut lähettää myös rajavartioita ja valvontalentokoneen Kanarian saarille auttamaan ja osoittamaan solidaarisuutta sekä osoittamaan että ne ongelmat, joita meillä on eri puolilla Eurooppaa myös laittoman maahanmuuton osalta, ovat yhteisiä. Meidän pitää osoittaa unionin sisäistä solidaarisuutta. Nämä ovat yhteisiä asioita. Haluan, että myös Suomen puheenjohtajuus tulee toimimaan tässä hengessä unionissa seuraavan puolen vuoden ajan.

Kiitos, arvoisa puhemies, mahdollisuudesta käyttää täällä parlamentissa puheenvuoro, ja toivon parlamentin, sen valiokuntien ja poliittisten ryhmien kanssa mahdollisimman hedelmällistä yhteistyötä seuraavien kuuden kuukauden aikana.

(Suosionosoituksia)

3-067

José Manuel Barroso, Président de la Commission. – Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs les députés, je crois que l'essentiel a déjà été dit. Permettez-moi toutefois de souligner un ou deux points, en revenant notamment sur des questions qui ont été soulevées pendant le débat.

Tout d'abord, nous sommes vraiment pour l'approche dite de l'Europe des résultats. Mais soyons clairs: l'Europe des résultats, ce n'est pas l'alternative à l'Europe des valeurs, au contraire, c'est le chemin pour renforcer cette adhésion. Il s'agit de parcourir en même temps deux chemins qui peuvent se renforcer l'un l'autre. Notre vision d'une Europe porteuse de projets concrets est exactement bâtie sur l'idée qu'il faut renforcer les conditions nécessaires à une Europe qui a une dimension de cohésion sociale et de justice, à une Europe qui a une vision politique, à une Europe qui est prête à user de

son poids, à jouer de son influence et à faire valoir ses valeurs dans le monde. C'est pourquoi nous pensons qu'il est important de parcourir les deux chemins en même temps.

Pour répondre à la question qui m'a été adressée concernant le lien entre élargissement et réforme constitutionnelle, je l'ai dit à maintes reprises: Nice ce n'est pas suffisant. Nous avons besoin, dans une Europe élargie – et nous formons déjà une Europe élargie –, d'une réforme des institutions pour les rendre plus efficaces, plus démocratiques, mais aussi pour renforcer la cohérence de l'action de l'Europe dans le monde.

D'ailleurs, le traité constitutionnel qui a été négocié entre les États membres l'a déjà été pour l'Europe à vingt-cinq, ce qui renforce l'idée qu'une Europe à vingt-sept ou plus aura besoin d'une réforme institutionnelle. C'est effectivement la position de la Commission.

En ce qui concerne les priorités concrètes de cette présidence, je voudrais souligner ce qui est ressorti clairement du débat: l'importance accordée à l'innovation. Nous pensons que le sommet de Lahti pourra être un grand moment pour l'Europe si, effectivement, les chefs d'État et de gouvernement conviennent dès à présent de produire des résultats concrets dans le cadre de l'agenda de l'innovation. Comme vous avez été plusieurs à le souligner, ici, aujourd'hui, l'Europe compte d'excellentes universités, d'excellents centres de recherche, mais effectivement, il lui manque la capacité de traduire toute cette activité en résultats plus concrets pour l'économie et pour la compétitivité de notre continent. Nous devons donc améliorer le lien entre connaissance, science et investigation, d'une part, et résultats concrets, d'autre part. Pour cela, l'innovation est la clé. La Finlande, forte de son expérience et de sa vocation spécifique, peut nous aider à aboutir à ces résultats concrets.

Un autre domaine au sujet duquel notre action va être jugée au terme de ces six mois, c'est la justice, la sécurité et la liberté. Ce débat a clairement fait apparaître un large soutien à l'idée que nous devons faire plus à l'échelle communautaire également. Il y a bien sûr une dimension intergouvernementale, on peut faire plus sur le plan de la coopération intergouvernementale, mais il nous faut une dimension communautaire dans certains domaines, par exemple la gestion de l'immigration, légale ou illégale. Les problèmes que connaissent aujourd'hui certains de nos États membres, l'Espagne par exemple, ne leur sont pas seulement propres, ce sont des problèmes que connaît l'ensemble de l'Europe. Il est évident, dans ces conditions, que nous ne pouvons dissocier l'immigration légale de l'immigration illégale et qu'il nous faut une approche européenne dans ce domaine.

Je crois que, dans ce domaine, nous allons tous, la présidence finlandaise, nous, les États membres, être jugés à la fin de ce semestre sur notre volonté de produire, sur la base des traités existants, plus de résultats en matière de justice et de sécurité, y compris, bien sûr, l'immigration.

Une autre question à laquelle ce Parlement accorde une grande priorité, qui est aussi une priorité de la présidence finlandaise, c'est l'énergie. À ce sujet, nous devons être clairs, concernant notamment les relations avec la Russie.

Premièrement, nous sommes pour un partenariat constructif avec la Russie en matière d'énergie, mais ce que nous proposons – et cela apparaissait clairement dans le papier stratégique que la Commission a produit – ce n'est pas seulement de développer de bonnes relations avec la Russie, c'est la diversification. La solution au problème de l'énergie en Europe c'est la diversification: diversification du pays d'origine, du pays fournisseur, diversification des pays de transit et, aussi, diversification des sources d'énergie, notamment en augmentant les investissements dans les énergies renouvelables. Donc, la solution pour l'énergie, c'est la diversification et pas de nous enfermer dans une relation avec un seul partenaire, aussi important soit-il.

Deuxièmement, concernant toujours les relations avec la Russie, soyons clairs. Dans le mandat de négociation relatif à nos relations avec ce pays que nous avons présenté au Conseil, le premier point qui apparaît, ce n'est pas l'énergie, ce n'est même pas le commerce, non, le premier point porte sur les droits de l'homme, le respect de la démocratie, le respect des principes de l'État de droit. C'est la condition pour développer un partenariat particulier avec un pays avec lequel nous voulons, bien sûr, développer nos relations, un pays qui, lui aussi, veut développer ses relations avec nous.

Un dernier point, si vous me permettez, concernant la continuité au sujet de laquelle le premier ministre Vanhanen s'est très bien exprimé. Il est vrai que nous avons, Parlement européen et Commission, un mandat de cinq ans et que les différentes présidences ont chacune une vocation particulière, mais il y a parfois un problème de continuité dans le temps, d'ailleurs identifié lors des négociations relatives au traité constitutionnel. Sur ce point, je crois que l'on commence à faire des progrès, comme l'a montré la présidence autrichienne. Les présidences s'enchaînent et il est très positif que l'on ait clairement posé la question constitutionnelle de l'octroi d'un mandat. À ce sujet, je soutiens l'approche pragmatique déterminée par des résultats, mais aussi l'approche constructive qui a été choisie par la présidence finlandaise.

Mesdames, Messieurs les députés, quand nous avons parlé d'Europe des résultats, nous ne savions pas que, aussi vite, avec le football, nous allions montrer la capacité de l'Europe à être la meilleure en termes de résultat. Certains d'entre vous n'ont pas résisté à la tentation d'évoquer le championnat du monde de football pour montrer que nous pouvons, dans ce domaine

aussi, être fiers de nos résultats. Mais je crois, comme vous l'avez souligné, qu'en ce qui concerne l'économie, la compétitivité, notre modèle basé sur la compétitivité, et aussi nos valeurs, nous pouvons et nous devons montrer plus de résultats. Je suis certain que, pendant la présidence finlandaise, nous serons capables de le faire.

(Applaudissements)

3-068

El Presidente. – Se cierra el debate.

Declaraciones por escrito (artículo 142)

3-069

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – Apesar de alguma tonalidade mais nórdica num ou noutro caso, no fundamental o programa da Presidência finlandesa insiste em temas recorrentes na União Europeia, acentuando a prioridade à conclusão do mercado interno, à liberalização do mercado dos serviços, à concorrência, à recauchutada Directiva Bolkestein, ou seja, nas prioridades das organizações do patronato europeu, de que a UNICE é expressão. Secundarizados continuam os aspectos sociais que tenderão a agravar-se com as políticas de liberalização que o aprofundamento do mercado interno, designadamente dos serviços, irão provocar.

Entretanto, em vez de uma política de autonomia relativamente às políticas americanas no plano internacional, com excepção de alguma tonalidade nórdica e das relações resultantes da vizinhança com a Rússia, insistiu nos avanços na militarização com o acento nas forças de intervenção para a intervenção civil e militar nas crises.

De igual modo, prometeu acentuar a intervenção nas áreas da justiça e dos assuntos internos, o que, tendo em conta a agenda da Comissão Europeia, sublinha as preocupações que temos com a evolução para uma "Europa fortaleza" nas políticas de imigração.

Por isso, são baixas as expectativas quanto aos objectivos desta Presidência, que nem sequer nos merece o benefício da dúvida, porque discordamos da generalidade das suas prioridades.

3-070

Katalin Lévai (PSE). – Az osztrák elnökség működése során igazi kihívásokkal nézett szembe, melyek egyes elemeivel most Helsinki is szembesül. Ezek közül méltán kiemelt az Alkotmányos Szerződés jövője, amely több konzultációt és aktívabb fellépést igényel.

Üdvözölni szeretném azt a finn kezdeményezést, amely a jobb jogalkotást, az arányosság és a szubszidaritás elvének betartása mellett képzelet el. Az új döntések meghozatalára a régiók aktualizálása mellett lenne szükség, gazdasági, környezetvédelmi, de főleg szociális szempontok figyelembevételével.

Egyetértek Barroso elnök Úr szavaival, melyek szerint a finnek kiegyensúlyozottsága harmóniát hozhat az EU viharos politikájába, lehetőséget biztosítva az Unió innovációs politikájának előmozdítására. A kutatók, diákok mobilitása; valamint az Európai know-how erősítése alapvető elemei e haladásnak.

Az európai polgárok számára ma már kiemelten fontos az EU intézményrendszerének, működésének, valamint életüket befolyásoló döntéseinek megismerése. Ezért a finn elnökség törekvése - egy intézményeiben együttműködő, a polgárok felé hatékonyabban kommunikáló EU létrehozása - igen dicséretes. Egyetértek továbbá a nemzeti vétőjogok szabályozásával a hatékonyabb végrehajtás érdekében.

Támogatom Helsinki emberjogi politikáját, amely kiemeli az egységes fellépés szükségességét az emberi és alapvető állampolgári jogok védelmére. Fontosnak tartom a közös fellépést az illegális bevándorlás, de főleg az emberkereskedelem és a munkavállalók kizsákmányolásának megakadályozására.

A globalizáció növekvő kihívásaira csak az európai demokráciák megszilárdítása és jól szervezett szociálpolitika lehet az Európai Unió sikeres válasza.

3-071

PRÉSIDENCE DE M. MOSCOVICI

Vice-président

3-072

3 - Situation en Palestine (débat)

3-073

Le Président. – Mes chers collègues, l'ordre du jour appelle les déclarations du Conseil et de la Commission sur la situation en Palestine.

3-074

Paula Lehtomäki, *neuvoston puheenjohtaja*. – Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, kuten me kaikki hyvin tiedämme, tilanne palestiinalaisalueilla on kehittynyt erityisesti viime viikon aikana hyvin dramaattisella tavalla. Israelilaisen sotilaan sieppaus ja siitä seurannut Israelin operaatio on ollut meidän kaikkien aktiivisen seurannan kohteena. Olemme myös olleet huolestuneita jatkuvasta Kassam-rakettien ampumisesta Gazasta Israeliin. Kun tilanne alueella on edelleen erittäin vakava, haluan keskittyä tässä ensimmäisessä puheenvuorossani Euroopan parlamentissa Euroopan unionin näkemysten esiintuomiseen vallitsevista kriisistä.

Haluan heti alkuun todeta, että Suomen ulkoministeri Erkki Tuomioja keskusteli eilen Helsingissä alueen tilanteesta Israelin ulkoministeri Livnin kanssa. Ulkoministeri Tuomioja oli myös puhelinyhteydessä palestiinalaisten presidentti Abbasiin sekä Egyptin ulkoministeri Aboul Gheitiin. EU:n erityisedustaja Otte on ollut myös alueella tällä viikolla ja hän on ollut yhteydessä eri osapuoliin.

Tärkeää on, että palestiinalaiset vapauttavat heti siepatun israelilaisen sotilaan. Palestiinalaishallinnon on myös saatava jatkuva Kassam-rakettien ampuminen Gazasta Israeliin loppumaan. Israelin on puolestaan lopetettava sotilasoperaatio. Unionin vahva kanta on, että kaikista sellaisista toimista on luovuttava, jotka ovat ristiriidassa kansainvälisen lain kanssa. On myös korostettava, että emme voi hyväksyä suhteettomia tai koko väestöä rankaisevia toimia.

Olemme unionissa erityisen huolestuneita siviilien kärsimyksistä. On tärkeää todeta, että molempien osapuolten tehtävänä on suojella siviilejä. Tiedämme myös, että humanitaarinen tilanne alueella on jo aikaisemminkin ollut vaikea, ja sitä tulee entisestään heikentämään infrastruktuurin, kuten Gazan voimalaitoksen, tuhoaminen. Tämä ei ole vaikuttanut ainoastaan sähkön saantiin, vaan myös vesihuoltoon. Myös esimerkiksi sairaalat kärsivät voimalaitoksen pommituksen seurauksista. Pahoittelemme myös Israelin iskuja, jotka ovat kohdistuneet palestiinalaishallinnon infrastruktuuriin. Tässä yhteydessä on tehtävä selväksi, ettei Euroopan unioni automaattisesti toimi maksumiehenä jälleenrakennuksen alkaessa.

Emme myöskään voi hyväksyä sitä, että Israel on vanginnut lukuisia palestiinalaishallinnon ministereitä ja kansanedustajia. Heidät on vapautettava, tai heille on ainakin taattava oikeudenmukainen oikeudenkäynti.

Hamas-johtoiseen palestiinalaishallitukseen pätee edelleen se, mitä kvartetti on aiemmin esittänyt vaatimuksena palestiinalaishallitukselle. Palestiinalaishallituksen on tunnustettava seuraavat periaatteet: väkivallattomuus, Israelin olemassaolo-oikeuden tunnustaminen sekä olemassa olevien sopimusten ja velvoitteiden hyväksyminen.

Tässä yhteydessä haluaisin viitata niin sanottuun vankien julistuksen pohjalta aikaansaatuun yhteisymmärrykseen Fatahin ja Hamasin välillä. Tilanteessa, jossa Fatahin ja Hamasin välit vaikuttivat kärjistyvän hyvin uhkaavalla tavalla, yhteisymmärryksen saavuttaminen vankien julistuksesta oli askel oikeaan suuntaan, vaikka se ei vielä merkitse EU:n ja kvartetin ehtojen täyttämistä riittävällä tavalla.

Miten pääsemme ulos vallitsevasta kriisistä? Euroopan unioni korostaa, että kriisin voi ratkaista ainoastaan keskusteluilla. Israelin ja palestiinalaisten välisessä konfliktissa oli lupaavaa, että pääministeri Olmert ja palestiinalaisten presidentti Abbas tapasivat noin kaksi viikkoa sitten. Lupaavaa oli myös se, että he päättivät tavata uudelleen lähiaikoina. Nopea paluu tälle yhteydenpidon tielle ja neuvotteluihin on erittäin tärkeää. Ainoastaan neuvottelutie voi johtaa pysyvään ja kestäväan rauhaan.

Vaikka mahdollisuudet käynnistää rauhanprosessi uudelleen näyttävät vallitsevissa olosuhteissa hyvin vähäisiltä, ajatus kahden valtion mallista on pidettävä elossa. Aseet ja yksipuoliset toimet eivät tuo rauhaa. Euroopan unioni ja Suomi puheenjohtajavaltiona ovat sitoutuneet avustamaan osapuolia rauhan saavuttamiseksi.

3-075

Benita Ferrero-Waldner, *Member of the Commission*. – Mr President, we are all extremely concerned by the events unfolding in the Palestinian territories. These are very disturbing times: the insecurity, the inter-factional violence, the Qassam rockets, the shellings. The attack by militant Palestinian factions in Karem Shalom and the abduction of the Israeli soldier, followed by the Israeli military incursion into Gaza, signal a very worrying escalation.

In its statement last week, the European Union strongly condemned these acts, and we have just heard what the President-in-Office of the Council has said. Last week I called on both sides to take a step back, to exercise restraint. I now repeat that call. All sides need to consider their responsibility extremely carefully. All parties must abstain from any actions that are in violation of international law and we must insist that the Palestinian leadership do all in its power to end violence and terrorist activities. The European Union has called for the immediate and unconditional release of Corporal Gilad Shalit. This kind of act can only make things worse for the Palestinian people, as we are seeing.

But we must also look to the Israelis to act with prudence. We understand their outrage, but diplomacy offers the best chance to address the immediate priority, not the destruction of essential infrastructure, the detention of members of the Palestinian Legislative Council or the shelling of the Prime Minister's office.

Recent events have considerably worsened the situation of the Palestinian population, and that is, I must say, a source of both sorrow and deep frustration for us. The damage to Gaza's only power station has deprived hundreds of thousands of Palestinians of electricity and could have serious humanitarian consequences.

Everything must be done to prevent the humanitarian situation from deteriorating further. Israel has to understand its responsibilities for the well-being of the Palestinian population and an immediate step has to be the restoration of electricity to the Palestinian territories. Both sides need to step back from the brink before this becomes a crisis that neither can control.

We must do all we can to avoid an unacceptable economic and humanitarian situation in the Palestinian territories. Even before the latest events, we were looking at a 30% fall in income, unemployment at 40% and poverty levels of 67%. But responsible politicians cannot give in to frustration. I visited Israel and the Palestinian territories only two weeks ago. The principal aim of my visit then was to bring Israel and President Abbas up to speed with the European Council and the Quartet decisions on a temporary international mechanism. The mechanism is designed to provide immediate relief to the Palestinian people and to ensure that basic services are provided. Discussions were positive, but there is no doubt that events in Gaza and the West Bank have greatly complicated this effort. Now, more than ever, there is a need to press ahead with the mechanism to help meet at least the basic needs of ordinary Palestinians.

A number of donors have indicated their willingness to make funds available through the mechanism. But the needs will be great and funds are limited. The Commission has therefore sought the budgetary authority's approval to transfer funds from the emergency reserve. I am very grateful for the support of the European Parliament in this difficult endeavour and I am especially grateful for the many very valuable exchanges of views I was able to have with the committee chairmen and leaders in my discussions with the Committee on Foreign Affairs, at the forefront in setting up this mechanism.

It is our collective responsibility as Europeans to help the Palestinians and to give peace a chance. I look forward to your continued support on that.

Let us be clear. The mechanism cannot be a panacea for all the difficulties faced in the Palestinian territories. Donors cannot be a substitute for the responsibilities of the Palestinian Government, which must take real steps to comply with the Quartet's principles and end the violence that threatens the lives of Israelis and Palestinians alike. Nor can donors be a substitute for the responsibilities of Israel under international law, for freeing up movement and access, for releasing Palestinian customs and tax revenues, or for the recent damage caused to key civil infrastructure.

The events of recent days have undermined a fragile process that has just begun with the meeting of President Abbas and Prime Minister Olmert in Amman. As my colleague has said, these events come at a time when progress was being made on a national consensus agreement between Hamas and Fatah, based on the prisoners' initiative. It remains to be seen whether this tentative agreement for a government of national unity will produce a leadership better able to meet its responsibilities.

I have commended President Abbas for taking this initiative, but at the same time I have been clear that it is not an end in itself, but only the start of a process. The Palestinian Government must ultimately commit itself to renouncing violence, to recognising Israel and to respecting previous agreements as set out by the Quartet.

We are faced with a very grave crisis situation in the Middle East. We have to work together to de-escalate the tension and to give diplomacy a chance. Because in all the chaos and confusion of the current situation, one thing is clear: a negotiated two-state solution is the only way to guarantee the security that ordinary people – Israelis and Palestinians as well as others – desire.

3-076

Elmar Brok, *im Namen der PPE-DE-Fraktion*. – Herr Präsident, Frau Kommissarin, Frau Ratspräsidentin! Dies ist eine der Debatten, bei denen einen zunehmend Sprachlosigkeit überfällt. Wir mussten neue Wege suchen. Die Kommission entwickelt ein hohes Maß an Ideenreichtum, wie man angesichts der Tatsache, dass die neue palästinensische Regierung das Existenzrecht Israels nicht anerkennt und den Gewaltverzicht nicht ausgesprochen hat, dem palästinensischen Volk dennoch helfen kann. Darin haben Sie unsere volle Unterstützung. Allerdings muss dann auch die andere Seite in Bewegung kommen. Natürlich sind die Kassam-Raketen und andere Dinge aus israelischer Sicht nicht akzeptabel. Die Frage ist jedoch, ob darauf wirklich eine derartige Reaktion erfolgen musste, gerade jetzt, wo Präsident Abbas auf dem Weg war, bei der Hamas etwas zu bewegen. Zumindest wäre dies einen Glaubwürdigkeitstest wert gewesen. Aber dann gibt es wiederum Ereignisse, durch die Präsident Abbas noch mehr an Glaubwürdigkeit verliert, so dass wir zunehmend Schwierigkeiten haben, Ansprechpartner zu finden.

Das Ganze ist ein Teufelskreis. Es fällt schwer zu sagen, wer ursprünglich im Unrecht war und wer Recht hatte, weil sich dieser Kreis immer weiter dreht. Wir müssen die Position der Europäischen Union und des Quartetts eindeutig klarstellen. Existenzrecht des Staates Israel und ein lebensfähiger palästinensischer Staat, das müssen die Bedingungen sein. Beide

Seiten in der Region müssen wissen, dass sie eine Politik betreiben, die nicht nur ihren Völkern dramatischen Schaden zufügt, sondern zunehmend auch die gesamte Weltgemeinschaft in Schwierigkeiten bringt und den Frieden insgesamt gefährdet. Denn es handelt sich hierbei ja nicht allein um eine lokale Auseinandersetzung. Wir müssen in dieser Frage dringend zu Entscheidungen kommen. Frau Kommissarin, Frau Ratspräsidentin, ich möchte Sie bitten, dass das Quartett gemeinsam vor Ort auftritt und die Dimension der Gefahren deutlich macht, und nicht getrennt dorthin reist und daher nichts bewirkt.

3-077

Pasqualina Napoletano, a nome del gruppo PSE. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, a Gaza in queste ore si sta consumando una vera e propria catastrofe umanitaria, che coinvolge più di un milione di civili. I rapporti dell'ONU, dell'UNICEF e del PAM parlano di una situazione disperata. Gaza è divenuta una prigione in cui si sta infliggendo una punizione collettiva ad un intero popolo.

La comunità internazionale si era finalmente accordata per far arrivare ai palestinesi gli aiuti necessari alla sopravvivenza attraverso l'Unione europea; ma tutto questo è vano poiché Gaza è praticamente isolata e nulla arriva ad una popolazione stremata e umiliata.

La questione palestinese non può però divenire una questione umanitaria, perché essa rimane una grande questione politica. La stessa, indiscriminata decapitazione di Hamas è stata una pazzia; innanzitutto perché i parlamentari e i ministri rappresentano in questo momento la maggioranza del popolo palestinese in modo legittimo, ma soprattutto perché il primo ministro Haniyeh aveva dato il via libera al cosiddetto "documento dei carcerati" e si era di fatto dissociato dalle posizioni più intransigenti dei rappresentanti di Hamas in Siria, evitando il referendum e aprendo la strada a un governo di coalizione in Palestina.

Con queste azioni, le autorità israeliane rischiano obiettivamente di favorire ancora una volta le frange più estremiste e violente del mondo palestinese. Il caporale Ghilad Shalit deve essere liberato, così come un intero popolo deve essere liberato dalla morsa di un esercito che calpesta ogni legalità.

Il Parlamento europeo ha in passato fatto pressione per non interrompere gli aiuti al popolo palestinese, oggi lo stesso parlamento chiede ai governi europei e alla Presidenza di imporre il rispetto dei diritti umani fondamentali, affinché a Gaza si possa tornare a vivere e si possano riaprire prospettive politiche che prendano il posto della violenza e dei soprusi.

(Applausi)

3-078

Annemie Neyts-Uyttebroeck, namens de ALDE-Fractie. – Voorzitter, mevrouw de Raadsvoorzitter, mevrouw de commissaris, ik deel eigenlijk de vertwijfeling van collega Brok. Wanneer wij de evolutie van de jongste weken gadeslaan dan zouden wij op onze beurt moedeloos worden. Want als we de huidige situatie vergelijken met wat ze was pakweg in januari van dit jaar, dan is alles maar erger geworden.

Er is een eind gekomen aan het wapenbestand dat door Hamas in acht werd genomen, er zijn meer en meer gevangenen aan beide zijden, het geweld tegen burgers is toegenomen, Gaza is een gevangenis geworden voor zijn inwoners, de humanitaire situatie is dramatisch.

Toch is het niet het ogenblik om de armen te laten zakken. Daarom zou ik willen beginnen met namens mijn fractie onze volle steun toe te zeggen, zowel aan het Finse voorzitterschap, aan u, mevrouw, aan uw eerste minister, uw collega van Buitenlandse Zaken, en u feliciteren voor de inspanningen die al gedaan zijn en ook aan u, mevrouw de commissaris.

Als ik mij mag veroorloven om de politieke les te trekken uit uw woorden, lijkt mij het belangrijkste dat u beiden hebt gezegd - en dat u het dus daarover eens bent - dat de enige uitweg bestaat in onderhandelingen en diplomatie. Dat lijkt mij een duidelijk signaal te zijn naar diegenen die momenteel zeggen dat ze elk contact weigeren met de andere partij.

Wij steunen u daarin en vanzelfsprekend blijven wij trouw aan de beginselen van het Kwartet, de erkenning van het bestaansrecht van Israël, het afzweren van geweld door Hamas, de eerbiediging van vorige verdragen. Wij steunen u ook in uw oproep tot een stap terug en tot terughoudendheid. U hebt daarbij onze volle steun.

3-079

Caroline Lucas, on behalf of the Verts/ALE Group . – Mr President, I welcome this overdue debate today because, frankly, the declaration of the Presidency issued two days ago falls far short of the response that we should expect of the European Union and risks undermining the EU's credibility in the region.

Clearly that declaration is not balanced: it gives great emphasis to the kidnapping of the Israeli soldier, which it condemns, but spends far fewer words on the completely disproportionate response of the Israeli authorities, which it only 'regrets'. I

am sorry that the representative of the Council has repeated that language and that lack of balance in her introduction this morning.

It is not only that, contrary to both international law and humanitarian principle, the Israeli Government has destroyed electricity plants and water distribution networks: it has kidnapped and arrested 64 elected representatives. That follows the terrible massacre on the beach in Gaza.

If that had happened anywhere else in the world we could have expected immediate condemnation by the international community. It is quite extraordinary that the Council has only finally spoken out now, and spoken in such muted terms. I believe it vital that we, the European Parliament, speak out and that we condemn in the strongest possible terms the arrest of democratically elected Palestinian representatives.

(Applause)

At the same time we condemn the kidnapping of the captured Israeli soldier and we call for his swift and safe release. But let us not forget, either, the 9 600 Palestinian political prisoners, over half of whom are being detained without trial, nearly 400 of whom are under the age of 18. Let us have some consistency.

Secondly, politics is about responding to changing events, and there has been a historic event in recent days that has been tragically overshadowed by the events in Gaza. That event was the agreement of Hamas and Fatah over the so-called prisoners' document.

In recent weeks the international community has called upon Hamas to change and now, as it gradually begins to do so, we should recognise that fact, give credit for that fact and alter our own political response accordingly. In agreeing that national conciliation document, Hamas has demonstrated that it supports the formation of a government of national coalition, that it supports an independent Palestinian state, within the 1967 borders, and that it is taking the first steps towards recognising Israel.

We should be clear that the EU must immediately reopen dialogue with the legitimately and democratically elected representatives. The Council must reaffirm its conviction, as it has done, that the negotiated two-state solution is the only one that will bring peace and security, but that means that the EU itself must live up to its responsibilities. Together with the Quartet it must put forward concrete proposals about what it plans to do to help bring about that settled and peaceful resolution.

(Applause)

3-080

Francis Wurtz, au nom du groupe GUE/NGL. – Monsieur le Président, nous demandons que le caporal Gilad Shalit soit libéré et nous demandons que les 9000 prisonniers palestiniens – dont 128 femmes, 300 adolescents et 900 détenus sans jugement – soient libérés. L'offensive de l'armée israélienne à Gaza et l'enlèvement, fait sans précédent, du tiers des ministres palestiniens, du Président du Parlement, de nombreux députés du Hamas, n'ont pour ainsi dire rien à voir avec la volonté de libérer ce soldat. Ces plans étaient prêts bien avant sa capture. Le gouvernement Olmert se saisit en fait de cette occasion pour tenter de faire franchir une étape décisive à une stratégie bien établie et désormais bien connue.

En premier lieu, il s'agit de renverser le gouvernement palestinien, quitte à anéantir dans la foulée tout ce qui reste de l'Autorité palestinienne du Président Abbas. Ensuite, comme toujours, on déclarera qu'il n'existe plus d'interlocuteur palestinien pour négocier. La voie sera ainsi dégagée pour imposer unilatéralement les frontières d'Israël. Regroupement des colonies en trois grands blocs, plus faciles à défendre, morcèlement des territoires palestiniens et annexion de près de la moitié de la Cisjordanie, de la vallée du Jourdain et de Jérusalem-Est, poursuite de la construction du mur: en un mot, un fait accompli tuant tout espoir d'un État palestinien digne de ce nom.

Enfin, le chaos ainsi généré dans la société palestinienne permettra de justifier le recours durable à la force, au nom de l'impératif de sécurité. Cette stratégie n'est pas seulement monstrueuse à l'égard du peuple palestinien. Elle risque de réserver des lendemains cauchemardesques au peuple israélien lui-même. Comment imaginer que d'un tel effondrement puissent émerger, comme par miracle, des dirigeants palestiniens dociles et une population consentante? Qui sème le désespoir, récolte la violence.

La société palestinienne risque d'en conclure que le fait d'avoir joué le jeu de la démocratie ne lui a apporté que du malheur supplémentaire. Et l'Union européenne, face à un tel enjeu, va-t-elle laisser détruire les institutions palestiniennes qu'elle a, douze ans durant, contribué à construire? Va-t-elle lâcher le Président palestinien en pleine tourmente, alors qu'il vient de réussir avec le chef du gouvernement ce que personne n'osait espérer, à savoir la conclusion d'un accord reconnaissant de fait Israël et ouvrant la voie à un gouvernement d'union nationale?

Ou bien, va-t-elle avoir la volonté et le courage, que je n'ai pas perçu de la part du Conseil – je dois le dire et le regretter – d'imprimer sa marque, en exigeant la libération des responsables du Hamas, en rétablissant une aide conséquente et une coopération active avec l'autorité et le gouvernement palestiniens, et en parlant clair sur les obligations incombant à tout État, sans exception, en vertu du droit international et des conventions de Genève.

Je pense que c'est sur ce terrain, et dès maintenant, que l'Europe va jouer une grande part de la crédibilité du projet euro-méditerranéen et, plus généralement, de sa propre crédibilité comme acteur mondial.

(Applaudissements de son groupe)

3-081

Roberta Angelilli, a nome del gruppo UEN. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, seguiamo con apprensione ed angoscia la situazione in Terra Santa, che ogni giorno diventa più grave e rischia di tramutarsi in una crisi internazionale e, prima ancora, in una tragedia umanitaria. Penso che sia giusto cominciare dalle parole del Papa, che ha lanciato un appello per la liberazione di tutti i rapiti e per la ricerca di un negoziato tra israeliani e palestinesi, con il contributo determinante della comunità internazionale, e dell'Europa innanzitutto, in favore di un ritorno alla pace.

In questo momento tragico, infatti, solo il dialogo e la cessazione delle ostilità da entrambe le parti possono fermare l'inaccettabile *escalation* di violenza. Abbiamo accolto con favore l'accordo tra Fatah e Hamas sul documento dei prigionieri, che riconosce implicitamente l'esistenza di Israele, ma bisogna fare ben altri passi in avanti, *in primis* con la liberazione del soldato israeliano.

L'Europa ha fatto bene a lanciare subito, con una sola voce, un appello alla moderazione e alla pace, ma c'è bisogno di più coraggio e di più fermezza. La comunità internazionale deve essere realmente protagonista ed assumersi tutta la responsabilità di farsi garante della pace in Medio Oriente, fermando le violenze e riportando israeliani e palestinesi al tavolo delle trattative.

In conclusione, voglio citare di nuovo il Pontefice, il quale ha riaffermato il giusto diritto di Israele di esistere, in pace, ma si è rivolto poi anche alla comunità internazionale affinché sostenga davvero il popolo palestinese onde consentirgli di superare le precarie condizioni in cui vive e costruire il suo futuro, andando verso la costituzione di un vero e proprio Stato.

Siamo sicuri che, se venissero ascoltate queste parole, si potrebbe finalmente tornare sulla strada del dialogo e della pace.

3-082

Bastiaan Belder, namens de IND/DEM-Fractie. – Voorzitter, de Israëlsche minister van defensie Amir Peretz heeft gisteren de Syrische president Bashir al-Assad verantwoordelijk gesteld voor het welzijn van de ontvoerde Israëlsche korporaal Gilad Shalit. Peretz verwees voor zijn stellingname naar het terreurcommando van Hamas dat onder leiding van Khaled Meshal in Damascus opereert. Delen Raad en Commissie deze zienswijze en zo ja welke consequenties verbinden zij daaraan voor de Europese betrekkingen met Syrië?

Een tweede vraag aan Raad en Commissie betreft het functioneren van de Europese monitoring aan de grens tussen Egypte en Gaza bij Rafah. Een vooraanstaande Israëlsche analist noemt deze EU-missie een complete mislukking. Onder Europese en evengoed Egyptische neuzen en wellicht letterlijk onder hun ogen stromen wapens en terroristen de Gaza-strook binnen. Raad en Commissie, wat is hierop uw reactie? Een dringende zaak, gelet op de Palestijnse raketinslag van gisterenavond in het centrum van de Israëlsche stad Asjkelon.

3-083

Marek Aleksander Czarnecki (NI). – Panie Przewodniczący! Obecna sytuacja w Izraelu tak naprawdę oznacza groźbę wojny. To sytuacja najgroźniejsza od roku 2000, a może nawet od roku 1967. Nie podejmując się w tej chwili szczegółowej analizy ostatnich wydarzeń, nie wchodząc w kompetencję prokuratora, który oskarża, ani sądu, który rozstrzyga o winie jednej ze stron, trzeba stwierdzić, że destabilizacja w tym regionie oznacza faktyczne zagrożenie dla ładu i pokoju na całym świecie, dlatego wymaga interwencji międzynarodowej. Nie możemy być bierni i bezczynni.

Jeżeli eskalacja przemocy będzie dalej postępowała, spirala konfliktu dalej będzie się nakręcała, dojdzie do wydarzeń, których skutki odczują nie tylko obywatela Izraela i Palestyny. Ekstremiści są po obu stronach. Zróbmy wszystko, aby dać szansę siłom umiarkowanym w obu krajach, tym którzy wybierają najtrudniejszy dialog, a nie łatwą przemoc.

3-084

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). – Mr President, the Commissioner very rightly mentioned the agreement between President Abbas and the Hamas government on the basis of the proposal by the prisoners, which has been overshadowed by recent developments. Each time there is a positive development towards peace, some extremist elements make sure they undermine it by an action such as the ambush in which two soldiers died and one was abducted. We condemn any terrorist acts and we demand the release of the Israeli soldier.

However, it must also be said that the Israeli side always falls into this trap. With their excessive and disproportionate use of force they are destroying all the positive developments toward the peace that they themselves are seeking. They say that their aim is to spare innocent civilians. However, by destroying power stations and preventing normal irrigation – thereby leaving several million people without electricity and water – they are punishing not only innocent civilians but also the European taxpayer whose money has contributed to the building of the infrastructure and who, most probably and quite rightly, will be asked to repair it again.

Therefore, our call is for both sides to respect the political, democratic process and to abandon violence as a means of imposing their political objectives on each other. The fight against terror should not be an excuse for Israel to overturn a democratic political decision taken by the Palestinian people.

3-085

Véronique De Keyser (PSE). – Un drapeau sombre flotte sur l'opération en cours à Gaza. Plus l'opération progresse, plus ce drapeau devient noir! Les pluies d'été dont nous inondons Gaza ne sont pas seulement inutiles, elles sont avant tout totalement illégitimes. Il n'est pas légitime de priver 750000 personnes d'électricité, il n'est pas légitime d'appeler 20000 personnes à quitter leur foyer pour transformer leur ville en ville fantôme. Il n'est pas légitime de pénétrer dans l'espace aérien syrien. Il n'est pas légitime de kidnapper le quart d'un gouvernement et le quart d'un parlement. Un État qui prend de telles mesures ne se distingue plus d'une organisation terroriste. Ces mots ne sont pas de moi, ils sont ceux d'un juif, M. Levy, dans Haaretz.com, cette semaine. Alors que des voix de justes s'élevaient en Israël pour dénoncer ces crimes, pourquoi le Conseil était-il frappé de mutisme?

Son communiqué du 3 juillet va moins loin que celui de la Suisse ou de la Turquie! L'Union européenne, qui a payé trois millions d'euros pour observer les élections en Palestine, ne s'émeut que tardivement du kidnapping de 64 membres du gouvernement et du Conseil législatif élu démocratiquement, et ne réclame même pas leur libération immédiate.

Le pilonnage de Gaza, la destruction d'une centrale électrique, les coupures d'eau ne provoquent pas de levée de boucliers. Les morts qui s'accumulent, le cycle de violence qui reprend, ne suscitent pas le seul mot qu'on attendait: Assez, assez, assez! Stoppez ce carnage, vous êtes devenus fous! Oui, je condamne les tirs de roquette Kassam, oui, je veux qu'on libère le soldat Gilad, mais aussi les 339 enfants palestiniens détenus dans les prisons d'Israël. Si un soldat, c'est sacré, les enfants le sont aussi.

Mais surtout, je suis stupéfaite que l'Union européenne n'ait pas encore salué – mais elle l'a fait aujourd'hui, merci Madame la commissaire – le pas historique que constituait l'accord sur le document des prisonniers. Six mois après les élections, le Hamas et le Jihad islamique s'engageaient à reconnaître implicitement Israël et à stopper la violence à l'extérieur des territoires. Or, pas un mot jusqu'ici, un silence assourdissant! Notre aide humanitaire – et je soutiens la Commissaire – va mettre la Palestine sous perfusion. Mais avons-nous encore l'ambition d'aider l'État palestinien à construire sa démocratie? Je le demande au Conseil. Arrêtez ce scandale et faites respecter le droit international!

(Applaudissements à gauche)

3-086

Chris Davies (ALDE). – Mr President, we have heard about Corporal Shalit and those responsible should release the poor kid now. We have heard a lot less about Maria Aman. She will never again use her arms or legs; she is just three years old and her spinal cord was destroyed by Israeli shrapnel. That is what you get when you drop shells on a busy street in Gaza. The Israeli army killed more than 12 Palestinian children last month, but what do they care? The Israeli Prime Minister says that the lives of Israelis are more important than those of Palestinians. Israel is diverting attention from the agreement between Fatah and Hamas that recognises the 1967 borders. What more does Israel want? It will use any pretext to avoid going back to the roadmap. It has no intention of negotiating a two-state solution.

But where is the challenge from Europe? There is none; our double standards are just rank. We ignore Israeli racism and stand by with scarcely a word of protest as Israel imposes collective punishment on the people of Gaza. Our words about justice are never matched by our deeds.

Europe has an opportunity here to move the agenda forward by telling the world that we embrace the prisoners' document and that we will deal with the Palestinian Government. But all the evidence is that the Council and the Commission will not have the courage to do that. We make the Palestinians jump through hoops, but we let the Israelis get away with bloody murder.

(Applause)

3-087

Roger Knapman (IND/DEM). – Mr President, last week the whole Parliament was treated to a very grand press release from Mr Adamos Adamou, MEP. Apparently the whole world should know that he, as Chairman of the Delegation for Relations with the Palestinian Legislative Council, 'calls upon the international community to provide protection for

civilian lives in Gaza'. Well how, precisely? What is he going to do – stand in the middle of the street with a tin hat on his head? Fortunately, a Google news search shows that there has been no response to the suggestion at all.

All I can suggest now – and there have been some very strong speeches made here – is that we take a check on reality. The tragic truth is this: if Hamas continues to bomb, to kill, to maim and now to kidnap, then Israel will respond. Those who are burying their heads in the sand had better recognise that, or more tragedy will ensue.

3-088

Mario Borghezio (NI). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, non imiti l'equivoca "equivocanza" del governo italiano: la striscia di Gaza è diventata una base di lancio istituzionalizzata per attacchi terroristici.

Le milizie di Hamas hanno archiviato la scelta istituzionale e riportato il quadro nel pieno del terrorismo. Questo è il punto fondamentale. Noi non possiamo equiparare il terrorismo alle scelte militari di Israele, né alle infrazioni dei diritti umani che pure condanniamo, ma se il potere decisionale di Hamas è nelle mani dei macellai eterodiretti dalla Siria e dall'Iran, quali risultati possono avere i morbidi inviti dei parlamentari europei al governo di Hamas?

I nostri ispettori non sono riusciti a impedire il vergognoso traffico di milioni di dollari fatti entrare nelle valigie di Hamas e non certo destinati alle necessità del popolo palestinese. Ma a questo problema deve provvedere il contribuente europeo.

3-089

Charles Tannock (PPE-DE). – Mr President, the escalation of tension in the Palestinian territory was provoked by the Hamas-led kidnapping of Corporal Shalit with unrealistic demands for the release of Palestinian prisoners. Coming on the back of the cold-blooded murder of a civilian settler and the continuing firing of Qassam rockets from Gaza on to Israeli civilian areas, Prime Minister Olmert had no choice but to launch the limited surgical intervention by the IDF. I too now call for Corporal Shalit's immediate release.

Personally, I oppose any funding of a Hamas-led Palestinian Authority Government unless it renounces violence, disarms and recognises the right of the State of Israel to exist. Regrettably, the joint Hamas declaration with Fatah of 27 June, allegedly implicitly recognising Israel, reportedly remains an ambiguous document and Hamas does not clearly renounce violence.

In the past, millions of euros of our taxpayers' money have been donated in aid to the Palestinian Authority with little to show for it in terms of securing a lasting peace as envisaged in Oslo in 1993. Instead, there has been widespread corruption. I personally, although accepting the democratic victory of Hamas – after all, Hitler was also elected democratically – continue to regard it as a banned terrorist organisation, as does the European Union and the USA, and therefore would never countenance supporting any funds for it until it convincingly changes its charter and terrorist ideology.

The recent Passover suicide bombing in Tel Aviv was publicly supported by the Hamas PA Government, which is an outrage. Nevertheless, the European Union, through the Quartet, must remain committed to lasting peace in the Middle East with a two-state solution whereby a viable, democratic Palestinian State can live in peace and security side by side with Israel within internationally recognised borders. I join all parties in this House in urging that Israel – the IDF in particular – Hamas and all the people involved in these ghastly events respect international law and avoid further bloodshed.

3-090

Marek Siwiec (PSE). – Panie Przewodniczący! Jeszcze krzykiem nie rozwiązano żadnego konfliktu.

Czym różni się ta odsłona terroru i przemocy od pozostałych? Otóż przemoc i zbrodnia dokonana przez porywaczy i morderców izraelskiego chłopca, a także liczne ofiary ataków nie spotkały się z przeciwdziałaniem demokratycznie wybranych władz Autonomii Palestyńskiej. Wręcz przeciwnie, Hamas postawił się po stronie tych, którzy sieją przemoc i terror. Stało się to tuż po inauguracji nowego rządu w Izraelu, a każda akcja rodzi reakcję. Zbrodnia wywołała działania wojskowe ze strony władz izraelskich. Scenariusze dzisiaj pisane są nie przez premiera Izraela i prezydenta Autonomii – którzy próbowali utrzymać dialog – ale przez prezydenta Iranu, ekstremistów z Hamasu dowodzonych z Damaszku oraz terrorystów wszelkiej maści.

Apeluję do Rady i Komisji o zwiększenie nacisku na strony konfliktu, a w szczególności na rząd Autonomii. Przypomnę, że dla wznowienia procesu pokojowego rząd ten, autoryzowany przez Hamas, winien uznać państwo Izrael, wyrzec się przemocy i przestrzegać dotychczas podpisanych porozumień, co nie miało miejsca.

3-091

Frédérique Ries (ALDE). – Monsieur le Président, l'heure est grave, a dit Mme la Commissaire Ferreiro Waldner, oui l'armée israélienne est à nouveau à Gaza, oui, la situation humanitaire des Palestiniens est dramatique, victimes de cette impasse meurtrière où les a menés le Hamas. Et nous soutenons bien sûr la commissaire dans les aides d'urgence qu'elle a annoncé.

Oui, la réaction israélienne qui a privé la moitié des habitants de Gaza d'eau et d'électricité est démesurée. Cela étant, Israël n'a aucune intention de réoccuper Gaza. Cette crise majeure pourrait se terminer dès demain si les mouvements terroristes libéraient le jeune soldat capturé et mettaient fin aux tirs de roquettes en territoire israélien, comme hier soir encore sur une école à Sdérot.

Une question, une inquiétude plutôt – lancinante – celle de voir s'ouvrir dans la région une sorte d'"irakisation" du conflit: rapt et exécutions d'otages, comme celle d'Eliahou Asheri, 18 ans, dont personne ou presque ne parle, abattu d'une balle dans la tête parce qu'il faisait de l'autostop à Jérusalem.

Seul le retour à la diplomatie fera échec à cette radicalisation et aux extrémistes, à la politique du pire. La France et l'Égypte sont aujourd'hui en première ligne pour aboutir à un dénouement que je veux croire imminent pour Gilad Shalit et pour le peuple palestinien. Je voudrais rassurer mon collègue Davies en soulignant ici que, pour chacun d'entre nous dans cette Assemblée, une vie palestinienne vaut autant qu'une vie israélienne. J'estime que ce procès d'intention est parfaitement injuste et indigne.

Notre souhait le plus cher – qui est malheureusement presque une litanie – c'est de voir l'Europe jouer collectif dans ce dossier pour obtenir un retour à la table des négociations.

3-092

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Panie Przewodniczący! Myślę, że wszystko już powiedziano o konflikcie i na czym on polega. Uważam, że sytuacja wygląda dzisiaj o wiele gorzej niż przed rokiem, bo nie wiemy, komu i jak pomagać... Z jednej strony mamy fizyczny mur, następnie mamy mur siłowy (wojsko, kontrola paszportowa), który doprowadził do zniszczenia elektrowni i mostów. Pojawił się też nowy mur - polityczny, a więc wybrany rząd Hamasu ze wszystkimi politycznymi konsekwencjami. Pozostają jeszcze ludzie, zwykli obywatele i nie wiemy jak im pomóc. Bardzo prostą zasadą jest to, że głód i frustracja prowadzą do agresji, a agresja jest niczym innym jak dobrą pożywką dla terroryzmu, a może nawet dla potencjalnej wojny.

Należy zadać pytanie czy jeśli współistnienie dwóch narodów w jednym państwie nie jest możliwe, to jawi się tylko potencjalne rozwiązanie: stworzenie dwóch państw? Mam pytanie do pani Komisarz i do członków Komisji i Rady: czy Unia Europejska robi wystarczająco dużo, czy jesteśmy wystarczająco aktywni i efektywni jako mediatorzy, jako pomocnicy i dyplomaci? Czy pani Komisarz ma pomysły na tę konkretną sytuację?

3-093

Pierre Schapira (PSE). – Monsieur le Président, je suis étonné par ce que je viens d'entendre, et je regrette que l'on fasse encore, ici, la confusion entre Juifs et Israéliens.

Nous ne serions pas confrontés à une crise humanitaire de cette ampleur si, dans un premier temps, nous n'avions pas supprimé notre aide au peuple palestinien. La décision du Conseil des ministres de couper l'aide et de mettre en danger le peuple palestinien était une grave erreur. Il existait d'autres moyens de pression.

Après la suspension de cette aide, le gouvernement du Hamas a-t-il accompli le moindre progrès en vue de la reconnaissance de l'État d'Israël? S'est-il enfin décidé à condamner les attentats? Non seulement cette politique de chantage à la crise humanitaire ne produit aucun effet positif, mais en plus, elle fait souffrir.

Nous sommes à nouveau entrés dans un cycle de violence où les torts, évidemment, sont partagés: roquettes sur les localités israéliennes, représailles disproportionnées de l'armée israélienne, enlèvement du soldat Shalit qui doit bien sûr être libéré, tout le monde l'a dit, ici.

De nombreux acteurs ont maintenu leur coopération avec la Palestine, je pense en particulier à de nombreuses collectivités locales européennes que nous avons réunies à Bruxelles, la semaine dernière. Et le Quartet, comme le disait le président Brok, doit permettre l'intervention sur le terrain.

Enfin, permettez-moi de regretter vivement que la résolution du Parlement européen, votée le mois dernier, n'ait pas fait référence à la déclaration des prisonniers palestiniens, parce que ce texte est, à mon sens, le signal le plus encourageant pour l'autorité palestinienne dirigée par Mahmoud Abas et que nous devons soutenir.

3-094

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, voin vain yhtyä siihen syvään huoleen, joka parlamentin jäsenten keskuudessa vallitsee Lähi-idän tilanteen kärjistymisestä edelleen. Myös kehitysyhteistyöstä vastaavana ministerinä pidän erityisen pahana humanitaarisen tilanteen heikentymistä entisestään, kuten alkupuheenvuorossani totesin, sillä tilanne ei ennen tätä kriisin viimeistä vaihetta ollut kovin hyvä.

Tämä konflikti on Euroopan unionille valtava haaste, ja neuvosto on erittäin sitoutunut tukemaan kaikin mahdollisin tavoin sen ratkaisua. Samaan aikaan meidän on pidettävä mielessämme, että kriisin ratkaisun avaimet ovat osapuolten käsissä. Me voimme ja meidän täytyy tukea mahdollisimman tehokkaasti ratkaisun löytämistä, mutta avainasemassa on se, että osapuolilla on riittävästi tahtoa ja halua ratkaisun löytämiseen.

Neuvosto on antanut viimeisimmän lausuntonsa 30. kesäkuuta eli neuvosto ei ole käsittelyssä myöhässä. Ymmärtääkseni kannanotto on sangen tasapainoinen, toisin kuin joissakin täällä käytetyissä puheenvuoroissa on tuotu esille. Neuvosto korostaa, että kriisin laukaisemiseksi on välttämätöntä, että molemmat osapuolet toteuttavat riittävät toimenpiteet. Pidämme välttämättömänä, että israelilainen kaapattu sotilas vapautetaan, mutta myös yhtä lailla välttämättömänä sitä, että Israel luopuu tästä sotilaallisesta operaatiosta, ja että molemmat osapuolet noudattavat toimissaan kansainvälisen oikeuden määräyksiä. Keskeistä on, että osapuolet voivat palata neuvottelupöytään ja löytävät sitä kautta ratkaisun kriisiin.

3-095

Benita Ferrero-Waldner, Member of the Commission. – Mr President, as I said at the beginning, I really sense and share your deep concern at the escalation of these events in the Gaza Strip. It is a vicious circle. I also understand the reactions in Israel to the kidnapping of Corporal Shalit. He must be released unharmed. It is true that the Syrian part of Hamas has a great responsibility here. The Qassam rocket attacks from northern Gaza into Israel must stop. However, the Israeli military incursion into the Gaza Strip and the destruction of the civilian infrastructure there punishes Palestinians collectively and puts civilian lives at risk.

That raises questions about respect for international law. Is it really in Israel's long-term interest? Does it not threaten to reinforce this vicious circle of poverty and extremism? Electricity and water supplies must now be restored quickly and with Israeli assistance. The arrest of elected law-makers threatens the institutions of the Palestinian Authority that are needed for the creation of an independent, democratic and viable Palestinian State.

The European Union has expressed particular concerns about the detention of these elected members of the Palestinian Government and legislature and those detained must be accorded full legal rights. All sides must exercise restraint.

Last year I spoke of the need to hope for prospects in the peace process in the wake of Israel's disengagement from Gaza and the G8 plan to revive the Palestinian economy. How different the situation looks today. Yet, I think it is possible to step back. Therefore we will remain committed to a negotiated two-state solution and we will not recognise any change to the pre-1967 borders other than those agreed by both sides. We welcome President Abbas's efforts to create the widest possible Palestinian consensus in support of the objectives of the roadmap and we want to have continued support. We are ready to work with any Palestinian government that renounces violence, recognises Israel and respects previous agreements as set out by the Quartet.

We have to consider Mr Brok's suggestion of going there as a Quartet and seeing what we can do. We have reiterated our commitment to a negotiated, comprehensive, just and lasting settlement in the Middle East. The common goal of the G8 remains the creation of a viable, democratic and sovereign Israel and Palestine living in peace and security. We want to achieve that and therefore we want to continue our efforts, even at the most difficult times.

(Applause)

3-096

Le Président. – Le débat est clos.

Déclarations écrites (article 142)

3-097

Αδάμος Αδάμου (GUE/NGL). – Πόσο άλλο πρέπει να υποφέρει ο παλαιστινιακός λαός, πόσα άλλα παιδιά πρέπει να χαθούν για να αφυπνιστεί επιτέλους η Διεθνής Κοινότητα και να απαιτήσει από το Ισραήλ να σταματήσει τα αποτρόπαια εγκλήματα που διαπράττει καθημερινά;

Αιτία της τραγωδίας, είναι η ισραηλινή κατοχή. Ας μην αφήσουμε να στρεβλωθεί η αλήθεια εντοπίζοντας την ευθύνη για τις απαράδεκτες εξελίξεις στην αιχμαλωσία ενός ισραηλινού στρατιώτη. Αυτό θα ισοδυναμούσε με αποδοχή της κατοχής, της λογικής της μαζικής τιμωρίας και της δήλωσης ότι η ζωή των ισραηλινών είναι σημαντικότερη των παλαιστινίων.

Καταγγέλλουμε τη σύλληψη υπουργών της νόμιμα και δημοκρατικά εκλεγμένης Παλαιστινιακής κυβέρνησης και των συναδέλφων μας βουλευτών. Απαιτούμε άμεση και άνευ όρων απελευθέρωση τους.

Το Ισραήλ πρέπει να σταματήσει τον ακήρυκτο πόλεμο, την παρεμπόδιση παροχής ανθρωπιστικής βοήθειας και να αποκαταστήσει την υποδομή που έχει καταστρέψει. Ζητούμε επίσης την απελευθέρωση του στρατιώτη, που θα αφαιρέσει κάθε πρόσχημα για τη συνέχιση των επιδρομών.

Το Κουαρτέτο πρέπει να θέσει σε εφαρμογή άμεσα τον προσωρινό μηχανισμό βοήθειας στους Παλαιστίνιους.

Η διεθνής κοινότητα, η ΕΕ, το Κουαρτέτο πρέπει να εμμείνουν στην επιστροφή στις διαπραγματεύσεις, απαιτώντας από την Ισραηλινή κυβέρνηση σεβασμό του Οδικού Χάρτη και από τα δύο μέρη σεβασμό όλων των συμφωνιών που υπέγραψαν για προώθηση και διασφάλιση της ειρήνης.

3-098

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – Face a mais um criminoso recrudescimento da ofensiva de Israel contra o povo palestiniano e as suas instituições, a União Europeia, através de uma declaração da Presidência do Conselho, volta inaceitavelmente a corresponsabilizar Israel e o povo palestiniano pela situação, branqueando de facto a brutal política de agressão e de ocupação da Palestina por parte de Israel, que viola sistematicamente o direito internacional e desrespeita o direito inalienável do povo palestiniano ao seu próprio Estado independente.

Aliás, a União Europeia não tem uma palavra de condenação da actual agressão militar israelita, que pela sua envergadura e alcance há muito estaria a ser preparada, esperando apenas por um pretexto. Acção militar criminosa que se insere numa estratégia, desde há muito planeada por Israel, de destruição da Autoridade Palestiniana, das suas instituições e das infraestruturas que lhe dão suporte, incluindo as que dão resposta às necessidades mais básicas das populações. Estratégia que procura a imposição de facto por parte de Israel - a construção do muro o comprova -, da anexação de territórios ocupados e da tentativa da inviabilização das condições necessárias para a criação de um Estado palestiniano, soberano, independente e viável.

Pelo que se exige a solidariedade para com a OLP e o povo palestiniano.

3-099

David Martin (PSE). – The situation in Palestine is critical. All humane individuals want to see the Israeli soldier who has been taken hostage released safe and well. However, his abduction should not be used by Israel as an excuse for extreme action in Gaza and the West Bank. I urge Israel to keep all its actions in line with international law. The humanitarian situation in the Palestinian territories must be addressed urgently. Electricity should immediately be restored to all homes, medical supplies provided and food shortages addressed. Both parties should be encouraged to take measures to build mutual confidence and reduce tension. A clear statement from both sides that a negotiated two-state solution is the only viable future for the region would go a long way to improving the present situation.

3-100

PRESIDENZA DELL'ON. McMILLAN-SCOTT
Vicepresidente

3-101

Presidente. – Buongiorno cari colleghi ed amici. Siamo tutti pronti a votare? Grosso modo...

3-102

We should also thank Germany for being a great host and providing a great team.

(Applause)

3-103

Robert Atkins (PPE-DE). – Mr President, on a point of order under Rules 149 to 164, I rise to ask why it is Parliament cannot be organised, via the Presidency or its administration, to have votes at the proper time, on time, when required. Votes should take precedence over everything else and should be at a fixed time, so that inconvenience is not caused to everyone by having votes at ridiculous times such as this.

(Applause)

3-104

President. – Thank you, Sir Robert. I did check. This morning's debate was slightly prolonged because of the Finnish Prime Minister's speech, which lasted 45 minutes. You will recall that Finnish has too many vowels for any serious language. That is what prolonged it.

(Mixed reactions)

I should like to announce to colleagues that Terry Wynn will be retiring from the European Parliament this week. I am sure that we would all like to thank him for his distinguished work, especially as Chairman of the Committee on Budgets.

(The House rose and accorded Mr Wynn a standing ovation)

3-105

Janusz Lewandowski (PPE-DE). – Mr President, for me as a newcomer from one of the new Member States, it was feasible to jump into the chair of the Committee on Budgets because I had an eminent predecessor. Chairing the Committee after Mr Wynn is like flying on autopilot. For me he is, and will remain, a great master of European finance. All the best to you, Terry.

(Loud applause)

3-106

4 - Voting time

3-107

President. – The next item is the vote.

(For results and other details on the vote: see Minutes)

3-108

4.1 - Strengthening cross-border police cooperation (vote)

3-109

4.2 - Technical requirements for inland waterway vessels (vote)

3-110

4.3 - Harmonisation of technical requirements and administrative procedures in air transport (vote)

3-111

Before the vote:

3-112

Ulrich Stockmann (PSE), *Berichterstatter*. – Herr Präsident! Es gab bei einigen Kollegen Verwirrung wegen der ungenauen Übersetzung unseres Kompromissvorschlags zur Kabinenbesatzung. Dies betrifft die Änderungsanträge 20, 22 und 24 Absatz 1. Die maßgebliche Version ist die englische: „*where relevant*“, also „wo angebracht“ und nicht „wenn angebracht“.

3-113

Gilles Savary (PSE). – Monsieur le Président, je confirme cette difficulté linguistique. Je voudrais dire également que nous avons été trente-sept députés à déposer les amendements 17 et 18 en plénière. Ces amendements, ont donné lieu, hier soir à l'issue du débat, à la conclusion d'un accord. Je tiens à informer les collègues qui se sont associés à ces amendements que le Conseil et la Commission ont accepté d'intégrer les personnels de cabine dans les normes de sécurité aérienne, comme ces collègues le souhaitaient. Par conséquent, je dis aux collègues qui ont déposé ces amendements avec moi qu'en cas d'adoption des amendements de compromis, nos amendements n'auront plus de raison d'être et que nous pourrions donc voter contre.

Je crois qu'il s'agit d'un très beau succès collectif. Voilà, j'espère que mes collègues auront bien compris.

3-114

4.4 - Shipments of radioactive waste and nuclear spent fuel (vote)

3-115

Before the vote on Amendment 23:

3-116

Carl Schlyter (Verts/ALE). – Mr President, on behalf of the Verts/ALE Group I should like to request a roll-call vote on this one.

3-117

(The House agreed to the request for a roll-call vote)

After the vote:

3-118

Bruno Gollnisch (NI). – Monsieur le Président, sauf erreur de ma part, le partage des voix qui est intervenu tout à l'heure aurait dû entraîner le rejet, en vertu de l'article 153, paragraphe 3, de notre règlement. Il me semble, mais je peux me tromper.

3-119

President. – We are applying Rule 153(2) of the Rules of Procedure, which reads: ‘In the event of a tied vote on the agenda as a whole (Rule 132) or the minutes as a whole (Rule 172), or on a text put to a split vote under Rule 157, the text shall be deemed adopted’.

Thank you for your remarks.

3-120

Rebecca Harms (Verts/ALE). – Herr Präsident! Ich bedaure, dass die Kommission das Wort nicht ergriffen hat. Die Entscheidung, die wir gerade zu Atomexporten getroffen haben, ist relevant für den bevorstehenden G8-Gipfel. Ich erwarte von der Kommission entsprechend der heutigen Vormittagsdebatte, dass sie die Menschenrechte und die Umweltsituation am Ural rund um die Wiederaufarbeitungsanlagen Majak und Tscheljabinsk gegenüber Präsident Putin vor Ort zum Thema macht.

(Beifall)

3-121

President. – The rapporteur could have indicated that he wanted the Commission to reply, but that was not the case. Therefore that was in order.

3-122

4.5 - Investing for growth and employment (vote)

3-123

4.6 - Towards a more integrated approach for industrial policy (vote)

3-124

5 - Welcome

3-125

President. – It gives me great pleasure to welcome Emma Bonino, the Italian Minister for European Policies and International Trade, to the House today.

(Loud applause)

3-126

6 - Explanations of vote

3-127

– Report: Brepoels (A6-0222/2006)

3-128

Carlos Coelho (PPE-DE), por escrito. – Esta proposta visa reforçar a eficácia dos contactos entre as autoridades responsáveis pela aplicação da lei e a manutenção da segurança e da ordem pública nos diferentes Estados Membros, de forma a melhorar o planeamento da assistência policial transfronteiras a ser facultada durante certos acontecimentos internacionais.

Propõe-se que, no último trimestre de cada ano, a Presidência do Conselho elabore uma lista com os acontecimentos internacionais planeados para o ano seguinte, bem como das necessidades previstas em termos de assistência.

Prevê-se também que a Presidência proceda, anualmente, a uma avaliação da assistência internacional prestada durante o ano anterior, onde deverá constar uma lista dos problemas e das dificuldades observados pelos Estados-Membros e recomendações para a sua resolução.

Apoio, assim, o relatório da Deputada Frieda Brepoels, bem como as alterações por ela propostas. Trata-se de uma proposta justificada e bem vinda.

É fundamental que tomemos todas as medidas necessárias que permitam assegurar que a segurança e a ordem públicas possam ser mantidas durante eventuais acontecimentos internacionais, com um elevado número de participantes de vários Estados-Membros, e que se possam prevenir e reprimir eventuais actos puníveis.

3-129

Gérard Deprez (ALDE), par écrit. – Nous nous prononçons aujourd'hui sur une proposition de décision relative au renforcement de la coopération policière transfrontière lors d'événements rassemblant un grand nombre de personnes provenant de plusieurs États membres, par exemple lors de grands événements sportifs à dimension internationale

(mondial de football, jeux olympiques, tours cyclistes,...), mais aussi lors d'événements religieux, de visites d'État, de réunions ou sommets politiques internationaux.

L'expérience a clairement démontré que la coopération, la confiance, la communication correcte entre les services de police concernés, la disponibilité d'informations fiables, et une bonne préparation étaient des éléments indispensables au bon déroulement de tels événements, en particulier dans une optique de prévention.

Le texte prend en compte chacun de ces éléments et prévoit très concrètement les étapes suivantes. Avant les événements: un planning annuel des besoins escomptés. Pendant les événements: une coopération et une assistance transfrontière entre les services de police nationaux. Enfin, après les événements: une évaluation et, si nécessaire, des propositions d'adaptation de la législation européenne (en particulier la convention Schengen).

À l'heure de la seconde demi-finale d'un Mondial qui s'est jusqu'ici déroulé sans incident majeur, l'on ne peut que soutenir ce texte avec l'espoir qu'il en soit le plus souvent possible ainsi.

3-130

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), por escrito. – A proposta de definição de uma lista de acontecimentos internacionais - com a participação, por exemplo, de cidadãos oriundos de vários Estados-Membros - nos países da União Europeia, que exigirão uma maior cooperação entre os serviços de segurança dos diferentes Estados-Membros, leva-nos a ter as maiores precauções quanto ao real objectivo desta iniciativa e ao uso deste mecanismo.

Tanto mais que temos bem viva na memória as recentes tentativas de impossibilitar a participação de pessoas em eventos e manifestações de carácter internacional - que se realizam, por exemplo, ao mesmo tempo que cimeiras europeias -, que rejeitam as políticas neoliberais e militaristas e/ou expressam solidariedade para com povos em luta contra o imperialismo. Exemplo que, afinal, demonstra o que pode significar a "prestação de assistência transfronteiriças" entre serviços de segurança para a "manutenção da ordem e segurança públicas" e a "prevenção e repressão de actos puníveis".

Esta iniciativa insere-se, afinal, na deriva securitária promovida pela União Europeia, surgindo na sequência da adopção de outras medidas, que a pretexto da denominada "luta contra o terrorismo", colocam em causa os direitos, as liberdades e as garantias dos cidadãos.

Daí o voto contra do nosso Grupo parlamentar.

3-131

Sérgio Marques (PPE-DE), por escrito. – Felicito a colega Frieda Brepoels pelo oportuno relatório produzido sobre a iniciativa do Reino dos Países Baixos tendo em vista a adopção de uma decisão do Conselho relativa ao reforço da cooperação policial transfronteiras por ocasião de acontecimentos que reúnam um grande número de pessoas de vários Estados-Membros e em que a actuação da polícia se dirija principalmente à manutenção da ordem e da segurança públicas e à prevenção e repressão de actos puníveis, ao qual dou o meu apoio, em especial no que se refere à possibilidade de acrescentar à lista apresentada à Presidência do Conselho no ano civil anterior um acontecimento inesperado internacional que reúna um grande número de pessoas de vários Estados-Membros.

A livre circulação de pessoas exige que a UE considere também a cooperação policial e judiciária em matéria penal para que se crie um espaço de liberdade, de segurança e de justiça no espaço comunitário.

3-132

David Martin (PSE), in writing. – Good preparation is of vital importance in preventing or containing disasters. It is for that reason that I support the report aimed at making cross-border assistance as effective as possible.

Combating crime and protecting law and order falls essentially within the competence of the Member States. This proposal is solely aimed at improving cooperation between the different Member States in this area by establishing a uniform, transparent and effective framework for the exchange of information. It is primarily aimed at maintaining law and order and security and preventing and combating criminal offences during international events attended by large numbers of people from more than one Member State.

Every year, before 31 January, the Council is to produce a review of international assistance provided during the previous calendar year. The review will comprise an overview of the international events that have taken place, an overview of the assistance provided and received and an overview of the main difficulties observed by the Member States and recommendations as to how such difficulties could be resolved. This will ensure that national police forces in the most effective way possible.

3-133

Andreas Mölzer (NI), schriftlich. – Es steht außer Zweifel, dass wir nur mit verstärkter grenzüberschreitender polizeilicher Zusammenarbeit organisierte Kriminalität und Kriminaltourismus wirksam bekämpfen können. In diesem Zusammenhang scheint sich vor allem das Schengener Informationssystem im polizeilichen Alltag zu bewähren, und

aufgrund dessen Schnelligkeit erfolgen ja auch heute viele Ausschreibungen nur mehr im SIS und nicht mehr über Interpol.

Andererseits haben wir mittlerweile ein großes Nebeneinander an polizeilicher Zusammenarbeit: Schengen, Europol, Eurodac, ZIS, eine Vielzahl bilateraler Kooperationsformen und nun auch den Prümmer Vertrag. Da stellt sich die Frage, ob hier nicht mittlerweile einige unnötige Überschneidungen entstanden sind, und andererseits, ob wir nicht langsam den Überblick verlieren. In jedem Fall müssen wir auch dafür Sorge tragen, dass der Schutz personenbezogener Daten nicht zu kurz kommt.

3-134

Αθανάσιος Παφίλης (GUE/NGL), γραπτώς. – Νέα μέτρα για το χτύπημα των λαϊκών αγώνων σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο προτείνει η έκθεση για την ενίσχυση της διασυνοριακής αστυνομικής συνεργασίας σε διεθνείς εκδηλώσεις της ΕΕ.

Με προκλητικό τρόπο προβλέπει την κατάρτιση "ημερολογίου διεθνών εκδηλώσεων" που πραγματοποιούνται κάθε χρόνο ώστε να προγραμματίζεται και να οργανώνεται η συνεργασία των κατασταλτικών μηχανισμών στην ΕΕ για την αντιμετώπιση των λαϊκών κινητοποιήσεων. Έτσι προωθείται η προληπτική καταστολή στα πλαίσια του γενικότερου ιμπεριαλιστικού δόγματος του προληπτικού πολέμου στο εξωτερικό και στο εσωτερικό, με στόχο να "προστατευθούν" από τον εχθρό λαό σύνοδοι κορυφής και οι κάθε είδους διεθνείς συνεδριάσεις των ιμπεριαλιστικών οργανισμών.

Οι λαοί της Ευρώπης έχουν γνωρίσει από πρώτο χέρι τη δολοφονική δράση των μηχανισμών καταστολής της Ε.Ε. στο Γκέτεμποργκ, στη Γένοβα και σε άλλες χώρες. Αντιμετωπίζουν καθημερινά την περιστολή των πιο στοιχειωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών τους. Το ΚΚΕ καταψηφίζει την Έκθεση. Θα συμβάλει στην ανάπτυξη κινήματος αντίστασης από το εργατικό και λαϊκό κίνημα σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο για την υπεράσπιση των λαϊκών ελευθεριών.

Η απειθαρχία, η ανυπακοή και η κατάργηση στην πράξη των αποφάσεων της ΕΕ και των κυβερνήσεων που καταργούν κατακτημένα δημοκρατικά δικαιώματα, αποτελούν δικαίωμα και υποχρέωση για τους λαούς.

3-135

– **Report: Sommer (A6-0208/2006)**

3-136

Glyn Ford (PSE), in writing. – I will be voting for this report, but the whole fate of inland waterway vessels in the UK is currently under threat. The UK has a derogation from the Energy Products Directive which allows the country's recreational boat owners to fill up their vessels with red diesel, taxed at 6.44 pence per litre. This derogation is due to expire on 31 December 2006, and in a Communication from the Commission to the Council on 30 June 2006, the Commission indicated it did not believe an extension to this derogation to be justified.

The benefits of ending this derogation are unclear. As leisure boaters' red diesel usage makes up less than 0.05% of the country's diesel consumption, the environmental benefits are essentially negligible. There is no evidence to suggest that the UK derogation affects or skews the internal European market.

Loss of the derogation will put a hobby and an industry at great risk. A survey by the Royal Yachting Association reveals that 54% of boaters 'would or may' be forced to give up boating due to the sudden price rise. The knock-on effects could seriously damage the 30 000 people employed in the boat industry, the 70 000 people whose jobs are supported by marine tourism and the GBP 700 million spent by boaters every year.

The UK requires a final five-year extension to address these issues.

3-137

– **Report: Stockmann (A6-0212/2006)**

3-138

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – Vážený pane předsedo, dámy a pánové, rád bych se vyjádřil k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady týkajícímu se harmonizace technických požadavků a správních postupů v oblasti civilního letectví. Toto nařízení stanoví četná technická ustanovení, která mají velký význam pro oblast bezpečnosti, s čímž lze v obecné poloze souhlasit. Některá nařízení týkající se emisí, omezení doby letu a administrativy jsou však neadekvátní a je třeba je zasadit do celkového kontextu. Jakékoliv úmysly na další zdaňování ať již paliva či služeb by omezily volnou soutěž a konkurenci nových leteckých společností a letišť. Je třeba si uvědomit, že kromě zlepšení bezpečnosti a kvality služeb musíme dbát i na usnadnění podmínek pro podnikání, na odstranění byrokracie a snížení cen letecké přepravy. Mobilita je jedním z předpokladů ekonomického růstu a růst cen letecké přepravy by znamenal i konkurenční nevýhodu na globálním trhu.

3-139

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *por escrito*. – A maioria do PE rejeitou as propostas de alteração que apresentámos, que tinham como objectivo a protecção dos direitos dos trabalhadores e o assegurar da segurança dos passageiros, nomeadamente, das propostas de alteração que procuravam garantir:

- Que nenhuma disposição do presente regulamento possa ser utilizada ou invocada, nomeadamente no âmbito das relações entre os Estados-Membros, para atentar contra os direitos e as condições de remuneração, de trabalho, de qualificação e de formação das diversas categorias do pessoal da aviação civil;

- A redução do período de serviço de voo - um máximo de 160 horas num período de 28 dias consecutivos, distribuídas tão regularmente quanto possível ao longo de todo esse período e um máximo de **40 horas num período de 7 dias consecutivos, com 2 dias de repouso -, de forma a que** a tripulação de voo e a de cabina esteja em condições de garantir as condições de segurança;

- A existência de certificação de pessoal qualificado na tripulação da cabina, através **da necessidade da obtenção de** uma licença adequada e válida, aceitável pela Autoridade competente, que certifique que os profissionais têm as qualificações e competências adequadas para desempenhar as tarefas que lhes são cometidas.

O que consideramos lamentável.

3-140

Jörg Leichtfried (PSE), *schriftlich*. – Ich stimme für den Kompromissantrag 1.

Nachdem Ulrich Stockmann als Berichterstatter hervorragende Arbeit geleistet hat werde ich für den Kompromissantrag 1 stimmen.

Diesen Antrag werte ich unter anderem als Zeichen dafür, dass allen Parteien die Sicherheit im Flugverkehr ein ganz besonderes Bedürfnis ist. Die neue Regelung für Flug- und Ruhezeiten ist ein Meilenstein für die Flugsicherheit und gewährleistet, dass die Sicherheit sowohl der Fluggäste als auch der Crew deutlich erhöht wird. Von dem Schaffen gleicher Standards in allen europäischen Ländern profitieren nicht nur die Fluggäste, sondern auch die gesamte Crew. So wird es möglich sein, trotz ständig steigendem Flugverkehr unter gleichbleibenden Sicherheitsstandards zu reisen.

3-141

Seán Ó Neachtain (UEN), *in writing*. – I welcome this report, which has been on the table for six years. One of the main points to be considered is to ensure that pilot fatigue does not endanger flight safety. Given the increased frequency of flights and the huge number of passengers flying nowadays, harmonisation of safety standards at the highest, scientifically supported safety level is imperative, in order to create a level playing field within the enlarged EU. When dealing with this type of legislation, we have to be mindful of its impact upon pilot fatigue. On that basis, I support a medical and scientific evaluation of the impact of such a law two years after this legislation comes into force.

I believe that this report clearly stipulates that this regulation can in no way constitute a legal basis to watering down existing safety protection in Member States.

It is important, in view of safety, that the Commission carries out an assessment of the impact of the regulation on rosters and operating models and, in the event that they are adversely affected, the Commission should carry out an assessment and propose an adjustment of the provisions regarding flight and duty time limitations.

3-142

– **Report: Seppänen (A6-0174/2006)**

3-143

Andreas Mölzer (NI), *schriftlich*. – Obwohl die Atomindustrie seit fünf Jahrzehnten nach Lösungen für die radioaktiven Abfälle sucht, stehen wir hier nach wie vor am Anfang. Atomabfälle werden in millionenteuren — vom Steuerzahler finanzierten — Transporten, die ein hohes Risiko an Pannen bergen und ein ideales Ziel für Terroranschläge darstellen, kreuz und quer durch Europa transportiert.

Eine gefahrlose Lagerung für Jahrtausende ist unmöglich und führt das Argument vom sauberen und billigen Atomstrom ad absurdum. Das Gefährdungspotential dieser tickenden Zeitbomben bürden wir nur nachfolgenden Generationen auf. Bis dato ist es unseren Wissenschaftlern nicht einmal gelungen, sich zu einigen, welches Gestein am besten für die Endlagerung geeignet ist, und so haben wir beispielsweise das ehemalige Salzbergwerk Asse II in Deutschland, bei dem mit über 120 Millionen Euro verzweifelt versucht wird, den Austritt radioaktiver Nuklide zu verhindern.

In den nächsten Jahren werden die Steuerzahler rund 500 Milliarden Euro in den Rückbau derzeit laufender Reaktoren in Europa investieren müssen. Allein wenn die Atomindustrie selbst für die Kosten der Endlagerung aufkommen muss, statt dies auf die öffentliche Hand abzuschieben, dann wird der Atomstrom um mindestens 20 % teuer und damit unrentabel. Es ist allerhöchste Zeit, die milliardenschweren Förderungen einzustellen, mit denen das Atommärchen aufrechterhalten wird.

3-144

Kathy Sinnott (IND/DEM), *in writing*. – Firstly, I wish to express my support for the efforts of the Community to strengthen the supervision and control of shipments of radioactive waste within the EU.

Without a doubt, should it be our priority to ensure that our people are protected against the dangerous affects of nuclear waste.

However, I decided to abstain from the vote because the proposed Council directive does not take into account the dangerous effects of shipments and reprocessing of radioactive waste on nuclear-free Member States like Ireland.

The proposed directive focuses only on Member States who are active participants in the production of nuclear energy. The interests of passive bystanders like Ireland, a country which chose to remain nuclear-free and is not a transit state, are not covered by the proposal.

As a nuclear-free country, Ireland is affected by the waste coming from continental Europe to be reprocessed at Britain's Sellafield plant. The waste is shipped through the Irish Sea, thus making it the most radioactive body of water in the world.

Ireland's unique position is not included in the proposal for a directive on the supervision and control of shipments of radioactive waste.

3-145

– **Report: del Castillo Vera (A6-0204/2006)**

3-146

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *por escrito*. – É positivo que o Parlamento Europeu tenha votado favoravelmente duas propostas constantes no relatório visando promover uma sociedade baseada no conhecimento, socialmente inclusiva, apoiando, por exemplo, o software de fonte aberta e gratuito e uma outra que salientava que melhores políticas de investigação e de inovação devem contribuir para novas oportunidades de emprego através do desenvolvimento sustentável. Registe-se que estas propostas tinham sido apresentadas pelo nosso Grupo, e que também subscrevemos durante o debate na respectiva comissão parlamentar. É também positivo o enfoque que dá à aprendizagem ao longo da vida e ao papel das universidades na criação e difusão do conhecimento e na atenção que dá às pequenas e médias empresas.

No entanto, também tem aspectos menos positivos, designadamente nas questões da propriedade intelectual, a defesa que faz do espírito empresarial desde as fases iniciais do ensino e a base global em que assenta toda esta posição, que é, em geral, a defesa da concorrência. Daí a nossa abstenção.

3-147

Sérgio Marques (PPE-DE), *por escrito*. – Uma economia europeia baseada no conhecimento, mais dinâmica e competitiva do mundo para 2010 foram os objectivos fixados no Conselho Europeu de Lisboa de Março de 2000. Porém, em 2006, a União Europeia está longe de atingir estes objectivos.

Concordo com as propostas da relatora para que a Europa melhore o seu desempenho nomeadamente na criação de conhecimentos, na partilha dos conhecimentos e no financiamento.

É de salientar a falta de investimento na I&D e de promoção de um espírito empresarial que valorize a inovação, assim como a falta de apoio político e financeiro para a aprendizagem ao longo da vida e a formação em TIC.

Em segundo lugar, a Europa não está a partilhar os seus conhecimentos. Obstáculos de peso continuam a impedir os agentes do sector de colaborarem entre si no interior e para além das fronteiras nacionais.

Por último, a Europa não está a financiar o conhecimento. Neste contexto, as políticas comunitárias deverão reforçar programas como os instrumentos financeiros do Programa-quadro para a Competitividade e a Inovação ou a iniciativa JEREMIE (Recursos europeus conjuntos destinados às empresas de micro a média dimensão).

3-148

David Martin (PSE), *in writing*. – The Lisbon Agenda 2000 resolved to make Europe the world's most competitive and dynamic knowledge-based economy within ten years. However, the EU still continues to lag behind the US and Japan. I welcome this report, which attempts to improve the EU's performance in three main areas.

Firstly, through financing and encouraging the creation of new knowledge: this will be facilitated through promoting the spirit of entrepreneurship, providing lifelong learning and ICT training and improving the image of scientific research as a rewarding career path.

Secondly, Europe is failing to share its knowledge. Human resources must be used in an efficient way and improving partnerships must remain at the forefront of European R&D policy-making. Resources must now be focused upon ensuring that the brightest minds are provided with adequate cross-border capital and human resources. Furthermore, organisations who continue to treat women as inferior workers should be named and shamed.

Thirdly, Europe is failing to finance knowledge. It is essential that a large proportion of EU budget resources for financial instruments are aimed at enhancing SME finance and tackling market failures.

Europe must now recognise its faults so that it can fulfil the aims of the Lisbon Agenda.

3-149

David Martin (PSE), *in writing*. – The Lisbon Agenda 2000 resolved to make Europe the world's most competitive and dynamic knowledge-based economy within ten years. However, the EU still continues to lag behind the US and Japan. I welcome this report which attempts to improve the EU's performance in three main areas.

Firstly, though financing and encouraging the creation of new knowledge. This will be facilitated through promoting the spirit of entrepreneurship, providing life-long learning and ICT training and improving the image of scientific research as a rewarding career path.

Secondly, Europe is failing to share its knowledge. Human resources must be used in an efficient way and improving partnerships must remain at the forefront of European R&D policy-making. Resources must now be focused upon ensuring that the brightest minds are provided with adequate cross-border capital and human resources. Furthermore, organisations who continue to treat women as inferior workers should be named and shamed.

Thirdly, Europe is failing to finance knowledge. It is essential that a large proportion of EU budget resources for financial instruments are aimed at enhancing SME finance and tackling market failures.

Europe must now recognise its faults so that it can fulfil the aims of the Lisbon Agenda.

3-150

Luís Queiró (PPE-DE), *por escrito*. – Apesar de se tratar de um relatório de iniciativa sem impacte legislativo, as considerações e preocupações aqui manifestadas merecem o meu acordo. A ideia de que a investigação e a inovação terão de ser centrais no novo paradigma económico, de que a Europa carece, é fundamental. Há, porém, que verificar que do propósito de Lisboa à realidade vai uma enorme e lamentável distância.

À evidência de que o domínio da técnica e o investimento em recursos materiais e humanos no capítulo da investigação e da inovação são fundamentais para o desenvolvimento e o crescimento, sobretudo no actual contexto da economia mundial, a Europa não tem respondido adequadamente. Essa constatação, expressa na presente resolução, associada a várias das medidas aí defendidas - designadamente no que diz respeito à redefinição das estratégias de investigação e inovação -, justifica o meu voto favorável. Importa, no entanto, que das palavras passemos às acções. Não haverá Europa de resultados se não houver Europa de investimento.

3-151

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), *por escrito*. – Votei favoravelmente este relatório por considerar que os sectores da inovação e da investigação são elementos incontornáveis para a criação de mais e melhores empregos na União Europeia.

Nesse contexto, as PME desempenham um papel fundamental ao servir de correia de transmissão entre as universidades e o sector empresarial.

Os principais motivos que obstam à realização da Estratégia de Lisboa são conhecidos: desempenho deficiente por parte dos Estados-Membros, a fragmentação dos mercados de trabalho, a utilização ineficiente e inadequada dos recursos humanos e a reduzida mobilidade da mão-de-obra europeia.

Com efeito, lamento que os Estados-Membros não estejam a prestar o devido apoio político e financeiro à criação de uma mão-de-obra flexível com capacidade de adaptação às novas realidades dos mercados de trabalho, nem tão pouco valorizam os seus investigadores.

Defendo por isso o fim das barreiras administrativas e jurídicas que impedem uma maior mobilidade dos investigadores, a criação de melhores condições de trabalho, ou seja a instauração de um verdadeiro "*mercado único*" para os investigadores, atractivo e prestigiante de forma a estancar a fuga de cérebros europeus.

Defendo ainda a promoção do espírito empresarial desde as fases iniciais do ensino e o reforço da aprendizagem ao longo da vida, incentivando activamente a formação nas novas tecnologias dos trabalhadores e dos desempregados.

3-152

– **Report: Calabuig Rull (A6-0206/2006)**

3-153

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *por escrito*. – O relatório tem diversas contradições.

Por um lado, dá relevância a aspectos negativos, de que se destaca a ênfase dada às questões da competitividade e da concorrência e insiste em medidas de reestruturação e modernização industrial, face à "feroz concorrência internacional", de que já conhecemos resultados negativos.

Mas, por outro lado, inclui propostas que apresentámos na Comissão do Emprego e dos Assuntos Sociais, de que é exemplo a proposta de solicitar à Comissão que sejam recusados apoios comunitários às empresas que, após deles terem beneficiado num Estado-Membro, transfiram as suas actividades produtivas para outro país sem cumprirem integralmente os contratos celebrados com o Estado-Membro em causa.

Salienta-se, igualmente, a inclusão da proposta de conferir idêntica prioridade ao ambiente de trabalho e à saúde e segurança dos trabalhadores com vista a garantir a criação de mais e melhores empregos e também à protecção dos direitos dos trabalhadores sempre que as empresas transformadoras sejam reestruturadas e, por conseguinte, à plena garantia da disponibilidade da informação para os órgãos de representação dos trabalhadores.

Daí o nosso voto de abstenção.

3-154

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), *por escrito*. – Votei favoravelmente este relatório por concordar que uma indústria dinâmica e altamente competitiva é uma condição prévia e imprescindível para alcançar melhores padrões sociais.

O estudo apresentado pela Comissão dá uma imagem pormenorizada dos 27 sectores das indústrias transformadoras e combina com sensatez um conjunto de acções sectoriais com iniciativas horizontais.

Tal com o relator, defendo o desenvolvimento de uma política industrial coerente a nível europeu que permita fazer face aos desafios da globalização. Apesar de ser uma economia essencialmente baseada no sector dos serviços, a UE não deixa de ser uma potência industrial a nível mundial.

Faz por isso todo o sentido desenvolver estratégias europeias de competitividade industrial, promover o espírito empresarial europeu e a responsabilidade social das empresas.

Estou convicto de que o futuro das indústrias transformadoras europeias reside no aumento do valor acrescentado e da qualidade dos produtos, assim como numa mão-de-obra qualificada e flexível.

Apoio ainda este relatório por salientar a importância da elevada concentração regional das indústrias transformadoras. Defendo uma estreita colaboração das autoridades regionais e nacionais com os agentes económicos e sociais locais, no sentido de elaborarem planos estratégicos locais para uma melhor valorização da produção do sector primário e de qualquer outra vantagem comparativa de cada região.

3-155

7 - Corrections to votes and voting intentions: see Minutes

3-156

(The sitting was suspended at 13.30 and resumed at 15.00)

3-157

PRZEWODNICZY: ONYSZKIEWICZ
Wiceprzewodniczący

3-158

8 - Zatwierdzenie protokołu z poprzedniego posiedzenia: patrz protokół

3-159

9 - Ochrona i zachowanie dziedzictwa religijnego w północnej części Cypru (oświadczenie pisemne)

3-160

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). – Mr President, this is not a point of order, I just wanted to thank our colleagues who signed Written Declaration No 21. My thanks also go to my colleague Mr Braghetto for his solidarity. We tabled the declaration together.

The European Parliament has today once again proved its sensitivity to cultural matters, because the cultural and religious heritage of Cyprus is not strictly speaking a Cypriot matter – it is a European matter. The European Union embraces all the cultures of all the Member States of the Union.

3-161

10 - Międzynarodowa adopcja w Rumunii (pisemne oświadczenie): Patrz protokół

3-162

11 - Rzekome wykorzystanie krajów europejskich przez CIA do transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów (debata)

3-163

Przewodniczący. – Kolejnym punktem porządku dziennego jest sprawozdanie tymczasowe sporządzone przez Giovanni Claudio Fava w imieniu komisji tymczasowej w sprawie rzekomego wykorzystania przez CIA krajów europejskich do transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów [2006/2027(INI)] (A6-0213/2006).

3-164

Giovanni Claudio Fava (PSE), relatore. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, questo Parlamento è chiamato sempre ad uno scopo elevato e difficile: dare il proprio contributo nella lotta contro il terrorismo. Sabato, lo ricordiamo, saremo accanto ai nostri amici britannici per commemorare i cinquanta morti di Londra nell'attentato dello scorso anno.

Abbiamo un altro scopo, altrettanto difficile: contribuire alla verità, anche alla verità sugli abusi che sono stati commessi in questi anni in nome della lotta al terrorismo. Questa è la ragione della nostra commissione, la verità sui diritti negati a coloro che sono stati accusati di essere i nostri nemici, ma che, come esseri umani, come imputati, hanno diritto a un avvocato, a un processo, a un giudice, a un trattamento dignitoso e umano.

Senza diritto, signor Presidente, non esiste legge, esiste soltanto la manifestazione di una forza, esiste soltanto l'arbitrio. Quando parliamo di *extraordinary renditions* – ed è di questo tema che la nostra commissione si è anzitutto occupata – parliamo di un arbitrio, voluto da alcuni paesi e accettato da altri, in nome della lotta al terrorismo.

Le *extraordinary renditions* sono consegne straordinarie di sospetti terroristi catturati dalla CIA e consegnati a paesi compiacenti, disposti a interrogarli con ogni mezzo e a detenerli senza processo.

In questi anni le *rendition*, signor Presidente, sono state un fatto, non un'opinione, né un'illusione; un fatto che è stato ammesso perfino dal Dipartimento di Stato americano, una prassi usata ed abusata, anche a danno di cittadini europei.

Le conclusioni sul nostro lavoro, su quanto abbiamo acquisito in questi mesi – e che ci auguriamo di acquisire nei prossimi mesi – le riserviamo alla relazione conclusiva, ma abbiamo il dovere, già da ora, di parlare di un concorso di colpe vasto, generalizzato, che riguarda diversi paesi europei con livelli diversi di responsabilità: c'è chi è stato complice, c'è chi ha coperto le operazioni illegali, c'è chi si è semplicemente voltato dall'altra parte.

E' di poche ore fa la notizia, che arriva dall'Italia, secondo cui il giudice istruttore di Milano ha firmato un ordine di custodia cautelare nei confronti del vicedirettore del Sismi – il servizio di sicurezza militare italiano – per essere stato complice nel sequestro di Abu Omar, l'Imam di Milano che è stato rapito e per il quale sono pendenti ventidue ordini di custodia cautelare nei confronti di altrettanti agenti della CIA. Con ciò intendo anche ricordare quanto sia grave che il direttore del Sismi, il generale Pollari, sia venuto di fronte alla nostra commissione ad affermare che la sua Agenzia non aveva mai avuto alcuna informazione riguardo a quel sequestro. Prendiamo atto del fatto che il suo vice è stato arrestato per essere stato considerato responsabile di questo sequestro.

E' vero, signor Presidente, che non siamo una Corte di giustizia, ma questo fatto ci attribuisce una responsabilità supplementare sul piano politico e istituzionale e attribuisce una responsabilità supplementare anche ai governi, ai Paesi membri ai quali ci rivolgiamo, perché l'onere della prova – proprio perché non siamo una Corte di giustizia – è un onere che va condiviso con i governi, ai quali in questi mesi chiederemo piena collaborazione e tutta la verità.

Ci vorremmo adoperare, signor Presidente e cari colleghi, per una verità senza aggettivi, sui fatti, sulle responsabilità, per fare in modo soprattutto – e questo credo che sia lo scopo ultimo della nostra commissione – che questi fatti e abusi non si ripetano mai più sul territorio europeo o ai danni di cittadini europei.

Grazie al lavoro dei nostri assistenti, dei funzionari della commissione che voglio qui ringraziare, abbiamo ricostruito in dettaglio un complesso sistema di aerei, di compagnie fantasma, di cui si è servita in questi anni la CIA per le proprie missioni; abbiamo minuziosamente ricostruito il percorso di oltre mille voli, che abbiamo messo a disposizione dei nostri colleghi parlamentari. Moltissimi di quei voli, lo sappiamo, erano voli di *routine*, che servivano a trasportare materiale o

funzionari, ma non tutti: su quegli aerei sono stati brutalmente caricati e trasportati verso le loro prigioni Abu Omar, Maher Arar, Khaled el-Masri, Mohamed Algiza e molti altri ancora.

Questi voli hanno impunemente fatto scalo nei nostri aeroporti, utilizzato i nostri cieli e beneficiato del nostro silenzio e solo in un caso su 1084 voli, un funzionario di polizia ha preteso di poter identificare equipaggi e passeggeri.

Signor Presidente, abbiamo restituito voce e diritto di parola alle vittime di clamorosi errori giudiziari, ma anche a chi ha permesso a questa commissione di potere lavorare. Adesso ci aspetta un lavoro difficile, per il quale chiediamo al Parlamento di essere autorizzati a prorogare il nostro lavoro sino alla fine del mandato, sapendo che la verità che alla fine avremo ottenuto e consolidato sarà un patrimonio da mettere a disposizione di tutti i paesi europei e, naturalmente, anche di questo Parlamento.

(Applausi)

3-165

Paula Lehtomäki, *neuvoston puheenjohtaja*. – Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, koska neuvostolta on pyydetty lausuntoa tästä asiasta, olen iloinen, että voin osallistua tähän keskusteluun neuvoston puolesta.

Aivan ensimmäiseksi haluaisin sanoa, että väliraportin aihe on äärimmäisen tärkeä, ja pidän hyvin tärkeänä ja merkittävänä Euroopan parlamentin ja Euroopan neuvoston ja sen parlamentaarisen yleiskokouksen aloitteellisuutta tässä asiassa.

Kysymys on perusoikeuksien toteutumisesta Euroopassa ja terrorismin vastaisesta toiminnasta. Nämä asiat eivät saa olla keskenään ristiriidassa. Kaikkien terrorismin vastaisten toimenpiteiden on oltava kansainvälisen oikeuden velvoitteiden mukaisia, eikä terrorismin vastaisten toimenpiteiden nimissä voida hyväksyä tinkimistä ihmisoikeuksiin, pakolaisiin tai humanitaarisiin kysymyksiin liittyvistä kansainvälisen oikeuden velvoitteista.

Käsiteltävänä olevaan väliraporttiin viitaten haluaisin kuitenkin korostaa, että perustamissopimukset eivät anna Euroopan unionille toimivaltaa käsiteltävissä kysymyksissä, eivätkä kansalliset tiedustelutiedot kuulu perustamissopimuksen soveltamisalaan, koska jäsenvaltiot ovat yksimielisesti päättäneet varata kansallisten tiedustelupalvelujen toiminnan seurannan itselleen.

Tämä tosiasia ei tietenkään tarkoita sitä, että neuvosto olisi ollut passiivinen raporttiin liittyvissä kysymyksissä. Viime marraskuusta lähtien julkisuudessa on esitetty epäilyjä Yhdysvaltojen keskustiedustelupalvelu CIA:n vankikuljetuslennoista ja laittomista pidätyskeskuksista Euroopan alueella. Jo 21. marraskuuta Euroopan unionin ulkoministerit keskustelivat yleisten asioiden neuvoston istunnossa näistä tiedoista. Tämän keskustelun johdosta silloisen puheenjohtajavaltion ulkoministeri Jack Straw kirjoitti 29. marraskuuta 2005 Euroopan unionin puolesta Yhdysvaltain ulkoministeri Condoleezza Ricelle, ja yritti saada selville Yhdysvaltain hallituksen näkemykset näistä väitteistä. Yhdysvaltojen ulkoministeri antoi 5. joulukuuta ennen Euroopan vierailuaan yksityiskohtaisen lausunnon asiasta. Lausunnon mukaan Yhdysvallat katsoo kansainvälisten sopimusten sitovan omaa toimintaansa, ja Yhdysvallat kunnioittaa muiden maiden suvereniteettia, eikä kuljeta vangittuja henkilöitä sellaisiin maihin, joissa heitä kuulustelujen yhteydessä tai muutoin kidutettaisiin. Euroopan unionin ulkoministerit ja ulkoministeri Rice keskustelivat vielä myöhemmin asiasta ulkoministeri Ricon Brysselin vierailun aikana.

Tämän vuoden alusta alkaen Yhdysvaltojen kanssa on käyty tiivistä vuoropuhelua edellä mainituista kysymyksistä eri tasoilla ja erilaisissa kokoonpanoissa. Ihmisoikeuksia on käsitelty useaan otteeseen Yhdysvaltojen kanssa. Keskustelua on käyty myös siitä, että terrorismin torjunnassa on noudatettava kansainvälistä oikeutta. Viimeksi tämä asia oli esillä Yhdysvaltain ja EU:n välisessä huippukokouksessa Wienissä 21. kesäkuuta.

Euroopan unioni on kehottanut Yhdysvaltojen hallitusta useaan otteeseen antamaan Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusraporttoijille täysimääräisen pääsyn Quantanamo Bayhin. EU:n ulkoministerit ovat todenneet, että Euroopan unioni on edelleen vakavasti huolestunut Quantanamo Baysta, ja asiasta on keskusteltu Yhdysvaltojen kanssa useaan otteeseen. EU:n mielestä Yhdysvaltojen hallituksen tulisi ryhtyä toimenpiteisiin Quantanamon sulkemiseksi mahdollisimman pian. Tässä suhteessa unioni piti tervetulleena presidentti Bushin Wienin huippukokouksen yhteydessä esittämiä huomioita, joiden mukaan hän on halukas sulkemaan Quantanamo Bayn pidätyskeskuksen.

Neuvoston puheenjohtajavaltiona Suomi jatkaa luonnollisesti ihmisoikeuskysymysten esillä pitämistä Yhdysvaltain kanssa käytävässä vuoropuhelussa. Se on meidän puheenjohtajuuskautellamme erittäin tärkeää.

3-166

Franco Frattini, *Vicepresidente della Commissione*. – Signor Presidente, onorevoli deputati, certamente alla vigilia dell'anniversario dell'attacco terroristico a Londra, la lotta al terrorismo deve restare l'obiettivo principale della Strategia europea di sicurezza e questa è una buona occasione per ricordarlo, insieme all'affermazione, che occorre fare in modo

chiaro, che il rispetto dei diritti fondamentali di ciascun essere umano è l'altro elemento da inserire nella Strategia europea di sicurezza.

E' evidente che quando attentiamo alle garanzie di libertà e ai diritti fondamentali delle persone, rischiamo involontariamente di offrire un argomento alla propaganda proprio dei terroristi che dobbiamo combattere. Quindi la ricerca della verità è necessaria e voglio ricordare che si tratta di una verità storica, una verità giudiziaria e una ricerca di responsabilità, ed è evidente che il contributo della Commissione europea in questo è stato, è e sarà un contributo convinto.

Desidero ricordare che la Commissione europea ha contribuito con convinzione – e credo che il Presidente Coelho possa testimoniare – aiutando e sostenendo con forza, sin dal primo giorno, la richiesta della commissione temporanea di ottenere i dati di Eurocontrol, che, secondo quanto risulta dalla relazione, sono stati tra gli elementi più importanti per l'individuazione di alcuni fatti.

Ho inoltre sostenuto con convinzione le richieste della commissione temporanea del Parlamento di avere accesso alle fotografie satellitari dell'Agenzia europea. Insieme ai colleghi del Consiglio abbiamo lavorato perché la richiesta fosse accolta in tempi rapidi e credo che anche questo sia stato un elemento utile ai lavori di questa prima fase della commissione temporanea.

Inoltre, per ben tre volte ho voluto ricordare ai ministri degli interni dei Paesi membri l'importanza di collaborare con la commissione temporanea del Parlamento, di collaborare con il Consiglio d'Europa, in altri termini di sviluppare delle indagini e degli accertamenti nazionali nei paesi in cui questo non era ancora avvenuto. Posso anticiparvi che al prossimo Consiglio dei ministri, il primo sotto la Presidenza finlandese, che si terrà il 24 luglio, rinnoverò ai ministri degli interni dei 25 Stati membri l'invito a continuare a collaborare con la commissione temporanea del Parlamento.

Prendo atto e condivido che la commissione temporanea del Parlamento non ritiene di essere una sorta di "super tribunale europeo", e questo è un elemento molto importante nell'indicazione delle responsabilità istituzionali. Ritengo tuttavia che gli elementi indicati nella relazione siano degli strumenti utili, da valutare molto approfonditamente. Alcuni elementi sono già stati valutati in quanto erano già a disposizione delle molte autorità giudiziarie nazionali impegnate in inchieste, talvolta molto approfondite, iniziate molto tempo fa.

Credo che ora le autorità nazionali, anche alla luce dei dati di questa relazione, possano e debbano procedere a tali accertamenti con una maggiore forza – anche nei casi in cui non sono stati ancora eseguiti. E che debbano farlo con le garanzie dei processi, che sono poi le garanzie dello Stato di diritto, il pieno diritto per le vittime – che anche voi avete in parte ascoltato – e per coloro che sono accusati, di provare degli elementi fino a che una sentenza non definisca quando e se vi siano responsabilità per dei fatti specifici.

Questo è l'esito che, credo tutti noi auspichiamo: ottenere finalmente una verità piena e soddisfacente su queste accuse. Credo che sia importante attendere con fiducia le decisioni che i giudici degli Stati membri prenderanno.

Vorrei esprimere un'ultima considerazione sulle prospettive future, che mi sembrano altrettanto interessanti. Desidero fare una riflessione sulla riforma dei cosiddetti servizi segreti, una riforma che appartiene alla competenza nazionale ma che credo potrebbe essere oggetto di una riflessione più ampia. Si potrebbe valutare se, ad esempio, le regole di trasparenza, nel senso di relazione con gli organi del Parlamento, possano essere migliorate a livello nazionale; se il coordinamento dell'attività dei servizi in ciascuno Stato membro non debba, come io credo, prevedere una responsabilità più diretta dei capi dei governi dei rispettivi paesi; se non ci debba essere una sorta di controllo parlamentare nazionale sulle risorse finanziarie dei servizi segreti – perché tutti sanno che se si controllano le risorse finanziarie, si può incidere in modo significativo sull'attività funzionale.

Cito infine l'accento – che ho trovato nella relazione – alla necessità di definire nuove regole sull'aviazione non commerciale, anche con aerei civili, quella definizione di "aereo di Stato" o "impiegato per attività di Stato". Posso anticiparvi che anche a questo riguardo la Commissione è pronta a sviluppare una riflessione insieme alla commissione temporanea nel prossimo periodo di lavoro, perché trovare una definizione europea, ad esempio di *State aircraft*, potrebbe essere un buon passo in avanti su un terreno che attualmente, come sapete, non è sufficientemente coperto da disposizioni legislative nazionali.

Vi confermo quindi il mio impegno ad una collaborazione con il Presidente e i componenti della commissione temporanea e vi ringrazio.

3-167

Jas Gawronski, a nome del gruppo PPE-DE. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, avevo sperato che l'onorevole Fava non menzionasse il caso italiano di oggi, ma, visto che lo ha fatto, vorrei dirgli, come membro italiano del Parlamento, e non come coordinatore del PPE, che, oggi, Osama Bin Laden è felice perché, nel mio paese, invece di arrestare i terroristi, ci si concentra sull'arrestare coloro che danno la caccia ai terroristi.

Per quanto riguarda la relazione, credo, signor Presidente, che non basta che il relatore affermi di poter accettare alcuni dei nostri emendamenti. Si tratta di una relazione estremamente tendenziosa, che prende in considerazione solo punti di vista critici degli Stati Uniti. Due esempi: fino ad oggi hanno rifiutato di inserire nella relazione due dichiarazioni di Solana e di de Vries perché i due hanno detto cose non di loro gradimento, che non soddisfano la Sinistra e hanno affermato di non essere consapevoli di alcuna violazione della legge da parte degli Stati membri dell'Europa nella cooperazione con la CIA. Adesso, come grande concessione, sembra che vogliano accettarlo.

Essi rifiutano tuttavia di accettare anche un'altra dichiarazione perché va contro quella cosiddetta verità che cercano di imporci, si tratta della dichiarazione di un esperto di *Human Rights Watch* che, come si sa, non è certo un'organizzazione favorevole all'Amministrazione Bush, che ha detto alla nostra commissione: "noi abbiamo sospetti, ma non abbiamo prove". Sappiamo tutti che gli americani hanno commesso degli errori, per i quali dobbiamo criticarli e anche condannarli, ma, se hanno commesso degli errori, è perché fanno qualche cosa.

Avrei gradito vedere in questa relazione un riconoscimento del fatto che, se oggi siamo qui riuniti a parlare del problema CIA, è grazie alla stampa americana, al Congresso americano e al popolo americano, e non grazie a loro. Di ciò non vi è alcuna traccia nel rapporto.

Per tutte queste ragioni rimaniamo decisamente critici di questa relazione e anche molto delusi.

(Applausi)

3-168

Wolfgang Kreissl-Dörfler, *im Namen der PSE-Fraktion*. – Herr Präsident, verehrte Kolleginnen und Kollegen! Zuerst einmal möchte ich unserem Berichterstatter Claudio Fava zu seinem ausgezeichneten Zwischenbericht ganz herzlich gratulieren. Ich sage deshalb Zwischenbericht, weil wir uns erst in der ersten Halbzeit unserer Arbeit befinden.

An dieser Stelle möchte ich betonen und klarstellen, dass niemand in unserer Fraktion gegen die gemeinsame Bekämpfung des internationalen Terrorismus ist. Ganz im Gegenteil! Nur sind wir der Auffassung, dass dies nicht mit den gleichen Waffen geschehen kann, die die Terroristen einsetzen, sondern nur mit rechtstaatlichen Mitteln und nach den ethischen und moralischen Grundsätzen, auf denen unsere Wertegemeinschaft, die Europäische Union, basiert, auf die wir weltweit immer wieder pochen und auf die wir auch stolz sein können.

Es kann doch nicht sein, dass Menschen auf dem Territorium der EU oder aus Staaten, die unserer Gemeinschaft beitreten wollen, entführt, um den halben Globus geflogen und in Gefängnissen wie in Kabul gefoltert werden, wie dies nachweislich mit dem deutschen Staatsbürger Khaled El-Masri geschehen ist! Hier heiligt der Zweck eben nicht die Mittel, und das muss uns von dem Vorgehen der Regierung Bush und der CIA unterscheiden! Wenn wir solche Vorkommnisse kritisieren, dann hat dies nichts — aber überhaupt nichts — mit Antiamerikanismus zu tun, sondern es ist unsere Pflicht, so zu handeln.

Für uns stellt sich doch auch die Frage, die die Regierungen in der EU beantworten müssen: Was darf eigentlich ein Geheimdienst wie die CIA — auch wenn er aus einem befreundeten Staat kommt — bei uns veranstalten? Wie darf er vorgehen? Hier kann doch nicht das Herkunftslandprinzip gelten! Ferner ist von den Mitgliedstaaten der EU und auch von den Bewerberländern klarzustellen, dass gegen jemanden, der unter Verdacht steht, ein Terrorist zu sein, nur rechtstaatliche Verfahren erlaubt sein dürfen. Wie gedenken die EU-Staaten denn mit den Institutionen Europäisches Parlament und Europarat zu kooperieren?

Diese Frage muss sich auch die Regierung der FYROM in Skopje gefallen lassen, denn belügen lassen wir uns eigentlich sehr ungern! Ich freue mich aber auch, dass der deutsche Außenminister Frank-Walter Steinmeier, ohne zu zögern, sein Kommen in unseren Ausschuss bestätigt hat. Das erwarten wir dann allerdings auch von anderen Persönlichkeiten.

Unsere Aufgabe ist es nicht, nun akribisch wie ein Staatsanwalt Untersuchungen durchzuführen und eine endgültige Beweisaufnahme mit Anklageschrift zu verfassen. Unsere Aufgabe muss es sein, den Bürgerinnen und Bürgern der Europäischen Union am Ende unserer Arbeit deutlich zu machen, was unserer Kenntnis nach tatsächlich geschehen ist und welche politischen Schlussfolgerungen zu ziehen sind, damit wir auch weiterhin zu unseren Werten und Grundsätzen stehen können, und zu beweisen, dass die Europäische Union bereit ist, Freiheit, Sicherheit und Demokratie zu wahren und zu garantieren.

Das scheinen allerdings einige in diesem Hause noch nicht einmal im Ansatz begriffen zu haben.

3-169

Sarah Ludford, *on behalf of the ALDE Group*. – Mr President, I would also like to thank the rapporteur, Mr Fava, for his excellent work and his cooperation with us. I would also like to thank Mr Coelho for his assiduous and steady chairmanship.

The area of justice and human rights in the EU is not working effectively. On the one hand, some Member States have not implemented EU anti-terrorism laws passed five years ago, so we are not equipped throughout the EU to investigate and prosecute terrorist offences. In some Member States there is not even a definition of terrorism, so terrorists can escape conviction and imprisonment. Mr Fava recalled the London bombings, which we will sadly remember on Friday; we also remember the Madrid bombings. If the same thing happened in some of our national capitals, there would be no prospect of terrorists being convicted.

I hope Mr Gawronski and his friends are knocking on the doors of those national capitals which have not implemented the framework decision on terrorism.

At the same time it is apparent on the basis of credible indications that gross human rights abuses have taken place in the name of fighting terrorism – the so-called war on terror. The EU has allowed a situation to develop where we cannot prosecute terrorists, but we can persecute terrorist suspects and deprive them of their rights.

What credibility does this give the EU at home or abroad, either for effectively combating terrorism or for upholding human rights? Let us be clear: what we are saying in this report is that we have heard testimony and seen corroborating facts, such as flight logs, which attest to extraordinary renditions having taken place in Europe, and it is highly implausible that governments or their agencies had no idea what was going on. We have not implied we are a court or we have the powers of an investigating police officer or prosecutor, but we have done enough in cooperation and in complementarity with Dick Marty in the Council of Europe, with national MPs and judicial inquiries, to shift the burden of proof.

Once allegations are no longer speculative but are shown to be credible, as is the case, then under European and international human rights instruments Member States have a positive obligation to investigate and to punish anyone responsible for human rights abuses.

I hope that in private the Presidency is saying something different to its 24 EU government colleagues than it is saying here. I hope it is saying this conspiracy of silence must stop. To say, as the Minister did, that the Treaties do not give the EU any powers is untrue. If that is the case, then why did governments unanimously insert the human rights clause into the EU Treaty and a clause, Article 7, which provides for sanctions for breach?

It is true that we lack the monitoring mechanisms to connect the obligation to the powers and that needs to be filled in. It is pathetic that Javier Solana and Gijs de Vries are obliged to come to us and say, ‘we do not believe there have been any violations, but we do not have the competence to ask Member States the relevant questions’.

I am quite happy to accept Mr Gawronski’s amendment in this connection, since it shows up the ludicrous nature of the gap in competence. I am not reproaching them, but I am accusing the Council and Member States of being guilty of creating a lot of hot air and rhetoric about the EU as a beacon of human rights without delivering the results. If you want our citizens to relate to the EU, I give you a cause worth championing.

3-170

Cem Özdemir, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion*. – Herr Präsident, Frau Ratspräsidentin, Herr Vizepräsident der Kommission, liebe Kolleginnen und Kollegen! Als erstes möchte ich mich für die ausgezeichnete Arbeit unseres Berichterstatters Claudio Fava, aber auch für die Arbeit unseres Vorsitzenden Carlos Coelho im Ausschuss herzlich bedanken. In diesem Zusammenhang möchte ich allerdings den Dank auch ausdehnen auf Senator Dick Marty und Terry Davis für die exzellente Zusammenarbeit mit dem Europarat und seinem Ausschuss für rechtliche Angelegenheiten und Menschenrechte. Ich glaube, dass diese Zusammenarbeit des Europarates mit dem Europäischen Parlament wegweisend für die künftige Zusammenarbeit in der Verteidigung von Bürgerrechten ist.

Lassen Sie mich mit einer allgemeinen Feststellung beginnen: Es gibt rechtliche Wege, Gefangene ausländischen Behörden zuzuführen. Die Überstellungen, mit denen wir es in diesem Ausschuss zu tun haben, bedeuten nicht einfach den Transport eines Verdächtigen von einem Ort zu einem anderen. Die Praxis, mit der wir es zu tun haben, ist eben nicht durch entsprechende Gesetze abgedeckt, vielmehr umgeht sie die Prinzipien, die wir unter Rechtsstaatlichkeit verstehen, d. h. das Recht auf eine angemessene rechtliche Vertretung und auf ein angemessenes rechtliches Verfahren. Diese Praxis ist ebenso wenig damit in Einklang zu bringen, dass niemand an einen Staat ausgeliefert oder in diesen verbracht werden darf, wo er dem Risiko ausgesetzt ist, gefoltert oder einer anderen menschenunwürdigen Behandlung ausgesetzt zu werden.

Die meisten Opfer dieser Überstellungen sind von Anfang an illegal verhaftet worden, einige wurden entführt, alle wurden auf illegale Weise von einem Land in ein anderes verbracht. Viele sind inzwischen verschwunden. Diejenigen Opfer, die wir in unserem Ausschuss gehört haben, haben von Folter und anderer menschenunwürdiger Behandlung berichtet.

Letztendlich kann man sagen: Diese Praxis diene dazu, Folter *outsources* und die Feststellung der Verantwortung für Menschenrechtsverletzungen zu erschweren. Viele sagen, man kann nicht genau feststellen, wie viele Menschen letztlich verhaftet, entführt und in andere Länder verbracht worden sind. Das mag stimmen. Genau so stimmt es aber auch, dass wir genügend Fälle als erwiesen betrachten können, in denen Menschenrechtsverletzungen begangen wurden, davon spricht der Bericht eine sehr deutliche Sprache.

Das Abkommen von Chicago erlaubt, Privatflüge ohne weitere Genehmigung auf europäischen Raum auszudehnen. Das hat die CIA ausgenutzt und ihre Flüge gezielt als privat deklariert. Dabei haben sich viele Staaten — auch Mitgliedstaaten der Europäischen Union — auf das Abkommen von Chicago berufen und die CIA gewähren lassen. Diese Staaten haben offensichtlich andere Vorschriften dieses Abkommens ignoriert, die ihnen das Recht geben, solche Flugmaschinen zu untersuchen, bei denen nachvollziehbare Gründe dafür bestehen, anzunehmen, dass die Maschine für einen unrechtmäßigen Zweck genutzt wurde.

Die Mitgliedstaaten der Europäischen Union sind an verschiedene internationale Verträge gebunden, besonders — und das steht ausdrücklich in Artikel 6 — an die Europäische Menschenrechtskonvention. Der Europäische Gerichtshof für Menschenrechte hat immer wieder betont, dass jeden Staat eine positive Pflicht trifft, einzuschreiten, Ermittlungen aufzunehmen und rechtliche Schritte gegen Verantwortliche einzuleiten, wenn es um den Schutz vor Folter und anderer menschenunwürdiger Behandlung geht. Dies ist in vielen Mitgliedsländern der Europäischen Union eindeutig nicht geschehen. Italien ist in diesen Tagen dieser rechtlichen Pflicht nachgekommen, dafür gebührt Italien großer Dank und Respekt. Ich erwarte aber auch — und ich glaube, dass ich hier im Namen der Mehrheit des Hauses spreche —, dass andere Länder dem Beispiel Italiens Folge leisten werden.

(Beifall)

3-171

Giusto Catania, a nome del gruppo GUE/NGL. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, desidero ringraziare anch'io i colleghi Fava e Coelho per il lavoro che hanno svolto in questa commissione e per il fatto che questi lavori ci abbiano dimostrato che le *extraordinary renditions* sono parte di questa strategia sbagliata, intrapresa in nome della lotta al terrorismo.

Si tratta di una strategia sbagliata, imperniata sulla teoria della guerra preventiva e sul restringimento dello Stato di diritto. Questa strategia non ha affatto indebolito il terrorismo, anzi, lo ha alimentato, lo ha radicalizzato e ha perfino favorito il raggiungimento degli obiettivi stessi prefissi dal terrorismo.

La Corte suprema degli Stati Uniti ci ha spiegato solo qualche giorno fa, a seguito della sentenza su Guantánamo, che tra il 2001 e il 2003 oltre la metà dei prigionieri di Guantánamo sono stati prelevati dall'Afghanistan, e ciò significa che l'Europa è stato il luogo di transito per oltre duecento prigionieri, che gli aeroporti europei sono stati utilizzati come scalo, che le basi USA e NATO in Europa sono state un avamposto. Abbiamo anche constatato – e questo è stato accertato dai lavori della nostra commissione – che ci sono stati dei rapimenti sicuri, uno di questi è il caso evidente di Abu Omar.

Abbiamo indagato nella profondità dei fatti e abbiamo potuto constatare anche che – come ci è stato spiegato da John Bellinger e Condoleezza Rice – questa attività dell'*Intelligence* americana è stata portata avanti con il coinvolgimento dei governi nazionali. John Bellinger e Condoleezza Rice hanno infatti dichiarato esplicitamente che non c'è stata alcuna violazione della sovranità nazionale. Dovremmo citare anche questo, onorevole Grawronski, non soltanto stralci degli interventi di Sinfton.

Penso che quello che è emerso con forza è che i governi europei sono stati complici di queste azioni dell'*Intelligence* americana sul territorio europeo. Un carabiniere italiano ha confessato; oggi c'è stato l'arresto del numero due del Sismi, l'*Intelligence* italiana. Credo che ci sia bisogno di ulteriore chiarezza.

Infine, il capo dell'*Intelligence* italiana, il dottor Pollari, o ha mentito alla nostra commissione, oppure non conosceva l'attività del suo numero due: entrambe le ipotesi sono gravi. La stessa cosa vale per il Commissario Frattini, che ritengo debba chiarire questo punto. Il Commissario Frattini all'epoca dei fatti era Ministro degli esteri, o non sapeva, come ha detto alla commissione, oppure non conosceva gli accordi di ...

(l'oratore viene interrotto dal Presidente)

3-172

Konrad Szymański, w imieniu grupy UEN. – Panie Przewodniczący! Apeluję o złagodzenie tonu tego sprawozdania. Zbyt często używa on języka pewności i faktów, tam gdzie ewentualnie jest miejsce na podejrzenia i wątpliwości. Według wcześniejszego sprawozdania Rady Europy mamy do czynienia z dziesięcioma opisanymi przypadkami wydań, które dotyczą siedemnastu osób. Wśród opisanych wypadków nie wszystkie stoją w otwartej sprzeczności z prawem międzynarodowym. Na przykład Arar był wydany na mocy wyroku sądu imigracyjnego i trudno go zakwalifikować do grupy nadzwyczajnych wydań.

Dopóki nie znamy dokładnych rozmiarów zjawiska, nic nie upoważnia nas do twierdzenia zawartego w sprawozdaniu w art. 6, że mamy do czynienia z wielokrotnym, niedopuszczalnym i poważnym naruszeniem praw podstawowych. Rząd USA inaczej interpretuje konwencję przeciwko torturom i ma do tego prawo. Nie zostało to zakwestionowane przez komisję do spraw tej konwencji. Ta interpretacja ma za sobą wieloletnią praktykę, decyzję senatu i orzeczenia Sądu Najwyższego.

Chciałbym, aby w sprawozdaniu znalazło się miejsce na podkreślenie szerszego kontekstu tej sprawy, by uniknąć obrazu karykaturalnego, na którym mamy „złą Amerykę” i „dobrą Unię Europejską”. Trzeba podkreślić kluczową rolę walki z terroryzmem dla bezpieczeństwa światowego oraz pozytywne skutki współpracy wywiadu europejskiego i wywiadu Stanów Zjednoczonych. Europa i Ameryka w konfrontacji z terrorystami poruszają się po części w prawnej próżni.

Europa chce ich traktować jak przestępców, którym trzeba dać obrońców i wszelkie prawa procesowe. Amerykańska praktyka stoi bliżej tradycji prawa wojennego, co jest moim zdaniem bardziej adekwatne, ale prowadzi do prawnej woltyżerki. Jeśli chcemy uniknąć takich sporów i konfliktów między Europą, a Ameryką musimy wzbogacić prawo międzynarodowe o nowe regulacje. Sprawozdanie bez przyjęcia poprawek zaproponowanych przez pana Gawrońskiego i przeze mnie nie zasługuje na poparcie w jutrzejszym głosowaniu.

3-173

Mirosław Mariusz Piotrowski, w imieniu grupy IND/DEM. – Panie Przewodniczący! Powołana przez Parlament Europejski na okres czterech miesięcy komisja tymczasowa ds. rzekomego wykorzystania przez CIA krajów europejskich do transportu i nielegalnego przetrzymywania więźniów nie zdołała wypełnić powierzonych jej zadań. W dotychczasowej pracy nie udało jej się zdobyć ani jednej informacji, podkreślam: ani jednej informacji, która byłaby wcześniej nieznana. W konsekwencji przedstawione dziś sprawozdanie komisji jest wyłącznie powieleniem niesprawdzonych informacji medialnych.

Nic nie wskazuje na to, że przedłużenie mandatu komisji doprowadzi do ustalenia konkretnych faktów. Nie ma ona żadnych instrumentów do tego typu działań. Po co więc na darmo wydawać pieniądze podatników i przedłużać jej egzystencję? Po co podtrzymywać bezsilną komisję? Nie ma żadnych racjonalnych przesłanek ku temu. Ewentualne przedłużenie mandatu komisji będzie podyktowane względami politycznymi i propagandowymi. Jej działalność bowiem w tej chwili już jest wykorzystywana przez socjalistów i liberałów do swoich celów. Używają wszelkich pretekstów do atakowania Stanów Zjednoczonych i współpracujących z nimi krajów europejskich. W ten sposób poważnie osłabiają jedyny wspólny front, jaki powstał w walce z tak niezwykle groźnym zjawiskiem, jakim jest terroryzm.

Tak naprawdę nie powinniśmy się temu dziwić. Historycznie od przełomu XIX i XX w. sami socjaliści posuwali się do aktów, które można by dziś określić jako terrorystyczne. Sympatia do tej metody działalności politycznej okazuje się niezwykle trwała nawet w tej Izbie. Nie jest przypadkiem, że linia podziału w odniesieniu do tej sprawy powstaje nie w oparciu o względy merytoryczne czy narodowe, ale ideologiczne. Jest to w zasadzie podział na socjalistów i konserwatystów.

Okazemy wielką odpowiedzialność wobec społeczeństw naszych krajów, podejmując decyzję o zakończeniu prac komisji tymczasowej, i o to apeluję.

3-174

Philip Claeys (NI). – Voorzitter, we zijn er met onze tijdelijke commissie niet in geslaagd ook maar één bewijs te vinden dat de CIA zich in Europa bezondigd heeft aan folterpraktijken of aanverwante illegale activiteiten. Verder dan vermoedens, aanwijzingen en zelfs insinuaties zijn we niet geraakt. Sommige linkse collega's wilden de activiteiten van de tijdelijke commissie aangrijpen om aan goedkoop anti-amerikanisme te doen. Dit tendentieuze verslag is daar een uiting van.

De manier waarop de commissie tot nog toe functioneerde, roept ook vragen op. Getuigen werden soms begeleid door advocaten die verhinderden dat er op lastige vragen werd geantwoord. Meermaals is het gebeurd dat we door de vaagheid van de betrokkenen geen duidelijk beeld kregen van de feiten die hen ten laste werden gelegd, of van hun politieke achtergrond. Andere mensen die voor de commissie verschenen, zoals hoge vertegenwoordiger Javier Solana, waren zo voorspelbaar nietszeggend dat hun optreden voor iedereen tijdverlies was.

Indien het onderzoek verder moet gevoerd worden, dan kan dat beter gebeuren door de nationale instanties die daar wél voor bevoegd zijn.

3-175

Carlos Coelho (PPE-DE). – Senhora Ministra, Senhor Vice-Presidente da Comissão, caros Colegas, quero começar por agradecer ao Vice-Presidente da Comissão, o Comissário Franco Frattini, a exemplar colaboração que prestou à nossa comissão e esperar que o seu exemplo seja seguido pelo Conselho neste segundo semestre dos nossos trabalhos.

Quero dizer em primeiro lugar que, como já disse Kreissl-Dörfler, trata-se de um relatório intercalar. Não podemos acusar este documento de não conter as conclusões próprias de um relatório final. Quero, em segundo lugar, agradecer a todos os deputados da comissão a que presido e, em particular, ao relator, o deputado Claudio Fava, o trabalho rigoroso, sério e de qualidade que têm produzido na Comissão e agradecer de forma especial aos nossos colaboradores. Em terceiro lugar, quero recordar que foram ouvidas 70 pessoas no conjunto das audições, mais de 50 horas de depoimentos, e feitas 2 missões ao exterior, nomeadamente aos Estados Unidos e à antiga República Jugoslava da Macedónia, e analisados milhares de documentos.

Como balanço provisório creio que, para lá de se justificar a constituição desta comissão, há a constatação de que houve acções ilegais na Europa, de que é necessário avaliar agora a sua dimensão e o envolvimento dos Estados-Membros, que é necessário reforçar o controlo do espaço aéreo e das facilidades aeroportuárias, que é necessário reforçar, como disse aliás o Comissário Franco Frattini, o controlo democrático sobre a actividade dos serviços secretos e acompanhar melhor as actividades dos serviços secretos estrangeiros em solo europeu.

Ao aprovar este relatório, estamos a pedir à Mesa condições de trabalho para descobrirmos a verdade do que se passou, ao aprovar este relatório, com as emendas fundamentais apresentadas pelo PPE, estamos a contribuir para um relatório equilibrado, factual e justo, porque não queremos que este trabalho sério e rigoroso seja confundido com algum tipo de propaganda política.

3-176

Józef Pinior (PSE). – Panie Przewodniczący! 11 września br. mija pięć lat od ataku terrorystycznego na Amerykę. Słusznej walce z terrorystami towarzyszy refleksja nad metodami tej walki, stanem demokracji, rządami prawa, stanem wolności obywatelskich w sytuacjach specjalnych uprawnień dla służb specjalnych i powszechnej inwigilacji.

Po obydwu stronach Atlantyku tworzy się swego rodzaju nowa wspólnota – wspólnota prawników, dziennikarzy, polityków z różnych stron sceny politycznej, działaczy organizacji humanitarnych, obywateli, którzy nie godzą się z naruszaniem praw człowieka, wolności politycznych i obywatelskich przez niektóre rządy europejskie oraz rząd Stanów Zjednoczonych w ostatnich latach. W zeszłym tygodniu Sąd Najwyższy USA wydał orzeczenie uznające specjalne trybunały militarne, powołane – poza Kongresem – dekretem prezydenta Busha w listopadzie 2001 r. za nielegalne, sprzeczne z konwencjami genewskimi oraz amerykańskim systemem sądownictwa wojskowego. Orzeczenie Sądu Najwyższego jest dowodem na to, że nie jesteśmy skazani na tragiczny wybór pomiędzy naszym bezpieczeństwem a naszą wolnością.

Komisja tymczasowa powołana przez Parlament Europejski w dniu 18 stycznia br. zakończyła pierwszy etap pracy. Przedstawione sprawozdanie okresowe konkluduje, że na terytorium europejskim doszło do nielegalnych praktyk mających wpływ na obywateli i mieszkańców Europy. Pragnę podkreślić, że sprawozdanie komisji nie jest w jakikolwiek sposób antyamerykańskie czy też ideologiczne, nie jest skierowane przeciwko jakemukolwiek krajowi czy rządowi. Raport komisji został opracowany przede wszystkim na podstawie około 50 godzin przesłuchań z udziałem adwokatów, dziennikarzy, przedstawicieli organizacji pozarządowych, domniemywanych ofiar wydania w trybie nadzwyczajnym, przedstawicieli władz państw członkowskich oraz przedstawicieli instytucji europejskich.

Chciałbym także podkreślić, że w sprawozdaniu okresowym komisji ani razu nie pada wyraz „Polska”, w odróżnieniu od sprawozdania Dicka Martiego przedstawionego w Radzie Europy w czerwcu br. Natomiast w naszym sprawozdaniu stwierdza się konieczność upewnienia się, czy istnieją dowody potwierdzające, że w niektórych krajach europejskich funkcjonują tajne więzienia, jak w ramach prowadzonych dochodzeń domniemywali dziennikarze i wiarygodne organizacje pozarządowe. Szczególnie niepokojąca jest – wykazana w sprawozdaniu senatora Martiego niechęć rządu w Warszawie do poważnej współpracy z instytucjami europejskimi.

Prace komisji tymczasowej powinny być kontynuowane przez pozostały okres 12-miesięcznego mandatu oraz komisja powinna odbyć wizyty oficjalne w niektórych krajach, między innymi w Polsce.

3-177

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – Señor Presidente, ante todo quiero felicitar al ponente, señor Claudio Fava, y al equipo del secretariado que le ha apoyado para realizar esta magnífica tarea. Contra lo que puede parecer y puede desprenderse de las palabras de la representante del Consejo en su breve intervención, nosotros aquí no miramos a Washington, nosotros miramos a las capitales europeas. Miramos al Consejo, en Bruselas, esperando de él un compromiso con la verdad que todavía no ha llegado, para explicarnos el porqué y el cómo de lo que ahora sabemos.

Porque, al igual que los arqueólogos que progresivamente van desenterrando pequeños trozos con pequeñas excavaciones y después poniendo conjuntamente toda esa información son capaces de elaborar un mapa de una ciudad que estaba oculta y que nadie sabía exactamente dónde estaba, esta Comisión, con el apoyo inestimable de otras personas, de ONG, en colaboración con el Consejo de Europa, etc., ha logrado elaborar ese mapa, descubrir y sacar a la luz esa ciudad oculta, que es un plan construido para la violación sistemática de los derechos fundamentales de los ciudadanos con la excusa teórica

de proteger nuestros propios derechos fundamentales: protejamos nuestros derechos y nuestra seguridad violando los derechos de otros. Ése es el esquema con el cual hemos estado trabajando.

Eso es algo que difícilmente habría ocurrido sin el apoyo activo o la pasividad consciente de los Estados miembros de la Unión Europea. Ésa es nuestra conclusión. Ésa es nuestra convicción moral, de la que ya nadie, con votos o sin votos, nos podrá privar.

Es un gran rompecabezas en el que no basta que tal o cual Estado diga que en su territorio no hubo delito, si, por ejemplo, resulta que el papel asignado a ese Estado en este plan de conjunto era dar apoyo logístico a los aviones para que descansaran antes o después los actores de este gran drama.

Seguimos, pues, esperando las explicaciones coherentes del Consejo y de los Estados miembros para conocer la verdad y para proteger el respeto de los valores esenciales de la Unión Europea, por los que se supone que todos nosotros estamos luchando.

3-178

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – Señor Presidente, me sumo también a las felicitaciones y a los elogios al ponente, señor Fava, y reitero nuestro total apoyo a la línea esencial del informe que ha presentado.

En las audiencias que hemos mantenido a lo largo de estos meses ha quedado claro que no podemos seguir hablando de supuestas prácticas, sino que tenemos que hablar, analizar y pedir responsabilidades sobre hechos concretos, como han dicho también otros compañeros y compañeras.

Como recalca el informe, para nosotros es más que inverosímil que los gobiernos no supieran lo que estaba ocurriendo, por lo que reitero una vez más mi sorpresa ante las reiteradas insistencias de algunos gobiernos —entre ellos el mío— en negar hechos que los mismos responsables de la CIA han demostrado y han reconocido. La detención realizada hoy en Italia no es más que la punta del iceberg, y esperamos que el resto aparezca pronto.

No se trata —insisto— de saber si estas prácticas han ocurrido, sino de quién en Europa conocía estos hechos, e incluso colaboró en ellos, y también de quién, debiendo conocerlos, se inhibió de su responsabilidad.

La conclusión del informe es clara: el trabajo que estamos llevando a cabo es necesario y debe continuar. Cierto es que no somos investigadores ni fiscales; no tenemos ni el poder ni los medios para llevar a cabo esta acción ni estas investigaciones, pero sí podemos hacer las preguntas relevantes y poner sobre la mesa las cuestiones importantes.

Precisamente para poder hacer este trabajo, es necesario que la investigación continúe y, por ello —insisto—, hay que apoyar este informe.

3-179

Sylvia-Yvonne Kaufmann (GUE/NGL). – Herr Präsident! Im Namen von Freiheit und Demokratie hat die CIA Menschen entführt, verschleppt, verschwinden lassen, foltern lassen und selbst gefoltert. Spätestens bei der Anhörung von Khaled El-Masri müsste es eigentlich selbst dem Letzten in diesem Haus vor Entsetzen die Sprache verschlagen haben. Was aber taten unsere Regierungen? Nichts! Der Fall El-Masri war in Skopje geradezu Kaminengespräch. Deutsche Beamte wussten davon, doch die deutsche Regierung überließ Herrn El-Masri offenbar aus Gründen der Staatsräson seinem Schicksal.

Lassen Sie mich klipp und klar feststellen: Jede Regierung hat die Pflicht, ihre Bürgerinnen und Bürger vor Verletzungen ihrer Menschenrechte durch andere zu schützen. Jedoch nichts zu tun, ist ein eklatanter Verstoß gegen die Menschenrechte. Wieder und wieder werden Beweise angemahnt. Doch statt die Regierung in die Pflicht zu nehmen, verlangt man „Beweise“ von den Opfern. Aus der rechten Ecke, aber auch aus den Reihen der Konservativen unseres Hauses springt man auf diesen Zug auf. Aber wen trifft die Beweisspflicht? Kollege Dick Marty vom Europarat hat völlig Recht, dass es die grundrechtliche Pflicht der Regierungen ist, alle Menschenrechtsverletzungen, die in ihrem Territorium oder gegenüber ihren Bürgerinnen und Bürgern begangen werden, aktiv aufzuklären. Sie müssen beweisen, dass sie sich stets korrekt und in Übereinstimmung mit der Europäischen Menschenrechtskonvention und den gemeinsamen Grundwerten der Union verhalten haben.

Deshalb muss unser Ausschuss weiterarbeiten. Wir dürfen nicht zulassen, dass die Regierungen ihren Kopf in den Sand stecken, nicht die Regierung meines Landes und auch nicht die Regierung des Kandidatenlandes Mazedonien, die versucht hat, uns ein X für ein U vorzumachen!

3-180

Eoin Ryan (UEN). – Mr President, I think everybody in this Parliament supports the fight against terrorism. Terrorists do not respect human life, they do not respect democracy and they do not respect human rights. We are all behind that fight, but it is the way we go about it that has to be debated and decided upon.

The American Government has to realise that it must comply with the rule of law and well-established international conventions and practices in its effort to defeat international terrorism. Unfortunately, the USA has acted arbitrarily when it has sought to build political alliances on this matter through the structures of the United Nations. The strategies pursued by America in Iraq and in the broader Middle East in recent years have arguably generated a greater level of sympathy for terrorists.

I am an Irish Member of this Parliament and we in Ireland know how terrorism builds and grows and how, by making the wrong decisions, governments can strengthen terrorist organisations. As an example, the IRA was almost defeated on a number of occasions, but wrong decisions were made and it won public sympathy and grew again. The way terrorism is defeated has to be looked at very carefully.

The interim report before us today points to the undeniable fact that rendition flights have taken place in Europe. The American Government must bring this practice to an end if it is going to build EU-US transatlantic relations. If we are going to fight terrorism, we must all work together within the law.

The committee still has much work to do and it is seeking support from Parliament to continue its work for a further six months. I hope that Parliament will give this committee the extra time it needs to bring its work to a conclusion.

However, the American Government must implement new strategies if it is going to win the war against international terrorism. There are so many examples of how not to do it, but it is only through enlightened policies and through those of us who believe in democracy and human rights working together that terrorism can be fought and permanently eradicated.

3-181

Bogusław Rogalski (IND/DEM). – Panie Przewodniczący! Po zamachach z 11 września 2001 roku świat już nigdy nie będzie taki sam. Tego dnia islamscy terroryści zapoczątkowali globalną wojnę z cywilizacją zachodnią przynosząc nam strach i śmierć. Nie możemy w tym parlamencie oceniać dzisiejszej walki z terroryzmem w oderwaniu od tamtych wydarzeń. Ona jest ich konsekwencją i nie mogą prawa człowieka w odniesieniu do terrorystów wpływać na skuteczną ochronę naszych rodzin i społeczeństw.

Pamiętajmy, że terroryści nie uznają żadnych praw, traktatów ani konwencji. Z niepokojem obserwowałem kulisy powstania tak zwanej komisji ds. CIA. Niestety jej powołanie miało kontekst czysto polityczny. Chodziło o napiętnowanie państw, które podjęły rzeczywistą walkę z terroryzmem. Jestem członkiem tej komisji i widzę, że jej prace są europejskim „polowaniem na czarownice”, gdzie tym razem rolę „czarownic” pełnią sojusznicy USA w Europie, co jest wyrazem kompleksów i „amerykofobii” kilku państw tak zwanej „starej Unii”.

Na podstawie niepotwierdzonych informacji *Amnesty International*, a także doniesień prasowych rozpętano batalię. Wskazując państwa, które rzekomo łamią prawa człowieka, narażamy je na niebezpieczeństwo ataków odwetowych i zemstę terrorystów. Prace komisji nie wykazały niczego nowego, ani niczego nie udowodniły. W żadnym cywilizowanym państwie nie wydaje się wyroku bez udowodnienia winy, a tego dopuszcza się komisja.

Nasze sprawozdanie bazuje na pomówieniach i poszlakach, wydaje osądy, a nawet potępia żądając następnie udowodnienia niewinności. W normalnym systemie udowadnia się winę a nie niewinność. Wniosek o przedłużeniu prac komisji o następne pół roku jest marnowaniem pieniędzy podatników. Zapomnijmy o europejskich uprzedzeniach wobec Ameryki i przyłączmy się do rzeczywistej walki z terroryzmem.

3-182

Roger Helmer (NI). – Mr President, we have had 50 hours of hearings and nothing to show for it. I sent a copy of Mr Fava's report to a former staffer of mine, Sally McNamara, who is now the international relations director for a major Washington public policy institute, the American Legislative Exchange Council. I should like to quote her comments to you. She uses a vernacular word to describe the report and then says: 'If I came up with this sort of report for my boss – devoid of fact and with a hefty dose of moral posturing – I reckon I would get fired'.

I hope that our rapporteur will take note of these comments. His report is entirely speculative and circumstantial. It seeks to present unsubstantiated allegations as fact. Evidence of flights that *may* have been linked to the CIA is not evidence of rendition, still less evidence of mistreatment. The committee started from an a priori belief that the USA and the CIA are guilty, and merely sought with little success to substantiate its prejudices. It has not established evidence, it has merely provided a platform for anti-American bias.

Whether we like it or not, the war against terror is real and it is now. The US has taken a lead in this war. It has spent a huge amount of blood and treasure in the defence of Western values. We in this House should show a little more gratitude and a little less criticism. I agree with Mr Piotrowski. There is no point in extending the remit of this committee.

3-183

PRESIDENCIA DEL SR. VIDAL-QUADRAS

Vicepresidente

3-184

Ewa Klamt (PPE-DE). – Herr Präsident, meine sehr geehrten Damen und Herren! Die Wahrung der Menschenrechte, die Einhaltung der Grundfreiheiten zum Schutz der Bürgerinnen und Bürger und die Respektierung unserer europäischen Rechtssysteme gehören zu den Grundprinzipien der Europäischen Union. Entsprechend hatte und hat der CIA-Ausschuss den Auftrag, zu prüfen, ob Verstöße gegen die Anwendung des Gemeinschaftsrechts durch die Mitgliedstaaten vorliegen. Leider ist der vorliegende Zwischenbericht zum derzeitigen Zeitpunkt weder ausgewogen noch vollständig. Ich kann akzeptieren, dass die Fraktionen in diesem Haus unterschiedliche Wertungen der Aussagen, die vor dem Ausschuss erfolgt sind, vornehmen. Jedoch muss es Grundbestandteil eines ausgewogenen Berichts sein, alle Aussagen aufzunehmen, auch diejenigen, die einigen nicht in das vorgefasste Bild passen.

Wenn also Herr Solana und Herr de Vries in den jeweiligen Anhörungen erklärt haben, dass ihnen kein Rechtsbruch eines Mitgliedstaates bekannt ist, so gehört dies der Vollständigkeit halber ebenso in diesen Bericht wie die Tatsache, dass es bis zum heutigen Tag keinerlei Beweise für so genannte Geheimgefängnisse in der Europäischen Union gibt. Auch die Aussage von John Bellinger im Namen der amerikanischen Regierung muss Bestandteil dieses Berichts sein. Schließlich sind Ausschussmitglieder eigens zu dieser Befragung nach Washington gereist. All die genannten Punkte wurden bisher nicht in den Bericht aufgenommen, weil sie der Mehrheit im Ausschuss nicht genehm waren. Dies entspricht wohl kaum dem Auftrag der Faktensuche und Wahrheitsfindung.

Das berechnigte Interesse an der Aufklärung der im Raum stehenden Vorwürfe darf nicht dazu führen, dass einseitig gewertet und bewertet wird. Nur wenn in dem Zwischenbericht objektiv alle Informationen wiedergegeben werden, die uns bis jetzt vorliegen, sind dieser Ausschuss und dieses Parlament glaubwürdig. Dann, und nur dann, können wir den Bericht auch mit großer Mehrheit verabschieden.

3-185

Inger Segelström (PSE). – Herr talman! Herr minister, kommissionär Franco Frattini, parlamentskolleger och åhörare! Jag vill också tacka Giovanni Claudio Fava för allt arbete med interimbetänkandet och det utmärkta arbete som också andra har gjort. När parlamentet och vi i det tillfälliga utskottet för CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar påbörjade vårt arbete hade inte jag så höga förväntningar på vad vi skulle kunna uträtta; mycket hade ju hänt för flera år sedan. Men jag är positivt överraskad. Vår arbete visar resultat som syftar till att göra Europa säkrare och mänskliga rättigheter starkare.

För mig som socialdemokratisk ledamot från Sverige och en stolt häxa, som någon valde att kalla oss, är jag särskilt nöjd med att vi i frågorna om extraordinära överlämnanden och diplomatiska garantier nu enat oss och att vi tydliggör gränsen mellan terroristbekämpning, human flyktingpolitik och respekt för mänskliga rättigheter – också i kris och efter den 11 septembers terrordåd i New York. Där har bl.a. utvisningen från Sverige efter regeringsbeslut av egyptierna Muhammed Al Zery och Ahmed Agiza visat på lösningar som vi inte vill se flera av. CIA:s lösningar är inte hållbara, varken på kort eller lång sikt eller för EU och resten av världen.

Utskottet behöver mer tid. Vi har lärt oss av misstagen och vi kommer att föreslå åtgärder och skyddsnet så att inte vi hamnar i liknande situationer i framtiden. EU:s medborgare förväntar sig att vi klarar framtida kriser bättre i samarbete mellan Europarådet, alla länder i Europa och vi i Europaparlamentet. Kommissionär Franco Frattinis tankar om säkerhetstjänsten, vilka kontroller vi fortsättningsvis behöver för flyg och avvägningen i kampen mot terrorismen är intressanta.

3-186

Sophia in 't Veld (ALDE). – Voorzitter, ik hoor van die kant van het Huis nog steeds heel veel twijfel aan het bewijs. Voor mij is dit net een puzzel die bijna compleet is. Er ontbreken nog een paar stukjes, maar het beeld is duidelijk. De ontbrekende stukjes moeten worden geleverd door de lidstaten en het is mij een volstrekt raadsel waarom de lidstaten zo onwillig zijn om de aanvullende bewijzen te leveren. Het gaat hier immers om het morele leiderschap van Europa.

Veiligheid en de mensenrechten zijn toch de reden van bestaan van de Europese Unie. Als wij toestaan dat deze dingen gebeuren op Europees grondgebied, plegen we verraad aan degenen die de Europese integratie hebben gestart. Bovendien is de Amerikaanse methode niet effectief, want terrorisme lijkt wel een zevenkoppig monster. Elke keer als je er een kop afslaat, dan groeit er weer een nieuwe aan. We moeten dus hier in Europa een eigen veiligheidsbeleid voeren met onze eigen normen, onze eigen methode en op onze eigen voorwaarden.

Tenslotte denk ik dat het van essentieel belang is dat we snel een parlementaire dialoog starten met de Amerikanen om te praten over veiligheid en mensenrechten en over de manier waarop we gezamenlijk met gedeelde waarden het monster van het terrorisme kunnen bestrijden.

3-187

Jean Lambert (Verts/ALE). – Mr President, one of the issues we are supposed to be looking at is whether the European Union and our own Member States are the good guys in this. This is a question that we need to ask.

In terms of facts and the political consequences that we should be drawing from this, it is almost irrelevant whether there have been two or three renditions as we were told in the US by the US Administration, or whether the facts unearthed so far reveal two or three renditions, or whether we have found more.

We have discovered that Member States, even if they want to know what is going on, do not necessarily have the right or the mechanisms to find out, let alone the political will. We have been told by two of our own senior people that they do not have the right to pursue such issues. We have been told that the law is inadequate in this new era of greater threat. However, we also need to question whether we are using the law we have effectively and fairly in accordance with international human rights obligations.

The issue is not just about the method – whether it is abduction or immigration problems – but also the outcome. There is an absolute prohibition on torture under international human rights instruments. Therefore, what do we make of the memoranda of understanding which are increasingly coming into play and have implications for other areas of EU policy? These are some of the areas we should be looking at politically. This is another reason why we need the committee to continue.

3-188

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL). – Señor Presidente, el señor Fava, al igual que el señor Dick Marty en el Consejo de Europa, tiene el coraje de coordinar una investigación con un objetivo muy claro: establecer la verdad. Por encima de otra lógica, ya sea de Estado o de Gobierno, se trata de establecer la verdad.

A estas alturas de la investigación, está claro que nadie puede sostener que los gobiernos europeos no tuvieran información respecto a este gran plan integral de los servicios de inteligencia norteamericanos. Yo emplazo, en esta fase de la investigación, a todos los Gobiernos de la Unión Europea —a todos— para que intensifiquen su colaboración con la investigación que está coordinando el señor Fava.

En este sentido, no comprendo cómo los servicios de inteligencia de mi país —España— todavía no han comparecido en esta comisión. Yo creo que, en la segunda fase de la investigación, es imperativo que el director de los servicios de inteligencia de España comparezca para dar toda la información que posee, como ha hecho en el Congreso de los Diputados de España.

Creo que hay que apoyar, sostener y animar efectivamente esta investigación, para que siga hasta el final, hasta que se establezca plenamente la verdad.

3-189

Mogens N.J. Camre (UEN). – Mr President, the report we are dealing with today is built on assumptions and allegations the truth of which the temporary committee has no authority and no tools to verify. Irrespective of the fact that Mr Javier Solana clearly stated to the committee that there was no evidence of the colourful stories we were being told, the report accuses EU governments both of violating human rights and of lying.

What we are really dealing with are two different concepts of the war against terror: the European Parliament model, which believes in fighting terrorism with resolutions and dialogue and, on the other side, the model of the responsible governments, which want to monitor suspected persons, control transfers of illegal funds and, where necessary, arrest terrorists before they can act.

There is one clear message to the terrorists in this report: have no fear of the European Parliament. We are your safe haven and we will never catch you.

3-190

Gerard Batten (IND/DEM). – Mr President, it was entirely predictable that whatever the findings of this report, it would call for increased powers to be taken by the European Union and, indeed, we were not disappointed. It states that the rules of cooperation between national security services should be established at EU level, that effective parliamentary scrutiny of national intelligence services should be at European level and that the Commission should immediately legislate to harmonise laws on the surveillance of non-commercial civil aviation. There never seems to be an ill wind that cannot blow the European Union some good.

The report and the minority opinion expressed agree that some illegal detentions and transportations may have taken place. However, it is unlikely that the real truth will ever be known. I have no time whatsoever for illegal detentions and transportations of citizens or of non-EU citizens. The existing legal means are draconian enough.

In this morning's *Daily Telegraph*, the leader of the UK's Liberal Democrats, Sir Menzies Campbell, said that Britain's extradition arrangements with the USA were a constitutional disgrace. Surprisingly for a lawyer, he does not seem to know that very similar arrangements exist with the European Union. Britain's extradition arrangements under the European Arrest Warrant and under the similar and non-reciprocal arrangement with the USA amount to little better than the judicial kidnap of British citizens.

3-191

Ryszard Czarnecki (NI). – Panie Przewodniczący! Sprawozdanie posła Favy jest jak wysuszona cytryna – jak się ją ściśnie to niewiele soku poleci; ale i tak jest to sprawozdanie lepsze, bardziej odpowiedzialne, bardziej powściągliwe niż to, które przedstawiło Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy. Tamto sprawozdanie jest nachalne ideologicznie, nasze jest bardziej polityczne; sprawozdanie senatora Martiego opierało się nie na faktach, tylko na poszlakach, ale w oskarżeniach szło bardzo daleko, za daleko.

Słusznie mówimy, że walka z terroryzmem to jeden z priorytetów dla wspólnoty międzynarodowej. Również słusznie uważamy, że cel nie uświęca środków, że nie można łamać praw człowieka tylko dlatego, aby wygrać z terroryzmem, ale trzeba przede wszystkim szanować twarde fakty. Nie można budować aktu oskarżenia wobec całych krajów w oparciu o domysły, podejrzenia, poszlaki i przeczucia.

To sprawozdanie jest elementem szerszej debaty o relacjach między Unią a USA, o granicach słusznej walki z terroryzmem o współpracy transatlantyckiej. Nie można odrywać tego sprawozdania od kontekstu politycznego. Nie można udawać, że broniąc praw człowieka, nie powinniśmy ich nigdy traktować jako ideologicznego instrumentu antyamerykańskiego.

Opowiadam się za wypełnieniem mandatu przez komisję w ciągu zakładanych wcześniej 12 miesięcy. Jeśli będzie taka wola jesienią tego roku, komisja odwiedzi Polskę i będzie powitana serdecznie, bo Polska i Polacy nie mają nic do ukrycia.

3-192

'all the work of the temporary committee so far seems to indicate that European airspace and airports have been used by CIA front companies'

3-193

Bogdan Klich (PPE-DE). – Panie Przewodniczący! To sprawozdanie zaskakuje. Uderza w nim mianowicie przepaść między zgromadzonym w nim materiałem dowodowym z jednej strony, a ocenami formułowanymi przez komisję z drugiej.

Komisja formułuje w sprawozdaniu bardzo poważne zarzuty, jak na przykład ten, że w Europie doszło do „wielokrotnego i niedopuszczalnego naruszenia praw człowieka”. Z drugiej strony jest w stanie potwierdzić tylko cztery przypadki, dokładnie cztery przypadki, procedury określanej jako "nielegalne przekazywanie podejrzanych o terroryzm". Co więcej, komisja posługuje się zróżnicowanym językiem, z jednej strony asekuracyjnie mówi o faktach, jak na przykład w ust. 12: „all the work of the temporary committees so far, seems to indicate, that European airspace and airports have been used by CIA”. Z drugiej, kategorycznie formułuje oceny, jak w cytowanym ust. 6., kiedy mowa jest o wielokrotnym naruszeniu podstawowych praw człowieka. Tym czasem zgromadzony materiał dowodowy nie upoważnia komisji do takich sformułowań. Nie udowodniono bowiem nigdzie stosowania tortur wobec podejrzanych, nie udowodniono także w żadnym kraju istnienia ośrodków odosobnienia, w których byliby przetrzymywani podejrzani (mam na myśli państwa Unii Europejskiej), i można wobec tego zadać pytanie, czy cztery przypadki przekazywania podejrzanych o terroryzm oraz kilkaset lotów samolotów CIA – *nota bene* tych lotów, o których wiedzieliśmy już na początku prac komisji – upoważnia komisję do sformułowania tak radykalnych wniosków?

Mam wrażenie, że komisja buduje wirtualny obraz rzeczywistości i zamiast przybliżyć obywatelom Unii obraz rzeczywisty z jakichś powodów, zapewne politycznych, przedstawia ten wirtualny obraz jako rzeczywisty, wprowadzając obywateli w błąd. To jest niedobra praktyka, naraża ona bowiem na szwank autorytet Parlamentu Europejskiego i jeśli będzie się tak dalej działo w kolejnej fazie prac komisji, to prestiż Parlamentu Europejskiego może stać się podobny do prestiżu Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy.

(Oklaski)

3-194

Proinsias De Rossa (PSE). – Mr President, this debate would be amusing if it were not so serious. We can never justify the means we use to beat terrorism by claiming that the ends are noble. We cannot defend our values by abandoning them and I suspect that some of the people involved in today's debate would much rather we abandoned our values just to prove themselves right.

It is regrettable that, for party political reasons, some Members are not willing to recognise what everybody else sees, not just in this House but outside it. Illegal renditions by US agents have taken place. Some EU Member States' services have

colluded in those renditions, either passively or actively. The cross-referencing of witness statements and Eurocontrol records has established that some EU states have serious questions to answer and have so far refused to come clean. This inquiry must therefore continue.

Parliamentary investigations are necessary, particularly in countries like my own, Ireland, where it has been established that 50 CIA flights have landed at Irish airports and that the aircraft used to transfer Abu Omar illegally from Italy to Egypt, via Germany, also landed at an Irish airport. We have good reason to believe that Abu Omar was in fact tortured in Egypt. So it is quite ridiculous for Members in this House to argue that this inquiry should not proceed.

The Irish human rights body, a government-sponsored body, has called on the Irish Government to establish a legally enforceable regime of aircraft inspections, which at the moment does not exist. It has also called for a legally enforceable regime whereby diplomatic assurances from third countries can be challenged in law. The Irish Government has so far refused to do this. These are issues that need to be addressed and the Irish Government and its agencies need to be cross-examined by this committee, as, indeed, do many other Member States.

3-195

Alexander Alvaro (ALDE). – Herr Präsident! Ich kann verstehen, dass das eine emotionale Debatte ist, die auch emotional geführt wird. Aber ich muss ehrlich sagen, mich erschreckt wirklich das intellektuelle Defizit dieser Debatte. All diesen Kollegen vorzuwerfen, sie würden aus purem Antiamerikanismus handeln, anderen eine ideologische Barriere vorzuwerfen, die sie im Kopf haben, das ist das Niveau von Kindern, die sich im Sandkasten um ihr Schaufelchen oder um ihr Eimerchen streiten. Dieses Stadium sollten wir überwinden, wenn wir in der Lage sein wollen, einen Bericht abzuliefern, der ausgewogen und vernünftig ist.

Ich verstehe, dass man aus politischen Gründen vielleicht nicht der Meinung ist, die hier im Ausschuss gefasst worden ist, und ich verstehe auch, dass man anprangern mag, dass andere nicht dieser Meinung sind. Natürlich haben wir hier nur Indizien gesammelt, keine hieb- und stichfesten Beweise, weil natürlich kein Geheimdienstchef sagen wird: „Natürlich, so haben wir es gemacht. Wir haben Menschen illegal entführt.“ Wahrscheinlich würden es einige hier auch nicht merken, dass sie illegal entführt werden, wenn man sie in ein Flugzeug sperrt, ihnen die Augen verbindet und wegbringt. Das macht aber nichts.

Es gibt in vielen Rechtssystemen das Instrument eines Indizienprozesses. Und es gibt auch Indizien, die so erdrückend sind, dass sie nahezu Beweiskraft erlangen. Wir sind in einigen Fällen bei dieser Situation angelangt. Es wird nicht alles so sein, wie sich das einige in ihren Verschwörungstheorien ausmalen. Aber die Welt ist auch nicht so rosa und bunt, wie einige glauben, die behaupten, dass es überhaupt nicht stattgefunden hat. Insofern hat dieser Ausschuss wertvolle Arbeit geleistet und zumindest die Spitze eines Eisberges aufgedeckt. Denn wenn wir den Kampf gegen den Terrorismus gewinnen wollen, dann können wir das nur, wenn wir glaubwürdig sind. Und glaubwürdig können wir nur sein, wenn wir uns an die Regeln halten, die wir anderen vorschreiben.

Insofern wünsche ich mir, dass dieser Ausschuss weitermacht und zu einem objektiven Ergebnis kommt. Im Übrigen möchte ich die Kollegen der PPE-DE-Fraktion doch direkt ansprechen: Ihre Kollegen im Europarat haben dem Bericht von Herrn Marty zugestimmt, und wie ich gerade gehört habe, geht der sogar noch weiter als der Bericht hier im Parlament. Insofern frage ich mich, wie man es dann rechtfertigen kann, hier gegebenenfalls keine Zustimmung zu äußern.

3-196

Δημήτριος Παπαδημούλης (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να συγχαρώ τον κύριο Fava όπως και τον αντίστοχο εισηγητή του Συμβουλίου της Ευρώπης κύριο Dick Marty. Η έρευνα για την αποκάλυψη αυτού του διεθνούς παρακράτους πρέπει να προχωρήσει και να διευρυνθεί, παρά τις αντιδράσεις όσων επιθυμούν να υποβαθμίσουν και να συγκαλύψουν αυτό το σκάνδαλο. Και ειλικρινά λυπάμαι γιατί ορισμένοι συνάδελφοι σ' αυτή την αίθουσα αρνούνται να δουν την πραγματικότητα και τα στοιχεία και προτιμούν τον δρόμο του ιδεολογικού φανατισμού και της προκατάληψης σε αντίθεση με τους συναδέλφους τους της ίδιας πτέρυγας στο Συμβούλιο της Ευρώπης.

Έχουμε υποχρέωση να ψάξουμε την αλήθεια και το χρωστάμε στους ευρωπαίους πολίτες και στις μακρές δημοκρατικές ανθρωπιστικές παραδόσεις της ηπείρου μας. Άλλωστε, η πείρα των τελευταίων χρόνων έχει δείξει ότι η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η συρρίκνωση της δημοκρατίας τελικά ενισχύει και δεν καταπολέμα την τρομοκρατία.

Από τα στοιχεία φαίνεται ότι οι επικεφαλής των μυστικών υπηρεσιών γνώριζαν τις δραστηριότητες των αμερικανών πρακτόρων και ίσως πιθανότητα γνώριζαν και έκαναν τα στραβά μάτια και κάποιιοι από τους υπευθύνους των κυβερνήσεων. Δεν είναι δυνατόν, επί πέντε χρόνια, 32 αεροπλάνα να έχουν κάνει πάνω από χίλιες πτήσεις και κανείς να μην ξέρει τίποτα.

3-197

Seán Ó Neachtain (UEN). – Mr President, I would like to say at the outset that I am fully against flights of rendition. Such a practice is in breach of established international conventions such as the European Convention on Human Rights.

From an Irish perspective, I am pleased that this report does not come up with any findings against the Irish Government, and this is in line with assurances given by the US authorities.

I totally refute what my colleague Mr De Rossa said here today. It is unfounded to make allegations like that. Shannon Airport has been unreasonably treated in this regard and has been the loser, because it has now been decided by the American authorities not to use the airport for refuelling purposes, at a cost of EUR 10 million to the revenue of that airport. That is a result of the unfounded allegations that are being made by Mr De Rossa and others. They should establish the facts before they speak in such a manner.

3-198

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Mr President, torture is always wrong and counterproductive. The US-instigated torture rendition programme is particularly wrong because it makes acceptable a new model in that in the past torture was mainly committed by dictatorial regimes. Now it is being promoted by democratic states. If the malpractice of torture is not challenged and reversed, then international laws designed to protect all humanity will be permanently degraded.

Closing Guantánamo is not the answer because many prisoners transferred will be tortured elsewhere. Many of the prisoners transferred in November 2005 from the European black site prisons are now in unknown black hole prisons elsewhere.

The EU has a responsibility to ensure that these prisoners do not suffer further torture. The UN and the Red Cross should have compulsory access to all prisoners everywhere and the UN should have a daily-updated register of all prisoners in all UN member states. The EU and EU Member States should also provide more finance for the care of survivors of torture.

3-199

Paweł Bartłomiej Piskorski (NI). – Panie Przewodniczący! Jakże wielu namnożyło się w tej chwili fałszywych proroków obrony praw człowieka i obywatela. Jakże wielu z nich – co szczególnie obrzydliwe – wywodzi się z tych formacji politycznych, którym kiedyś nie przeszkadzał komunizm, które jakże łagodnie i tolerancyjnie traktowały reżimy, które okupowały połowę naszego kontynentu przez wiele wiele lat. Ci sami ludzie dzisiaj usiłują wywołać wrażenie, że największym problemem demokracji, największym problemem przestrzegania praw człowieka i obywatela nie są dramatyczne, dotyczące milionów ludzi wydarzenia, np. w Chinach, tylko najważniejsze są jakieś nierejestrowane loty samolotów amerykańskich w Europie.

Jest to rzecz, która nie powinna być tolerowana i nie powinna być przedłużana. Dlatego stanowczo opowiadam się za tym, aby ta komisja, która zdaniem niektórych jej członków jest takim pomieszaniem antyamerykańskich fobii z chęcią wypłynięcia politycznego, zakończyła swój żywot, i żeby ci ludzie zajęli się naprawdę tym, gdzie łamane są prawa człowieka i obywatela – a takich krajów na nieszczęście cały czas na świecie nadal jest bardzo wiele.

3-200

Hubert Pirker (PPE-DE). – Herr Präsident, Herr Kommissar! Der Ausschuss ist mit dem großen Anspruch angetreten, Fakten zu erheben. Der Ausschuss hat seriös gearbeitet. Es gab über 26 Anhörungen, einen Besuch in den USA und eine enge Zusammenarbeit mit dem Europarat und der Kommission, auch hier im Hause. Hat sich dabei etwas Neues ergeben? Man muss feststellen, dass die Ergebnisse äußerst dürftig geblieben sind. Das ist gut so, weil damit der Beweis erbracht worden ist, dass es keine oder wenn dann nur vereinzelt Verstöße gegeben hat. Umso erstaunter war ich am Ende, als ich den Bericht lesen musste. Dieser Bericht war einseitig, tendenziös und hat nicht das wiedergegeben, was tatsächlich im Ausschuss zutage gefördert wurde.

Ich frage Sie auf der anderen Seite des Hauses, warum Sie sich geweigert haben, bei der Abstimmung im Ausschuss das aufzunehmen, was de Vries und Solana tatsächlich festgestellt haben, dass es nämlich keinerlei Beweise gibt? Warum haben Sie sich geweigert aufzunehmen, dass bisher keine Beweise für die Existenz geheimer Gefängnisse gefunden werden konnten? Warum haben Sie sich geweigert aufzunehmen, was Bellinger in den USA gesagt hat? Warum haben Sie sich geweigert aufzunehmen, dass bisher von den USA keinerlei Folter angewandt wurde, wie man in den USA festgestellt hat.

Morgen wird die Europäische Volkspartei wieder den Versuch unternehmen, den Bericht ausgewogen zu machen und das hineinzuschreiben, was tatsächlich Ergebnis des Ausschusses war. Die Nagelprobe für Sie besteht darin, ob Sie dem zustimmen werden, was Faktum ist und was im Ausschuss gesagt worden ist, ob Sie dafür eine breite Mehrheit haben wollen, oder ob Sie es dabei belassen wollen, dass der Bericht einseitig und tendenziös ist und nicht die Fakten wiedergibt, die tatsächlich Ergebnis der Ausschussanhörungen waren.

3-201

Jan Marinus Wiersma (PSE). – Voorzitter, dit debat is een onderdeel van een bredere discussie over de beste manier om het internationaal terrorisme te bestrijden. Eén zaak staat daarbij voorop en dat is helder verwoord in het verslag van Claudio Fava, waar hij zegt dat wij de strijd tegen het internationaal terrorisme nooit kunnen winnen als we de principes opofferen die we juist willen verdedigen in de strijd tegen het terrorisme. Daarop hebben we ons dan ook geconcentreerd.

Welke aanwijzingen zijn er dat er door de CIA of door andere veiligheidsdiensten, al dan niet met medeweten van onze regeringen, acties zijn uitgevoerd die in strijd zijn met fundamentele rechten en vrijheden? En in hoeverre is daarbij sprake geweest van schending van nationaal en internationaal recht? Dit zijn zeer ernstige vragen die een volle rechtvaardiging van het onderzoek vormen. We kunnen de vragen die gerezen zijn niet wegmoffelen omdat dit het vertrouwen van de burgers ernstig zou schaden juist op het moment dat we hun volste vertrouwen nodig hebben om de strijd tegen het terrorisme effectief, maar natuurlijk ook rechtvaardig, te kunnen voeren.

De voorlopige resultaten van het onderzoek tonen de noodzaak om het onderzoek ook na de zomer voort te zetten. Het staat vast dat buitengewone uitlevering via Europese luchthavens heeft plaatsgevonden. Het is zeer aannemelijk dat verschillende Europese regeringen daarvan op de hoogte waren en het is waarschijnlijk dat daarbij Europese en internationale afspraken over mensenrechten zijn geschonden.

Bovendien heeft het onderzoek overduidelijk aan het licht gebracht dat er serieuze gaten zitten in onze regelgeving en controlepraktijken. In het schemergebied dat we hebben opengelaten hebben deze activiteiten kunnen plaatsvinden. In het vervolg van het onderzoek zullen we ons dan ook op twee zaken moeten richten. Ten eerste, in hoeverre zijn lidstaten en kandidaatlidstaten hierbij betrokken geweest? En ten tweede, wat moeten we doen om de gaten in wet en regelgeving te dichten om een herhaling te voorkomen?

3-202

Sajjad Karim (ALDE). – Mr President, the evidence of a sinister spider's web of CIA torture flights crisscrossing Europe is overwhelming. I have every confidence in stating that the CIA is directly responsible for the illegal seizure, removal, abduction and detention of people on the territory of Member States. It is through criminal intention, implicit approval and gross negligence that such large-scale human rights abuse has been permitted to take place. Either way, it is clear that security forces in some Member States are working outside the reach of proper and effective governmental control and scrutiny.

Soon we will remember the victims of the London bombings. The UK response has been the adoption of shoot-to-kill policies on the basis of guidance from the security forces in the war on terror, which has seen an innocent man killed in my own country and another lucky to be alive. They, along with so many others, are also victims. Their only crime was to be visibly different from the majority.

Governments have underlined the importance of leaving no stone unturned when justifying the intolerable suspension of civil liberties in the name of national security, rendering certain sections of our population subject to unrelenting, imbalanced scrutiny. This is where this House must step in for the good of all our citizens. Now it is time to focus due scrutiny on the actions of our security forces, reining them back to the fold of governmental control so that we can guarantee Community security for the whole of the European Union, preserving the rule of law and our democratic institutions.

3-203

Luca Romagnoli (NI). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, la prassi usata dalla CIA in relazione a quanto discutiamo oggi, non sfugge ad una tradizione consolidata dei governi statunitensi. Dalla guerra di Secessione in poi, dal genocidio degli indiani d'America, alla connivenza con i Khmer rossi della Cambogia.

La relazione Fava, suffragata da poche prove, mercé degli ostacoli opposti alla commissione da molti governi dell'Unione, non è, di per sé, sufficiente ad evidenziare la dipendenza politica dell'Europa. Nessuno vuole difendere i terroristi, nessuno vuol fare un demagogico antiamericanismo, ma non si può che prendere atto sia delle violazioni dei diritti umani, che delle reiterate violazioni della sovranità dei paesi membri dell'intera UE. Non farlo significherebbe servire interessi antieuropei.

3-204

Camiel Eurlings (PPE-DE). – Voorzitter, de zaak waar we het hier over hebben, is van essentieel belang. Want het goed omgaan met verdachten raakt aan de fundamentele van de waardengemeenschap van de Europese Unie. Er moet dan ook duidelijkheid komen over wat er is gebeurd en wat niet, dit in het belang van onze inwoners en in het belang van de Europese Unie zelf.

Ik complimenteer dan ook alle mensen die zich sterk hebben ingezet voor het onderzoek en daarmee zullen verder gaan. Maar toch moet mij van het hart dat er tot nu toe meer hypothesen zijn dan bewijzen. Gedeeltelijk is dat te begrijpen, want we zitten in een moeilijke positie. Als dit iets duidelijk maakt, is het wel dat Europa niet af is. Er moet meer onderzoeksbevoegdheid zijn voor een commissaris, die naar de lidstaten moet kunnen toegaan en de waarheid boven water halen. Er moet ook meer onderzoeksbevoegdheid zijn voor dit Parlement, dat zeer onmachtig is als je de vergelijking trekt met onderzoeksmethoden van nationale parlementen.

Maar we moeten nu roeien met de riemen die we hebben. De stemming in de commissie was voor ons niet bevredigend omdat een aantal goede amendementen die wij hadden ingediend, niet zijn aangenomen. Het gaat hier om waarheidsvinding, het gaat hier om het herwinnen van vertrouwen. Ik roep iedereen op om die amendementen ten volle te

steunen die de afstand tussen wat al bewezen is en wat wordt beweerd, verkleinen. Ik heb het met name over een meer realistische weergave van het aantal gevallen waarover tot nu toe informatie is verzameld, de opmerkingen van de terrorismecoördinator De Vries, de heer Solana en Bellinger en ook de duidelijke uitspraak dat er tot nu toe geen bewijs is gevonden voor het bestaan van geheime gevangenschappen in lidstaten.

Ik denk dat daarmee de geloofwaardigheid van het werk van de Commissie zal worden vergroot en dat daarmee de steun in de plenaire vergadering kan worden vergroot. Het is aan onze commissie om het werk voort te zetten en dan kan twee kanten opgaan. Ofwel komen er alsnog meer bewijzen en kunnen er stevige conclusies worden getrokken. Ofwel worden er geen bewijzen geleverd en dan gebiedt de geloofwaardigheid ook dat de toon van de conclusies getemperd wordt. En dat hoeft op zich ook geen slechte conclusie te zijn.

3-205

Hannes Swoboda (PSE). – Herr Präsident! Denjenigen, die diesen Ausschuss befürwortet haben und die jetzt auch den Bericht befürworten, wird oft Antiamerikanismus vorgeworfen. Aber ist der Oberste Gerichtshof in den Vereinigten Staaten von Amerika antiamerikanisch, nur weil er auf Rechtsstaatlichkeit pocht, gerade was Guantanamo betrifft? Sind in Amerika selbst all diejenigen Antiamerikaner, die schauen, dass der Kampf gegen den Terrorismus nach rechtsstaatlichen Prinzipien erfolgt? Nein, ich glaube, das kann man wirklich nicht sagen!

Zweitens wird dann gesagt: Ja, aber ihr untergrabt den Kampf gegen den Terrorismus. Was der Kampf gegen den Terrorismus, zu dem wir uns bekennen, braucht, ist eine breite Unterstützung auch in der Bevölkerung, in Europa. Wenn wir daher diesen Kampf führen wollen, dann brauchen wir Unterstützung durch die Bevölkerung, die gleichzeitig auch Interesse an der Rechtsstaatlichkeit hat. Wir müssen diese Rechtsstaatlichkeit als wesentliches Element der Europäischen Union explizit verfolgen, und deswegen hat Kommissar Frattini immer wieder Recht, wenn er genau auf diesen Punkt hinweist.

Drittens: Wen wollt ihr bestrafen? Es geht nicht darum, irgendjemanden zu bestrafen. Seien wir doch ehrlich. Nach dem 11. September, als in Amerika dieses furchtbare Attentat und terroristische Aktivitäten erfolgt sind, war man vielleicht etwas zu locker. Man glaubte in verschiedenen europäischen Staaten, man müsste rasch handeln, man müsste die Amerikaner unterstützen. Ich verstehe das auch. Nur jetzt müssen wir wieder zur Rechtsstaatlichkeit zurückfinden, die absolut notwendig ist, um den Kampf gegen den Terrorismus erfolgreich zu führen. Und einer der wesentlichen Zwecke dieses Ausschusses ist es, dafür Sorge zu tragen, dass der Kampf gegen den Terrorismus in Zukunft effektiv und auch nach rechtsstaatlichen Prinzipien weitergeführt werden kann.

3-206

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – Arvoisa puhemies, terrorismin vastainen toiminta on rapauttanut ihmisoikeuksia ja rapauttaa tavallisten kansalaisten yksityisyyden suojaa Euroopassa ja sen ulkopuolella. Helsinki-liiton tuore ihmisoikeusraportti toteaa, että kolmen viimeisen vuoden aikana ihmisoikeustilanne on heikentynyt yleismaailmallisesti. EU:n tulee lähteä toiminnassaan siitä, että terrorismia vastustetaan laillisin keinoin ja niin, että kunnioitetaan sekä kansainvälistä että oman maan oikeutta.

Haluan lopuksi lainata yhdysvaltalaisista suosikkikirjailijaani Thomas L. Friedmania ja hänen kirjaansa "The World is flat":

3-207

The world is flat. America's role in the world has been as the country that looks forwards, not back. One of the most dangerous things that has happened to America since 9/11 under the Bush administration is that the United States has gone from exporting hope to exporting fear. If that is true it is very dangerous.

3-208

Antonio Tajani (PPE-DE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, la relazione che stiamo discutendo ha l'importante obiettivo di accertare responsabilità di singoli o di organizzazioni per eventuali reati commessi in violazione dei diritti umani.

Tuttavia questa relazione non può e non deve trasformarsi in un atto di accusa strumentale contro gli Stati Uniti ed altri paesi impegnati in prima linea nella lotta contro il terrorismo. Il fine politico non può mai distorcere la verità in spregio dei principi del diritto.

Per quanto riguarda le vicende che riguardano l'Italia, mi preme sottolineare alcuni punti. In primo luogo, il governo italiano e l'organizzazione dei servizi di sicurezza si sono sempre dichiarati, in tutte le sedi parlamentari, totalmente estranei alle vicende che riguardano la cattura di Abu Omar e nessuno fino ad oggi è stato in grado di dimostrare il contrario. Desidero inoltre esprimere la mia solidarietà all'onorevole Frattini, attaccato dall'onorevole Catania: eventuali responsabilità personali non possono coinvolgere le Istituzioni.

In secondo luogo, lunedì scorso Abu Omar è stato arrestato ancora una volta al Cairo perché pericoloso per la sicurezza dello Stato egiziano.

In terzo luogo, la moschea milanese di via Jenner, nota anche fuori d'Italia perché coinvolta in inchieste sul terrorismo, si è oggi compiaciuta per l'arresto dei due rappresentanti del servizio segreto militare. Mi stupisce anche il garantismo a senso unico ostentato in questa vicenda dal relatore, che confonde, in contraddizione con la cultura giuridica europea, l'arresto con la condanna, confusione che non ha mai manifestato, invece, nei confronti di Abu Omar.

In quarto luogo, il magistrato che ha arrestato i due dirigenti del Sismi, ha contemporaneamente ordinato una perquisizione nella sede di un quotidiano e nelle abitazioni di due giornalisti che si erano occupati del caso Abu Omar. Si tratta di una palese violazione della libertà di stampa, soprattutto perché l'azione è stata compiuta in direzione di un giornale fortemente critico nei confronti del governo ed impegnato nella lotta contro il terrorismo.

In conclusione, è bene ricordare che durante i cinque anni di governo di centrodestra in Italia non ci sono stati attentati terroristici, anzi, ne sono stati sventati molti. Grazie al sacrificio delle forze dell'ordine, delle forze armate, dei servizi di sicurezza, sono state salvate molte vite umane.

3-209

Martine Roure (PSE). – Monsieur le Président, la mise en place de notre commission temporaire nous a permis d'établir avec certitude que la CIA a bien procédé à l'enlèvement de personnes sur le territoire de l'Union, afin de les transporter vers des pays où elles pourraient être interrogées. Les lois existent pour protéger les citoyens, mais ces pratiques ne sont pas dignes de nos sociétés démocratiques. Nous devons envoyer un message clair à l'administration américaine: nous sommes prêts à coopérer dans la lutte contre le terrorisme mais dans le respect de l'État de droit.

Il est inacceptable que les États membres de l'Union européenne aient fermé les yeux sur des violations intolérables des droits fondamentaux. C'est pourquoi nous encourageons les parlements nationaux à se saisir de cette question, afin de faire toute la lumière sur ce qui s'est réellement passé sur leur territoire. Enfin, je me félicite de la poursuite des travaux de notre commission temporaire et je félicite vivement notre rapporteur pour son travail précis et acharné.

3-210

Barbara Kudrycka (PPE-DE). – Panie Przewodniczący! Wiele już słów wypowiedziano na temat wagi wartości, których osi są prawa człowieka. Respektowanie tych wartości jest obowiązkiem wszystkich instytucji, państw i mieszkańców Unii Europejskiej. Jedną z tych wartości wynikającą z europejskiej tradycji prawnej jest stara zasada, że wszelkie wątpliwości poczytuje się na korzyść oskarżonego.

Jeśli chcemy, aby tę zasadę stosowano wobec osób oskarżonych o terroryzm, sami nie możemy dawać negatywnego przykładu. Moim zdaniem, sprawozdanie pana Favy zostało skonstruowane jednostronnie, głównie na podstawie wątpliwości, przypuszczeń i poszlak. W sprawozdaniu tym potwierdzono tylko dwa znane wcześniej fakty, dwa przypadki: włoski i szwedzki, a te są przedmiotem dochodzenia odpowiednich organów wewnętrznych tych państw.

Czy w tej sytuacji nasza komisja nie powinna koncentrować się na poszukiwaniu rozwiązań prawnych, które powinny blokować ewentualne błędne działania tego typu w przyszłości? Czy nie powinniśmy w większym stopniu pracować na rzecz prawidłowej legislacji, korzystania z europejskiej przestrzeni powietrznej, wpływać na państwa członkowskie, by wdrażały pakiet legislacyjny regulujący wspólne przeciwdziałanie terroryzmowi oraz monitorować państwa członkowskie, w których ustawodawstwie terroryzm nie figuruje na liście przestępstw? Tylko takie działania pozwolą objąć ochroną prawną wszystkich tych, których podejrzewamy lub podejrzewać będziemy o terroryzm.

Doprowadźmy więc do tego, aby prawa i procedury regulujące walkę z terroryzmem, również w tej sferze, która z racji swej istoty powinna być objęta tajemnicą, jednocześnie wprowadzały sankcje, kary łamanie praw człowieka i godności ludzkiej. Tajne nie może oznaczać bezprawne. Jednakże to państwa członkowskie powinny samodzielnie radzić sobie ze ściganiem winnych. Komisja nasza nie ma ani kompetencji, ani umocowania do tego. Inną sprawą jest pytanie, jak rządy państw członkowskich radzą sobie ze stawianymi przez opinię publiczną zarzutami oraz w jaki sposób współpracują z naszą komisją? Dla państw członkowskich jest to test, sprawdzian, który uwiarygodnia jakość działań ich służb w przestrzeganiu traktatów międzynarodowych; jeżeli go nie przeprowadzimy zawsze będą nas otaczać demony podejrzeń i często nieuzasadnionych oskarżeń.

3-211

Antonio Masip Hidalgo (PSE). – Señor Presidente, intervengo para adherirme al informe del señor Fava, quien espero obtenga mañana respaldo para continuar su investigación.

Lo ocurrido con los secuestros de personas en los llamados «vuelos de la CIA» es terrible e intolerable para Europa y para este Parlamento.

Gracias a la tenacidad y el rigor de la prensa norteamericana sabemos que, al menos, 480 personas se encuentran en la siniestra cárcel de Guantánamo, sin garantías judiciales. Es una monstruosidad moral y jurídica.

Una parte de esos presos han pasado por Europa ilegalmente detenidos; otros secuestrados fueron puestos en libertad y han declarado aquí, ante nosotros.

No ofrece dudas la práctica habitual de aberrantes actuaciones. Esta generación no puede ni debe tolerar esta situación, como hicieron otros antepasados que no se enfrentaron a la existencia de campos de exterminio.

Los delitos contra los derechos humanos no pueden quedar impunes, ni prescribirán jamás, como ha ocurrido con otros vuelos que hacían las antiguas dictaduras de Argentina y Chile.

Hay gobiernos, el español y el alemán, por ejemplo, que se han ofrecido a colaborar con la comisión que preside el señor Coelho, lo que es de agradecer.

3-212

Josef Zieleniec (PPE-DE). – Předběžná zpráva, kterou dnes máme na stole, je výsledkem práce výboru, který se bohužel rozhodl nedostatek vyšetřovacích pravomocí kompenzovat o to větším úsilím o politické odsouzení aktivit amerických spojenců v Evropě. Šestiměsíční práce výboru přitom nepřinesla nic, co by se již předtím neobjevilo v tisku. Mrzí mě, že většina výboru z několika skutečností a obrovského množství nepodložených domněnek vyvodila neobjektivní a pokřivené závěry. Obávám se, že výsledkem nezodpovědného přístupu výboru může být nejen narušení důvěryhodnosti Evropského parlamentu, ale i poškození důvěry mezi evropskými a americkými spojenci. Tato důvěra je přitom klíčová pro úspěch boje s terorismem, zajištění bezpečnosti transatlantického prostoru a pro stabilitu globálních poměrů vůbec.

Chci zdůraznit, že boj s terorismem musí být veden v souladu s mezinárodním právem a při respektování lidských práv. Zároveň však nelze několik pochybení, která se mohla stát v rámci komplexních protiteroristických operací vedených v globálním měřítku, prezentovat jako systém. Existují-li podezření z porušení lidských práv na území Evropské unie, je na justici členských států, aby je objasnila. Politická reprezentace Evropské unie by se však místo nepodloženého odsuzování amerických tajných služeb měla soustředit na to, jak v úzké spolupráci se spojenci a při respektování základních principů mezinárodního práva účinně předcházet teroristickým aktivitám a jak převzít svůj díl odpovědnosti za bezpečnost ve světě. Pevně věřím pane předsedo, že plénum tohoto Parlamentu využije příležitosti zprávu upravit tak, aby naše práce byla důvěryhodná. V opačném případě budu nucen zprávu dočasného výboru odmítnout a spolu se mnou tak učiní celá česká delegace v klubu Evropské lidové strany, která se na tomto postupu takto dohodla.

3-213

Ana Maria Gomes (PSE). – Os relatórios Martin e Fava confirmam que um gang que não olha a meios e despreza valores essenciais da justiça e dos direitos humanos se infiltrou na Administração do nosso aliado americano e logrou cumplicidades activas e passivas dos nossos Governos e serviços estatais para a prática de raptos, sequestros, tortura e outros crimes contra suspeitos de terrorismo, mas que não foram até hoje julgados nem sequer judicialmente acusados.

O Supremo Tribunal de Justiça americano acaba de afirmar que nas cadeias de Guantânamo a Cabul, onde apodrecem os chamados *unlawful combatants*, Washington não os mantém apenas à margem da lei, aprisiona-os em violação da lei, quer americana quer internacional. Em violação de leis que serviram e continuam a servir para julgar e punir os mais abjectos criminosos, incluindo os nazis.

Ao indiciar a Administração Bush, o Supremo Tribunal indiciou também os governantes e agentes europeus imoralmente coniventes.

Esta comissão de inquérito, seriamente conduzida pelos colegas Coelho e Fava, pode e deve exigir imediato reforço do controlo parlamentar dos serviços de segurança nos Estados-Membros e inspecções extrusivas das autoridades aeroportuárias para impedir mais rendições extraordinárias. Esta comissão de inquérito pode ajudar a esclarecer a que níveis e graus de responsabilidade política se processou a convivência europeia. Pode e deve exigir que os tribunais façam justiça indemnizando quem inocentemente sofreu e punindo exemplarmente aqueles que em vez de defender o Estado de direito o perverteram com a agravante de que, ao violarem a lei e os direitos humanos não serviram a segurança e defesa europeias e globais, antes fizeram miseravelmente o jogo dos terroristas.

3-214

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – Vážený pán predseda, vážené kolegyne, vážení kolegovia. Veľmi som privítal skutočnosť, že Európsky parlament sa rozhodol vytvoriť dočasný výbor na zisťovanie údajného zavlčenia väzňov a porušenia ich ľudských práv. S veľkou chuťou a záujmom som sa do tejto práce zapojil.

Zúčastnil som sa drvivej väčšiny doterajších zasadnutí tohto výboru. So záujmom som si vypočul všetkých pozvaných relevantných hostí. Nemáme možnosť svedkov vypočúvať pod prisahou ako na súde a našim cieľom bolo získať istotu, že CIA v boji proti terorizmu skutočne používala nezákonné postupy. Kľúčovým malo byť presvedčenie, že zadržaní boli pri vypočúvaní mučení a že boli premiestnení do tretích krajín proti svojej vôli. Musím však konštatovať, že svedkovia vypovedali veľmi nepresvedčivo, niekedy dokonca ani nie priamo, niekedy hovoril skôr právny zástupca, advokát,

inokedy britský diplomat skôr vykazoval známky zle skrývanej zlosti na britskú vládu, že ho prepustila z diplomatických služieb.

Ani senátor Marty ma nepresvedčil a jeho odpovede boli na úrovni novinových správ, ktoré nič okrem podozrení nedokázali záväzne preukázať. Myslím, že až opovážlivo osočoval napríklad vládu Poľska, hoci vláda tejto krajiny opakovane nepotvrdila existenciu zadržiacich táborov na svojom území. Mňa ako poslanca z novej krajiny zaujíma v prvom rade dimenzia ľudských práv, spravodlivosti, a preto ma zaujímal, či sa na území mojej krajiny nachádza nejaké nezákonné zariadenie. Preto ma veľmi potešilo, keď mi najvyššie miesta, vláda a minister spravodlivosti, ani riaditeľ tajných služieb nepotvrdili, žeby sa na Slovensku takéto tábory nachádzali, ani žeby boli tajné lety CIA na Slovensko, alebo ponad územie Slovenska vykonávané.

V Európskej ľudovej strane kriticky posudzujeme prístup spravodajcu, ktorý by rád videl za podozreniami hotové dôkazy. Nemožno sa zbaviť dojmu, že pri práci výboru si najmä ľavicoví poslanci (už budem končiť) zamenili hľadanie preukázateľnej pravdy s osočovaním Spojených štátov, ktoré sú hlavným aktérom v boji proti terorizmu. V prípade, ak ľavica neprijme realistické pozmeňujúce návrhy, ktoré zásadným spôsobom poslúžia pravde, zvažím, či budem môcť takúto správu podporiť.

3-215

Σταύρος Λαμπρινίδης (PSE). – Κύριε Πρόεδρε, συνηθίζεται να λέγεται ότι για να βρεις το έγκλημα, ακολούθα το χρήμα. Στην προκειμένη περίπτωση, πρέπει να ακολουθήσει κανείς τα αεροπλάνα.

Τους τελευταίους μήνες, μία σειρά από φαινομενικά αθώες αεροπορικές πτήσεις μεταξύ Ευρώπης και Αμερικής έχει αναδείξει τα τεράστια ζητήματα που ανακύπτουν όταν κανείς προσπαθεί να καταπολεμήσει την τρομοκρατία αγνοώντας τα θεμελιώδη δικαιώματα.

Στην πρώτη περίπτωση, αυτή των απαγωγών της CIA, πάνω από 1000 πτήσεις μυστικών αμερικανικών υπηρεσιών προσγειώθηκαν και απογειώθηκαν από ευρωπαϊκά αεροδρόμια. Και όμως, δεν υπέστησαν τον παραμικρό έλεγχο από τις αρμόδιες ευρωπαϊκές αρχές οι οποίες, ακόμη και αν δεν συνεργάστηκαν ευθέως μαζί τους, προτίμησαν το δόγμα του "δεν βλέπω, δεν ακούω, δεν μιλάω".

Στη δεύτερη, σε μια σπάνια περίπτωση εσπευσμένης συνεργασίας κυβερνήσεων σε ευρωπαϊκό επίπεδο, υπογράφηκε με τις ΗΠΑ μία διάτρητη συμφωνία, γνωστή ως PNR (transfer of Passenger Name Records), χωρίς όχι μόνον επαρκή απόδειξη της αναγκαιότητας των μέτρων αλλά ούτε καν τη στοιχειώδη εξασφάλιση δεσμευτικών αμερικανικών υποχρεώσεων για την ασφαλή και νόμιμη χρήση των δεδομένων μας.

Οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις σήμερα υποχρεούνται άμεσα, η κάθε μία ξεχωριστά και σε συνεργασία μεταξύ τους, να λάβουν όλα τα απαραίτητα μέτρα που θα διασφαλίζουν ότι οι παράνομες πτήσεις της CIA δεν θα επαναληφθούν. Αυτό απαιτεί κατ' ελάχιστο ρητές οδηγίες προς τις πολιτικές τους αεροπορίες ώστε τουλάχιστον τα αεροπλάνα που ξέρουμε ότι ήταν αεροπλάνα της CIA και τουλάχιστον οι εταιρίες-φάντασμα που γνωρίζουμε ότι ήταν εταιρίες της CIA να ελέγχονται από εδώ και πέρα. Και φυσικά, αποτελεσματικότερο και δημοκρατικότερο έλεγχο των μυστικών τους υπηρεσιών.

Σας ευχαριστώ και ευχαριστώ ιδιαίτερα, εκ μέρους όλων μας, τον εισηγητή Claudio Fava για την εξαιρετική δουλειά του.

3-216

ΠΡΟΕΔΡΙΑ του κ. ΤΡΑΚΑΤΕΛΛΗ
Αντιπροέδρου

3-217

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). – Mr President, time and again this Chamber has condemned terrorists and therefore it is needless to extend the rhetoric on this horrible phenomenon.

I shall just say that we cannot forget the tragedy of September 11; we cannot forget the London bloodshed; we cannot forget the Madrid massacre. We cannot, of course, ignore the fact that the USA is the central target of terrorism and we cannot underestimate the fact that the main task of combating terrorism falls on its shoulders.

However, at the same time, we cannot forget that human rights are a cornerstone of modern European political philosophy. Therefore, despite our understanding of the USA's role in combating terrorism, we cannot shut our eyes to certain activities that are contrary to European principles, values and rules. It is a fact that the CIA abused the understanding of certain countries. We condemn the practices of the CIA. We strongly condemn the CIA for the acts referred to by previous speakers and in Mr Fava's report: extraordinary renditions, suspicious flights. We do the Americans no service if we leave the right of criticism of the CIA for acts committed in violation of human rights to those who are passionately anti-American.

I agree with Mr Coelho, Chairman of the Temporary Committee, that in general Mr Fava's report is good. However, it could be made more balanced if amendments stressing the other side of the coin were accepted. I appeal therefore to the rapporteur and to the other political groups to accept certain basic amendments proposed by Mr Gawronski, on behalf of the PPE-DE Group, so that this House votes unanimously on two main points: firstly on the condemnation of terrorists and secondly on the protection of human rights.

3-218

Claude Moraes (PSE). – Mr President, as the final speaker from the Socialist Group, I would like to commend not only my previous colleagues and the rapporteur, but also the balanced approach we heard from Mr Coelho and the interesting comments by the Commissioner on greater transparency and reform of the intelligence services. It is for all those reasons that we must extend this report.

People opposite have talked about circumstantial evidence. They must understand that we called on the testimony of 70 people and spent over 50 hours in this committee, not because we are anti-American — and I commend our rapporteur for never, ever, falling into that trap — but because we wanted to get to the truth.

The previous speaker spoke about 7/7 and London. There are one or two Members in this Chamber who represent the area affected by that bombing. The people who have written to us are not anti-American; they want anti-terrorism to be strengthened because human rights are being strengthened. That is the approach of my Socialist colleagues and of many Members across this House.

Why should we continue? We should continue because of the testimony of people like Maher Arar, whom I listened to and believed. Do I know that he is telling the final truth? No, I do not, because we are waiting for the Member States and for those who have not spoken to finally speak. That is why we need to extend this report and to extend the time we have.

Why else do we need to extend the time? We are telling European citizens that we will talk about the minute legislative detail, but are we also telling them that, when they are concerned about transparency and human rights and allegations they know very little about, we as a Parliament cannot deal with that?

We have to tell them we can deal with the issue credibly. We see it happening in the Council of Europe, and they should also see it happening in their Parliament. On our side of the House, we want to see the report extended, because we believe we have the right approach.

3-219

Charles Tannock (PPE-DE). – Mr President, unlike Mr Moraes I was opposed from the very start to the Temporary Committee on the alleged use of European countries by the CIA for the transport and illegal detention of prisoners, and it should stop right now in its tracks. It is an expensive exercise, duplicating Senator Marty's efforts in the Council of Europe, and one driven by a political desire by the left and liberals to bash America, and the CIA in particular, in their efforts to fight global terrorism.

I believe that the Fava report is heavy on allegations and accusations, but light on proof. In a hazardous project as widespread in the west as fighting terrorism, inevitably some mistakes and excesses may have occurred, but in my opinion there was no systematic US policy for extraordinary renditions to torture abductees in third countries.

Furthermore, there is no proof whatsoever of the existence of CIA detention camps in Romania or Poland. Simple renditions of illegal combatant terrorist suspects through EU territory are a proven fact, but not necessarily illegal under international law where torture is not involved.

In any case, I agree with Alan Dershowitz, Harvard Professor of Law, when he argues that there exists a vast black hole in international law as regards combating terrorism, with categorisation of detainees anachronistic and the rules governing how such detainees are treated currently dangerously blurred. I believe that he is correct in arguing that many of us tend to stick with comfortable old ways, rather than addressing the difficult adjustments to the law that we may need to make vis-à-vis the balance we have to strike between human rights and the security of our public.

Furthermore, a recent visit to Guantánamo by MEP colleagues from this House vindicated my long-held view that immediate, as opposed to long-term, closure of Guantánamo is not desirable, as many of those held there are extremely dangerous threats to our EU Member States' national security and it is not possible to deport these individuals, as many might face execution or torture if returned to their home countries like Saudi Arabia or Egypt, where they are well known and wanted as known terrorists.

3-220

Jean Spautz (PPE-DE). – Herr Präsident! Die so genannten CIA-Flüge haben in der politischen Klasse Europas für viel Aufregung gesorgt. Die Aufklärung der Umstände, unter denen in verschiedenen europäischen Staaten Verdächtige festgesetzt und ihr Transport organisiert worden sein sollen, bleibt bis heute lückenhaft. Das kann daran liegen, dass

tatsächlich viel weniger aufzuklären ist, als einige besonders eifrige Amerikakritiker respektiv Amerika feindlich Gesinnte gehofft hatten.

Ich will zu den Vorgängen der letzten Wochen etwas Grundsätzliches sagen: Europa im Allgemeinen und auch wir im Europäischen Parlament sollten in einer schwierigen Periode wie dieser unsere Energien nicht mit Unterfangen verzetteln, die letztlich im Bedürfnis Verschiedener wurzeln, sich von den Vereinigten Staaten zu distanzieren.

Wir haben noch immer keine schlüssige Verfassungsperspektive. Wir haben komplizierte Fragen zur Erweiterung der Union, zu unserer gemeinsamen Identität und zu den Grenzen des europäischen Projektes zu beantworten.

Zu all diesen Themen liegen weit weniger Lösungsansätze auf dem Tisch, als für die europäische Dynamik gut wäre. Sich in einer solchen Situation quer durch alle europäischen Institutionen vordringlich mit CIA-Flügen zu beschäftigen, bis wir wissen, dass wir im Grunde noch immer nichts wissen, scheint mir doch eine eigenartige Prioritätenordnung zu reflektieren.

Europa hat ernsthaftere Probleme als die Frage, ob jemand aus irgendeinem Mitgliedstaat der Union irgendwohin geflogen wurde oder eben nicht. Wenn wir uns selber ernst nehmen, dann sollten wir diesen überflüssigen Ausschuss sofort auflösen und schnellstens dazu übergehen, uns mehr mit uns selbst und nicht mit dem möglichen Fehlverhalten eines Staates zu beschäftigen, der unser stärkster Alliiertes und ein alter Freund ist, und — wie ich hoffe — auch in Zukunft bleibt. Aus all diesen Gründen werde ich gegen die vorliegende amerikafeindliche EntschlieÙung stimmen.

3-221

Simon Coveney (PPE-DE). – Mr President, six months ago we set up a temporary committee to investigate allegations of extraordinary rendition flights by the CIA and the involvement of EU countries. There have been many hours of hearings and debates in the committee since then and now we have our first interim report.

An honest assessment of the committee's work to date would give a mixed picture, I believe. On the one hand there has been a certain level of frustration that new evidence and facts have not been forthcoming in most of our hearings. However, that said, I believe that the committee's work has been useful in outlining and exposing all of the facts that are available to date, and certain facts are available. Even if we are reconsidering evidence already exposed by the Council of Europe, we need to be realistic. Our committee is not a court of law; we are politicians attempting to draw conclusions based on the balance of probability, given the evidence available.

Investigating the activities of the CIA or any secret services was never going to be a straightforward exercise. I believe that the report should have given more recognition to the fact that more evidence is needed to draw definitive conclusions in regard to certain issues, such as the possible existence of 'black sites' in EU Member States.

It is unfortunate that the debate on whether or not to support this report has been reduced by some to a polarising of positions, a pro- and anti-US stance, or even a left versus right divide. I am sorry that view has developed as it undermines the work of a well-intentioned committee and misses the point as regards what we are trying to achieve.

It is not anti-American to criticise extraordinary rendition or to push to establish facts, particularly if there are accusations against EU Member States in this regard. I would consider myself a hypocrite as a human rights spokesperson if I did not speak out against extraordinary rendition, even if it means criticising and asking awkward questions of governments that I consider to be our friends and allies. I include the US in that.

No approach to the necessary and difficult war on terrorism should be supported if it involves acting outside the rule of international law and the various standards that we, in Europe, stand up for. The interim report is not a perfect one, but the acceptance of PPE-DE amendments will add balance to a text worth supporting.

3-222

Franco Frattini, Vicepresidente della Commissione. – Signor Presidente, onorevoli deputati, desidero ringraziare i deputati che sono intervenuti, i loro interventi mi hanno dato molti spunti estremamente utili.

Posso confermare che la Commissione europea è pronta a proseguire il lavoro con la commissione temporanea di questo Parlamento in merito a molte questioni di fondo che sono state affrontate. L'onorevole Ludford ha toccato il tema dell'attuazione della normativa antiterrorismo da parte degli Stati membri, un tema centrale su cui si deve ovviamente lavorare.

Come saprete purtroppo cinque Stati membri dell'Unione europea non hanno ancora neanche trasposto la decisione quadro europea per la lotta al terrorismo; sapete inoltre che, solo sette Stati su venticinque, hanno concluso la ratifica dell'accordo Europa-Stati Uniti sull'extradizione, accordo che, se fosse in vigore, darebbe certamente chiarezza al quadro legale proprio in materia di trasferimento dei prigionieri.

Alcuni intervenuti, come l'onorevole Swoboda e l'onorevole in't Veld, hanno parlato della possibilità e della necessità di lavorare insieme per una maggiore sicurezza e una maggiore libertà. Io sono perfettamente d'accordo e raccolgo la proposta fatta per un dialogo politico, strutturato con gli Stati Uniti d'America sul tema della lotta al terrorismo e al contempo sul tema della salvaguardia delle libertà. Vi posso dire che avevo già pensato a questo e che, già nel febbraio scorso, avevo proposto a livello di esperti, di avviare questo dialogo, ora avviato.

Ritengo che questo dialogo potrà proseguire, so già che la Presidenza finlandese intende portare avanti questo argomento e credo che ci sarà la possibilità di uno scambio di valutazioni con il Parlamento su questo quadro complessivo Europa-Stati Uniti, sulla lotta al terrorismo e sulle garanzie di libertà.

Credo d'altronde, che la sentenza della Corte suprema americana su Guantánamo dimostri come il sistema di controllo legale delle garanzie e dei diritti nel sistema democratico americano funzioni e credo che questo sia una base di conforto per il nostro lavoro comune.

Inoltre, sono pronto ad un dialogo con il Parlamento per quanto riguarda le linee di ristrutturazione del sistema dell'*Intelligence*, compreso il controllo democratico e parlamentare sui servizi, anche se come saprete, la competenza è strettamente di legislazione nazionale, ma credo che un dibattito politico a tal proposito sarebbe utile.

Sarà inoltre utile discutere dell'uso dello spazio aereo per l'aviazione non civile – e vi confermo che è in corso una riflessione sulla nozione di aereo di Stato e di volo per le missioni istituzionali e di Stato; ho raccolto delle opinioni molto interessanti sul ruolo dei tribunali nazionali, a cui passa la parola per dare una risposta di responsabilità individuale quando esistono le condizioni.

Quanto appena detto è la conferma della mia disponibilità e di quella di tutti i servizi della Commissione europea a lavorare con la commissione temporanea.

In conclusione, signor Presidente, ho l'obbligo morale oltre che istituzionale, anzitutto verso me stesso, di rispondere ad un attacco personale che ho ricevuto da parte dell'onorevole Catania, l'unico tra i cinquantaquattro intervenuti, che mi chiede per la quarta volta, un chiarimento sul mio ruolo di ex Ministro degli esteri all'epoca del caso Abu Omar.

Credo che questa richiesta, a cui ho già risposto varie volte davanti alla commissione LIBE, potrà forse far guadagnare all'onorevole Catania qualche titolo sui giornali italiani, ma io credo che il dovere di verità verso questo Parlamento, avrebbe imposto a lui quello che è imposto a me: ricordare che il governo dell'epoca ha smentito formalmente la conoscenza del caso Abu Omar e lo ha fatto senza prova contraria ma, che secondo la legge italiana – e non si parla di opinioni – il Ministro degli esteri, quale io ero all'epoca, non solo non può, ma non deve essere a conoscenza dell'attività operativa dei servizi segreti italiani.

Questa è un'informazione sulle leggi italiane che l'onorevole Catania conosce ma che molti di voi non conoscono.

3-223

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο, Πέμπτη 6 Ιουλίου 2006, στις 12 το μεσημέρι.

3-224

12 - Πρόσβαση των αμερικανικών μυστικών υπηρεσιών στα δεδομένα των τραπεζικών εμβασμάτων του συστήματος SWIFT (συζήτηση)

3-225

Πρόεδρος. – Το επόμενο σημείο στην ημερήσια διάταξη είναι οι δηλώσεις του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με την πρόσβαση των αμερικανικών μυστικών υπηρεσιών στα δεδομένα των τραπεζικών εμβασμάτων του συστήματος SWIFT.

3-226

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, käsiteltävä asia on monelta kannalta katsottuna merkittävä, mutta valitettavasti neuvosto ei voi vahvistaa tiedotusvälineiden hiljattain esittämiä tietoja SWIFT-järjestelmän ja USA:n tiedustelupalvelun välisistä tiedonsiirroista eikä kommentoida niitä.

Kuten me tässä salissa kaikki tiedämme, neuvostolla ei ole keinoja tutkia tässä asiassa sovellettavan lainsäädännön vastaisia toimia. Tällaisesta tutkinnasta vastaavat kansalliset viranomaiset. Jos taas on kyse yhteisön lainsäädännön vastaisista toimista, vastuu on kansallisilla viranomaisilla ja komissiolla kansallisten tuomioistuinten ja yhteisön tuomioistuinten valvonnassa. Neuvosto olettaa, että SWIFTin kaltaisten yksityisten yritysten ja Yhdysvaltain viranomaisten välinen nykyinen yhteistyö tapahtuu sovellettavan lain mukaisesti ja perusoikeuksia noudattaen.

Neuvosto on – niin kuin parlamenttikin – lainsäätävä ja sellaisena se haluaa kiinnittää parlamentin huomion ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maksajaa koskevien tietojen toimittamisesta varainsiirtojen mukana. Tämä asetus on käsiteltävänä sekä parlamentissa että neuvostossa. Kun kyseinen asetus on annettu, sitä sovelletaan missä tahansa valuutassa tehtäviin varainsiirtoihin, jotka yhteisön alueelle sijoittautunut maksupalvelujen tarjoaja lähettää tai vastaanottaa. Asetusehdotuksen 14 artiklassa säädetään, että maksupalvelujen tarjoajien on vastattava välittömästi ja perusteellisesti pyyntöihin, joita niiden sijaintijäsenvaltion rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjunnasta vastaavat viranomaiset esittävät ja jotka koskevat varainsiirron mukana maksajasta toimitettavia tietoja sekä näiden tietojen säilyttämistä.

Neuvosto katsoo, että tämä perusoikeuksien mukainen yhteisön säädös lujittaa lainsäädäntökehystä, jolla torjutaan varainsiirtojen kautta syntyviä laittomien rahan virtoja, jotka voivat vahingoittaa rahoitusalan vakautta ja mainetta. Samalla asetus estää kaikenlaiset yhteisön rahoitusjärjestelmään kohdistuvat laittomat toimet. Toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitteita, vaan ne voidaan paremmin toteuttaa yhteisön tasolla. Asetuksen antaminen on näin ollen kiireellistä.

Kyseinen asetus hyväksytään yhteispäätösmenettelyllä. Neuvosto sopi 6. joulukuuta 2005 ehdotusta koskevasta yleisnäkemyksestä. Parlamentin, neuvoston ja komission edustajien välisten epävirallisten tapaamisten jälkeen puheenjohtajavaltio toivoo, että piakkoin voidaan hyväksyä koko asetusta koskeva välitysratkaisu. Me seuraamme tarkoin lainsäädäntötoimintaa, jolla muun muassa estetään laittomat ja perusteettomat yhteisön rahoitusjärjestelmän vastaiset toimet.

Neuvoston käsiteltävänä on myös komission ehdotus neuvoston puitepäätökseksi rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamisesta. Komissio antoi ehdotuksen 4. lokakuuta 2005. Tämän puitepäätöksen tavoitteena on varmistaa, että Euroopan kansalaisten henkilötiedoilla on korkeatasoinen suoja. Se edellyttää yhteisiä säännöksiä, jotta voidaan määrittää jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten käsittelemien tietojen laillisuus ja laatu. Vaikka ehdotus ei suoraan koskekaan rahoitusjärjestelmää, siinä säädetään henkilötietojen suojasta ja sillä voi olla merkitystä myös käsiteltävän asian kannalta. Ehdotusta käsitellään neuvoston toimivaltaisissa elimissä.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, uskoakseni yhteinen tahtomme on, että myös yhteisön toimenpiteiden ja lainsäädännön avulla suojelemme Euroopan kansalaisia paitsi terrorismilta myös kaikenlaisilta Euroopan rahoitusjärjestelmään kohdistuvilta laittomilta toimilta.

3-227

Franco Frattini, *Vice-President of the Commission*. – Mr President, on this very sensitive issue, at the moment the Commission has only partial information, which we have already requested to be supplemented as soon as possible, regarding the exact facts as to how the American authorities obtained access to data on financial transactions held by SWIFT. At present, it seems that there was a transfer of financial information between private companies from the EU to the United States.

I understand that several authorities in Europe, including the European Central Bank, were informed. I quote from a statement from the American Treasury issued on 23 June: ‘SWIFT is overseen by a committee drawn from major central banks, including the United States Federal Reserve, the Bank of England, the European Central Bank, the Bank of Japan and the lead overseer, the National Bank of Belgium. The overseers have been informed about SWIFT’s participation with the Treasury and the safeguards and assurances put in place’. I repeat that I was quoting there from a statement of the American Treasury.

I can assure you that this information, of which I am now aware, was not passed on to the Commission previously, because the transfer of such financial information falls within the scope of the Data Protection Directive 95/46/EC. National authorities are primarily responsible for the proper application of the data protection rules. I trust that European Member States will take all the necessary action to ensure that their national data protection legislation is properly applied and strictly enforced. I observe that the Belgian Prime Minister has already asked the Justice Ministry to investigate and that the Belgian Data Protection Supervisory Commission is being equally active in assessing the circumstances under which this particular transfer has taken place.

In any case, the Commission will follow the developments very closely and, if necessary, we will make full use of our powers under the Treaty. I stress that, at this stage, I do not know whether this would be appropriate, as we have first to learn from the Belgian authorities what exactly happened, how and why.

As my colleague, Mr McCreevy, stated on Monday before this Parliament, the regulation on information on the payer accompanying transfers of funds, on which you will vote tomorrow, contains the appropriate safeguards on data protection and access by competent authorities to such data. I recalled that the European Data Protection Supervisor provided a positive assessment and did not detect any data protection concerns. I think, therefore, that the SWIFT affair should not

delay the regulation on information on the payer accompanying the transfer of funds, the adoption of which is essential to detecting terrorist financing.

Let me finish by stressing once again my commitment to the fight against terrorism and to the identification of methods used to finance it, acting, of course, within the full rule of law and in accordance with our fundamental rights.

(Applause)

3-228

Ewa Klamt, im Namen der PPE-DE-Fraktion. – Herr Präsident, Herr Kommissar, Frau Ministerin! SWIFT, die Society for Worldwide International Financial Telecommunication, hat nach eigenen Angaben auf eine Anweisung des amerikanischen Finanzministeriums hin in begrenztem Umfang Daten über internationale Überweisungen an amerikanische Behörden weitergegeben. Dies kann man auf der Internet-Seite dieser Gesellschaft nachlesen. In der Stellungnahme der belgischen Datenfirma heißt es weiterhin, dass man mit Behörden zusammenarbeite, um einen Missbrauch des internationalen Finanzsystems zu verhindern.

Die Frage, ob die Recherchen von US-Behörden gegen nationales Recht verstoßen haben, untersucht — zumindest nach Pressemeldungen — derzeit bereits die belgische Regierung. Herr Kommissar Frattini sprach das eben an. Entsprechend hat die belgische Justizministerin bereits Ermittlungen eingeleitet. Zumindest im ersten Schritt ist das der richtige Arbeitsbereich, in den diese Untersuchung gehört, nämlich der Arbeitsbereich der belgischen Justiz, die hier nach geltendem Recht vorgehen und untersuchen muss.

Wenn ich mir genau zu Gemüte führe, was der Kommissar eben noch einmal ausgeführt hat, und wenn ich beleuchte, wie ich den Kenntnisstand zu werten habe, so muss ich sagen: Wir wissen nichts Konkretes, wir sind noch in der Phase, in der wir hinterfragen müssen. Wir wissen, dass es in der EU gemeinsame Regeln für den zivilen Datenschutz gibt, und das geplante europäische Gesetz zum Umgang mit privaten Daten bei der Strafverfolgung und Terrorbekämpfung sieht — zumindest nach meinem Kenntnisstand — bisher nur eine Regelung im Umgang staatlicher Behörden mit sensiblen Daten vor. Deshalb bin ich der Meinung, wir sollten dringend danach trachten, bei europäischen Gesetzen, die noch auf den Weg gebracht werden, frühzeitig einzugreifen und zu handeln.

3-229

Martine Roure, au nom du groupe PSE. – Monsieur le Président, nous avons appris, par des journalistes d'investigation, que les autorités américaines auraient mis en place un programme d'observation des transactions financières traitées par la société bancaire Swift, à des fins de lutte contre le financement du terrorisme. Ces faits ont été confirmés par le président Bush, lui-même, et par la société Swift, elle-même.

La protection des données n'est pas une entrave au travail des autorités policières, elle garantit le respect des droits fondamentaux. À l'évidence, les États européens n'étaient pas informés de ces activités, mais la Banque centrale européenne – et vous l'avez dit, Monsieur le vice-président – en aurait eu connaissance. La Banque centrale européenne est une institution européenne. Elle doit se soumettre à la législation de protection des données, et c'est pourquoi nous souhaitons que le contrôleur européen de protection des données vérifie dans les meilleurs délais que la Banque centrale européenne a respecté les lois.

Enfin, nous devons nous assurer qu'il n'y a pas de vide juridique dans la législation sur la protection des données personnelles. Même si nous n'avons pas encore de texte européen réglementant la protection des données dans le cadre des activités policières, la législation existante prévoit le respect de la législation nationale pour tout échange de données prévu dans le cadre de la sécurité publique. Et cet échange doit être autorisé par les États.

J'attire également l'attention du Conseil, Madame la Ministre, et de la Commission sur les amendements 26 et 58 de mon rapport sur la protection des données dans le troisième pilier. Ceux-ci prévoient de réglementer le traitement des données lorsqu'elles sont recueillies par des parties privées dans le cadre d'un intérêt public, et là est bien le problème, je crois.

3-230

Jean-Marie Cavada, au nom du groupe ALDE. – Monsieur le Président, d'abord la bienvenue à Mme la ministre Lehtomäki. Je veux simplement lui dire que j'ai écouté ses propos et je pense nécessaire de rappeler ceci: le Conseil des ministres ou le Sommet des chefs d'État, c'est notre gouvernement. S'il n'a pas les outils juridiques ou politiques pour prendre une décision à propos de ce scandale qui succède à celui des avions – je veux parler de Swift – rien ne l'empêche d'affirmer sa vertu morale et de dire publiquement ce qu'il en pense, ce qui, jusqu'à présent et à ma connaissance, n'est pas le cas.

La deuxième chose que je veux dire, c'est que j'ai bien pris note des propos du vice-président, le commissaire Frattini, sur sa propre ignorance et sur celle de ses services dans cette affaire. Je partage l'opinion de mes deux collègues, Mme Klamt et Mme Roure, qui viennent de s'exprimer sur ce sujet. Nous avons progressivement bâti en Europe, et plus particulièrement dans l'Union, un État de droit où tout transfert de données personnelles à des pays tiers doit

impérativement obéir à des règles nationales ou européennes. La première de ces règles prévoit que tout transfert doit être autorisé par une autorité judiciaire et personne d'autre. Ni un État ni une banque ne sont propriétaires des informations qu'ils utilisent. Si ces données concernent des sociétés, elles sont la propriété de ces sociétés, si elles concernent des individus, elles sont leur propriété. Rien n'autorise d'autres à les utiliser dans des transactions, à se les approprier, à les sous-traiter et Dieu sait quoi encore.

Je rappelle que l'instrument juridique existe, et je rappelle ce qu'a dit Mme Roure à l'instant: ce serait un pas vraiment très important si nous parvenions sous la présidence finlandaise à régler cette affaire.

Je voudrais par ailleurs dire une dernière chose. Il existe en France un proverbe qui dit ceci: "Méfiez-vous de mes amis, mes ennemis je m'en charge!". L'ennemi c'est le terrorisme. Nos amis ce sont les Américains. Après les avions maquillés, après l'enlèvement de citoyens européens – soupçonnés à tort ou à raison –, après des transferts illégaux de prisonniers par des avions atterrissant sur le sol européen, voici que nous apprenons maintenant que notre puissance alliée, et néanmoins amie, fouille dans nos comptes bancaires! À quand les prises de sang? À quand les déclarations de naissance et le reste? Ça suffit! Il est vraiment nécessaire que ce Parlement mette un terme à ce genre de choses.

J'en terminerai en disant que le terrorisme est, si j'ai bien compris, l'ennemi des libertés. La liberté est elle, en revanche, l'ennemie du terrorisme. Elle n'est certainement pas l'ennemie des citoyens. Il faut maintenant que, dans ce domaine aussi, les États-Unis choisissent leur camp.

3-231

Giusto Catania, a nome del gruppo GUE/NGL. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, credo che sbaglieremmo a considerare la vicenda SWIFT come un fatto isolato.

E' una vicenda che va inserita in un contesto più ampio, che ci parla del PNR, del controllo delle comunicazioni, del *data retention* e non è un argomento disconnesso a quello di cui abbiamo parlato fino a pochi minuti fa, ovvero rispetto alle *rendition*. Ma anzi, io direi che il caso SWIFT dell'altra faccia delle *rendition*, è forse un'operazione meno violenta, ma con lo stesso identico obiettivo, cioè estorcere informazioni.

Il controllo sistematico della vita dei cittadini europei ormai è diventata un fatto usuale e siamo davanti a quello che George Orwell ha chiamato il "grande fratello" e che ormai si è materializzato in nome della lotta al terrorismo. Io credo che si debba indagare per verificare le responsabilità della Banca centrale europea e anche delle banche nazionali, in quanto credo che tutto questo non sia accettabile.

Una settimana fa *Le Soir*, il più importante quotidiano belga, intitolava: "la CIA detta legge in Europa". Io credo che questo debba essere impedito in nome della credibilità e del futuro stesso dell'Europa.

3-232

Carlos Coelho (PPE-DE). – Senhor Presidente, Senhora Ministra, Senhor Vice-presidente da Comissão, caros Colegas, fiquei preocupado com as alegações publicadas pelo New York Times sobre um programa secreto da responsabilidade da CIA de vigilância da base de dados do consórcio Swift, com sede na Bélgica, através da qual passa a maior parte das transacções financeiras mundiais. Esse programa foi não só confirmado pela Swift mas também pelo Secretário do Tesouro americano.

É fundamental que reiteremos, de ambos os lados do Atlântico, a nossa determinação em levar a cabo um combate implacável e efectivo contra o terrorismo mas sem esquecer o pleno respeito dos direitos fundamentais e do primado do direito.

Independentemente das minhas opiniões pessoais sobre este assunto, estamos aparentemente perante uma transferência de dados para os Estados Unidos com o objectivo de prevenir e combater o terrorismo e outros crimes, ou seja, trata-se de operações relacionadas com a segurança pública e as actividades do Estado-Membro na sua área de direito penal. E se assim for, estamos claramente fora do direito comunitário. Tinha sido isso aliás que percebi da primeira reacção do Comissário Frattini, através do seu porta-voz, quando referiu a natureza extracomunitária deste assunto.

Não sei se foi um problema de tradução ou se de facto o Vice-Presidente Frattini nos comunicou hoje que, na sua opinião, é aplicável a Directiva 95/46. Isto é uma questão que temos que resolver; ou de facto estamos perante a aplicação da Directiva 95/46 ou estamos perante uma solução fora do primeiro pilar, fora do direito comunitário e então justifica-se o apelo para que rapidamente seja aprovada a decisão-quadro relativamente à protecção de dados no terceiro pilar.

Em qualquer circunstância, cabe aos Estados-Membros proteger estes dados. Assim aplaudo a decisão do Governo belga de iniciar investigações de forma a averiguar a veracidade dos factos e a sua respectiva legalidade face ao direito nacional esperando ansiosamente pelos respectivos resultados.

3-233

Jan Marinus Wiersma (PSE). – Voorzitter, het is belangrijk is dat we hier vandaag met dit debat reageren op de SWIFT-zaak. In de voorliggende resolutie worden een aantal pertinente vragen gesteld die gesteld moeten worden, omdat de burgers zich vlug zorgen maken wanneer ze in de kranten dergelijke verhalen lezen.

Het gaat, zoals ook in eerdere debatten van vandaag, opnieuw over de afweging tussen veiligheidsbelangen enerzijds en de belangen van de burgerlijke vrijheden van privacy van burgers en bedrijven anderzijds. Ook hier gaat het om activiteiten in het kader van de strijd tegen het internationale terrorisme, die mogelijk worden ondernomen buiten het zicht van controlerende instanties en mogelijk tegen internationale afspraken over garanties van fundamentele rechten en vrijheden in.

Ik wil deze zaak niet onmiddellijk vergelijken met de kwestie van de CIA-vluchten. De SWIFT-zaak is evenwel geen geïsoleerde zaak maar een voorbeeld van de wijze waarop met name de Amerikanen proberen terrorisme te bestrijden. Het debat van vandaag is opnieuw een voorbeeld van de noodzakelijke discussie over wat de aard moet zijn van de strijd die wij voeren.

Ook in deze zaak moet men zich afvragen of alle regels wel gerespecteerd zijn. Het vermoeden bestaat, en het is ook bevestigd, dat de Europese instellingen op de hoogte waren. We willen precies weten wat hun verantwoordelijkheid in die zaak is en in hoeverre ze al betrokken zijn geweest bij de controle op de uitvoering van regels die bestaan. We willen echter vooral voorkomen dat we met zijn allen in een soort grijs gebied opereren en dat er een legaal vacuüm ontstaat waar ook burgers niet meer weten waar ze aan toe zijn.

In de ontwerp-resolutie worden daar ook een aantal pertinente opmerkingen over gemaakt. Wij willen ook - de commissaris heeft daar al iets over gezegd - opheldering over de rol van de Europese instellingen. We willen ook dat eventuele juridische gaten worden gedicht, zodat indien een dergelijke uitwisseling van gegevens in de toekomst noodzakelijk zou zijn, deze alleen plaatsvindt met een solide onderbouwing en met volledige inachtneming van bepaalde garanties en minimumnormen. Wij willen dat ook nationale lidstaten kunnen worden aangesproken op de uitvoering van de afgesproken regels. Nogmaals, we moeten echt voorkomen dat de mensen het gevoel krijgen dat ze met een legaal vacuüm te maken hebben. Alle gaten op het gebied van regelgeving moeten gedicht worden.

3-234

Sophia in 't Veld (ALDE). – Voorzitter, of dit legaal is of niet, ik stel vast dat de burgers van Europa er nooit over geïnformeerd zijn dat de gegevens van hun bankrekeningen in de gaten worden gehouden. Wat mij betreft is dat een eerste voorwaarde. Ik vraag me af hoe we zouden reageren als het hier niet om de Verenigde Staten ging maar om een ander land dat onze bankrekeningen bekijkt, en of we dan ook zo tolerant zouden zijn.

Daarnaast de vraag van effectiviteit. De Raad zegt net dat dit nodig is in de strijd tegen terrorisme. Ik wijs erop dat Stuart Levey, de onderminister van Financiën van de Verenigde Staten, er twee weken geleden op heeft gewezen dat ze heel succesvol zijn in het traceren van financiële transacties. Maar daarmee hebben ze wel de transacties van de terroristen ondergronds en dus buiten ons bereik, buiten ons blikveld gedreven. We moeten in de Europese Unie dringend een coherent, efficiënt en gemeenschappelijk beleid voeren met democratische besluitvorming en goede bescherming van persoonsgegevens. Dat wordt echt dringend.

Tenslotte sluit ik me ook aan bij diegenen die zeggen dat het hier niet om een geïsoleerd incident gaat. Ook bij de uitleveringsvluchten en ook bij de passagiersgegevens zien we dat de Verenigde Staten zich niet aan de afspraken houden. We moeten als Europese Unie met één stem spreken en ervoor zorgen dat we met onze bondgenoot legaal terrorisme bestrijden.

3-235

Mihael Brejc (PPE-DE). – V časopisih so se pojavile vesti o tem, da imajo ameriške oblasti dostop do sistema SWIFT, ni pa bilo pojasnjeno, ali gre zgolj za SWIFT v ZDA ali tudi v Evropi. Če gre za ZDA, se to nas ne tiče. Dostop do podatkov sistema SWIFT v Evropi pa je najprej v pristojnosti belgijskih oblasti, ki bi morale vsak dostop dovoliti. V tem hipu vemo le to, da naj bi iz sistema SWIFT v ZDA posredovali določene podatke, povezane s terorizmom.

Tu sta težavi dve. Prvič, Evropski parlament ne more začeti resne razprave zgolj na osnovi časopisnih vesti in nejasnih izjav. In drugič, spoštovati mora pogodbe in se zavedati svojih pristojnosti. Znano je, da so se belgijske oblasti lotile preiskave o tem, rezultatov še ni. Ob tem je treba jasno povedati, da dostop do sistema SWIFT ne pomeni pregledovanja običajnih transakcij, kot so polog ali dvig gotovine, čeki, elektronska plačila, itd.

Socialisti in še nekatere druge politične skupine menijo drugače. Vložili so skupni predlog resolucije, v katerem trdijo, da imajo ameriške oblasti dostop do podatkov v sistemu SWIFT in da gre za kršitev temeljnih določb o varstvu osebnih podatkov. Ne gre torej, kot pravi gospod Wiersma, za predpostavke, ampak oni govorijo o dejstvih. Ne zanima jih tudi dejstvo, da je za preiskavo tega primera pristojna belgijska vlada in v tej fazi še ne Evropski parlament.

Zato da bi ohranili dostojanstvo Evropskega parlamenta in zaradi spoštovanja pravnega reda Evropske unije, smo tudi v Evropski ljudski stranki - Evropskih demokratih vložili resolucijo, s katero želimo opozoriti, da je treba spoštovati pravila igre in institut resolucije uporabiti samo takrat, kadar so na voljo nesporna dejstva. Le tako bo Evropski parlament ohranil ugled v javnosti in ne bo podoben debatnemu klubu.

Podpiram stališče komisarja Frattinija, poslanke in poslance pa pozivam, da podprejo našo resolucijo, ki je v celoti skladna s pravnim redom in običajem delovanja Evropskega parlamenta.

3-236

Σταύρος Λαμπρινίδης (PSE). – Κύριε Πρόεδρε, το σκάνδαλο SWIFT, σε συνδυασμό με το προβληματικό σκεπτικό της πρόσφατης απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για την κατά τα άλλα ορθή κατάρριψη της συμφωνίας PNR (transfer of Passenger Name Records), αναδεικνύουν μία εξαιρετικά επικίνδυνη γκριζα ζώνη που τείνει να δημιουργηθεί γύρω από τη χρήση ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας.

Συγκεκριμένα, μια οποιαδήποτε τρίτη χώρα, και όχι μόνο οι ΗΠΑ, φαίνεται πλέον να μπορεί - επικαλούμενη, ακόμη και πλασματικά, λόγους δικής της εθνικής ασφάλειας και μόνο - να καθορίζει η ίδια:

- πρώτον, το επίπεδο λήψης αποφάσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αν δηλαδή οι αποφάσεις θα λαμβάνονται σε κοινοτικό ή εθνικό επίπεδο,

- δεύτερον, ποια ευρωπαϊκή νομοθεσία θα ισχύει και

- τρίτον, το επίπεδο για την επιτρεπτή επομένως πρόσβαση, χρήση και προστασία των δεδομένων εκατομμυρίων αθώων πολιτών, τα οποία συλλέγονται και διατηρούνται - προσέξτε! - από ιδιωτικές εταιρίες, ούτε καν δηλαδή από αστυνομικές αρχές, και για ιδιωτικούς λόγους.

Αυτή η νομική μαύρη τρύπα πρέπει να κλείσει άμεσα. Και ένας πολύ σημαντικός τρόπος είναι να λειτουργήσει επιτέλους η γέφυρα - η λεγόμενη "πασαρέλα" - να αποκτήσει δηλαδή το Κοινοβούλιο αποφασιστικό λόγο.

Οι πυλώνες εδώ δεν μπορούν να ισχύσουν: PNR, SWIFT, Data Retention, σε όλα αυτά ιδιώτες μαζεύουν στοιχεία, αστυνομίες τα χρησιμοποιούν με πρόσχημα την τρομοκρατία. Δεν υπάρχουν πυλώνες. Είναι ένα πράγμα.

3-237

Giovanni Claudio Fava (PSE). – Signor Presidente, signor Vicepresidente della Commissione, signora Ministro e onorevoli colleghi, credo che dovrebbe allarmarci il filo rosso che tiene insieme molti ragionamenti e molti dibattiti che facciamo in quest'Aula. Potremmo commentare il tema che stiamo analizzando adesso, con una riflessione che facevamo poc'anzi nella discussione sui voli della CIA, e cioè ricordare che l'Unione è uno spazio legato alle regole e ai principi dello Stato di diritto e che, dunque, i dati personali, tutti i dati personali, anche quelli che riguardano i nostri conti correnti, non possono essere forniti a paesi terzi se non nei casi previsti da leggi nazionali e ora dalle direttive europee e che non sono previste deroghe, nemmeno in nome della lotta al terrorismo. Tutto ciò che va oltre è un arbitrio ed è un abuso.

Ciò che chiediamo – e mi unisco in questa domanda ad altri colleghi – è di conoscere quale sia il ruolo e il livello di consapevolezza del Consiglio e della Banca centrale europea sugli accordi segreti che sono intercorsi tra lo *SWIFT* e il governo degli Stati Uniti, perché il dovere di trasparenza non può appartenere soltanto alle nostre conversazioni e ai nostri dibattiti in Aula, deve esistere anche fuori da qui.

Signor Presidente, mi unisco anche alla richiesta che viene fatta al Consiglio di procedere rapidamente all'esame e all'adozione di una decisione quadro sulla protezione dei dati, perché è nel vuoto delle leggi che si annidano l'abuso e l'arbitrio.

3-238

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, olen kuunnellut hyvin tarkasti tätä keskustelua, ja voin nähdä, että meillä on vankka yhteisymmärrys siitä, että myös terrorismin vastaisessa taistelussa pitää huomioida riittävällä tavalla kansalaisvapaudet ja tietosuoja- ja yksityisyyden suojat. Puheenjohtajavaltio suhtautuu tähän asiaan erittäin vakavasti, ja niin kuin on todettu, SWIFTin valvonta on Belgian keskuspankin vastuulla, ja me odotamme tällä hetkellä myös mielenkiinnolla sitä, mitä Belgian viranomaisten selvityksissä ilmenee.

Mikäli näissä käynnissä olevissa selvityksissä ilmenee sellaisia seikkoja, jotka edellyttävät unionin tason lainsäädäntöä tai lainsäädännön harmonisointia, tämä tullaan huomioimaan käsiteltäessä valmistelussa olevia lainsäädäntöhankkeita. Asia on niin merkittävä, että siitä on syytä käydä keskustelua oikeus- ja sisäasioiden neuvostossa, ja näin tulemme toimimaan.

3-239

Franco Frattini, Vicepresidente della Commissione . – Signor Presidente, onorevoli colleghi, grazie per i suggerimenti che ho raccolto dal dibattito.

Credo si possa dire che il caso Swift ha una particolarità, che mi ha oggi portato a dirvi che la "direttiva primo pilastro" del 1995 sulla protezione dei dati è probabilmente quella applicabile. E ciò perché il trasferimento di dati è avvenuto tra Swift Belgio e Swift Stati Uniti, cioè tra due branche private di un organismo privato. Ecco perché la mia interpretazione – salvo

ovviamente quello che ci diranno le autorità del governo belga – è che la comunicazione all'Autorità di protezione dei dati e le responsabilità nazionali degli organismi competenti, in questo caso, vi sarebbero. A differenza dal caso PNR, ricordato correttamente dall'on. Lambrinidis, in cui vi è stato trasferimento tra una compagnia aerea privata direttamente ad un organismo pubblico americano, in questo caso il trasferimento è tra due soggetti privati. E accade poi che in territorio americano, secondo la legislazione americana, quel dato trasmesso per ragioni commerciali viene utilizzato per fini di sicurezza. Questa è la differenza strutturale. La conseguenza, che è stata illustrata dall'on. Lambrinidis, è che vi è una zona grigia che deve essere assolutamente regolamentata.

Vi sono, a mio avviso, due possibilità immediate: la prima, da attuare con l'aiuto del Consiglio e della Presidenza, consiste nell'approvare in fretta la proposta che la Commissione ha presentato per una decisione quadro nell'ambito del terzo pilastro, volta a proteggere la riservatezza dei dati personali. A quel punto è evidente che noi avremmo almeno coperto un'area, quella in cui si trasmettono dati per ragioni di sicurezza, di investigazione, di lotta al terrorismo. Resterebbe la parte del primo pilastro, ovvero il passaggio tra due soggetti privati, per ragioni commerciali.

Mancherebbe un terzo aspetto: la trasmissione tra uno Stato membro e uno Stato terzo, cioè non dati trasmessi nell'ambito dell'Unione europea ad uno Stato terzo, ma da un singolo Stato membro direttamente a uno Stato terzo. Questo è un terzo aspetto che, a mio avviso, deve essere esaminato.

Se affrontiamo insieme questi tre punti che, francamente, non riguardano una polemica con gli Stati Uniti d'America, ma riguardano tutti gli Stati terzi, potremo superare esattamente quella zona grigia.

3-240

Πρόεδρος. – Έχω λάβει πέντε προτάσεις ψηφίσματος¹ σύμφωνα με το άρθρο 103, παράγραφος 2, του Κανονισμού.

Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο, Πέμπτη 6 Ιουλίου 2006, στις 12 το μεσημέρι.

¹ Βλ. *Συνοπτικά Πρακτικά*

3-241

PRESIDÊNCIA: Manuel António dos SANTOS
Vice-Presidente

3-242

13 - Período de perguntas (perguntas ao Conselho)

3-243

Presidente. – Segue-se o período de perguntas (B6-0312/2006).

Foram apresentadas as seguintes perguntas ao Conselho.

3-244

Presidente. – Pergunta n.º 1 da Deputada Sarah Ludford (H-0503/2006)

Assunto: "Cláusula-ponte"

Na reunião realizada em Viena em 27 e 28 de Maio de 2006, os Ministros dos Negócios Estrangeiros da União Europeia não conseguiram aparentemente chegar a um acordo sobre uma proposta da Comissão que visa utilizar a cláusula-ponte do Tratado de Nice para transferir novas competências no domínio da justiça e dos assuntos internos do terceiro para o primeiro "pilar" comunitário.

Que diligências tenciona efectuar a Presidência finlandesa para avançar no sentido de mais eficácia, democracia e transparência na tomada de decisões neste domínio?

3-245

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, kuten pääministeri Vanhanen tänään täällä totesi, puheenjohtajavaltio Suomi pitää erittäin tärkeänä tavoitteena luoda Euroopan unionista vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue. Tämän osalta puheenjohtajavaltio aikoo arvioida Haagin ohjelman uudelleentarkastelun yhteydessä myös sitä, miten voitaisiin tehostaa poliisi- ja rikosoikeudellista yhteistyötä koskevaa päätöksentekomenettelyä.

Komissio on toimittanut 28. kesäkuuta 2006 niin sanotun laajennetun tulostaulukon, jossa arvioidaan Haagin ohjelman täytäntöönpanon tilannetta ja sitä, onko EU:n lainsäädäntö pantu jäsenvaltioissa täytäntöön asianmukaisesti ja sovitussa aikataulussa. Tämän lisäksi komissio on antanut tiedonannon, joka sisältää ehdotuksia sekä oikeus- ja sisäasioita koskevien politiikkojen sisällön että päätöksentekomenettelyn parantamisen osalta.

Kuten komission puheenjohtaja on todennut, komissio on valmis tekemään ehdotuksia, joiden tarkoituksena on käyttää perussopimuksiin sisältyviä mahdollisuuksia mukauttaa päätöksentekomenettelyjä. Suomi aikoo keskustella näistä ehdotuksista perusteellisesti ja vastata näin Eurooppa-neuvoston Suomelle kokouksessaan 15. ja 16. kesäkuuta esittämään pyyntöön tarkastella tiiviissä yhteistyössä komission kanssa mahdollisuuksia parantaa päätöksentekoa ja toimintaa nykyisten perussopimusten pohjalta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alalla.

Oikeus- ja sisäasioiden ministerit käyvät alustavan keskustelun näistä asioista epävirallisessa kokouksessaan Tampereelle 21. ja 22. syyskuuta 2006. Keskustelua jatketaan lokakuussa ja joulukuussa pidettävissä neuvoston istunnoissa sekä joulukuun Eurooppa-neuvostossa.

3-246

Sarah Ludford (ALDE). – I thank the President-in-Office of the Council for that reply. In the six weeks since I tabled the question, things have moved on a lot. I will not claim *post hoc ergo propter hoc*. We had the whole package of proposals last week from the Commission. I am delighted that the Finnish Presidency is going to give them great emphasis, but will the Presidency give as much emphasis to the Commission proposal on evaluation and monitoring as to the one on transforming the ineffective and undemocratic decision-making? Will it impress on those Member States that have not implemented the framework decision on terrorism that it is scandalous that, five years after 11 September 2001, two years after 11 March 2004 and, on Friday, one year after 7 July 2005, some EU countries still have no provision in their laws to define and criminalise terrorist offences?

3-247

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puheenjohtaja, pyrimme nimenomaan nyt panostamaan tähän, sillä hetki tiivistää yhteistyötä poliisi- ja oikeusasiassa on selvästi käsillä. Niin kuin tuossa alkuperäisessä vastauksessani totesin, tätä arviointia Haagin ohjelman täytäntöönpanosta tehdään parhaillaan ja pyrimme tehostamaan unionin laajuista yhteistyötä tällä sektorilla.

3-248

Presidente – Pergunta n° 2 do Deputado Richard Seeber (H-0505/06)

Assunto: Convenção-Quadro sobre as Alterações Climáticas

Após o desfecho positivo da COP11/MOP1 em fins de 2005, em Montreal, é agora primordial encaminhar e fazer avançar rapidamente os novos processos iniciados, a saber, as negociações sobre os compromissos para o período após 2012 e o diálogo com vista a acções conjuntas a longo prazo no âmbito da Convenção-Quadro sobre as Alterações Climáticas.

Poderá a Presidência informar que progressos foram, neste contexto, alcançados no âmbito da 24ª reunião dos órgãos subsidiários da Convenção-Quadro as Alterações Climáticas, que teve lugar em Bona, de 15 a 26 de Maio de 2006?

3-249

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, varoituksena sanon heti, että nyt on kysymyksessä aika monimutkainen kysymys ja vielä monimutkaisempi vastaus.

Kuten kysyjä toteaa, ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen osapuolten 11. konferenssi sekä Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten konferenssin ensimmäinen istunto olivat alkuna kahdelle uudelle tulevaisuuteen suuntautuneelle prosessille: liitteessä 1 mainittujen Kioton pöytäkirjan osapuolten lisävelvoitteita käsittelevän *ad hoc* -työryhmän perustaminen ja vuoropuhelu pitkän aikavälin yhteistyötoimista ilmastonmuutoksen käsittelemiseksi tehostamalla yleissopimuksen täytäntöönpanoa. Vuoropuhelu sinänsä ei vielä avaa neuvotteluja uusista sitoumuksista.

Ensimmäinen yleissopimuksen vuoropuhelun mukainen työkokous antoi kaikille osapuolille tilaisuuden esitellä ajatuksiaan kehitystavoitteiden edistämistä kestäväällä tavalla käsittelemällä sopeutumista koskevia toimia ja hyödyntäen kaikkia teknologian tarjoamia sekä markkinoihin perustuvia mahdollisuuksia. Tämä oli ensimmäinen neljästä työkokouksesta ja samalla alku pidemmälle prosessille, joka on määrä saattaa päätökseen ensi vuoden lopussa. Tulevasta toiminnasta esitettiin useita ajatuksia, joita on käsiteltävä tarkemmin. Työkokouksen vetäjät, Australian Howard Bamsey ja Etelä-Afrikan Sandia de Wet, raportoivat työkokouksesta COP12:ssa ja ovat luvanneet, että raportti saadaan elokuuhun 2006 mennessä.

Ad hoc -työryhmä aloitti liitteessä 1 mainittujen Kioton pöytäkirjan osapuolten lisävelvoitteiden tarkastelun ja laati alustavan työsuunnitelman lähivuosille. Samalla kun todettiin, että *ad hoc* -työryhmän keskusteluissa tarkastellaan liitteessä 1 mainittujen osapuolten lisävelvoitteita, jotka vahvistetaan Kioton pöytäkirjan liitteen B muutoksina, työryhmän selvityksessä korostettiin myös, että on tärkeää muistaa meneillään oleva työ sekä muiden yleissopimuksen ja pöytäkirjan mukaisten elinten ja prosessien asiaan liittyvien tulokset.

Ad hoc -työryhmän toinen istunto pidetään Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten konferenssin toisen istunnon aikana tavoitteena kehittää edelleen työryhmän toimintasuunnitelmaa. Tällä välin liitteessä I mainittuja osapuolia pyydetään toimittamaan syyskuun alkuun mennessä tietoa aiheista, joita he mahdollisesti haluavat esitellä toisen istunnon yhteydessä, esimerkiksi päästöjen kehitys, politiikkojen ja tekniikoiden lieventämismahdollisuudet sekä päästöjen vähennystä koskevat kustannukset ja hyödyt.

Työryhmän suunnitelman liitteenä on ei-tyhjentyvä luettelo, jonka puheenjohtaja on laatinut omasta aloitteestaan ja omalla vastuullaan sellaisista aiheista, jotka voivat olla tärkeitä työryhmän tulevalle työlle. Näitä aiheita ovat tieteellinen perusta lisävelvoitteiden määrittelylle, kyseisiin velvoitteisiin liittyvät skenaariot ja riskit, sopeutumisen kustannukset ja vaikutukset, päästöjen kehitys ja sosioekonomiset tekijät, politiikkojen, toimenpiteiden ja teknologioiden mahdollisuudet lieventää ilmastonmuutosta, lieventämisen kustannukset ja hyödyt, alakohtaiset analyysit ja vaikutus kilpailukykyyn, saatu kokemus ja Kioton pöytäkirjan täytäntöönpanosta saadut opetukset, velvoitekausien kesto, alakohtainen lähestymistapa, tulevien velvoitteiden jäsentely sekä teknologian kehittämistä, käyttöönottoa ja siirtoa koskevat lisäkannusteet.

Yhteenvedon todetaan, että apuelinten 24. istunnossa vahvistettiin vankka perusta molemmille prosesseille. Tilannetta on arvioitava uudelleen Nairobissa pidettävän osapuolten 12. konferenssin jälkeen, jossa käsitellään molempia jo mainittuja uusia toimintaprosesseja ja suoritetaan Kioton pöytäkirjan 9 artiklan 2 kohdan mukainen ensimmäinen tarkastelu.

3-250

Richard Seeber (PPE-DE). – Danke, Frau Minister, für die sehr präzise Antwort, die Sie mir gegeben haben. Auch die Übersetzung war im Deutschen sehr verständlich. Ich als Österreicher möchte Ihnen auch alles Gute für Ihre Präsidentschaft wünschen.

Ich hätte noch eine Nachfrage: Könnten Sie mir insbesondere zum Kosten-Nutzen-Verhältnis und den Kosten-Nutzen-Rechnungen, die diese Arbeitsgruppen jetzt anstellen, noch etwas mehr sagen? Wie werden Sie sicherstellen, dass auch das Europäische Parlament laufend über die Verhandlungen informiert und in diese Verhandlungen eingebunden wird?

3-251

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, vielä on mahdotonta mennä yksityiskohtaisesti tähän kustannus-hyötylaskelmaan, mutta tarkastelu on luonnollisesti olennaista, jotta toimenpiteet ja niistä saatavat hyödyt ovat oikeassa tasapainossa. Toivon, että tämän prosessin aikana voidaan harjoittaa aktiivista yhteydenpitoa Euroopan parlamentin kanssa, koska parlamentti on osoittanut hyvin aktiivista kiinnostusta näitä ilmastokysymyksiä kohtaan, mikä on erittäin ilahduttavaa ottaen huomioon, miten merkittävästä tulevaisuuden kysymyksestä on kyse.

3-252

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – Arvoisa neuvoston edustaja, annan suuren arvon asiantuntevalle vastauksellenne edelliseen kysymykseen. Haluaisin jatkaa vielä aiheesta, sillä neuvostoahan edustaa nyt puheenjohtajavaltio, jolla on paljon käytännön omakohtaista kokemusta EU:n valitseman Kioton pöytäkirjaan valmistavan keskeisen instrumentin, päästökaupan, kielteisistä kokemuksista: kilpailun vääristymisestä, häiriöistä sähkömarkkinoilla ja siitä, että hyvin asiansa hoitanut ja varhain ympäristötoimia tehnyt osapuoli voi joutuakin maksumieheksi. Siksi siinä, missä komissio edelleen mainostaa päästökauppaa menestystarinana, Suomella olisi mahdollisuus palauttaa se maan pinnalle asiassa. Aikooko Suomi sen tehdä ja minkälaisia parannustoimia olisitte valmis esittämään päästökaupan ongelmien korjaamiseksi?

3-253

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, me oletamme, että komission raportti päästökauppajärjestelmästä saadaan jo Suomen puheenjohtajakaudella, ja luonnollisesti sitä koskevassa keskustelussa Suomella on hyvä mahdollisuus tuoda esille myös omia kansallisia kokemuksiaan. Todettakoon vielä, että niin kuin pääministeri Vanhanen tänään täällä aikaisemmin totesi, ilmastonmuutuskysymykset tulevat olemaan hyvin keskeisellä sijalla paitsi transatlanttisessa myös Aasian maiden kanssa tehtävässä yhteistyössä Suomen puheenjohtajakaudella ja toivottavasti senkin jälkeen.

3-254

Presidente. – Pergunta n° 3 do Deputado Bernd Posselt (H-0508/2006)

Assunto: Negociações relativas ao estatuto do Kosovo

Como avalia a Presidência do Conselho a actual situação das negociações relativas ao estatuto do Kosovo?

3-255

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, Euroopan unioni tukee täysin Kosovon tulevaa asemaa koskevia neuvotteluja, joita käydään parhaillaan YK:n erityislähettilään Martti Ahtisaaren johdolla. Euroopan unioni kehottaa kaikkia osapuolia osallistumaan rakentavasti Kosovon aseman määrittelyprosessiin ja muistuttaa, että edistymisen standardien täytäntöönpanossa Kosovossa on ratkaisevan tärkeää tämän prosessin etenemiselle.

Osapuolten näkemykset ovat vielä kaukana toisistaan, mutta myös statuskeskustelujen tekniset neuvottelut ovat olleet välttämättömiä ja hyödyllisiä. Puheenjohtajavaltiona me toivomme erityisesti menestystä tälle prosessille.

3-256

Bernd Posselt (PPE-DE). – Frau Ratspräsidentin! Finnland stellt ja mit Präsident Ahtisaari einen hochqualifizierten Unterhändler für die Kosovo-Verhandlungen. Deshalb sind wir zuversichtlich. Allerdings wird es noch große Probleme geben, und die Lösung kann letztlich nur lauten: Unabhängigkeit. Davon bin ich überzeugt. Meine Frage lautet: Halten Sie es für denkbar, dass man auf dem Weg dorthin die Übergangsverwaltung UNMIK durch eine europäische Verwaltung EUMIK ersetzt, dass also die EU stärker in der Verwaltung des Kosovo tätig wird?

3-257

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, tämän prosessin kuluessa korostamme koko ajan hyvää ja toimivaa yhteistyötä Yhdistyneiden Kansakuntien kanssa. On muistettava, että erityislähettiläs Ahtisaari on nimenomaan YK:n lähettiläs tällä alueella.

Sanomattakin on selvää, että Euroopan unioni omalta puoleltaan luonnollisesti valmistautuu tukemaan tämän prosessin lopputulosta, muodostuupa se millaiseksi tahansa.

3-258

Richard Seeber (PPE-DE). – Frau Ratspräsidentin! Der Westbalkan war, wie Sie wissen, eines der großen Themen für die österreichische Ratspräsidentschaft. Wird die finnische Präsidentschaft dieses Thema mit ähnlicher Verve weiterverfolgen wie Österreich?

Wie sehen Sie zudem die Frage der Aufnahmefähigkeit der Union? Wird auch Finnland hier mit konkreten Maßnahmen kommen und die Kommission bei ihrem Bericht unterstützen?

3-259

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, Länsi-Balkan tulee Suomen puheenjohtajakaudella olemaan esillä hyvin painavasti monin eri tavoin. Ensinnäkin Länsi-Balkania koskettaa Euroopan unionin laajentumisprosessi, josta on tarkoitus käydä perusteellinen keskustelu joulukuun Eurooppa-neuvostossa.

Suomi on tyytyväinen siihen, että vastaanottokyvystä ei tullut uutta laajentumiskriteeriä, vaan kysymys, johon täytyy kiinnittää vakavaa huomiota nimenomaan Euroopan unionin sisällä. Voin kuitenkin vakuuttaa, että Länsi-Balkanin vahva rooli eurooppalaisessa keskustelussa tulee jatkumaan myös meidän puheenjohtajakaudellamme.

3-260

Hubert Pirker (PPE-DE). – Frau Minister, wie Sie sicher wissen, stellt die Aufrechterhaltung gerade der inneren Sicherheit sowie des Rechtsordnungssystems im Kosovo ein nicht unwesentliches Problem bei der Stabilisierung und auch bei der Gewährung eines neuen Status dar.

Welche Hilfen werden Sie unter Ihrer Präsidentschaft dem Westbalkan, insbesondere dem Kosovo, zukommen lassen, damit sich dort im Bereich der inneren Sicherheit und im Justizwesen Standards entwickeln können, die ausreichend sind, um Stabilität in dieser Region insgesamt zu gewährleisten?

3-261

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, juuri tämä mainittu ihmis- ja vähemmistöoikeuksien turvaaminen on yksi näiden statusneuvottelujen päätarkoituksia. On selvää, että pitkän ajan väliratkaisu voi perustua vain siihen, että kaikkien ryhmien oikeudet ja turvallisuus pystytään takaamaan. Kosovon tiiviimpi lähentyminen Euroopan unionin vakautus- ja lähentymisprosessiin tukee varmasti monella tavoin myös standardien täytäntöönpanoa.

3-262

Presidente. – Pergunta nº 4 do Deputado Nicholson of Winterbourne (H-0510/2006)

Assunto: Orientações operacionais comuns para lidar com sequestradores

É preocupante o elevado número de sequestros verificados no Iraque durante os últimos anos. A maioria dos casos noticiados assume grande relevância, porque implica cooperantes, jornalistas e engenheiros encarregados da reconstrução, todos de nacionalidade estrangeira. Todavia, o número de cidadãos estrangeiros raptados no Iraque é, de facto, muito reduzido quando comparado com os milhares de iraquianos sequestrados. Os peritos são unânimes em que os sequestros no Iraque são perpetrados por um elevado número de grupos criminosos e terroristas, por razões muito diversas mas, na maioria dos casos, por motivos financeiros. Tornam-se, por tal motivo, especialmente preocupantes as indicações recentes de que alguns Estados-Membros da UE pagaram avultados resgates a grupos criminosos e terroristas, em troca da libertação de cidadãos nacionais raptados. O pagamento de resgates constitui uma medida especialmente indesejável e miope, dado que encoraja a proliferação de sequestros, em lugar de ter um efeito dissuasor, expondo desse modo os estrangeiros e os iraquianos a riscos acrescidos.

Neste contexto, que medidas poderá o Conselho adoptar, tendo em vista definir orientações comuns e códigos de conduta para os Estados-Membros da UE confrontados com tal ameaça no Iraque e noutros países?

3-263

Paula Lehtomäki, *neuvoston puheenjohtaja*. – Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, panttivankitilanteet kohdistuvat yhä useammin Euroopan unionin kansalaisiin ja toisinaan nämä kaappaukset liittyvät myös terroritekoihin. Euroopan unioni ja Yhdistyneet Kansakunnat ovat toistuvasti tuominneet panttivankien ottamisen. Panttivankikaappareiden lunnasvaateisiin tulee lähtökohtaisesti suhtautua kielteisesti. Kaappaajille maksetut lunnaat kannustavat uusiin kaappauksiin ja voivat siten johtaa terrorismin lisääntymiseen.

Kansainvälinen, erityisesti EU:n sisäinen, yhteistyö on hyvin hyödyllistä tällaisten tapausten käsittelemisessä. EU:n jäsenvaltioiden toimintaa panttivankikriiseissä ohjaa YK:n kansainvälinen yleissopimus panttivankien ottamista vastaan. Yleissopimus tuli voimaan 3. kesäkuuta 1983, ja kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat ratifioineet sen.

Panttivankikaappauksia koskevia kysymyksiä on käsitelty EU:n neuvostossa samoin kuin suoraan jäsenvaltioiden välillä. Panttivankikaappauksia koskeviin käytännön toimintamuotoihin kuuluvat muun muassa EU:n yhteinen poliittinen tuki ja toiminta kaappaustilanteessa, varautuminen panttivankitilanteisiin harjoittelemalla yhteisissä pilottiprojekteissa ja kriisiharjoituksissa, kansallisten kriisiryhmien vahvistaminen toisista jäsenvaltioista olevilla asiantuntijoilla sekä jäsenvaltioiden yhteistoimintamahdollisuuksia kartoittava *check list*. Muutamissa erityistapauksissa on jo ollut käytännön *ad hoc* -yhteistyötä, mutta yhteistyön perustaa olisi hyödyllistä edelleen selkeyttää.

Jotta tämä yhteistyö olisi mahdollisimman tehokasta, sen pitäisi olla epävirallista, vapaaehtoista ja hyvin käytännönläheistä. Kaikki tiedot on lisäksi käsiteltävä tiukan luottamuksellisesti. On myös kunnioitettava asianomaisen kolmannen maan itsemääräämisoikeutta.

3-264

Nicholson of Winterbourne (ALDE). – I would like to say what a pleasure it is to have the opportunity to put a question to the Council in the new Presidency and offer my warmest congratulations and support – I am sure along with all our colleagues – to the Finnish Presidency, which we know will be a very happy and successful one for the European Union.

I thank the President-in-Office for that comprehensive and very helpful reply. I am particularly grateful for the comment that cooperation has been somewhat sporadic and informal in the past and that perhaps there might be a way of strengthening cooperation in connection with this ever-growing crime.

I wonder if I might draw the President-in-Office's attention, however, to the recent April 2006 report by the United Nations Office on Drugs and Crime, UNODC, on trafficking in persons and global patterns in trafficking in persons. Since hostage-taking and kidnappings are not confined to the failing states or states in complex emergencies, such as Iran, they are the key link in the chain to organised crime trafficking and particularly therefore to international terrorism. With this in mind, I draw the President-in-Office's attention to the fact that of the top 11 incidents of reporting of origin countries of human trafficking ...

(The President cut off the speaker)

3-265

Paula Lehtomäki, *President-in-Office of the Council*. – I do not think that is actually a question to the Council. However, I would just mention to the honourable Member that the fight against trafficking is definitely one of the priorities of this Presidency and we will pay attention to the issues raised.

3-266

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – Wir hatten heute Vormittag die Diskussion mit der Kommission zu Palästina und den Geiselnahmen in Palästina. Was gedenkt die Ratspräsidentenschaft im Hinblick auf die Situation im Nahen Osten, in Palästina und in Israel noch an Maßnahmen zu setzen?

3-267

Paula Lehtomäki, *neuvoston puheenjohtaja*. – Arvoisa puhemies, kuten tänään aamupäivällä käydyssä keskustelussa neuvoston lausuntona esitin, neuvosto pitää erittäin tärkeänä, että molemmat osapuolet sitoutuvat välittömästi toimenpiteisiin tämän kriisitilanteen laukaisemiseksi. Euroopan unioni tukee monella tavalla ratkaisun löytymistä tähän kriisiin, mutta tietenkin avaimet siihen ovat osapuolten käsissä. Teemme työtä ja toivomme, että ratkaisu löydetään.

3-268

Bernd Posselt (PPE-DE). – Wir stellen oft fest, dass unsere Regierungen sehr schlecht über die Hintergründe von Geiselnahmen informiert sind. Zuerst heißt es, sie sind terroristisch, und dann stellt sich oft heraus, dass es bloß kriminelle Geiselnahmen sind, mit ganz anderen Hintergründen. Ich möchte Sie fragen, ob Sie nicht vielleicht für eine bessere Integration der Nachrichtendienste bzw. für einen besseren Datenaustausch der Nachrichtendienste in der EU eintreten wollen, damit man die Hintergründe von Geiselnahmen besser kennt und daher rascher richtig reagieren kann.

3-269

Paula Lehtomäki, *neuvoston puheenjohtaja*. – Arvoisa puheenjohtaja, kuten hieman aikaisemmin iltapäivällä käydyssä CIA:n vankilentoihin liittyvässä keskustelussa tuli esille, tiedustelupalvelujen toiminta ja tiedot kuuluvat sinällään

jäsenvaltioiden toimivallan alaisuuteen, mutta on varmasti hyödyllistä, että juuri tämänkaltaisessa kaappaustilanteessa voidaan tehdä hyvin sujuvaa ja perusteellista yhteistyötä ratkaisujen löytämiseksi ja näiden taustojen selvittämiseksi, jotka kysyjä toi esille.

3-270

Presidente. – Pergunta nº 5 do Deputado Manuel Medina Ortega (H-0513/2006)

Assunto: Necessidade de uma política integral de imigração

Tendo em conta os recentes acordos sobre o controlo das fronteiras externas da União nas zonas marítimas próximas das Canárias e tendo em conta as exigências de unidade do espaço europeu de liberdade, segurança e justiça, não considera o Conselho que chegou o momento de formular uma política integral de imigração para o conjunto da União que permita, por um lado, garantir mercados laborais estáveis dentro do nosso território e canalizar, por outro lado, as fortes pressões migratórias que vêm a ser exercidas nas nossas fronteiras externas?

3-271

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, Euroopan unioni soveltaa ja aikoo edelleenkin soveltaa siirtolaisuuteen kokonaisvaltaista strategiaa ja toimintatapaa sekä unionin sisäisessä politiikassa että suhteissa kolmansiin maihin ja niiden kanssa käytävässä vuoropuhelussa. Strategia ja toimintatapa kattavat siirtolaisuuden kaikki eri puolet ja ulottuvuudet, esimerkiksi laillinen maahanmuutto, laittoman maahanmuuton estäminen ja torjunta, ihmiskauppa ja ihmisten salakuljetus. Euroopan unioni toimii luonnollisesti – kuten aina – perustamissopimuksessa annetun toimivallan rajoissa.

Mitä tulee unionin toteuttamiin toimiin vastauksena Kanariansaarten viimeaikaisiin tapahtumiin, haluaisin kehottaa kysyjää tutustumaan tarkemmin neuvoston suullisiin kysymyksiin H-0440, H-0455, H-0460, H-0473 ja H-0478/2006 antamiin vastauksiin. Tämä kysymysten ja vastausten määrä osoittaa, että kyseessä on merkittävä asia, josta käytävää keskustelua ja johon liittyviä toimenpiteitä täytyy jatkaa.

3-272

Manuel Medina Ortega (PSE). – Muchas gracias, señora Presidenta en ejercicio del Consejo, por su respuesta. Concretamente, el problema que tenemos en materia de política de inmigración es la falta de medios económicos. Al parecer, para este año sólo dispondremos de unos cinco millones de euros y hasta el próximo año, con la aprobación de las nuevas perspectivas financieras, no se contará con mayores recursos.

¿De qué forma se puede conectar la política de inmigración con las perspectivas financieras aprobadas recientemente para el periodo 2007-2013?

3-273

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, me tarvitsemme hyvin pitkäjänteistä yhteistyötä lähtö- ja kauttakulkumaiden kanssa, jotta voimme parantaa näiden maiden olosuhteita ja sillä tavalla helpottaa varsinkin laittomaan maahanmuuttoon liittyviä paineita pitkällä aikavälillä. On selvää, että tällä ulkosuhdepolitiikan alalla tarvitaan myös riittävät resurssit ja välineet, jotta pystytään vaikuttamaan tehokkaasti.

3-274

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). – In answer to the question about a stable labour market in the European Union, you said that the Council is considering all aspects of immigration policy.

We have recently have heard and read about terrible things happening not just in the Canary Islands but also in Spain and about what is happening in the labour market in fruit and tomato farms in Southern Europe.

Has the Council discussed this form of modern slavery and is this an issue that will be raised at the social summit later this year?

3-275

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, eurooppalaiset työmarkkinat ja tämän työmarkkinajärjestelmän toimivuus ovat tietenkin yksi keskeinen asia, jolla on suora vaikutus maahanmuuttopolitiikkaan, ja sen vuoksi näistä eri elementeistä pitää keskustella ja löytää niihin ratkaisuja. Laittomien siirtolaisten laillistaminen on tietenkin sinänsä aika monisäikeinen kysymys, jolla on iso merkitys yksilön ja hänen oikeusturvansa kannalta, mutta laajoilla laillistamismenettelyillä on myös omat hyvät ja huonot puolensa ja on muistettava, että vaikutukset voivat olla koko Euroopan unionin laajuisia. Viime kädessä tällainen laillistaminen on Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalliseen toimivaltaan kuuluva asia, mutta tiedon välittäminen ja myös poliittisen keskustelun käyminen on toki hyödyllistä.

3-276

Hubert Pirker (PPE-DE). – Frau Ratspräsidentin! Sie haben davon gesprochen, dass Sie gemeinsame Regeln für eine Zuwanderungspolitik aufstellen werden. Sie wissen, dass es hier teilweise Kompetenzen der Mitgliedstaaten und teilweise Kompetenzen der Union gibt. Werden Sie die Linie beibehalten, dass es auch in Zukunft Sache der Mitgliedstaaten sein

wird, festzulegen, wie viele und welche Arbeitsmigranten zuwandern können, damit eine Integration in den Arbeitsmarkt möglich ist und der Arbeitsmarkt nicht gestört wird?

3-277

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, työvoiman liikkuvuus ja ulkomaisen työvoiman saatavuus Euroopan unionin jäsenvaltioissa on paitsi maahanmuutto- ja työmarkkinakysymys myös paljolti eurooppalaista kilpailukykyä koskeva kysymys. Kysyjä kysyi, onko tämä tulevaisuudessakin jäsenvaltioiden oma asia. Pitkälle tulevaisuuteen on tietenkin vaikea nähdä ja tietää, mihin suuntaan nämä politiikkaa koskevat ratkaisut kehittyvät, mutta on tärkeää käydä niistäkin asioista, jotka kuuluvat kansalliseen toimivaltaan, poliittista keskustelua, koska – kuten äsken totesin – ratkaisuilla, joita tehdään yksittäisissä jäsenvaltioissa, on merkitystä ja vaikutusta myös laajemminkin unionin alueella.

3-278

Presidente. – Pergunta nº 6 da Deputada Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0586/2006)

Assunto: Medidas de aceitação e de melhor integração dos imigrantes

Que medidas se propõe o Conselho tomar para que os cidadãos europeus participem activamente nas decisões para converter a imigração ilegal em imigração legal e a aceitarem a necessidade de integração dos imigrantes?

3-279

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, jäsenvaltioissa laillisesti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten kotouttaminen on Euroopan yhteiskuntien pysyvä haaste ja avain niiden sosiaalisen ja poliittisen koheesion vahvistamiseen. Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alaa koskevassa Haagin ohjelmassa todetaan kotouttamispolitiikan tärkeys meidän yhteiskuntiemme vakauden ja koheesion edistämiseksi. Haagin ohjelmassa mainitaan lisäksi, että tarvitaan kansallisten poliitikkojen parempaa koordinoitua.

Neuvoston ja jäsenvaltioiden hallitusten edustajat antoivat marraskuussa 2004 päätelmät maahanmuuttajien kotouttamispolitiikan yhteisten peruseriaatteiden laatimisesta Euroopan unionissa. Yhteisissä peruseriaatteissa todetaan, että kotoutuminen on dynaaminen, kahdensuuntainen keskinäisen ymmärtämisen ja mukautumisen prosessi, johon kaikki jäsenvaltioiden maahanmuuttajat ja asukkaat osallistuvat. Jäsenvaltioita kehoitetaan tämän vuoksi ottamaan kotouttamispolitiikassa huomioon ja sisällyttämään siihen sekä maahanmuuttajat että jäsenvaltioiden omat kansalaiset.

Tiivis kanssakäyminen maahanmuuttajien ja jäsenvaltioiden kansalaisten välillä on kotouttamisen peruskeinoja. Yhteisissä peruseriaatteissa todetaan erityisesti, että yhteiset kohtaamispaikat kulttuurien väliselle vuoropuhelulle, maahanmuuttajista ja heidän kulttuuristaan kertominen sekä kaupunkiympäristöjen elinolojen kehittäminen parantavat maahanmuuttajien ja jäsenvaltioiden kansalaisten välistä kanssakäymistä.

Yhteiset peruseriaatteet pohjautuvat joulukuussa 2005 annettuihin neuvoston päätelmiin, joissa otettiin huomioon komission tiedonanto "Yhteinen toimintasuunnitelma kotouttamiselle – puitteet kolmansien maiden kansalaisten kotouttamiselle EU:ssa". Tiedonanto on annettu syyskuussa 2005.

Kotouttamisen tärkeys yhteisön ja sen jäsenvaltioiden maahanpääsypolitiikan yhteydessä sekä tarve kehittää edelleen tämän alan toimia on todettu useissa aloitteissa, kuten komission tiedonannossa laillista maahanmuuttoa koskevasta toimintapoliittisesta suunnitelmasta. Edellä mainituissa yhteyksissä korostetaan, että vastaanottavan yhteiskunnan jäsenten on osallistuttava mahdollisuuksien luomiseen maahanmuuttajien osallistumiselle Euroopan yhteiskuntiin eri tavoin. Tämä hyödyttää molemminpuolisesti sekä Euroopan kansalaisia että kolmansien maiden kansalaisia. Muut yhteisön toimijat ja toimielimet, kuten parlamentti, talous- ja sosiaalikomitea ja alueiden komitea, voivat myös edistää merkittävällä tavalla EU:n kansalaisten osallistumista unionissa olevien kolmansien maiden kansalaisten kotoutumiseen.

3-280

Μαρία Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, κυρία Πρόεδρε του Συμβουλίου, θα ήθελα να ρωτήσω εάν πρόκειται να προβλεφθούν δομές μέσα από τις οποίες οι ευρωπαίοι πολίτες να μπορούν να εκφράζουν τη γνώμη τους σε ό,τι αφορά την ενσωμάτωση των μεταναστών από τρίτες χώρες, για να υπάρξει στη συνέχεια αμοιβαία αποδοχή και αλληλοσεβασμός με στόχο την καλύτερη ένταξη των μεταναστών αυτών στην κοινωνία.

Προβλέπει η Φινλανδική Προεδρία την πρόταση τέτοιων δομών άμεσης συμμετοχής των πολιτών σε τέτοιες αποφάσεις;

3-281

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, neuvoston etujen mukaista on yleensäkin tukea kansalaisyhteiskunnan entistä aktiivisempaa osallistumista myös maahanmuuttajien integroitumiseen, sillä EU:n hallinnon avoimuutta suhteessa kansalaisiin halutaan edistää. On tietenkin jäsenvaltioissa päätettävä asia, miten näitä rakenteita kansalaisten äänen kuuluvuudelle luodaan paikallisella tasolla, mutta myös Euroopan unionin tasolla tehtävä yhteistyö on hyvin tärkeää.

Suomen puheenjohtajakaudella neuvoston työskentelyä avataan merkittävästi, kun yhteispäätösmentelyssä olevien lainsäädäntöasioiden käsittelystä tulee avointa. Lisäksi myös muiden lainsäädäntöhankkeiden käsittelyä avataan. Se on toivon mukaan yksi kanava aktivoida kansalaisia sekä ottamaan selvää päätöksenteon perusteista että vaikuttamaan niihin myös vaalien välillä.

3-282

Bogusław Sonik (PPE-DE). – Pani Minister! Zwiedzałem obozy w Libii, gdzie dziesiątki tysięcy uchodźców ciągnie z Czarnej Afryki, aby podejść do Europy i przepłynąć do Europy. Mamy Agencję ds. Ochrony Granic Zewnętrznych FRONTEX – na jej czele z resztą stoi Fin. W jakiej mierze zamierzają Państwo wykorzystać tę agencję, aby powstrzymać napływ nielegalnych imigrantów do Europy?

3-283

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, rajavalvontaviraston linkki kotouttamiseen on mielestäni aavistuksen verran kaukainen, mutta Suomen puheenjohtajakaudella tullaan etsimään myös rajavalvontaviraston toimintaa koskevia konkreettisia ehdotuksia ja esityksiä.

3-284

Presidente. – Pergunta nº 7 do Deputado Eugenijus Gentvilas (H-0516/2006)

Assunto: Diferenças entre os sistemas fiscais dos países da UE

Alfred Finz, representante do Governo austriaco, respondeu em 17 de Maio a diversas perguntas dos deputados ao Parlamento Europeu respeitantes ao imposto sobre as sociedades nos diversos países da UE. Em resposta a uma pergunta do deputado europeu E.Ryan, A.Finz declarou que certos Estados-Membros tinham recentemente introduzido novos sistemas fiscais, ao abrigo dos quais se aplicavam às empresas taxas de imposto nitidamente menos elevadas do que nos antigos Estados-Membros.

A. Finz considera que estas taxas de imposto reduzidas constituem uma concorrência desleal à qual é necessário pôr termo. Não considera a Presidência do Conselho que os novos Estados-Membros tinham o direito de introduzir os novos sistemas fiscais próprios? Não partilha o Conselho o parecer segundo o qual as tentativas de uniformização fiscal ilustram a vontade dos antigos Estados-Membros de resolver os seus problemas económicos à custa dos novos Estados-Membros?

3-285

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, jäsenvaltioilla on oikeus ottaa käyttöön omia verotusjärjestelmiään yhteisön oikeuden rajoissa. Neuvosto harkitsee yhdenmukaistamishdotuksia ja ja kun komissio niitä esittää.

On syytä muistaa, että neuvosto hyväksyi 1. joulukuuta 1997 päätöslauselman yritysverotukseen sovellettavista menettelysäännöistä puuttuakseen mahdollisiin haitallisiin verotustoimenpiteisiin, jotka vaikuttavat tai voivat vaikuttaa merkittävästi taloudellisen toiminnan sijoittumiseen yhteisössä. Käytännössäntöryhmä arvioi menettelysäännöissä asetettujen perusteiden mukaisesti, onko jonkun jäsenvaltion käyttöönottama verotustoimenpide haitallista kilpailua vai ei. Asianomainen jäsenvaltio purkaa vapaaehtoisuuden pohjalta käytännössäntöryhmän haitalliseksi arvioimat verotustoimenpiteet. Jäsenvaltiot ovat myös velvollisia pidättäytymään uusien haitallisten toimenpiteiden käyttöönotosta.

Tämän lisäksi komissiossa on parhaillaan käynnissä intensiiviset tekniset valmistelut, jotka liittyvät yhteistä, konsolidoitua yhteisöveropohjaa koskevaan ehdotukseen. Komission mukaan tällaisella veropohjalla edistettäisiin merkittävästi Lissabonin strategiaa, koska sen avulla tehokkuus sisämarkkinoilla paranisi, mikä johtaisi EU:n kilpailuaseman paranemiseen maailmanmarkkinoilla. Tässä ehdotuksessa ei kuitenkaan käsitellä tuloverokantaa.

3-286

Eugenijus Gentvilas (ALDE). – Ačiū p. Ministrei už atsakymą, bet jūs citavote keletą kartų Komisiją ir jos iniciatyvas. Man rūpi žinoti, kaip Suomija, kaip pirmininkaujanti valstybė, galvoja apie mokesčių suvienodinimą. Blogi, į nesąžiningą konkurenciją vedantys dalykai, tai yra suprantama, tačiau aš noriu paklausti, ar apskritai bandymas vienodinti mokesčius yra teisingas dalykas, nes Europos Sąjungoje mes šiandien matome tokias iniciatyvas. Kaip Suomija vertina tas iniciatyvas? Ar nemano, kad turi išlikti konkurencija tarp valstybių narių mokesčių klausimu, mokesčių sistemose, nes priešingu atveju mes iš tiesų einame į per daug didelį harmonizavimą? Mes, naujos šalys, stojome į Europos Sąjungą nežinodamos, kad šiandien bus tokia tendencija –ėjimas į mokesčių harmonizavimą.

3-287

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, tämän yhteisöveropohja-aloitteen, *common consolidated corporate tax base* -aloitteen, tarkoituksena on siis luoda yritysveropohja, joka olisi yksinkertainen. Aloitteessa ei puututa veroprosentin tasoon, vaan veropohjaan. Nyt on käynnissä tekninen työ. Suomen puheenjohtajakaudella ei ole tarkoitus käsitellä tätä asiaa neuvostossa, vaan tarkoituksena on kuulla teknisen työn edistymisestä.

3-288

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – Señora Presidenta en ejercicio del Consejo, en el País Vasco tenemos un sistema fiscal propio, históricamente separado y distinto del español, es decir, en el Estado español hay dos sistemas fiscales. La Comisión parece no entenderlo y quiere cambiármolo.

¿Estaría el Consejo de acuerdo si se pretendiera imponer un sistema fiscal uniformizado para los Estados miembros sin su consentimiento, sin que ellos estén de acuerdo?

3-289

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, on selvää, että haitallinen verokilpailu on huono asia, mutta siihen, että siirryttäisiin jäsenvaltioiden yhteen yhtenäiseen verojärjestelmään, on vielä jonkun verran matkaa.

3-290

Reinhard Rack (PPE-DE). – Frau Ministerin, wenn diese unterschiedlichen Steuersätze zur Abwanderung von Unternehmen in größerem Ausmaß führen, kann man sich vorstellen, die entsprechenden Überlegungen zu beschleunigen? Wir stellen zur Zeit in der Regionalpolitik Überlegungen an, wie wir den so genannten Fördertourismus abschaffen können, weil hier zu viele Arbeitsplätze verloren gehen.

3-291

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, tämä ehkä oli pikemminkin kommentti neuvostolle kuin kysymys. Verotus on, kuten totesin alkuperäisessä vastauksessani, tärkeä asia sekä sisämarkkinoiden toiminnalle että kilpailulle. Näin ollen on tärkeää tarkastella verotusta myös unionin tasolla.

3-292

Presidente. – Pergunta nº 8 do Deputado Jacky Henin (H-0519/2006)

Assunto: Acções do Conselho contra a fraqueza do dólar

Os Estados Unidos, organizando conscientemente a descida do dólar em relação ao euro, conduzem uma guerra económica sem piedade contra a União Europeia. Com efeito, a descida voluntária e contínua do dólar destrói todos os meses milhares de empregos no território da União Europeia. Assim, a Airbus é obrigada a facturar os seus subcontratos em dólares e não em euros. Isto favorece as empresas americanas e, consequentemente, o avião europeu é na verdade, em mais de 40%, um avião americano.

Que medidas de retaliação, políticas, diplomáticas e económicas, se propõe tomar o Conselho para forçar os Estados Unidos a apoiar a sua moeda, de modo a permitir enfim uma concorrência livre e não falseada entre a União Europeia e os Estados Unidos?

3-293

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, kurssi on muuttunut viime aikoina, mutta neuvosto ei suunnittele mitään toimenpiteitä, joilla Yhdysvallat pakotettaisiin tukemaan valuuttansa arvoa. Lausunnossa, jonka Ecofin-neuvoston puheenjohtaja antoi kansainvälisen valuuttarahaston kansainvälisen talous- ja rahoituskomitean kevätkokouksessa, toistettiin neuvoston kanta globaaleihin tasapainottamuksiin, ja luen nyt sitaatin tästä lausunnosta:

"Keskipitkällä aikavälillä ei voida ylläpitää suurta vaihtotaseen epätasapainoa ja tarvittavista korjaustoimista huolehtiminen on kaikkien tärkeimpien asianosaisten yhteinen velvollisuus. Kansainvälisen yhteistyön puitteissa olisi harjoitettava sellaista makrotalous- ja rakennepolitiikkaa, joka tähtää kasvun ylläpitämiseen sekä liiallisten vaihtotaseen alijäämien ja suurten ylijäämien asianmukaisen korjaamisen helpottamiseen. Näin voitaisiin välttää protektionististen paineiden lisääntymistä, jyrkkiä vaihtokurssien heilahteluja ja rahoitusalaan kohdistuvia riskejä. Protektionistisista toimenpiteistä ja yksipuolisista toimista johtuvat makrotaloudelliset riskit ovat myös mahdollisia. Avoin monenvälinen kauppajärjestelmä on korkeamman jatkuvan kasvun ehdoton edellytys. Varsinkin säästämisen kasvu Yhdysvalloissa ja Aasian maiden kotimainen kasvu ovat keskeisiä pyrittäessä korjaamaan maailmanlaajuisia epätasapainoa."

Kansainvälisen talous- ja rahoituskomitean huhtikuussa 2006 antama tiedonanto heijasteli tätä näkemystä, jonka kumppanit maailmanlaajuisella tasolla yleisesti hyväksyivät.

3-294

Jacky Henin (GUE/NGL). – Monsieur le Président, Madame la Ministre, je constate que quand on parle de moyen terme, nous sommes aujourd'hui dans le court terme. Les salariés de l'Union qui, dans les mois qui viennent, vont perdre leur emploi en partie à cause de notre inertie, ne vont pas apprécier. Mais pourquoi ne faisons-nous donc pas jouer à la Banque centrale européenne un tout autre rôle sous le contrôle du Parlement européen?

3-295

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, kuten on tiedossa, Euroopan keskuspankki on riippumaton elin, jonka keskeinen tavoite on hintavakaus. Ministerineuvosto ei voi vaikuttaa korkopäätöksiin, ja keskuspankin riippumattomuutta taas on tarpeen suojella, jotta sen kyky toimia omassa tehtävässään säilyy.

3-296

Paul Rübiger (PPE-DE). – Frau Ratspräsidentin! Bei der Kursparität des Dollars muss man natürlich auch beachten, dass Europa Öl und Gas in Dollar einkauft und dass das für den europäischen Konsumenten natürlich auch einen entsprechenden Vorteil darstellt. Glauben Sie, dass die Ölpreise in diesem Bereich der Spekulation unterliegen oder dass das auf die Währung zurückzuführen ist?

3-297

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, ei ehkä ole vahvinta alaani eikä neuvoston toimivaltaankaan kuuluva asia spekuloida öljyn hinnan kehityksellä, mutta toki tämänhetkinen kysyntä- ja tarjontatilanne ja suunta, johon se näyttää kehittyvän, eivät tue olettamusta, että hinta oikein alhaiselle tasolle tässä pikaisesti laskisi.

3-298

Presidente. – Pergunta nº 9 do Deputado John Bowis (H-0528/2006)

Assunto: Perguntas ao Conselho

Tenciona o Conselho rever os seus procedimentos de resposta às perguntas parlamentares que lhe são colocadas?

3-299

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää kysyjää hänen kiinnostuksestaan menettelyihin, joita neuvosto noudattaa vastatessaan parlamentin jäsenten kysymyksiin. Eurooppa-asioista vastaavana ministerinä minulla on henkilökohtaisesti kunnia vastata kysymyksiinne tällä kyselytunnilla seuraavien kuuden kuukauden aikana.

Menettelyjen tarkistamisen osalta haluaisin ilmoittaa, että Suomi haluaa puheenjohtajakaudellaan palata käytäntöön, jonka mukaan kysymyksiin vastataan siinä järjestyksessä, jossa ne on saatettu neuvoston tiedoksi, eikä puheenjohtajavaltio näin ollen aio vastata niihin aihepiireittäin. Tästä muutoksesta huolimatta haluaisin korostaa, että neuvostolle esitettyjen kysymysten käsittelyä koskevat yleiset periaatteet pysyvät ennallaan. Vastaukset kyselytunnilla annetaan edelleen puheenjohtajavaltion nimissä.

Puheenjohtajavaltion tehtävänä on niin ikään toimittaa Euroopan parlamentille kirjalliset vastaukset niihin kysymyksiin, joita ei ole ajanpuutteen vuoksi käsitelty kyselytunnilla. Tällaisia kysymyksiä on tälläkin viikolla paljon.

Kirjallisia kysymyksiä koskevan menettelyn osalta voin todeta, että neuvosto tutkii tällä hetkellä keinoja kysymysten yhä kasvavan määrän käsittelemiseksi.

3-300

John Bowis (PPE-DE). – President-in-Office, thank you for your reply, which I welcome. However, we have a problem: under the Rules of this House every Member is allowed to ask only one priority written question per month. Under the same Rules, we can expect an answer within three weeks. The Commission managed that, but very often the Council answers take three months. The reason very often given to us is that it takes time to get the answer agreed by all the members of the Council. In real terms, you are able to give answers off-the-cuff to supplementary oral questions.

My plea to you is that we find a way of speeding up the process. Perhaps there could be a deadline for getting the answers from the other Council members so that you can then give us the answers within the timescale in our Rules. If we can help you do that, it will be a great partnership and a great feather in the cap of the Finnish Presidency.

3-301

Paula Lehtomäki, President-in-Office of the Council. – I agree that speeding up the procedure for answering is highly important. Although the Presidency speaks on its own behalf, it has to be and wants to be in line with other Council members. That is why it is important to get comments from other Member States. However, I am sure that we are capable of improving the current situation. I look forward to cooperating with the European Parliament in an efficient way on this issue.

3-302

Richard Corbett (PSE). – The Presidency of the Council may or may not be aware that our Rules of Procedure say in its annex on Question Time that, with the agreement of the Council, we may divide Question Time with the Council into questions to the Presidency, questions to the High Representative or questions to the President of the Eurogroup.

Would the Council Presidency agree – if Parliament were to make a request – to have, maybe once every three months, a specific Question Time with the High Representative focused specifically on foreign policy issues?

3-303

Paula Lehtomäki, President-in-Office of the Council. – If the European Parliament makes such a request, we are certainly ready to consider it. If it relates to the High Representative, I think that he also has to agree with the procedure. But the Council has not received any such proposals, at least not as far as I know.

3-304

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). – You have now had one hour's experience of answering questions from the European Parliament. At the end of the Presidency you will have been here several times and obtained more experience – you have done very well during your first Question Time – would you be willing to give your practical recommendations to the Council concerning Question Time? For instance, in December could you analyse what we could do better during Question Time?

Somehow we have to make these occasions rather more open to our citizens. Some people will even watch this on the Internet or on Euronews. Somehow it must be improved. I would like to hear your practical recommendations at the end of the Presidency. Would you be willing to do that for us in Question Time?

3-305

Paula Lehtomäki, President-in-Office of the Council. – I am sure that during the coming six months we will get to know each other very well, so these kinds of recommendations could also be prepared in close cooperation. I – and we, as the Presidency – are more than willing to make best use of all the experience and practical arrangements and recommendations that might come up during the Presidency. I would also just mention that, personally, I find it a challenging experience to answer these questions.

3-306

Presidente. – As perguntas que, por falta de tempo, não obtiveram resposta obtê-la-ão posteriormente por escrito (ver Anexo).

O período de perguntas está encerrado.

(A sessão, suspensa às 19h00, é reiniciada às 21h00)

3-307

PRESIDENZA DELL'ON. MAURO
Vicepresidente

3-308

14 - Politica in materia di visti nei confronti dei paesi dei Balcani occidentali (discussione)

3-309

Presidente. – L'ordine del giorno reca la discussione congiunta

- sull'interrogazione orale degli onn. Doris Pack, Gisela Kallenbach, Hannes Swoboda, Erik Meijer, Ignasi Guardans Cambó, Jelko Kacin, Henrik Lax, a nome dei gruppi PPE/DE, VERTS/ALE e PSE, al Consiglio, sulla politica in materia di visti nei confronti dei paesi dei Balcani occidentali (O-0063/2006 - B6-0315/2006) e

- sull'interrogazione orale degli onn. Sarah Ludford, Jelko Kacin, Henrik Lax, Ignasi Guardans Cambó, a nome del gruppo dell'Alleanza dei Democratici e dei Liberali per l'Europa, al Consiglio, sulla semplificazione nelle procedure di rilascio dei visti per i paesi dei Balcani occidentali, (O-0077/2006 - B6-0320/2006) e

- sull'interrogazione orale degli onn. Sarah Ludford, Jelko Kacin, Henrik Lax e Ignasi Guardans Cambó, a nome del Gruppo dell'Alleanza dei Democratici e dei Liberali per l'Europa, alla Commissione, sulla semplificazione nelle procedure di rilascio dei visti per i paesi dei Balcani occidentali, (O-0078/2006 - B6-0321/2006)

3-310

Doris Pack (PPE-DE). – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Auf dem Weg zur Europäischen Union müssen sich die Länder Südosteuropas reformieren. Sie müssen Standards übernehmen, sie müssen regional zusammenarbeiten und das heißt auch, sie müssen praktische Versöhnung üben. Das wissen sie, sie tun es — manchmal schneller, manchmal langsamer. Aber allen ihren Bemühungen zum Trotz wird ihnen das verwehrt, was zumindest die Jugoslawen früher immer hatten, nämlich ein ungehinderter Zugang zur Europäischen Gemeinschaft.

Die Innenminister und auch die nationalen Politiker sollten sich für einen Moment einmal vorstellen, sie oder ihre Familien müssten von ca. 200 Euro leben und diese Summe fast ganz für ein Visum, ein Schengen-Visum und ein Transitvisum, ausgeben. Sie müssten sich, um das zu bezahlen, auch noch anstellen — manchmal tagelang, manchmal wochenlang.

Selbst Kollegen der nationalen Parlamente aus Südosteuropa müssen jedes Mal ein Visum beantragen, um an den Sitzungen im Europarat teilzunehmen. Mehr als 70 % der jungen Menschen in Serbien, in Bosnien, in Mazedonien, in Montenegro, im Kosovo oder in Albanien haben niemals einen Schritt außerhalb ihrer Region oder ihres Landes getan. Wir öffnen derzeit in der Europäischen Union unsere Bildungsprogramme. Wie soll das gehen mit einer solch schwierigen Visaregelung?

Wie sollen sich Betriebe ansiedeln, wenn einheimische Arbeitnehmer nur unter sehr erschwerten Bedingungen ins Mutterhaus, z. B. nach Frankreich oder nach England, fahren können? Bosnien und Herzegowina etwa hat eine geringere Kriminalitätsrate als der Durchschnitt der Europäischen Union. Und warum geben wir den Menschen dort dennoch nicht die Möglichkeit, leichter zu uns zu kommen? Russland hat bessere Bedingungen bei den Visa-Voraussetzungen als diese Länder. Man fragt sich weswegen!

Diese Länder liegen mitten in der EU, und wir sind an ihrem Wohlergehen und ihrer gedeihlichen Entwicklung wirklich selbst interessiert. Wir haben ein eigenes Interesse daran.

Bosnien und Herzegowina hat seine Grenzen mit Hilfe unserer Europäischen Union gesichert. Die Nachbarländer tun das Gleiche. Lasst uns doch die Scheuklappen abnehmen und helfen, diese unnötigen und auch erniedrigenden Barrieren abzubauen!

3-311

Hannes Swoboda (PSE). – Herr Präsident, liebe Ratspräsidentin, lieber Kommissionsvizepräsident! Die Kolleginnen und Kollegen, die heute hier sprechen, kommen aus verschiedenen Ländern und aus verschiedenen politischen Gruppierungen. Wir sind uns jedoch alle einig, dass diese Region, die Gefahr läuft, ein schwarzes Loch in dieser europäischen Einigung zu werden, stärker an die Europäische Union herangeführt werden muss.

Wir kennen die Problematik dort sehr gut. Wir kennen den Nationalismus und die Engstirnigkeit, aber wir kennen auch den Drang, insbesondere der jungen Leute, in dieses Europa zu kommen und Anschluss an die europäischen Standards zu finden. Es liegt nicht nur im Interesse dieser Leute, sondern auch in unserem eigenen, dass dieser Anschluss gefunden werden kann.

Daher setzen wir sehr wohl auch Hoffnung in die finnische Präsidentschaft, dass sie das fortsetzt, was die österreichische Präsidentschaft zwar nicht begonnen, aber sehr intensiviert hat. Und wir hoffen auch auf Sie, Herr Kommissar Frattini, der sehr viel Kenntnis und Bereitschaft gezeigt hat. Wir wissen von unseren Reisen in diese Länder, wie positiv vieles von dem aufgenommen worden ist, was Sie gesagt haben, dass Sie nämlich in dieser Visafrage Fortschritte erzielen.

Ich weiß, es sind vor allem die Innenminister, die blockieren! Aber es gilt das, was Frau Pack eben gesagt hat: Die, die Schlechtes vorhaben, die kommen ohnehin in die Europäische Union. Seien wir ehrlich, sie erschleichen sich ein Visum oder sie kommen auf anderen Wegen ohne Visum in die Europäische Union. Aber diejenigen, die wohlmeinend sind, die studieren wollen, die sich weiterbilden wollen, die investieren wollen, die wirtschaftliche Kontakte herstellen wollen, die politisch tätig sind, müssen die Schande auf sich nehmen, sich tagelang, wochenlang oder sogar monatelang um ein Visum zu bemühen.

Ich weiß, dass gewisse Bedingungen eingehalten werden müssen. Die Länder müssen auch dafür sorgen, dass Rücknahmeverpflichtungen und andere Kriterien eingehalten werden. Aber ich bitte Sie beide doch wirklich, dahingehend zu wirken, dass den Ländern und vor allen Dingen der Jugend die Chance gegeben wird, Europa kennen zu lernen, europäische Standards kennen zu lernen, dann ist auch dieser Anschlussprozess an die Europäische Union leichter möglich.

Ich hoffe, dass Sie beide in diesem Sinne sehr aktiv werden, nicht nur den Ländern zu helfen, sondern auch uns zu helfen, ein gemeinsames Europa mit der Jugend des Balkans und Südosteuropas aufzubauen.

3-312

Jelko Kacin (ALDE). – Državljeni zahodnega Balkana imajo velike težave s potovanjem po Evropi. Najbolj skrajni primer med vsemi je Kosovo, kjer imajo potne liste, ki jih mnoge evropske države ne priznavajo. Gospod komisar, kosovski Albanci potne liste UNMICA zamenjujejo z drugimi potnimi listi in mi, člani Evropske unije, jih dobesedno silimo v kriminal in v iskanje dvojnih, vzporednih potnih listov. To je ilustracija, s katero pravzaprav pokažemo vso bedo naše politike na področju vizumske ureditve. Zagotovo je mogoče, gospod komisar, kar zadeva UNMIC-ove potne liste, v državah članica Evropske unije narediti kaj več, da bi bili več vredni.

Da bi proces evropeizacije zahodnega Balkana tekel hitreje, potrebujemo veliko bolj prožen pristop, saj ne gre za kriminalce - ti se vedno znajdejo in pridejo povsod. Gre za povsem navadne ljudi, ki bi radi Evropo in evropske vrednote občutili v praksi, najboljše takrat, ko šele rastejo, ko se šolajo, ko sprejemajo svoje vrednote.

Zato se mi zdi, gospod komisar, da moramo storiti več za to, da bi v posameznih državah zahodnega Balkana našli tudi način, da ljudje ne bi stali v vrstah ure in ure in ure med čakanjem na tisti vizum, potem pa bi jim na koncu uradnik na veleposlaništvu povedal, da vizuma zanj ali zanjo ni, in jih poslal nazaj.

Vizume se izdaja v glavnih mestih. To so najbolj nerazviti predeli Evrope in to stane ogromno časa, denarja in človeškega ponosa. Zato je prav, da to vizumsko ureditev spremenimo.

3-313

Gisela Kallenbach (Verts/ALE). – Herr Präsident! Ich bin in den letzten Jahren sehr häufig in den Ländern des westlichen Balkans gewesen. Immer wieder gibt es ein Topthema: die restriktive Visapolitik der EU-Mitgliedstaaten.

In dieser Region wachsen Generationen heran, die Westeuropa nur als zeitweiliger Flüchtling oder über das Fernsehen kennen. Beides sind nicht wirklich geeignete Instrumente, um in der Praxis gute Beispiele demokratischer, rechtsstaatlicher Gesellschaften kennen zu lernen. Dieses Erleben bleibt den meisten Bürgern Südosteuropas verwehrt oder ist zumindest mit hohen Hürden verbunden, und das muss sich ändern. Da bin ich mit meinen Kollegen völlig einig.

Es ist uns auch bekannt, dass Sie, Herr Kommissar Frattini, oder auch Ihr Kollege Rehn diesen Prozess stark unterstützen, aber er ist zäh und wird von etlichen Mitgliedstaaten blockiert. Im ureigensten Interesse der EU-25 müssen wir endlich handeln, da jede weitere Verzögerung bei der Herstellung von Reisefreiheit die antieuropäischen, nationalistischen und auch anti-demokratischen Gruppierungen in diesen Ländern stärkt. Jede Verzögerung isoliert die Menschen, deren Hoffnung auf die europäische Integration gerichtet ist. Und sie behindert — meine Kollegen haben es bereits erwähnt — die dringend nötige ökonomische Entwicklung.

Österreich hatte den westlichen Balkan als höchste Priorität gesetzt, neue Entscheidungen blieben jedoch aus. Deshalb unsere dringende Bitte an die finnische Ratspräsidentschaft: Nehmen Sie sich dieses Themas an, appellieren Sie an Ihre Amtskollegen, mit dieser Frage offener umzugehen! Folgen Sie nicht der Scheinargumentation, dass restriktive Visapolitik organisierte oder sonstige Kriminalität verhindert — eher das Gegenteil ist der Fall!

Eine letzte Bitte an Sie: Sagen Sie bitte den Mitgliedstaaten, dass sie in ihren auswärtigen Vertretungen die Visa-Antragsteller mit Würde und Respekt behandeln sollen, ganz so wie sie im Ausland auch behandelt werden wollen.

3-314

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, kuten hyvin tiedämme, tällä hetkellä kaikkien Länsi-Balkanin maiden kansalaiset, Kroatiaa lukuun ottamatta, ovat viisumivelvollisia matkustaessaan Euroopan unioniin. Viisumivelvollisuus, kuten tässä keskustelussa on tuotu esille, luonnollisesti monimutkaistaa matkustamista ja lisää kustannuksia. On kuitenkin muistettava, että kyse on keskeisestä osasta unionin ulkorajojen valvontaa.

Ymmärrän hyvin, että Euroopan unionin viisumijärjestelmä koetaan Länsi-Balkanilla hankalana, jopa unioniin lähentymistä hidastavana tekijänä. Entisen Jugoslavian alueella muistetaan vielä aika, jolloin viisumeita ei tarvittu.

On selvää, että esimerkiksi nuorison ja opiskelijoiden liikkuvuutta tulee helpottaa. Näin tuetaan vapaata tiedonsaantia, avointa demokratiaa ja sosiaalista kehitystä. Tulevien viisumijoustopien yhtenä tärkeänä tavoitteena onkin edistää ja helpottaa Länsi-Balkanin nuorten yhteydenpitoa muuhun Eurooppaan.

EU on nimennyt Länsi-Balkanin maat mahdollisiksi ehdokasvaltioiksi. Niillä on selkeä EU-perspektiivi, mikä merkitsee myös lopulta viisumivapautta. On kuitenkin vielä matkaa siihen, että viisumivapaudesta voidaan alkaa neuvotella. Viisumivapaus vaatii Länsi-Balkanin mailta merkittäviä hallinnollisia uudistuksia, muun muassa asiakirjaturvallisuuden vahvistamisessa ja järjestäytyneen rikollisuuden ja korruption vastaisessa taistelussa.

Jo Thessalonikin huippukokouksessa kesällä 2003 Eurooppa-neuvosto totesi viisumikysymyksen olevan tärkeä Länsi-Balkanin maille. Komissio on tämän jälkeen keskustellut kunkin Länsi-Balkanin maan kanssa tarvittavista hallinnollisista valmiuksista viisumijärjestelmän helpottamiseksi ja pitkällä aikavälillä sen vapauttamiseksi. Tammikuussa 2006 komissio antoi Länsi-Balkanin koskevan tiedonannon, jossa se esitteli monia ehdotuksia, myös viisumijärjestelmän helpottamiseksi Haagin ohjelman mukaisesti. Neuvosto on sitoutunut Thessalonikin asialistan ehdotusten toimeenpanoon, ja on myös todennut tukevansa komission esittämiä ehdotuksia.

Yksi tärkeä askel liikkuvuuden lisäämiseksi on piakkoin voimaan astuva Euroopan parlamentin ja neuvoston paikallista rajaliikennettä koskeva asetetus, joka tulee helpottamaan EU:n ulkoraja-alueiden asukkaiden EU-rajaylityksiä. Tämä on erityisen tärkeää Länsi-Balkanin ajatellen, kun Bulgaria ja Romania liittyvät EU:hun.

Komissio on myös neuvoston pyynnöstä tekemässä esitykset viisumijoustopäätösten neuvottelujen aloittamiseksi kaikkien Länsi-Balkanin maiden kanssa. Erityistoimia toteutettaisiin muun muassa tutkija- ja opiskelijavaihdon edistämiseksi sekä muiden erikseen identifioitavien henkilöryhmien liikkumisen helpottamiseksi.

Viisumijoustopäätökset ovat erikseen neuvoteltavia yhteisösovimuksia Schengenin sääntöjen puitteissa. Ne ovat kiinteästi yhteydessä takaisinottosopimuksiin, jotka Haagin ohjelma asettaa viisumihelpotusten ehdoksi. Näin myös unioni hyötyy tästä järjestelystä, sillä Länsi-Balkanin maat sitoutuvat samalla ottamaan takaisin EU:hun laittomasti niiden kautta kulkeneet kolmannen maan kansalaiset. Tällä hetkellä vasta Albanialla on tällainen takaisinottosopimus voimassa unionin kanssa. Länsi-Balkanin mailla on monen unionin jäsenvaltion kanssa kahdenvälisiä takaisinottosopimuksia, joten olemme, että myös yhteisötason neuvottelut sujuvat jouhevasti.

Komissio on jo antanut esitykset sekä viisumijoustosopimuksen että takaisinottosopimuksen neuvottelemisesta entisen Jugoslavian tasavallan Makedonian kanssa. Näitä neuvottelumandaatteja käsitellään nyt neuvostossa työryhmätasolla. Kun neuvosto on ne hyväksynyt, komissio voi alkaa neuvottelut. Muita Länsi-Balkanin maita koskevia mandaattiesityksiä odotetaan komissiolta heinäkuussa. Työryhmät pyrkivät käsittelemään esitykset mahdollisimman nopeasti neuvoston päätettäväksi.

Yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvosto toivoi kesäkuun päätelmissään, että viisumijousto- ja takaisinottosopimusmandaatit hyväksytään tänä vuonna, jotta viisumijoustoneuvottelut voidaan saada kaikkien Länsi-Balkanin maiden kanssa päätökseen ensi vuoden loppuun mennessä. Toivomme, että ensimmäiset sopimukset saadaan aikaan jo tänä vuonna. Puheenjohtajana Suomi pyrkii tukemaan tätä tavoiteaikataulua, joka mahdollistaisi myös sen, etteivät ensi vuonna voimaan astuvat viisumimaksujen korotukset koskisi lainkaan Länsi-Balkanin maita.

3-315

Franco Frattini, Vicepresidente della Commissione. – Signor Presidente, onorevoli deputati, credo che le opinioni degli onorevoli parlamentari vadano tutte nella giusta direzione, che è la stessa che la Commissione europea intende seguire e le parole della signora Presidente del Consiglio mi confortano molto.

La Commissione condivide la vocazione europea dei paesi dei Balcani occidentali, perché ritiene che sia una regione strategica per l'Europa. Abbiamo lavorato intensamente negli ultimi sei mesi con la Presidenza austriaca e auspichiamo che vi siano delle misure urgenti che possano essere adottate. Queste misure urgenti saranno oggetto di un pacchetto complessivo che sarà materia di un accordo politico con tutti i paesi dei Balcani occidentali interessati.

In primo luogo saranno delle misure volte a facilitare il regime dei visti, e mi riferisco ad alcune categorie: anzitutto gli studenti, i ricercatori, la comunità imprenditoriale, che vogliamo incoraggiare a muoversi più liberamente per attirare investimenti e per investire. Sarà un sistema semplificato sotto il profilo procedurale e anche per quanto riguarda la disponibilità alla concessione di visti che – e concordo con gli onorevoli parlamentari – attualmente è eccessivamente restrittiva.

Nel medesimo sistema di accordo politico, noi prevediamo anche degli accordi per la riammissione degli immigrati clandestini. Lo abbiamo fatto già in alcuni casi, ad esempio con l'Albania l'accordo è stato siglato ed è già entrato in vigore. Si tratta di un accordo Europa-Albania per il rimpatrio degli immigrati clandestini che provengono dall'Albania. E' evidente che puntiamo, come ha appena ricordato la signora Presidente del Consiglio, a siglare in tempi rapidi accordi dello stesso tipo anche con gli altri Stati.

E' anche evidente che si dovranno tenere in considerazione le preoccupazioni degli Stati membri. Si tratta di preoccupazioni che riguardano soprattutto il livello di sicurezza in termini di prevenzione della corruzione, di prevenzione e contrasto della criminalità organizzata e dei vari tipi di traffico, compreso, purtroppo, il traffico di esseri umani nella regione. Chiederemo a questi paesi di collaborare di più con l'Europa per migliorare le condizioni di contrasto al crimine organizzato e alla corruzione.

In questo quadro, una misura che riteniamo utile per esercitare una persuasione nei confronti di alcuni Stati membri, che nei mesi scorsi hanno sollevato delle obiezioni, è la richiesta a questi paesi di dotarsi, al più presto possibile, di passaporti conformi agli standard europei, conformi cioè alle regole di sicurezza per quanto riguarda la lotta alla falsificazione dei passaporti e dei documenti di identità. In questo modo si potrà evitare la circolazione di persone con falsa identità.

Credo che ci sia la disponibilità politica da parte degli paesi di questa regione. Ho incontrato personalmente tutti i Ministri degli interni e anche i Primi Ministri dei paesi di questa regione e vi comunico che presenterò alla Commissione, prima del 15 luglio, le richieste di mandato per negoziare accordi di facilitazione dei visti per tutti i paesi dei Balcani occidentali. Lo farò per l'Albania – per la Macedonia è stato già fatto, perché la Commissione ha già approvato la mia proposta alcune settimane fa – per la Bosnia Erzegovina, per la Serbia e per il Montenegro. Tutti i paesi dei Balcani occidentali vedranno, entro il 15 luglio, la nostra proposta formale al Consiglio. La proposta verrà annunciata, credo, proprio il 15 luglio, al Consiglio dei Ministri degli esteri, il primo consiglio sotto la Presidenza finlandese.

Intendo svolgere una prima informazione sul dettaglio delle proposte, se la Presidenza, come spero, lo riterrà, già il 24 luglio al Consiglio dei Ministri degli interni a cui ovviamente consegnerò la copia dei documenti che la Commissione avrà approvato.

Mi auguro fortemente, anzi direi, sono certo – avendo parlato con i Ministri che rappresentano la Presidenza – che, entro la fine di quest'anno, vi sarà la possibilità concreta di approvare il maggior numero possibile di mandati per negoziare gli accordi di facilitazione dei visti.

Questo avrà due immediate conseguenze: la prima è che potremo fare entrare in vigore gli accordi sulla facilitazione dei visti e, in parallelo, gli accordi di riammissione, entro il 2007, e quindi a breve scadenza. Spero infatti che i negoziati saranno brevi, se ci sarà, come mi auguro, la volontà politica. Questo significherà non solo che, a partire dal 2007, i paesi dei Balcani occidentali godranno di un regime facilitato dei visti, ma anche che questi paesi non avranno l'obbligo di sottostare all'aumento di costo a 60 euro per i visti, che è già stato deciso dal Consiglio.

Sono certo che tutti i paesi dei Balcani occidentali rientreranno in questa categoria, e che quindi avranno un regime amministrativo, burocratico e anche un regime preferenziale per i visti e, in più, non dovranno sopportare l'aumento del costo.

Questo è il calendario preciso che mi propongo di seguire, c'è un'intesa già nell'ambito della Commissione europea con il collega Rehn, responsabile per l'allargamento, e quindi entro pochi giorni la proposta negoziale sarà sul tavolo del Consiglio.

3-316

Παναγιώτης Μπεγλίτης, εξ ονόματος της ομάδας PSE. – Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα και εγώ με τη σειρά μου να ευχαριστήσω την Υπουργό, εκπρόσωπο της Φινλανδικής Προεδρίας, και τον Επίτροπο Frattini για την ενημέρωσή τους. Θα ήθελα όμως να εκφράσω τον ιδιαίτερο προβληματισμό ότι, τρία χρόνια μετά τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Θεσσαλονίκης, δεν υπήρξε καμία πρόοδος στην αλλαγή του καθεστώτος χορήγησης θεωρήσεων.

Και πιστεύω ότι και αυτά που μας είπε σήμερα και η εκπρόσωπος της Φινλανδικής Προεδρίας και ο Επίτροπος Frattini είναι βεβαίως θετικά αλλά, κύριε Επίτροπε, δεν μπορούμε να περιμένουμε μέχρι το τέλος του 2007 για την ολοκλήρωση της διαδικασίας αλλαγής του καθεστώτος χορήγησης θεωρήσεων. Το τέλος του 2007, φοβάμαι ότι θα είναι πάρα πολύ αργά.

Το πρόβλημα δεν είναι διαδικαστικό, αλλά βαθιά πολιτικό. Είναι πρόβλημα στρατηγικής αξιοπιστίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι πρόβλημα συμβολής στην ειρήνη, στη σταθερότητα, στη συνεργασία, στην ενίσχυση της ευρωπαϊκής ενσωμάτωσης των χωρών των Δυτικών Βαλκανίων.

Πραγματικά, δεν μπορεί κανείς να κατανοήσει γιατί έχουν ήδη ξεκινήσει διαπραγματεύσεις με τη Ρωσία, την Κίνα την Ουκρανία και όχι με τις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων. Γιατί το καθεστώς είναι πολύ πιο απλοποιημένο για τις θεωρήσεις εισόδου στην Ευρωπαϊκή Ένωση από το Πακιστάν και το Ιράν, για τους νέους του Πακιστάν και του Ιράν, και όχι για τους νέους από τις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων.

Γιατί, κύριε Επίτροπε, αυξήθηκαν τα τέλη χορήγησης θεωρήσεων στα 60 ευρώ; Καταλαβαίνω αυτό που είπατε τώρα, ότι δεν θα ισχύσει εάν υπογραφούν οι συμφωνίες. Όμως, φοβάμαι ότι το 2007 θα είναι πολύ αργά. Πιστεύω ότι από τώρα για τις χώρες αυτές δεν πρέπει να ισχύσει η αύξηση. Πιστεύω τελικά ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να στείλει ένα ισχυρό μήνυμα, να πούμε όχι στην γκετοποίηση .....

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

3-317

Henrik Lax, för ALDE-gruppen. – Herr talman! Fru minister! Herr kommissionär! Att västra Balkan håller på att omringas av en visummur är en tragedi för dessa länder, vars medborgare har kunnat resa fritt i Västeuropa i 20 år. För oss som kan resa fritt är det nästan omöjligt att förstå vad det betyder att plötsligt placeras bakom en visumgräns. Den hindrar inte bara människorna från att röra på sig; på samma sätt hindras tankar att flyta över gränserna. För dagens kunskapsbaserade ekonomi är mobilitet en lika viktig förutsättning som tillgången till modern informationsteknologi. Därför kan visumpolitiken i dagens globaliserade värld inte heller se likadan ut som den såg ut på 1950- eller ens 1980-talet. Detta måste vara vår utgångspunkt när EU formulerar sin visumpolitik.

Unionen behöver en tydlig plan för hur visumförfarandet kunde förenklas och kravet på visum i slutändan avskaffas, som också minister Paula Lehtomäki sa. Det måste göras klart för våra grannländer vilka krav de måste uppfylla dels för att kunna åtnjuta verkliga förenklingar i visumprocedurer, dels för att en dag kunna se visumtvånget avskaffat. Vi måste kunna lova dem att visumkravet avskaffas när färre än två procent av visumansökningarna förkastas.

Jag välkomnar kommissionär Franco Frattinis målsättningar, de är mycket bra. Men en självklar målsättning med EU:s bilaterala visumavtal måste vara att underlätta rörligheten för alla, inte enbart för vissa kategorier. Vi ger en felaktig signal om vi placerar människor i olika kategorier, som studerande och kulturpersoner till skillnad från småbarnsföräldrar och jordbrukare. Nej, alla ska ha rätt att få andas in den europeiska atmosfären.

Det är problematiskt att t.ex. avtalet med Ryssland är så smalt. Det gäller för få människor, färre än en tiondel av resenärerna, och förenklar inte i praktiken visumprocedurerna. Inte ens avgiften kommer att sjunka. I liberalernas namn efterlyser jag en mer ambitiös visumpolitik, riktiga förenklingar för Balkan, riktiga förenklingar för alla invånare och en

klar målsättning att avskaffa visumtvånget. Det måste bli snabbare, billigare och enklare att få visum, och Europaparlamentet måste få uttala sig om de förhandlingsfullmakter som nu håller på att arbetas fram.

3-318

Paula Lehtomäki, neuvoston puheenjohtaja. – Arvoisa puhemies, tässä keskustelussa on selkeästi tullut esille, että parlamentti toivoo, että neuvosto ja komissio ottavat tämän asian omakseen, ja näin on tapahtunut. Tämä on meille hyvin tärkeä asia. Vaikka jäsen Lax toikin esille sen, että ihmisiä ei pitäisi kategorisoida, ehkä kuitenkin on erityisen tärkeää mahdollisimman nopeasti helpottaa varsinkin nuorten eurooppalaisten liikkumista tässä maanosassa. Meidän tavoitteemme on, että ensimmäiset sopimukset saataisiin solmittua jo tämän vuoden kuluessa.

Viisumijousto on harvinaisen konkreettinen tavallista ihmistä koskettava asia, jolla voidaan vahvistaa Euroopan unioniin lähentymistä Länsi-Balkanin maissa, ja se on myös keino tukea tämän alueen vakautta ja kehitystä, ja sen vuoksi on tärkeää, että asiassa edetään. On kuitenkin pidettävä muistissa, että se on myös unionin ulkorajojen valvontaa eikä pelkästään poliittinen tahdonilmaisu. Mutta me tulemme viemään tätä kysymystä pontevasti eteenpäin.

3-319

Presidente. – La discussione è chiusa.

3-320

15 - Competenze di esecuzione conferite alla Commissione (Accordo interistituzionale) (discussione)

3-321

Presidente. – L'ordine del giorno reca, in discussione congiunta,

- la relazione presentata dall'on. Richard Corbett, a nome della commissione per gli affari costituzionali, sulle competenze di esecuzione conferite alla Commissione (Accordo interistituzionale) [2006/2152(ACI)] e

- la relazione presentata dall'on. Richard Corbett, a nome della commissione per gli affari costituzionali, sulle competenze di esecuzione conferite alla Commissione (Modalità) [10126/1/2006 - C6-0190/2006 - 2002/0298(CNS)].

3-322

Margot Wallström, Vice-President of the Commission. – Mr President, first of all I would like to thank the European Parliament's rapporteurs, Mr Daul and Mr Corbett, for their unrelenting efforts in reaching a compromise. I would like to highlight the very good cooperation that has prevailed between our two institutions, especially in the last ten months.

In these difficult and complex negotiations, the Commission, as you know, has been a forceful advocate of the European Parliament's reinforced control rights over comitology. Tribute also has to be paid in this context to the energy deployed by the UK and Austrian Presidencies.

As a result, the European Parliament and the Commission have succeeded in convincing even the most reluctant Member States to make a major breakthrough in terms of parliamentary control. If the compromise package is endorsed by Parliament tomorrow, Parliament will have a right of veto on the substance of most implementing measures. This applies of course to implementing measures concerning acts adopted under codecision. We can safely say that a decisive battle has been won in favour of more democratic control.

To respond to Parliament's concerns, the Commission has made several additional commitments. We will further improve transparency and access to comitology documents. We will make sure that the period for consultation only starts when Parliament has received all language versions. We will screen all existing acts adopted under codecision, and, where appropriate, make proposals for adaptation before the end of next year.

Finally, as stated in the trilateral declaration, we have agreed to adapt 25 codecision instruments as a matter of urgency. The Commission will make the corresponding proposals before the end of the year.

The two reports by Mr Corbett were adopted by the Committee on Constitutional Affairs by an extremely large majority, but I wish to say a few words about the sole amendment tabled, in view of your vote tomorrow. This amendment refers to a resolution, a crucial point of which was the systematic adoption of sunset clauses. I believe that this amendment goes in the wrong direction. It undermines the mutual trust that has guided the three institutions during the negotiations. It contradicts the content of the joint declaration, whereby the legislator agrees that the implementing powers should be conferred without time limits. I hope that you will take the Commission's view into consideration when you vote tomorrow.

I will limit my introductory remarks to these points. I am keen of course to listen to the honourable Members' comments on this major reform.

3-323

Richard Corbett (PSE), rapporteur. – Mr President, I suspect that there was a plot in this House in scheduling this debate right now, because it was expected that this would be the time at which England would have been playing against France. Mr Daul and I, having been involved in these negotiations, felt we were the victims of this plot. But, as we know, England did not qualify, so perhaps it matters somewhat less – at least for me.

We have before us technically two reports for procedural reasons, but they concern a single package: the proposed revision of the 1999 Council decision on comitology and the joint declarations which, because they constitute a sort of interinstitutional agreement, are subject to a separate report. They are globally a package and together they represent a huge step forward for Parliament – a major transformation of the comitology system.

My constituents back home in Yorkshire would be asking me what comitology is. It is not exactly the subject they are talking about day in, day out in the pubs and clubs of Yorkshire. Every legislature has a system of delegating powers to the executive. In national parliaments that is typically legislation that confers on the government powers to adopt further measures: the statutory instrument in the UK, the *arrêté royal* in Belgium, decrees in various other countries. The systems change slightly, but it is quite normal to confer powers on the executive, not least to deal with technical details and complex matters once the main legislation has laid down the general principles.

What is unusual in our system in the European Union is that, when we confer such powers on the Commission, we oblige it to act in conjunction with a committee of national civil servants. In many cases those committees have the power to block the Commission and refer the matter back to the Council. We have always found that objectionable: firstly because only committees of national civil servants and not Parliament have the right to scrutinise the Commission and refer questions back, and secondly because matters are referred back only to one branch of the legislative authority – the Council – even when the basic act has been adopted under codecision.

We also found the system to be thoroughly untransparent and complex with the numerous committees that give rise to the name of comitology. Only an expert could study it and understand it.

Over the years we have obtained small concessions. We now receive every document that is sent to a comitology committee. Since 1999 we have had some power to object within a certain time limit if we think that a measure goes beyond the powers that have been delegated. However, up to now, our fundamental objections have been unanswered. With this agreement there is a transformation of the situation: henceforth Parliament will be able to say no to any implementing measure of a quasi-legislative nature adopted through the comitology system, and if we say no the measure cannot be enacted. The Commission will either have to put forward a new proposal or table new legislation under the codecision procedure. That is a huge step forward for Parliament – and not just for Parliament – in terms of the accountability and transparency of the whole Union system. That is why this agreement is so important.

Nonetheless, there have been some issues with which we have been ill at ease and where we had to negotiate to ensure that our position was fully safeguarded. For instance, we have in this agreement a reference to the Lamfalussy *acquis*. Indeed, by mentioning it, as regards the Commission, we are actually upgrading that *acquis* from a mere statement in Parliament by the Commission President and a letter from the relevant Commissioner to the relevant committee chairman, to a declaration by the whole institution. So we have upgraded the relevant parts of the Lamfalussy *acquis*. That is also important.

We have gained satisfaction on time limits: it is an important step forward that three months can be extended to four, especially – as Commissioner Wallström pointed out – as the clock starts running once we get the text in all the languages. That will give us adequate time to consider these matters.

There has also been this issue of sunset clauses. I think that with this agreement Parliament will not normally need to use sunset clauses. We used them before, because when we delegated powers to the Commission we lost those powers for ever. With very loose control over how they were exercised, it was quite normal that we wanted to use sunset clauses as a way of reasserting control if need be. However, with this agreement we can say no to any implementing measures we dislike, even every single one of them, if we are dealing with quasi-legislative measures.

We therefore do not need to use sunset clauses. The agreement reflects that – in that we acknowledge that the principles of good legislation mean that powers should be delegated without a sunset clause, without a time limit. But the principle that the legislature should, if necessary, be able to set a sunset clause – that is a power we have under the Treaty – is recognised to the extent that the agreement says very clearly ‘without prejudice to the rights of the legislative authority’. As is said, we do have the right, but I believe that we will not need to use it except perhaps in exceptional circumstances that we

cannot foresee at present. We recognised that *de bonne foi* as part of the negotiations, because the other institutions felt very strongly about it, but also, in my opinion, because as a parliament we realised that we will not need to do so.

With this agreement we should be more relaxed about delegating matters to the Commission because we will have that control afterwards. We have the ludicrous situation in our Union where we sometimes have two or three readings on subjects such as the width of tyres for tractors, which in any national context would have been delegated to the government to deal with – this is because we have been reluctant to delegate. With the assurance that we can control what we delegate, there is no reason for us not to delegate much more and more frequently. That is another reason for welcoming this agreement.

That is why my group and our committee, the Committee on Constitutional Affairs, rejected the amendments to which the Commissioner referred. It is only a recital – Parliament is not reaffirming the resolution to which it refers – but I do not see the need for a reference. My group – and I think other groups too – may be voting against this amendment if it is indeed confirmed by the group that tabled it. I will be listening to other speakers with interest in a minute.

There is a remaining issue: the adaptation of existing legislation. Commissioner Wallström referred to the package of 25 measures that will be adapted urgently, with a proposal by the end of this year. Beyond that the Commission has undertaken to carry out a survey of all existing legislation to see what needs to be adapted and will make a proposal. But we have no undertaking from the Council to act within any given timetable, so we as a Parliament will have to watch that very carefully. We have a ceasefire. I do not want to break the ceasefire, but we will have to watch very carefully that the Council looks at this seriously within the necessary timetable. So this may not be completely the end of the story, but nonetheless I think it is a huge breakthrough, a huge advance for Parliament.

I would like to finish in the way that Commissioner Wallström began, which is to thank all those involved. Certainly my thanks are due to the Commission. Its position is completely different to the Commission's position of a few years ago and I think Commissioner Wallström can take much of the credit for that. The Commission has moved to a position where it was very supportive of our position. I think our positions were virtually identical for most of these negotiations.

I would like to thank the British and the Austrian Presidencies: the British Presidency that initiated the resumption of the Council's consideration of this matter, the Austrian Presidency that took it forward so ably. Of course I would like to thank my fellow negotiator, Mr Daul, the Chairman of the Conference of Committee Chairmen. We went through many meetings together over a six-month period. I am very glad that tonight I can report to this packed House – at least those Members who are not watching the football! – that we have a very important result which I think is not just good for this Parliament, but is actually good for our Union.

3-324

Presidente. – Onorevole Corbett, finalmente anch'io ho capito che cos'è la comitatologia, e quando sarò nello Yorkshire andrò in tutti i pub a spiegare di cosa si tratta.

3-325

Alexander Radwan, im Namen der PPE-DE-Fraktion. – Herr Präsident! Lassen Sie mich vorab Kommissar Frattini zum gestrigen Fußballspiel von deutscher Seite gratulieren und mich dann aber relativ schnell dem Thema zuwenden! Was ich heute zu diesem Thema sagen werde, ist auf keinen Fall persönlich gemeint, sondern es soll einer gewissen Legendenbildung entgegenwirken.

Wir debattieren dieses Thema heute nicht, weil es die Kommission wollte, und auch nicht, weil es der Rat wollte — der leider Gottes vor dieser Debatte den Plenarsaal verlassen hat. Wir sprechen über dieses Thema, weil es in den Ausschüssen, die mit diesen Vereinbarungen arbeiten müssen — und hier bestehen große Unterschiede in diesem Haus —, entsprechende Entscheidungen gab.

Es wurde erwähnt, dass die britische Präsidentschaft dieses Thema auf die Tagesordnung gesetzt hat. Dies war der Fall, weil — und darum geht es hier in der Komitologie — bestimmte Ausschüsse des Parlaments, etwa der Wirtschafts- und Währungsausschuss, nicht mehr bereit waren, einen Blankoscheck auszustellen, etwas zu delegieren, ohne entsprechende Kontrollrechte zu haben. Und darum ist das, was heute thematisiert wird, kein Geschenk an das Parlament, sondern es ist das Mindeste, was dem Parlament in einem demokratischen Verfahren zusteht.

Umso erstaunter bin ich über die Entwicklungen der letzten Zeit! Frau Kommissarin, zu Beginn haben Sie gesagt, dass Sie für Demokratie sind, und am Schluss haben Sie darauf hingewiesen, dass die *sunset clause* nicht ganz angemessen sei. Es ist das unmittelbare Recht eines Parlaments, entsprechende Gesetzgebung zeitlich zu befristen, und ich halte es für unerträglich, wenn man von Seiten der Kommission oder des Rates entsprechende Äußerungen macht oder darauf hinwirkt, dem Parlament dieses Recht vorzuenthalten.

Ich möchte den Rat nur daran erinnern, dass er im Rahmen des Verfassungsentwurfes in den entsprechenden Diskussionen sogar einem *call back* der Delegation zugestimmt hat, doch davon will er heute nichts mehr wissen. Es wurden Fortschritte

erzielt, das ist unbestreitbar, und jetzt muss auf diesen Fortschritten aufgebaut werden. Die Vereinbarung muss sich in der Praxis bewähren. Die Ausschüsse — und in diesem Falle spreche ich von meinem eigenen — haben beispielsweise erlebt, dass die Kommission dem Parlament kurz vor den Sommerferien erstmals eine Vorlage zur Konsultation übersandt hat. Nach den Sommerferien war die Frist von acht Wochen abgelaufen, und dann hieß es: Wir erwarten Ihre Entscheidung in drei Monaten. Die Praxis muss entscheiden, dass die Vereinbarung praktikabel ist und wir nicht auf unsere Rechte verzichten!

Mein Wunsch an die Kommission und noch viel mehr an den Rat wäre, dass diejenigen, die in der Dritten Welt für Demokratie und Mitbestimmungsrechte werben — und hier sind ja die Außenministerien federführend —, diesen Maßstab zumindest auch gegenüber dem Europäischen Parlament anlegen. Dann wären wir einen großen Schritt weiter!

3-326

Pervenche Berès, au nom du groupe PSE. – Monsieur le Président, mon collègue Richard Corbett a parlé d'un bon résultat. Ayant quitté un écran de télévision où s'affichait un score de 1-0, dans un esprit totalement européen, je considère qu'effectivement, c'est un bon résultat. Richard Corbett a évoqué la situation des citoyens du Yorkshire. Loin de moi l'idée de le décourager, mais je voudrais quand même le convaincre, qu'il lui reste encore un petit peu de travail à faire pour que chacun des membres de cette Assemblée soit convaincu de l'enjeu et de l'importance de la comitologie, comme des résultats obtenus dans le cadre de la négociation qui vient de s'achever. Sur ce point, je fais confiance à son sens de la pédagogie.

Je tiens à remercier nos négociateurs, Richard Corbett et Joseph Daul, pour le résultat auquel nous sommes parvenus, mais aussi Alexandre Radwan et tous les membres de la commission économique et monétaire sans lesquels cette négociation n'aurait pas été engagée.

Sur le fond, je souhaite mettre la Commission en garde: vous avez dorénavant un devoir important à l'égard du Parlement, celui de mettre en œuvre les mesures d'exécution dans un cadre qui est aujourd'hui clairement redéfini. Régulièrement, nous sommes interpellés sur la nécessité de surveiller la façon dont les États membres appliquent ou mettent en œuvre les législations dont nous délibérons ici. Eh bien, dans le même esprit, nous devons vérifier que, de son côté, la Commission fait ce qu'il faut pour que les mesures d'exécution voient le jour dans des délais raisonnables. Nous devons également revoir le règlement du Parlement européen pour adapter nos procédures à ces nouveaux droits que nous devons pouvoir exercer pleinement.

Chacun se réjouira ce soir du résultat de la négociation. Pour autant, je voudrais à présent revenir sur trois questions qui, à mon sens, restent ouvertes.

La première est celle du statut des observateurs du Parlement européen au sein des comités d'expertise de la Commission. En effet, si nous voulons pleinement exercer ce droit de regard, ce droit de rappel en matière de comitologie, nous devons pouvoir, dans les mêmes conditions que les représentants du Conseil, suivre au jour le jour les travaux des comités compétents en matière d'exécution.

Deuxième question, s'agissant des *sunset* clauses, ou clauses couperet, le minimum que nous avons obtenu dans la déclaration constitue la garantie dont nous avons besoin pour accepter l'accord.

Troisième question enfin, sous forme d'un avertissement à la Commission: lorsque le Parlement européen, dans le domaine quasi législatif, refusera une mesure d'exécution telle qu'elle aura été proposée par la Commission, la Commission n'aura pas seulement la possibilité de proposer une nouvelle formulation, elle aura le devoir de le faire, sinon le niveau 1 ne pourra pas être mis en œuvre.

3-327

Andrew Duff, on behalf of the ALDE Group. – Mr President, my group is pleased to offer its strong support for this important reform, which is a further signal that Parliament is making great progress with its constitutional development. I would like to add thanks to all the main contributors to the complex negotiations.

The Regulatory Committee has proved to be the most troublesome aspect of comitology and way beyond the effective scrutiny of Parliament. The present package has three consequences for Parliament.

First, it puts it on an equal footing with the Council. Second, it should encourage Parliament to trust the Commission more to exercise and make prudent use of the executive authority that properly belongs to it. Parliament can surrender some of its preoccupations with minutiae, opening up opportunities for it to focus on politics rather than the technical aspects.

Finally, the change will force Parliament to sharpen up and upgrade the way the committees sift and scrutinise the product of comitology. We need to be fully prepared to shoulder our greater responsibilities with skill and care.

3-328

Satu Hassi, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – Arvoisa puhemies, kuten esittelijä Corbey totesi, kyseessä on läpimurto. Se on tervetullut ja olen siitä iloinen. Parlamentin tähänastinen valvontaoikeus komitologiamenettelyssä onkin ollut lähinnä farssi. Komissio on monesti laiminlyönyt jopa velvollisuutensa toimittaa päätökset parlamentille tiedoksi.

Parlamenttihan haastoi äskettäin komission oikeuteen siitä, että komissio ylitti komitologiamenettelyssä valtuutensa. Asia lähti liikkeelle vihreiden aloitteesta ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa, kun komissio oli valtuutensa ylittäen myöntänyt poikkeusluvan kielletylle palonestoaineelle deka-BDE:lle. Nyt tämä tapaus korjataan kahdella tavalla. Parlamentti saa tuleviin komitologiapäätöksiin oikeuden estää ne jäsentensä enemmistöllä. Tämä deka-BDE-tapaus korjaantui kesäkuun lopulla, kun komissio tosiasiallisesti pyörsi tämän päätöksen, mikä tarkoittaa, että tämä vaarallinen aine poistuu elektroniikkalaitteista. Olen iloinen siitä.

3-329

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). – Também eu estou a sofrer neste momento com o jogo entre Portugal e a França, que, ao contrário das previsões do Sr. Colbert, é assim mesmo e não entre a França e a Inglaterra.

O tema que hoje aqui se debate do controlo democrático dos actos regulamentares é um sinal dos novos tempos da democracia europeia. A Europa já não é intergovernamental e mero espaço de negociação. A Europa é unidade e espaço de integração. Deseja-se a si mesma como democracia e ambiciona uma legitimidade própria, que é muito mais do que a soma das legitimidades dos Estados.

Neste caminho para um tempo novo estão envolvidos os procedimentos de decisão e de execução. Afinal, é nestes procedimentos que se concentra o desafio da legitimidade e legitimação de todas as ordens políticas. O desafio da transparência, o desafio da responsabilidade, o desafio da eficácia, o desafio da aceitação e da confiança dos destinatários. O controlo parlamentar dos actos regulamentares já avançado numa Constituição que continua à espera é mais do que levar à correspondência o poder democrático de legislar e o poder democrático de controlar.

As instituições europeias estão aqui a assumir que a Europa deve ter o perfil de uma verdadeira democracia europeia e que uma verdadeira democracia europeia não é compatível com actos de execução, burocraticamente alienados da opinião pública e das suas instituições representativas. Este é apenas um pequeno passo, um pequeno passo na construção inafastável de um centro europeu forte e democrático, com cadeias de decisão abertas a um escrutínio de legitimidade permanente.

Seria desejável fazer intervir os parlamentos nacionais na nomeação dos peritos nacionais para os comités. Numa democracia europeia, que se tem como ideal e como projecto, a comitologia designará a realidade de um trabalho em rede que reforça e não esmorece a legitimidade da união política.

3-330

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – Herr Präsident! Es ist gut, dass wir als Parlament jetzt in das Komitologieverfahren der Kommission hineingrätschen können. Das ist ein Fortschritt und ein großer Erfolg der Verhandlungsführer. Wir danken ihnen dafür!

Nur gibt es da einen Schönheitsfehler: Das Ganze bezieht sich auf das Mitentscheidungsverfahren und nicht auf das Anhörungsverfahren. Im Landwirtschaftsausschuss haben wir noch Anhörungsverfahren, und gerade jetzt bei der Bio-Verordnung wird wieder einmal die Vorgehensweise der Kommission sichtbar, immer mehr in die Kompetenz des Komitologieverfahrens hineinzuziehen. Dann haben wir jedoch nicht die Möglichkeit, hineinzugrätschen, und das muss geändert werden. Das ist ein Mangel dieses Abschlusses.

Wenn wir den Verfassungsvorschlag durchgebracht haben, hat auch der landwirtschaftliche Bereich das Mitentscheidungsverfahren. Aber er ist eben noch nicht durch. Ich hoffe, dass nicht an diesem Punkt jetzt noch einmal herumgefummelt wird, wenn über die Umsetzung geredet wird, und wir dann im Anhörungsverfahren bleiben und mit diesem Verfahren leben müssen, das der Kommission weiterhin Rechte zugesteht, die mit einem demokratischen Standard nicht zu vereinbaren sind.

3-331

Margot Wallström, Vice-President of the Commission. – Mr President, the comments by Members here demonstrate how much thought and enthusiasm has gone into this important reform, and quite rightly so. We have injected more transparency and more democracy into the procedures.

From now on the European Parliament should be in a position to delegate implementing powers in all conscience to the Commission without giving up its legitimate rights of scrutiny. According to the new procedure, if Parliament were to object to the substance of an implementing measure, the Commission would be prevented from adopting it in that form.

With these substantially improved control rights we see no need for the legislator to set a time limit for the delegation of implementing powers to the Commission. On the contrary, I believe that this package should provide a stable solution for the future. This was, of course, the purpose of the negotiations.

Let me come finally to some practical issues, because if you endorse the deal tomorrow we will have to continue our good cooperation. This will be done in several ways: firstly, thanks to the Commission's forthcoming alignment proposals; secondly, via the promised upgrade of the comitology register; and thirdly, through the revision of our 2000 bilateral agreement on the procedures for implementing the comitology decisions.

I look forward to continuing to work with you on these issues and I thank you for your contributions to the debate.

3-332

Presidente. – La discussione è chiusa.

La votazione è prevista per domani alle 12.00.

3-333

16 - Procedura di informazione reciproca nei settori dell'asilo e dell'immigrazione - Integrazione degli immigrati nell'Unione europea - La politica di immigrazione dell'Unione europea (discussione)

3-334

Presidente. – L'ordine del giorno reca, in discussione congiunta,

- la relazione presentata dall'on. Patrick Gaubert, a nome della commissione per le libertà civili, la giustizia e gli affari interni, sulla proposta di decisione del Consiglio che introduce una procedura di informazione reciproca sulle misure degli Stati membri nei settori dell'asilo e dell'immigrazione [COM(2005)0480 - C6-0335/2005 - 2005/0204(CNS)],

- la relazione presentata dall'on. Stavros Lambrinidis, a nome della commissione per le libertà civili, la giustizia e gli affari interni, sull'integrazione degli immigrati nell'Unione europea [2006/2056(INI)],

- l'interrogazione orale degli onn. Martin Schulz e Martine Roure, a nome del Gruppo socialista al Parlamento europeo, alla Commissione, sulla politica di immigrazione dell'Unione europea (O-0061/2006 - B6-0311/2006),

- l'interrogazione orale dell'on. Ewa Klamt, a nome del Gruppo del Partito popolare europeo (Democratici-cristiani) e dei Democratici europei, alla Commissione, sulla politica dell'Unione europea in materia di immigrazione (O-0064/2006 - B6-0313/2006),

- l'interrogazione orale presentata dall'on. Jean Lambert, a nome del Gruppo Verde/Alleanza libera europea, alla Commissione, sulla Politica dell'Unione europea in materia di immigrazione (O-0070/2006 - B6-0318/2006),

- l'interrogazione orale dell'on. Jeanine Hennis-Plasschaert, a nome del Gruppo dell'Alleanza dei Democratici e dei Liberali per l'Europa, alla Commissione, sulla Politica dell'Unione europea in materia di immigrazione (O-0073/2006 - B6-0319/2006) e

- l'interrogazione orale degli onn. Roberta Angelilli e Romano Maria La Russa, a nome del Gruppo "Unione per l'Europa delle nazioni", alla Commissione, sulla Politica dell'Unione europea in materia di immigrazione (O-0079/2006 - B6-0322/2006).

3-335

Patrick Gaubert (PPE-DE), rapporteur. – Monsieur le Président, mes chers collègues, Monsieur le Commissaire, des milliers d'immigrés perdent la vie en tentant de rejoindre notre continent européen. Ceuta, Melilla, Les Canaries, Lampedusa et Malte sont devenus des symboles dramatiques face à la gestion des flux migratoires, notamment en provenance du Sud de la planète. Depuis lundi, près de mille hommes ont essayé de débarquer et ont débarqué aux Canaries. L'Union européenne ne doit pas repousser le problème en dehors de ses frontières.

Les pays africains ne peuvent résoudre, seuls, le problème de la pression migratoire. Mes chers collègues, Monsieur le Commissaire, j'ai récemment dirigé une délégation de parlementaires européens aux Canaries. Il est vrai que l'Union européenne propose aide et protection aux frontières, mais il y a encore des hommes et des femmes qui jonchent les plages. La réunion organisée la semaine prochaine à Rabat sur la migration est un premier pas très encourageant. Enfin, des représentants des pays africains et européens vont discuter ensemble autour d'une table pour trouver des solutions.

La politique de codéveloppement que l'Europe mettra en place demain doit devenir plus efficace, plus intelligente et plus sécurisée, afin de nous assurer que les fonds alloués profiteront exclusivement aux populations. Si on aide efficacement les populations d'Afrique à rester chez elles en leur permettant de vivre décemment, nous éviterons ainsi de compter les cadavres sur les plages italiennes, maltaises ou espagnoles.

Dans un espace sans frontières intérieures, comme notre espace Schengen, la coordination et l'information entre les différentes politiques nationales d'immigration des vingt-cinq sont primordiales. La première étape importante, pour atteindre ce but, est d'améliorer l'échange d'informations entre les États membres.

Mon rapport concerne l'établissement d'une procédure d'information mutuelle dans les domaines de l'asile et de l'immigration. Chaque État membre doit communiquer aux autres États et à la Commission les mesures nationales qu'il envisage de prendre. Les points majeurs développés sont les suivants: tous les États membres devront fournir des informations concernant l'état actuel de leur législation nationale. Celles-ci constitueront donc une banque de données initiale qui nous sera utile afin de connaître les différentes politiques actuelles et comprendre les changements à effectuer par la suite.

Second point, le volet politique. La nouvelle procédure servira de lien permanent entre les administrations nationales. Il est important d'aller plus loin et d'ajouter un volet politique à ce niveau administratif. Ce sera le but de ce nouvel outil.

Dernier point que je souhaite évoquer: l'accessibilité au public. Le groupe des Verts a déposé des amendements visant à ouvrir le réseau au public. J'ai toujours été en faveur d'une plus grande transparence dans les procédures de décision, mais pas dans ce cas précis. Je m'explique: tous les textes législatifs déjà adoptés au niveau national sont naturellement rendus publics. Toutefois, les discussions politiques sur les futures mesures et les projets de loi en cours doivent rester confidentielles. Sinon les gouvernements refuseront de nous soumettre leurs projets en cours et d'en discuter avec nous et nous n'aurons jamais ces informations.

Pour clore la première partie de notre discussion commune, je souhaite remercier tous les rapporteurs fictifs avec qui j'ai travaillé de manière efficace ces derniers mois. J'espère que tous ensemble nous montrerons, lors du vote de demain, notre volonté de tendre vers une meilleure coopération entre les États membres au niveau européen.

Concernant l'intégration des immigrés, je tiens à féliciter notre collègue, M. Lambrinidis, pour son travail et sa volonté – j'insiste bien, sa volonté – de trouver des compromis entre tous les groupes politiques. La politique d'intégration représente un engagement réciproque des pays d'accueil et des ressortissants légalement résidents des pays tiers. Cet engagement est fait de droits et de devoirs pour les uns et pour les autres. On ne peut pas favoriser l'immigration sans avoir réuni les conditions d'un accueil humain en matière de travail, de logement et d'éducation des enfants.

Une politique d'intégration réussie passe donc par l'obtention d'un travail qui passe, lui, par la connaissance de la langue du pays d'accueil. Les immigrés doivent aussi avoir accès à des cours d'éducation civique, à des programmes sur l'égalité hommes-femmes, afin de mieux connaître les valeurs du pays d'accueil.

Les rapports présentés ce soir traitent des politiques d'immigration et d'intégration au sein de l'Union européenne. L'idée de cette discussion globale est particulièrement intéressante, car il est difficile de dissocier les deux. L'immigration et l'intégration des immigrés sont des sujets qui laissent rarement indifférent. Ces thèmes aussi sensibles sont au centre de multiples interrogations et débats qui mobilisent les gouvernements, les citoyens et les élus européens.

Mes chers collègues, Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, la gestion des flux migratoires se fera au niveau européen, car nous devons construire, tous ensemble, une Europe plus sûre, plus prospère et juste.

3-336

Σταύρος Λαμπρινίδης (PSE). – Κύριε Πρόεδρε, είμαι πεπεισμένος ότι η ομαλή ένταξη των μεταναστών στην Ευρώπη είναι μία πρόκληση αντίστοιχη με αυτήν την πετυχημένης διεύρυνσης της Ένωσης. Τα 40 και πλέον εκατομμύρια μεταναστών σήμερα στην Ένωση αποτελούν, άλλωστε, πληθυσμιακά ένα εικοστό έκτο κράτος μέλος.

Κι όμως, σε αντίθεση για τις πολιτικές για την ομαλή ένταξη των υποψήφιων προς ένταξη χωρών, η Ευρωπαϊκή Ένωση τα τελευταία χρόνια έχει διαθέσει σχετικά ελάχιστους υπαλλήλους και χρήματα για τη μεγάλη πρόκληση της ένταξης των μεταναστών.

Το Συμβούλιο της ΕΕ, προς τιμήν του, εξέφρασε ρητά τη δέσμευσή του για την ένταξη των μεταναστών στο Τάμπερε το 1999. Και ενίσχυσε αυτή τη θέση στη Σύνοδο Κορυφής της Θεσσαλονίκης επί Ελληνικής Προεδρίας το 2003. Επίσης, οφείλονται συγχαρητήρια προς την Επιτροπή και τον Franco Frattini προσωπικά για το εξαιρετικό κείμενο εργασίας για την ένταξη μεταναστών που εξέδωσαν πριν λίγους μήνες, με έμφαση στις κοινές βασικές αρχές του Groningen.

Αλλά η πραγματικότητα ακόμη ουδόλως ανταποκρίνεται στις προσδοκίες που έχουν δημιουργηθεί. Δυστυχώς, η Ένωση έχει παραλύσει εδώ και καιρό από την ευρέως διαδεδομένη άποψη ότι η ένταξη είναι τοπική υπόθεση και ότι, επομένως, η Ευρώπη δεν μπορεί συνολικά να την υποβοηθήσει.

Οι δράσεις για την ένταξη εδράζονται πράγματι σε τοπικό επίπεδο. Τα σχολεία, οι επιχειρήσεις, οι χώροι λατρείας και άλλοι φορείς μιας τοπικής κοινωνίας επιτελούν καθημερινά το επίπονο έργο της συνένωσης νεοαφιχθέντων και αυτοχθόνων. Ωστόσο, η ένταξη είναι πανευρωπαϊκή υπόθεση όσον αφορά τις επιπτώσεις της, ιδίως όταν αποτυγχάνει.

Έτσι, ενώ οι τοπικές, περιφερειακές και εθνικές αρχές πρέπει να καθορίσουν τα ακριβή μέτρα ένταξης σε κάθε περίπτωση, τα κράτη μέλη στο σύνολό τους πρέπει να σχεδιάσουν αποτελεσματικές στρατηγικές ένταξης των οποίων οι καρποί να προάγουν τα κοινά συμφέροντα της Ένωσης. Στην παρακολούθηση και αντικειμενική αξιολόγηση αυτών των προγραμμάτων μπορεί και πρέπει να γίνουν τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης πολύ πιο ενεργά και ιδίως αποτελεσματικά.

Η έκθεσή μου τονίζει ότι η ένταξη των μεταναστών συνεπάγεται τόσο υποχρεώσεις όσο και δικαιώματα για τους μετανάστες αλλά και για τους πολίτες των κρατών μελών. Δεσπόζουσα θέση στις προτάσεις της έκθεσης κατέχει η ανάγκη να αρχίσουμε να διαβουλευόμαστε για τον τερματισμό της πολιτικής και κοινωνικής περιθωριοποίησης των μεταναστών και για την ενθάρρυνση της κοινωνικής, αλλά πρωτίστως ψυχολογικής τους ένταξης, να μην αισθάνονται δηλαδή εκ προοιμίου καταδικασμένοι στην περιθωριοποίηση.

Η γλώσσα της χώρας υποδοχής, τα ήθη, τα έθιμα και η λειτουργία των πολιτειακών θεσμών θα πρέπει να διδάσκονται σε όλους τους μετανάστες, ενώ παράλληλα η πολιτεία θα πρέπει να τους παρέχει τη δυνατότητα ελεύθερης έκφρασης της πολιτισμικής τους ιδιαιτερότητας και ισότιμη πρόσβαση σε εκπαίδευση, δουλειές, στέγαση κλπ.

Η έκθεση επισημαίνει, μεταξύ πολλών άλλων, τη σημασία υιοθέτησης μέτρων θετικής δράσης για την ένταξη μεταναστών στις εκπαιδευτικές και εργασιακές δομές των κρατών μελών καθώς και στις δομές των πολιτικών κομμάτων στα κράτη μέλη. Ζητεί από τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν άμεσα, δίκαια και χωρίς απαγορευτικούς περιορισμούς τις υπάρχουσες οδηγίες εναντίον του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, για την οικογενειακή επανένωση, την ίση μεταχείριση στην απασχόληση, το καθεστώς των επί μακρόν διαμενόντων.

Τονίζει τη σημασία της πρόβλεψης του δικαιώματος ιθαγένειας σε όλους τους επί μακρόν διαμένοντες μετανάστες και ιδίως στα παιδιά μεταναστών που έχουν γεννηθεί και μεγαλώσει ανάμεσά μας. Προτείνει στα κράτη μέλη να ορίσουν έναν υπουργό με συνολική συντονιστική ευθύνη για την ένταξη και έναν συνήγορο των μεταναστών.

Πρέπει οι χώρες της ΕΕ να υποδεχθούν περισσότερους μετανάστες; Αν ναι, πόσους και πώς; Όλοι γνωρίζουμε ότι το ερώτημα βρίσκεται στο επίκεντρο μιας ευρύτατης δημόσιας συζήτησης σε πολλά κράτη μέλη. Αντίθετα, η απάντηση στο ερώτημα αν θα πρέπει να επιδιώξουμε την ομαλή ένταξη των μεταναστών που ήδη ζουν και εργάζονται ανάμεσά μας είναι αυτονόητη.

Επιβάλλεται να γίνουν πλήρη μέλη των κοινωνιών μας. Οτιδήποτε λιγότερο θα υποδήλωνε ότι αποδεχόμαστε και προκρίνουμε μια κοινωνία με πολίτες πρώτης και δεύτερης κατηγορίας. Μια τέτοια πολιτική θα υπέσκαπτε τον κοινωνικό και οικονομικό ιστό των κοινωνιών μας. Με άλλα λόγια, θα ήταν άδικη και δεν θα συνέφερε κανένα.

Κλείνοντας, θέλω να ευχαριστήσω θερμά όλες τις πολιτικές ομάδες, τους σκιώδεις εισηγητές και τους συντονιστές, ιδιαίτερα εσένα Patrick, merci beaucoup, γιατί ξέρω πόσο δύσκολο ήταν για όλους μας να προωθήσουμε αυτή την έκθεση. Ευχαριστώ όλους για τις σημαντικές σας τροπολογίες στην Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών οι οποίες έκαναν αυτή την έκθεση πιο ισχυρή και πιο πλούσια. Ευχαριστώ τη Jannine ιδιαίτερα γι' αυτό.

Ξέρω ότι δεν ήταν πάντα εύκολο για όλους μας να βρούμε τους τέλειους συνδυασμούς αλλά προσπαθήσαμε και πετύχαμε πολλούς. Σας ευχαριστώ και πάλι.

3-337

Ewa Klamt (PPE-DE). – Herr Präsident, sehr geehrte Damen und Herren! Die Europäische Union ist eine der sichersten und wirtschaftlich stärksten Regionen der Welt und folglich einem hohem Migrationsdruck ausgesetzt. Diesen Zustrom zu steuern, ist eine der Zukunftsaufgaben in Europa. Ziel unserer europäischen Zuwanderungspolitik muss sein, legale Migration zu steuern und gleichzeitig illegale Migration zu unterbinden. Denn nur durch die Eindämmung der illegalen Einwanderung entsteht Raum für eine legale, gesteuerte Migration.

In einer EU mit weitgehend offenen Binnengrenzen kann und darf die Zuwanderung nur unter Rücksichtnahme auf die anderen Mitgliedstaaten und in gemeinsamer Verantwortung geregelt werden. Dies hat unser Kollege Patrick Gaubert in seinem Bericht deutlich herausgestellt.

Die Unterstützung von Integrationsbemühungen ist ein weiterer wichtiger Bestandteil einer sinnvollen und kohärenten Migrationspolitik, wie der Bericht des Kollegen Lambrinidis zeigt. Allerdings hat die Kommission in ihrem — ich muss es sagen — hervorragenden Papier herausgestellt, dass die Europäische Union hierzu nur Rahmenbedingungen schaffen kann. Klar ist: Misslungene Integration frustriert nicht nur die Zuwanderer, sondern verringert die Akzeptanz für Zuwanderung in der Aufnahmegesellschaft erheblich.

So erstrebenswert eine wohl durchdachte Migrationspolitik ist, bereits heute und sofort muss den Grenzregionen in Europa geholfen werden. Die Bilder von Malta, den Kanarischen Inseln, Lampedusa, Ceuta und Melilla gehen uns alle an. Alle Mitgliedstaaten, die Kommission und das Europäische Parlament sind aufgerufen, den betroffenen Ländern bereits heute schnell und unbürokratisch zu helfen.

Die mittelfristigen Lösungen können nur in gemeinsamen Anstrengungen verschiedener Politikbereiche, wie der Innen- und der Außenpolitik sowie der Entwicklungszusammenarbeit gefunden werden. Die Zusammenarbeit mit und die Unterstützung für Transit- und Herkunftsländer sind ein Teil der Lösung. Wir, die Innenpolitiker, sind bereit, daran mitzuarbeiten.

3-338

Manuel Medina Ortega (PSE). – Señor Presidente, hablo en nombre del Grupo Socialista para exponer la pregunta que han presentado en su nombre los diputados Schulz y Roure. Esta pregunta es complementaria a los informes que han elaborado los señores Gaubert y Lambrinidis sobre temas de inmigración. Quiero señalar que estos dos informes constituyen una contribución importante al problema de la inmigración.

La preocupación fundamental es que exista una política comprensiva de inmigración. Hasta ahora no tenemos sino retazos de políticas, esperemos que a partir de las resoluciones de la última Cumbre de Bruselas se pueda hacer esa política comprensiva.

Pero la política comprensiva de inmigración tiene que empezar por los países de origen. Es decir, ¿qué estamos haciendo desde la Unión Europea para impedir que la inmigración sea, en muchos de esos países, la única fuente de ingresos para sus habitantes? Esto es lo primero que tenemos que plantearnos.

En segundo lugar, partiendo de la base de que los problemas de los países en desarrollo no se van a poder solucionar a corto plazo, ¿qué medidas estamos tomando para proteger nuestras fronteras exteriores, incluyendo, como es lógico, una política de inmigración legal —que está prevista ya en el programa de La Haya desde diciembre de 2005—, de forma que se dé la posibilidad de que aquellos ciudadanos que quieran venir a trabajar a nuestra Unión, si hay puestos disponibles para ello, puedan hacerlo de una manera legal?

En tercer lugar, hay que pensar —como se acaba de decir en los informes anteriores— que en este momento, al no existir una política de la Unión en materia de inmigración, cada país tiene que soportar los costes y los esfuerzos de esa política. En este momento hay una serie de países fronterizos, y no sólo en el Sur de Europa, sino también en el centro de Europa, que están soportando una carga excesiva respecto de las atenciones que hay que prestar, por razones humanitarias, a estos inmigrantes ilegales.

Hasta ahora, los medios de que disponíamos eran mínimos. Al parecer, para este año solamente disponemos de unos 5 700 000 euros. Esperemos que, con la aprobación de las perspectivas financieras, a partir del 1 de enero de 2007, dispongamos de medios adicionales. Asimismo, hay que tener en cuenta que estos inmigrantes no son unos seres extraterrestres, no son robots, no son máquinas, son personas que tienen que vivir en sociedad, que tienen necesidades familiares y afectivas que han de ser atendidas.

Y, sobre todo, lo que no puede permitir Europa es que dentro de ella haya dos clases de ciudadanos: los que —como ha dicho un sector de la extrema derecha francesa— son *de souche*, es decir, de origen europeo, y aquellos que no lo son, porque eso, como hemos visto recientemente, es la fuente de una serie de problemas sociales que son muy difíciles de resolver.

Hay que integrar a los inmigrantes en nuestras sociedades. No se les puede mantener fuera de la corriente central de nuestra sociedad. Un inmigrante, los hijos de los inmigrantes y los nietos de los inmigrantes, tienen derecho a vivir como personas, en igualdad de condiciones con el resto de los ciudadanos de la Unión.

Hay que pensar también que el flujo de la inmigración no tiene porque ser completamente irreversible. El corazón de todo inmigrante alberga el deseo de volver a su país de origen. ¿Qué estamos haciendo nosotros para que el inmigrante tenga la posibilidad de mantener el enlace con su país de origen, para que pueda volver a su país de origen sin tener luego que recurrir a estos horrorosos procedimientos de inmigración ilegal, para que su estancia fuera de su país de origen sea

considerada nada más que como una etapa transitoria, de modo que, al volver, pueda enriquecer la sociedad del país de origen?

Es algo que, en algunos países de la Unión Europea, como, por ejemplo, España, Italia, Portugal y Grecia, se hizo en una época en la que la estancia en el extranjero era simplemente un procedimiento para volver otra vez al país de origen y fortalecer su economía.

Espero que el Comisario Frattini nos ayude a este respecto —tenemos una gran tarea por delante— y que las instituciones de la Unión, la Comisión, el Consejo y el Parlamento, puedan desarrollar esta necesaria política de inmigración, tan fundamental en este momento.

3-339

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE). – Voorzitter, alle prachtige woorden van de Raad zoals vastgelegd in het programma van Tampere en herbevestigd in het Haags programma, hebben tot op de dag van vandaag tot zeer weinig geleid. Schoorvoetend en op basis van de laagste gemene delers zet Raad zo nu en dan een heel klein stapje. Tot mijn grote spijt schittert de Raad zelfs ook nu tijdens dit minidebat door afwezigheid.

Het is duidelijk dat de nationale agenda's de Europese agenda op dit punt flink ondermijnen. Maar let wel, tot die Europese agenda hebben lidstaten zich wel degelijk verbonden. Dat er een commissievoorstel nodig is om de lidstaten beter te laten samenwerken op het punt van de informatie-uitwisseling, is tekenend voor de passiviteit van de lidstaten als het gaat om de totstandkoming van een gemeenschappelijk asiel- en immigratiebeleid. Die informatie-uitwisseling is, zoals Patrick Gaubert net al zei, van groot belang en simpelweg noodzakelijk.

De immigratieproblematiek is anno 2006 een van de grootste uitdagingen en dat zal voorlopig zo blijven. Met het versterken van de buitengrenzen alleen redden we het niet en dat moet ook niet onze bedoeling zijn. Commissaris Frattini heeft dat ook al eerder aangegeven en een veelomvattend pakket van maatregelen gepresenteerd. Raad én Commissie zullen dan ook onverkort en in snel tempo werk moeten maken van alle ambitieuze voornemens.

Ten laatste in het jaar 2010 moet het gemeenschappelijke asielbeleid tot stand gebracht zijn, de uniforme asielprocedure en de uniforme asielstatus waardoor degenen die recht hebben op bescherming, deze ook krijgen. Er moet dus spoedig een gemeenschappelijk Europees terugkeerbeleid tot stand komen - waarbij ik wel wil opmerken dat iedereen, legaal of illegaal, recht heeft op een respectvolle en waardige behandeling - : bewustmakings- en informatiecampagnes in de landen van herkomst en transit, het afsluiten van associatie- en samenwerkingsovereenkomsten met die landen, het creëren van een duidelijke link tussen het immigratiebeleid en het te voeren ontwikkelingsbeleid en, zeer belangrijk, de snelle introductie van een Europese *green card*.

Mijn vragen staan op papier. Die zal ik hier omwille van de tijd dan ook niet herhalen. Wel verwacht ik een duidelijk antwoord, zeker in verband met de passerellebepaling. Politieke moed impliceert immers dat je over de juiste instrumenten moet beschikken om daadwerkelijk gestalte te geven aan je overtuigingen.

3-340

Jean Lambert (Verts/ALE). – Mr President, I should like to speak briefly on the issue of integration. We know from a number of pieces of research and projects done under the Equal Programme – not least the strand on asylum-seekers – that the message coming through very clearly is that integration starts on day one for new arrivals and it starts the day before for host communities. We have a whole range of good practice there that we should be drawing on, so that this becomes a process that gives us as many wins as possible. That also means realising that for some parts of the world, migration is part and parcel of development policy.

I think we all agree that people who want to migrate should do so as a matter of free choice. We know, however, that large numbers of illegal people are actually people who have overstayed their visas; they have not entered illegally. We also know that there are large numbers of people who are semi-compliant, because rules are not clear or are difficult to access.

Until we start looking at the development aspect of this issue, it will be like squeezing a balloon: if you apply pressure somewhere, you just get a different shape somewhere else. Therefore, we need to look at this very seriously, and Member States need to stop complaining and start cooperating on a common migration system.

We also need to beware of the commodification of people. When I look at the policies of some Member States that are now considering drawing unskilled workers from new Member States and not using third-country nationals, I am not sure what message that sends out. Indeed we know that for people from some of the poorest countries, access to work in the European Union is crucially important to their country's development, and the remittances that go back can be up to eight times the amount of aid that we are putting in. We know that people are pulled towards rich countries when inequality is most acute.

I am interested in how the Commission is going to approach the development aspect and trade policies, to ensure that our policies move in a coherent way instead of pulling against each other all the time.

3-341

Franco Frattini, *Vicepresidente della Commissione*. – Signor Presidente, onorevoli deputati, ho raccolto molti suggerimenti dalle relazioni e dalle questioni proposte e per questo ringrazio vivamente i due relatori e tutti gli autori degli altri documenti discussi oggi.

Nel mio intervento cercherò di definire le linee guida dell'azione che la Commissione sta sviluppando anche perché tutti gli onorevoli parlamentari sanno che solamente sei o sette mesi fa vi erano molti dubbi all'interno dei Consigli europei sulla dimensione realmente europea e non nazionale della grande sfida della gestione globale dei flussi migratori.

Il dato politico più importante, che molte volte viene ricordato ma qualche volta viene dimenticato, è che, da novembre-dicembre dello scorso anno, finalmente il Consiglio europeo ha espresso una voce comune, cioè ha riconosciuto, sviluppando quella che fu l'intuizione di Salonicco 2003, che l'immigrazione richiede un approccio globale e questo approccio globale non può che essere europeo. E' un passo politico di indubbio peso e oggi noi siamo chiamati ad attuare il piano d'azione.

Questo piano d'azione si traduce in una serie di iniziative concrete che voi conoscete perfettamente: sono le proposte che la Commissione ha presentato negli scorsi mesi e che sono in parte oggetto delle relazioni e delle questioni da voi proposte. Ad esempio, uno dei principi chiave per l'azione europea è il principio di solidarietà tra gli Stati membri dell'Unione. Tale principio implica molte cose: in primo luogo significa che gli Stati membri si impegnano a sostenersi reciprocamente qualora uno di essi sia sottoposto ad una pressione migratoria particolare.

Il secondo aspetto del principio di solidarietà è proprio quello a cui è dedicata la relazione dell'onorevole Gaubert che ho molto apprezzato. E' una relazione che nasce da una proposta che io formulai nel 2005 quando mi resi conto della necessità di rendere più stabile quella reciproca informazione preventiva di ciascuno Stato membro che legittimamente volesse adottare iniziative nel campo dell'immigrazione, quando queste iniziative abbiano un impatto sugli altri Stati membri. Rendere stabile un meccanismo di consultazione è un altro modo per applicare il principio di solidarietà. Non dobbiamo dimenticare che, quello che avviene all'interno dei confini di ciascuno Stato, ha delle ripercussioni sugli altri Stati, questo è il meccanismo di reciproca consultazione ed informazione.

Accetto con piacere tutte le proposte della relazione dell'onorevole Gaubert, ivi comprese delle proposte aggiuntive come quella di un dialogo politico permanente a livello ministeriale e anche quella di avere un rapporto annuale – che la Commissione è ben lieta di presentare ogni anno a questo Parlamento – sul funzionamento di questo meccanismo. E' stato detto da chi mi ha preceduto: "Perché questo meccanismo funzioni occorre fiducia reciproca tra gli Stati membri". Se non c'è fiducia reciproca noi potremo scrivere le regole, ma le regole resteranno solo sulla carta". Occorre quindi esercitare una persuasione politica nei confronti degli Stati membri, spiegando loro che, se non comunicano, se non informano gli altri Stati in un reale spirito di condivisione europea, una volta potrà, come si dice italiano, "andar bene ad uno ma un'altra volta andrà male". Quindi conviene a tutti essere sempre totalmente trasparenti e questo è lo spirito della relazione dell'onorevole Gaubert che condivido.

Quali sono le grandi linee comuni della politica europea dell'immigrazione? In primo luogo, una sfida che deve essere globale ed europea. In secondo luogo – ed è l'aspetto più innovativo – un ruolo dell'Unione europea sulla scena internazionale come attore unico, ad esempio e soprattutto, nelle aree geografiche vicine, mi riferisco anzitutto all'Africa, all'area del mediterraneo, ai nostri vicini dell'Est: queste sono le tre grandi aree geografiche dove l'Europa deve concretamente esercitare un'azione politica come attore unico per avere una voce sola.

All'interno di questa sfida politica quali sono le cose da fare? Innanzitutto, affrontare a livello europeo le cause profonde che portano all'immigrazione. L'onorevole Lambert ha appena affermato molto correttamente che: "Dobbiamo trasformare un'immigrazione frutto della disperazione in un'immigrazione frutto delle scelte delle persone che, liberamente, decidono di andare a vivere e a lavorare nell'Unione europea, ma che non sono costrette a fuggire perché nei loro paesi c'è la povertà, perché non c'è l'acqua potabile, o perché l'ambiente è distrutto. Allora cosa fare? Orientare le politiche europee di aiuto allo sviluppo verso delle strategie che affrontino la carenza di sviluppo locale. Ad esempio organizzare interventi mirati nei paesi di origine dei flussi migratori, per promuovere gli investimenti e la ristrutturazione del sistema agricolo o del tessuto ambientale, molto spesso devastato e degradato.

Stiamo pensando a dei progetti da finanziare insieme alla Banca mondiale per usare le rimesse degli immigrati regolari e investire nella loro patria – sempre se lo vorranno ovviamente. Ma qual è l'ostacolo? Molto spesso gli immigrati non hanno accesso al credito bancario e allora a tal proposito, vogliamo promuovere dei servizi di credito più disponibili ad investire, ad esempio, in una piccola o media impresa in un paese di origine. Stiamo sviluppando dei progetti di cosiddetto microcredito proprio per favorire la ripresa di tanti punti di investimento nei paesi di origine.

Questo lavoro avrà uno sviluppo politico globale, rappresentato dal contributo dell'Europa, che io mi auguro parlerà davvero con una voce sola, alla sessione di settembre delle Nazioni Unite che comunemente viene definita *High Level Dialogue on Migration and Development*. Tale sessione avrà luogo a margine dell'Assemblea generale delle Nazioni Unite, è una sessione in cui si metterà a fuoco il rapporto tra immigrazione e sviluppo dei paesi di origine e l'Europa presenterà – mediante una proposta che io presenterò tra qualche giorno prima della pausa estiva alla Commissione – un documento strategico, contributo della Commissione europea a questa riflessione che è, credo, il primo tema al quale ci dobbiamo rivolgere.

Il secondo tema è la lotta al traffico di esseri umani, come accennato dall'onorevole Klamt. Voi saprete che ormai il traffico di esseri umani è una delle maggiori fonti di reddito per una criminalità organizzata senza scrupoli. Abbiamo ormai delle informazioni molto chiare sui flussi di traffico, sull'origine dei trafficanti e addirittura sulla tariffa che viene chiesta a ciascuno dei disperati che vengono trasportati senza neanche garanzia di arrivare vivi. In media i trafficanti chiedono a queste persone disperate una cifra enorme, tra i millecinquecento e i duemilacinquecento dollari ciascuno senza nemmeno la garanzia, di arrivare vivi dall'altra parte del Mediterraneo.

E' chiaro che la lotta al traffico di esseri umani deve andare di pari passo con la protezione delle vittime del traffico e quindi con il tema delle vittime vulnerabili, delle donne immigrate, dei bambini vittime del traffico di immigrati clandestini.

Credo che a tal proposito si debba considerare, perché bisogna farlo, anche una politica di rimpatrio come azione europea nei confronti di coloro che non possono restare in quanto sprovvisti di titolo sul territorio europeo. Ritengo che si debbano organizzare delle azioni europee di rimpatrio fissando con le organizzazioni delle Nazioni Unite degli standard di rispetto individuale, non solo dei diritti, ma anche della dignità di queste persone che debbono sì essere rimpatriate, ma debbono essere rimpatriate nell'assoluto rispetto di quegli standard stabiliti dalle convenzioni internazionali.

In questo ambito stiamo lavorando agli accordi di riammissione. In questo momento abbiamo delle sfide molto ambiziose, quali quella di concludere al più presto con il Marocco e poi con l'Algeria degli accordi di riammissione ancora una volta europei, e non più bilaterali tra Stato e Stato per aumentare questa dimensione politica dell'Europa.

Il terzo tema è l'immigrazione legale che io vedo come un'opportunità, e non certo come un pericolo. E' evidente che nell'ambito dell'immigrazione legale noi dobbiamo rispettare le regole nazionali. Basti ricordare ad esempio, che persino nel trattato costituzionale che firmammo a Roma, avevamo chiarito che il numero degli immigrati che possono entrare in ogni paese è determinato a livello nazionale, ma, detto questo, a mio avviso sono necessarie delle regole comuni sull'ammissione degli immigrati legali e condivido pienamente l'opinione di chi ha detto: "Non chiediamo e non reclutiamo soltanto immigrati lavoratori altamente specializzati perché così rischiamo con il *brain drain* di impoverire i paesi di origine". Il nostro intento è piuttosto quello di favorire la circolazione perché è chiaro, come qualcuno ha detto, che molti immigrati desiderano tornare nel loro paese di origine, nella loro patria e noi dobbiamo aiutarli in questo.

Ma poi in Europa occorrono lavoratori stagionali, lavoratori nell'agricoltura, lavoratori in tanti settori che non sono altamente specializzati ma che servono e quindi possiamo limitarci solo agli ingegneri, ai medici o ai ricercatori, perché in questo modo si causerebbe un impoverimento dei paesi di origine.

Il quarto tema è l'integrazione, l'onorevole Lambrinidis sa quanto io apprezzi il suo lavoro, e in modo particolare questa relazione perché finora, l'integrazione non è stata considerata per quello che effettivamente è: un elemento inscindibile dalla politica migratoria. Mi permetto di dire: "Sarebbe irresponsabile accogliere immigrati senza integrarli perché si finirebbe con l'aumentare la loro frustrazione, il loro senso di isolamento".

E proprio a tal proposito, le nostre proposte prevedono che ci si concentri sui settori chiave, sui diritti civili, sugli alloggi, sull'educazione, sul lavoro ovviamente regolare e non clandestino. Abbiamo proposto, e lo stiamo mettendo in funzione, un forum europeo permanente per l'integrazione e in tale forum avranno una parola importante i governi locali. Per quanto tempo abbiamo dimenticato i sindaci, i governatori delle regioni, le associazioni della società civile? E se parliamo di integrazione non possiamo pensare solo alle capitali degli Stati membri. Il forum europeo per l'integrazione si occuperà proprio di questo aspetto e io spero nel sostegno di questo Parlamento per approvare il Fondo europeo per l'integrazione. Non è un fondo che sostituisce le politiche nazionali, ma le ad essere più efficienti.

Il quinto tema è l'immigrazione illegale. Sto per promuovere un'iniziativa che la Commissione dovrebbe approvare il 19 luglio su alcune linee guida per l'immigrazione illegale. In primo luogo ritengo che nei paesi di origine si debba promuovere una vera e propria strategia di educazione e di comunicazione. Gli aspiranti immigrati non sanno quali siano le regole quando arrivano in Europa, non conoscono la lingua, non conoscono le opportunità di lavoro, non conoscono le leggi dei paesi europei che, invece dovranno rispettare e allora perché non pensare, ed è una delle proposte, a dei corsi di formazione professionale, a dei corsi linguistici nei paesi di origine che l'Europa può incoraggiare e anche cofinanziare per preparare un'immigrazione legale e necessaria. E' evidente che, se vogliamo sconfiggere l'immigrazione illegale, dobbiamo

sconfiggere il lavoro nero, perché il lavoro nero è sfruttamento ed è anche un fattore attrattivo per nuova immigrazione illegale.

Sesto tema, le misure urgenti di prevenzione e sostegno concreto agli Stati membri in maggiore difficoltà. La missione alle Isole Canarie è decisa, tredici Stati membri hanno accettato di partecipare, metteranno a disposizione mezzi navali e aerei per il pattugliamento della costa atlantica davanti alle Isole Canarie. Partirà poi una seconda missione europea per aiutare Malta e per il pattugliamento mediterraneo. Credo che si tratti di azioni che, per la prima volta e lo sottolineo ancora, sono sotto il coordinamento dell'Agenzia Frontex, cioè dell'Europa. Non sono azioni di singoli Stati membri che si uniscono ma c'è un'Agenzia europea che coordina i lavori.

Si tratta di misure urgenti di pattugliamento e non solo, sono anche misure di salvataggio delle vite umane in mare perché l'aspetto umanitario di questa immane tragedia, è che noi ogni settimana nel Mediterraneo, nel mare del mio paese, vediamo gente morire in mare e molto spesso non riusciamo nemmeno a recuperare i corpi. Quindi sono azioni anche queste assolutamente indispensabili.

Infine il settimo tema, l'aiuto ai paesi di origine e di transito degli immigrati. Dobbiamo dare aiuti concreti, dobbiamo lavorare con loro e mi permetto di dire in uno spirito che sostituisca il solito tono delle relazioni internazionali, con un vero e proprio partenariato. Sto per partecipare alla Conferenza di Rabat che avrà luogo lunedì e martedì della prossima settimana, proprio in Marocco. In occasione di questa conferenza, per la prima volta i paesi africani e l'Europa si incontreranno per elaborare un piano d'azione comune.

Io credo che in seguito occorrerà creare uno strumento per il monitoraggio costante delle iniziative che adatteremo da qui a qualche giorno e che poi sarà necessario un secondo incontro, questa volta con l'egida dell'Unione africana. Ritengo che il futuro sia l'Unione africana e l'Unione europea mediante un programma strategico. Penso che questo possa davvero fare la differenza.

3-342

IN THE CHAIR: MR McMILLAN-SCOTT

Vice-President

3-343

Δημήτριος Παπαδημούλης (GUE/NGL), *Εισηγητής της γνωμοδότησης της Επιτροπής Απασχόλησης και Κοινωνικών Υποθέσεων.* – Τον τελευταίο καιρό γίναμε όλοι μάρτυρες της αποτυχίας πολλών ευρωπαϊκών κοινωνιών να ενσωματώσουν τους μετανάστες. Βιώσαμε τις εκρηκτικές συνέπειες του κατακερματισμού του κοινωνικού ιστού. Επιβάλλεται λοιπόν να πάρουμε μέτρα τόσο σε εθνικό και περιφερειακό όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο που να γεφυρώσουν το χάσμα μεταξύ μεταναστών και κοινωνιών αποδοχής.

Η Επιτροπή Απασχόλησης αποφάσισε να ζητήσει από τα κράτη μέλη να θεσπίσουν ένα ασφαλές νομικό καθεστώς και μία κατοχυρωμένη δέσμη δικαιωμάτων που να συνδράμουν αυτή την εξέλιξη:

- να υπογράψουν και να επικυρώσουν τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών του 1990, η οποία αναγνωρίζει δικαιώματα σε όλους τους μετανάστες ανεξαρτήτως του νομικού τους καθεστώτος,
- να αποτρέψουν την κοινωνική υποβάθμιση και να υιοθετήσουν δέσμη ξεκάθαρων νομικών κανόνων για όλους τους διακινούμενους εργαζόμενους,
- να πάρουν μέτρα που να προωθούν την εκπαίδευση και την πληροφόρηση των μεταναστών για τα κοινωνικά και εργατικά τους δικαιώματα,
- να κατοχυρώσουν ατομικές άδειες παραμονής και εργασίας και να ενισχύσουν την πληροφόρηση και συμμετοχή των κοινωνιών υποδοχής στη διαδικασία ενσωμάτωσης.

Χαίρομαι, διότι η έκθεση του συναδέλφου Λαμπρινίδη υιοθετεί πολλές από αυτές τις ιδέες της Επιτροπής Απασχόλησης.

3-344

Barbara Kudrycka, *w imieniu grupy PPE-DE.* – Panie Przewodniczący! Przede wszystkim pragnę pogratulować obu sprawozdawcom, panom: Gaubertowi i Lambridinisowi, za podjęcie działań w zakresie wypracowania zasad wspólnej, nowoczesnej polityki imigracyjnej Unii Europejskiej. Takie wspólne działania powinny pomagać w rozwiązywaniu nie tylko problemów z najnowszymi falami imigracji, ale również pomagać w integracji dzieci imigrantów, które już urodziły się w Europie.

Aby przejść od słów do czynów, potrzebne jest nie tylko dobre prawo i wzajemna wymiana informacji, ale przede wszystkim fundusze. Dlatego dobrze się stało, że poza funduszem uchodźców i funduszem przeznaczonym na zabezpieczenie granic zewnętrznych, ustanowiono fundusz powrotu oraz integracji imigrantów. Jako sprawozdawca tych funduszy chcę podkreślić, że udało nam się przezwyciężyć wątpliwości, co do podstawy prawnej funduszu integracyjnego i tak sformułować decyzję ustanawiającą ten fundusz, by móc osiągnąć jednogłośnie, co do jego powstania.

Można to uznać za sukces Parlamentu. Pozostaje jedynie nieznaczny opór kilku państw, które *notabene* mają znaczne problemy w dziedzinie integracji imigrantów, co tym bardziej czyni ich stanowisko niezrozumiałym. Dlatego dobrze się stało, że pan Lambrinidis przygotował rezolucję w sprawie integracji imigrantów. Jednak również ten projekt budzi pewne kontrowersje. Przede wszystkim jest to kwestia praw politycznych imigrantów. Przyznanie praw politycznych, w tym prawa do głosowania w wyborach lokalnych to decyzja, która zgodnie z zasadą subsydiarności leży w gestii państw członkowskich i w większości z nich uwarunkowana jest posiadaniem obywatelstwa danego państwa. Jako Parlament mamy oczywiście prawo kierowania zaleceń politycznych, ale musimy pamiętać, że nie można postulować wprowadzenia do porządków prawnych państw członkowskich tego typu przepisów.

Jeszcze jedną ważną sprawą jest fakt, że nie możemy dopuścić do tego, aby pozycja prawna obywateli nowych państw członkowskich w zakresie dostępu do rynków pracy, usług, edukacji i mieszkań w krajach tak zwanej „starej piętnastki” była gorsza od sytuacji legalnych imigrantów z krajów trzecich. Pamiętajmy proszę, również o tych, którzy już zintegrowali się z Unią Europejską w maju 2004 roku.

3-345

Claude Moraes, on behalf of the PSE Group. – Mr President, our country is out of the World Cup, so we can stay here for as long as we wish!

I congratulate the Commissioner for taking the time to attempt to act on the Commission communication of September 2005 and to give us real policies with which we can progress.

Of course the Council has to be a willing partner too and we are hoping that the Finnish Presidency might repeat the discussions at the Tampere Council, which were extremely progressive. I hope we see evidence of that.

The Lambrinidis report is a progressive and positive addition to the new debate on integration in this House. It is positive for a series of reasons. The rapporteur does not just look at all the fashionable ideas on integration in the different parties; he tries to look at what works. This is too serious a subject now for us not to look at the models that actually work. He says we should share best practice, which we are not currently doing. He talks about implementation of the directives that will make integration work, such as the race equality directives. He talks about money, about the very little we spend on integration, given the disproportionate results, the disproportionate economic and social benefits we would get from spending on the kinds of projects the Commissioner talked about, whether language or other integration projects.

All these things are important, but ultimately we should stop thinking that integration is not for the European Union. Integration *is* for the European Union; not just the sharing of best practice, looking at the best models of integration, but the political will of this House to provide local support for those people who believe that integration will benefit society, benefit the economy and ultimately create harmony in the EU.

Mr Lambrinidis has produced a report that takes us one step forward. Let us hope that further initiatives come from this House, that the Commission remains strong and that the Council will join us in this struggle.

3-346

Ona Juknevičienė, ALDE frakcijos vardu. – Pirmiausia noriu pasveikinti, aišku, ataskaitų pranešėjus už jų nuostabų darbą ir dėliauosi, kad šiose ataskaitose yra nemažai minčių, kurioms pritarė Darbo ir socialinių reikalų komitetas, balsuodamas dėl mano parengtos nuomonės migracijos ir vystymo klausimais.

Bendrija priima vis daugiau emigrantų iš beveik visų besivystančių Azijos, Afrikos, Lotynų Amerikos šalių ir kol kas mažai tikėtina, kad šio reiškinio mastas mažės. Kadangi neturime visa apimančios Bendrijos darbo rinkos vystymo strategijos, tame skaičiuje ir migracijos besivystančių šalių, šis pranešimas dalinai užpildys esančią spragą. Nesant Bendrijos bendros migracijos srautų reguliavimo politikos ir kai nacionalinis teisinis reguliavimas yra netinkamas, susidaro sąlygos nelegaliai migracijai, žmonių išnaudojimui, prekybai žmonėmis ir kitiems nusikaltimams. Tokių atvejų yra ir Lietuvoje. Žmonės bėga iš Lietuvos, kai tuo tarpu darbdaviai prašo imigrantų iš trečiųjų šalių.

Ataskaitoje sakoma, kad imigracija iš besivystančių šalių padės spręsti darbo rinkos Bendrijoje klausimus. Taip pat sako, kad migrantai padės vystyti savo šalis siųsdami ten pinigus. Dalinai tai tiesa, bet aš manau, kad tai yra gana siauras požiūris ir darbo problema išliks tol, kol varžysim laisvą darbuotojų judėjimą pačioj Bendrijoj, kol nespėsime problemos kompleksiskai, bet ne fragmentais. Norint padėti skurstančių šalių vystymuisi, Bendrijos skirtus pinigus, kaip ir vicepirmininkas pasakė, turime nukreipti ne maisto produktams ir ne biudžeto finansavimui, o pirmiausia smulkaus verslo ir darbo vietų kūrimui. Tuomet žmonės turės darbą ir jie patys pasirūpins savo šalių vystymusi.

3-347

Hélène Flautre, au nom du groupe Verts/ALE. – Monsieur le Président, (*hors micro*) Conférence ministérielle euro-africaine sur la migration et le développement, conférence initiée par le Maroc, la France et l'Espagne, suite aux événements tragiques de Ceuta et Melilla. Les drames se succèdent. Selon certains rapports, trois mille personnes seraient mortes durant ces derniers mois en tentant de joindre les îles Canaries. Les discussions se focalisent pourtant, non pas sur

le devoir de protéger les personnes, mais une fois de plus, sur le contrôle, la fermeture, voire la militarisation des frontières. Pourtant, et tous les rapports en attestent, la majeure partie des déplacements de population se font vers les pays du Sud, et non pas vers ceux du Nord, et le nombre de demandes d'asile en Europe a diminué de moitié ces quinze dernières années.

L'Union et ses États membres conditionnent de plus en plus l'aide au développement. Pas plus tard que la semaine dernière, un journal sénégalais titrait: "L'Europe ferme nos frontières". Cette stratégie met doublement en danger la vie des personnes, celles dont la seule chance de survie est de quitter leur pays, et celles qui sont obligées de prendre de plus en plus de risques pour entrer en Europe. La liberté de circulation, plus particulièrement celle de quitter son pays, est pourtant consacrée par les normes internationales.

L'absurdité de cette politique apparaît au grand jour lorsque l'on sait que les revenus envoyés par les travailleurs migrants vers leur pays d'origine équivalent au double de l'aide publique au développement. Plutôt que de garantir le respect des droits fondamentaux des migrants et des demandeurs d'asile, notamment le droit d'accès aux procédures d'asile, le principe de non-refoulement, ou encore le droit à une vie privée et familiale, l'Europe multiplie les stratégies visant à transférer cette responsabilité vers les États tiers. Pire, les États n'hésitent pas à violer leurs propres obligations, par exemple en renvoyant, dans le cadre d'accords de réadmission, des personnes vers des pays où leur sécurité n'est pas assurée. Le projet de création de zones dites de "protection régionale" dans des pays comme la Biélorussie relève également de cette logique.

Enfin, les États européens participent activement à la banalisation de la politique d'enfermement des migrants et des demandeurs d'asile, allant jusqu'à financer des centres fermés dans des pays tiers, tels que la Libye ou la Mauritanie. L'Union européenne doit d'urgence revoir sa politique, se mettre à l'écoute de la société civile subsaharienne, d'Afrique du Nord et européenne. Un grand nombre de membres de ces sociétés civiles étaient réunis à Rabat, la semaine dernière, et ont adopté des recommandations qui mériteraient d'être prises en considération.

3-348

Giusto Catania, *a nome del gruppo GUE/NGL*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, credo che il problema dell'Europa non sia determinato dai flussi migratori, il problema vero non sono le persone che arrivano sul nostro territorio, bensì il grande numero di persone che non riesce ad arrivare in Europa, coloro che muoiono nel Mar Mediterraneo e nell'Oceano Atlantico.

Ho sentito il Commissario Frattini ribadire la necessità di pattugliare le nostre coste. Io ritengo che bisogna pattugliarle esclusivamente per evitare che la gente muoia in mare, perché i numeri relativi agli arrivi sono dei numeri irrisori: nel primo semestre del 2006 alle isole Canarie sono arrivati 9000 immigrati, a fronte degli 8 milioni di turisti che arrivano ogni anno sulle isole. Quello determinato dai flussi migratori non mi sembra un impatto demografico molto alto, pertanto dovremmo evitare di parlare di invasione degli immigrati e dovremmo provare ad articolare una politica comune per gli ingressi degli immigrati.

L'Europa ha invece adottato una politica comune repressiva, che istituisce centri di detenzione amministrativa, una politica comune per l'espulsione di massa spesso determinata dai vertici del G5, una logica di esternalizzazione delle frontiere che, pare, sarà il tema centrale di discussione al prossimo vertice di Rabat.

Sono del parere che dovremmo cambiare radicalmente la strategia, pensando ad un'integrazione vera, partendo dalla necessità di istituire un'identità meticcica per l'Europa, e pensare anche a una cittadinanza di residenza, a un permesso di soggiorno per cercare lavoro, a un'armonizzazione del diritto d'asilo e al diritto di voto per i gli immigrati. Credo che questa nuova modalità di intendere l'immigrazione possa aiutare l'Europa nel suo processo costituente.

3-349

Sebastiano (Nello) Musumeci, *a nome del gruppo UEN*. – Signor Presidente, Signor Commissario, onorevoli colleghi, mi rendo conto che il problema della immigrazione clandestina nel Mediterraneo, visto da qui, da Strasburgo o da Bruxelles, dal cuore del continente europeo possa apparire a molti una questione marginale, una questione da affrontare con il linguaggio freddo e formale della burocrazia e con la complicità della politica comunitaria che a volte sa essere cinica e ipocrita.

Ma chi come me vive giorno e notte in Sicilia, cioè nella punta più avanzata dell'Europa verso il Mediterraneo, non ha difficoltà a denunciare tra le felpate mura di quest'Aula, quello che è un vero e proprio dramma umano: solo lo scorso anno, Signor Commissario, sulle coste siciliane sono arrivati oltre 20.000 immigrati clandestini, cioè il doppio di quanti ne siano sbarcati negli ultimi due anni in tutte le coste europee bagnate dal Mediterraneo. Ogni giorno centinaia di arrivi, lo stesso calvario, la stessa via crucis. I naufragi al largo e poi i cadaveri portati dalle correnti marine sulle spiagge siciliane.

E' una tragedia che vede protagonisti e vittime giovani, donne e bambini in fuga dai loro paesi, alla ricerca di un sogno che nessuno potrà mai realizzare: dapprima il racket degli esseri umani e poi, ai pochi che riescono a sfuggire ai controlli di polizia, li attende una vita di stenti, sofferenze, privazioni e sfruttamenti e questa tragedia si consuma in territorio europeo e cosa fa in risposta l'Europa ? Risponde con ritardo e in maniera debole.

Soltanto nel dicembre scorso il Consiglio europeo di Bruxelles ha proposto una serie di generiche azioni da realizzare nel 2006 e ha invitato la Commissione a coordinarne la realizzazione. Ma le risorse finanziarie sono poche – si dice –, e quelle aggiuntive non possono arrivare prima del 2007. Troppo poco signor Commissario: serve un'azione decisa e le sue dichiarazioni di stasera ci autorizzano ad alimentare ancora il diritto alla speranza. Lei è noto per essere una persona d'azione decisa e concreta, la invitiamo a darcene un'ennesima e ulteriore dimostrazione.

3-350

Johannes Blokland, *namens de IND/DEM-Fractie*. – Voorzitter, in het debat over immigratie staan gevoel en rede soms op gespannen voet met elkaar. Dat was recent ook op de Nederlandse televisie te zien. De journalist Sorious Samura reisde mee met illegale immigranten, vanuit Marokko naar Ceuta, daarna naar het Spaanse vasteland en vandaar via Frankrijk naar Londen. Het beeld dat de kijker kreeg was ontluisterend.

Hoe moeilijk de levensomstandigheden ook waren, de grensovergang was al erg vaak gemakkelijk genomen. Met betaalde hulp van mensensmokkelaars bleek bijna alles mogelijk en eenmaal vrij uit de opvang kan de immigrant ook het land van aankomst verlaten. Het perspectief is echter een leven in de illegaliteit. Dat is uitermate ongewenst. Daarom dienen de mensensmokkelaars aangepakt te worden. Hun handelingen moeten strafbaar worden gesteld en zij moeten vervolgd worden.

Ik heb twee vragen aan commissaris Frattini. We worden overspoeld met informatie over immigranten die aankomen op de Spaanse eilanden. Informatie over de aanpak van de betrokken smokkelaars en de kapiteins van de boten is echter schaars. Dit staat in tegenstelling tot de aanpak van mensenhandel over land, waarbij inmiddels veroordelingen zijn uitgesproken. Welke mogelijkheden ziet u om op korte termijn een start te maken met de aanpak van mensenhandel over zee naar de Europese Unie? En is het mogelijk om met behulp van de deskundigheid van Frontex actief de organisaties aan te pakken die mensen naar bijvoorbeeld de Canarische eilanden en Spanje vervoeren?

3-351

Carlos Coelho (PPE-DE). – Senhora Presidente, Senhor Vice-Presidente da Comissão, Senhoras e Senhores Deputados, não é a primeira vez que neste plenário defendo a necessidade de existir uma política europeia de imigração legal - por razões humanitárias e económicas - e que urgem medidas que reforcem a luta contra a imigração ilegal e o tráfico de seres humanos. As duas propostas que nos são apresentadas são importantes e úteis.

Gostaria de referir-me primeiro à do colega Lambrinidis e dizer ao Comissário Frattini que a proposta da Comissão é muito positiva e bastante equilibrada, mas receio que o relator tenha ido um pouco longe demais nalguns pontos, designadamente sob o ponto de vista dos direitos políticos. A integração dos imigrantes tem que ser prosseguida, mas não podemos esquecer que é um caminho com duas vias: os países anfitriões têm que fazer um esforço para os integrar, mas os imigrantes também têm que fazer a sua quota-parte nesse esforço de integração. Concordo com o colega Lambrinidis que é lamentável que ainda se mantenha o processo de consulta e a exigência de unanimidade em todo o domínio da imigração legal e concordo com a recomendação para a utilização da cláusula de *passerelle* prevista no Tratado, de forma a conferir ao Parlamento Europeu poderes de co-decisão.

Quero sublinhar também a importância do relatório do colega Gaubert, que pretende estabelecer um sistema de informação via *web* sobre estas matérias. Embora a implementação de iniciativas de integração se faça ao nível local, é global nas suas implicações. As dificuldades de um Estado-Membro em definir e aplicar as suas políticas de integração têm consequências noutros Estados-Membros, ao nível social e económico. É assim do interesse da União que os Estados-Membros implementem estratégias de efectiva integração, cujos resultados sirvam os interesses comuns. Pode e deve caber à União acompanhar e comparar os resultados relativos aos esforços de integração de forma a contribuir para a rápida adopção das melhores técnicas.

3-352

Józef Pinior (PSE). – Panie Przewodniczący! Ludność imigrancka staje się w coraz większym stopniu częścią społeczeństw europejskich. To wielkie dobro Europy. Imigranci przyczyniają się do tworzenia gospodarczego, społecznego i kulturowego bogactwa Unii Europejskiej. Mówię te słowa w Parlamencie Europejskim w okresie trwających Mistrzostw Świata w piłce nożnej, kilka minut po półfinałowym meczu między Francją i Portugalią. Popatrzmy na drużyny krajów Unii Europejskiej, reprezentacje, które są drużynami wieloetnicznymi ukazującymi różnorodność, siłę i dumę dzisiejszej Unii.

Sukces integracji imigrantów w Unii Europejskiej zależy w dużym stopniu o pozycji Europy na rynku globalnym, o sukcesie projektu europejskiego. Pragnę zwrócić uwagę na następujące kwestie: na poziomie politycznym integracji - prawdziwa integracja ludności imigranckiej w Europie może dokonać się na nowym fundamencie tożsamości prawnopolitycznej, na fundamencie konstytucji europejskiej, która będzie gwarantowała tworzenie się we wszystkich grupach społecznych w Europie tożsamości europejskiej, ponad i obok tożsamości narodowej. Ponadto poziom prawny integracji oraz specjalne fundusze europejskie będą gwarantowały godną integrację wszystkich grup społecznych w Unii Europejskiej. W tej sprawie potrzebna jest odwaga i wizja przywódców europejskich oraz obywateli Unii Europejskiej.

3-353

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). – Mr President, I should like to congratulate Mr Lambrinidis on his excellent report. The Verts/ALE Group fully supports its main ideas. The proposal to call on Member States to encourage political participation by immigrants is particularly important.

We believe that long-term resident immigrants should have the right to vote in local and municipal elections. It is regrettable that not all political groups fully support such measures, without which, in our opinion, immigrants will remain politically and socially isolated. The Commission should therefore undertake a legal review of Member States' current practices in this area.

We shall all have the opportunity to see how the local elections are conducted in our host city, Brussels. All non-EU citizens who have lived there without interruption for five years will have the right to participate. I hope that event will be an example of good practice, to be adopted by all Member States in their election laws.

3-354

Κυριάκος Τριανταφυλλίδης (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, η μετανάστευση δεν είναι μάστιγα και η πολυπολιτισμικότητα αποτελεί μια πραγματικότητα την οποία οφείλουμε όχι να ανεχθούμε αλλά να καλωσορίσουμε, και όχι με λόγια αλλά με πράξεις.

Μη προσπαθώντας επαρκώς για την υπερπήδηση των εμποδίων που αντιμετωπίζουν συμπολίτες που είναι μετανάστες, και προβάλλοντας εμπόδια σε μετανάστες που επιδιώκουν τη νόμιμη είσοδό τους στην επικράτεια της Ένωσης, βάζουμε τροχοπέδη στην ίδια την πρόοδο.

Είναι σημαντικό βέβαια, μιλώντας για ένταξη, να είμαστε ξεκάθαροι ως προς το τί εννοούμε. Προς τί θα έπρεπε να στοχεύουμε; Η ουσιαστική ένταξη δεν πρέπει να ερμηνεύεται ως ενσωμάτωση και πλήρης αφομοίωση των μεταναστών ούτε όμως και ως προσφορά προνομίων που να συντηρούν και να διατηρούν ένα διακριτικό καθεστώς που πιθανόν να ενισχύσει ρατσιστικές και ξενοφοβικές συμπεριφορές.

Ο στόχος της ένταξης προϋποθέτει μια σχέση αμφίδρομης προσφοράς και διαλόγου, ανταλλαγής και αλληλεπίδρασης, κατανόησης και αλληλοσεβασμού των πολιτών της Ευρώπης στο σύνολό τους. Είναι αδύνατον, χωρίς τη διασφάλιση ίσων ευκαιριών πρόσβασης στην εργασία, σε δημόσια εκπαίδευση και δημόσιο σύστημα υγείας, μέσα σε ένα περιβάλλον που να μην χαρακτηρίζεται από διαχωρισμούς ανάμεσα σε μετανάστες και μη, οι πολίτες της Ευρώπης, ανεξάρτητα καταγωγής, να καρπωθούν στο σύνολό τους την ευημερία ενός ανεπτυγμένου κοινωνικά και οικονομικά χώρου.

Ταυτόχρονα, είναι καθήκον μας να διασφαλίσουμε ότι οι μετανάστες, ως πολίτες της Ένωσης, θα μπορούν να συμμετάσχουν σε όλα τα επίπεδα και δραστηριότητες της πολιτείας, συμπεριλαμβανομένου του δημοκρατικού πολιτειακού δικαιώματος του εκλέγειν και εκλέγεσθαι.

Κλείνοντας, αυτό το οποίο θέλω να υπενθυμίσω σε όλους είναι ότι η ένταξη δεν είναι μόνο στόχος για τους μετανάστες αλλά και καθήκον κάθε ευρωπαίου συμπολίτη τους.

3-355

Derek Roland Clark (IND/DEM). – Mr President, any society needs an influx of fresh blood, but there is the question of the impact of newcomers on society.

Before the growth of the public services and infrastructure that we now demand, large numbers of immigrants were easily absorbed, but now they place an enormous strain on public services. In well-developed countries, massive immigration from undeveloped regions intensifies the problem. Some unskilled workers find it difficult to get a job and become a burden on the welfare state. But we should not try to attract skilled people from undeveloped countries, because they are badly needed there to improve their own economies.

Once we saw Vietnamese boat people fleeing oppressive regimes. Now we see West Africans taking to boats and hazarding the Atlantic to seek a better life. That is due, at least in part, to the EU, as powerful fishing fleets armed with licenses granted by the votes of this House plunder their waters, reducing people already badly off to abject poverty.

Migration is mainly economic and the pressure to migrate decreases as the prosperity of undeveloped countries improves. We must help those economies, both as a duty and to reduce migration. Third World countries do not need a handout. They need expert help to build their infrastructures and sources of employment. Above all, they need to trade.

If communities can sell their produce outside their own backyard, they make progress. Unfortunately, for all its fine words, the EU stands in the way, consumed with protecting European producers. The EU's high tariff barriers cruelly shut out the Third World from trade highways.

3-356

President. – Since the next speaker is Polish, I should report that this morning I heard that the United Kingdom has 500 000 Polish workers now. They are doing a marvellous job.

3-357

Jan Tadeusz Masiel (NI). – Panie Przewodniczący! Europa od dawna potrzebuje wspólnej polityki imigracyjnej opartej – podobnie jak w Stanach Zjednoczonych – bardziej na kontroli, niż na pomocy w integracji.

Uważam, że kraje Unii Europejskiej okazały do tej pory zbyt wiele cierpliwości i pomocy w integracji, zwłaszcza dla emigracji muzułmańskiej, jednak bez większych rezultatów. Przeciwnie, daną szansę wykorzystali i lepiej zintegrowali się imigranci np. z Azji.

Nadszedł czas, by od imigrantów zacząć więcej wymagać. To oni muszą chcieć i starać się o własną integrację, i wtedy będzie ona bardziej skuteczna, a nie tylko nadużywać naszych systemów pomocy i stwarzać często brak poczucia bezpieczeństwa w naszych krajach. Nowym kryterium legalnej imigracji powinny być również potrzeby kraju przyjęcia, jak to proponuje ostatnio Francja.

3-358

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE-DE). – Señor Presidente, señor Frattini, le felicito a usted, pero sólo a usted. Veamos algunos aspectos identificados. La Unión Europea detecta el problema y se alarma ante cada situación crítica visible: Lampedusa, Ceuta, Melilla, Malta o Canarias. Pero no se dota de las políticas comunes necesarias para prevenir o gestionar adecuadamente los flujos migratorios, ni los legales, ni, mucho menos, los ilegales.

Los países del Sur añaden el drama a la presión y a la violación de fronteras de la Unión. Los muertos son tantos que no se pueden cuantificar con rigor. He dicho mil veces que esta gran cuestión tiene cinco aspectos esenciales interrelacionados: la inmigración legal, la ilegal, el asilo, la integración y la protección subsidiaria.

Aquí hay que incluir las causas remotas y próximas: el origen y el tránsito, la pobreza estructural y las llamadas irresponsables, que se traducen a todas las lenguas pobres con la peligrosa frase «al final, antes o después, papeles para todos». Y, mientras, ¿cómo asistimos a este espectáculo de incompetencia y de incapacidad? Le daré dos ejemplos; le diré lo que va a pasar este fin de semana.

Mañana y pasado mañana en Bruselas el Consejo a nivel técnico dirá que ha empezado a discutir el reparto por países de los tres nuevos fondos de integración: el de control de fronteras, el de repatriación de ilegales y el de integración. Pero, ¿qué ocurre? Mientras tanto, España, Grecia y los Países Bajos se pelean por los criterios de reparto: presión migratoria, kilómetros de fronteras o número de entradas por el aire. Discusiones inútiles: no se discute de fondos, se discute de fonditos. Esta mañana el diputado Millán Mon ha dicho que en las perspectivas financieras de cada 100 euros sólo se asignan 50 céntimos a inmigración. Ésa es la gran denuncia. Ésa es la gran verdad.

Otro ejemplo negativo, señor Presidente, es que, también pasado mañana, el Consejo –que critico con fuerza– dará como respuesta un enfoque global de la inmigración. Eso será todo lo que propondrá el Consejo: un enfoque global.

Por último, señor Frattini, es muy importante comprometer a los países de origen y a los países de tránsito, es muy importante que el señor Solana vaya a esos países de origen y a esos países de tránsito. FRONTEx no es la solución. FRONTEx es un bebe recién nacido. FRONTEx no hará nada sin los Carabinieri o sin la Guardia Civil. Por lo tanto, ninguna autocomplacencia y toda la exigencia común ante este gravísimo problema.

3-359

Louis Grech (PSE). – Ġimagħtejn ilu f'Malta, kellna influż ta' madwar erba' mitt emigrant illegali fi spazju ta' tlett ijiem. Dan huwa ekwivalenti għall-wasla ta' madwar tmenin elf emigrant għewwa l-Ġermanja fuq tlett ijiem.

Fl-istess ġimgħa kellna nċidenti vjolenti bejn il-pulizija u madwar erba' mitt emigrant li harbu miċ-ċentri fejn kienu qed joqogħdu. Ikun superfluw li noqogħdu nagħmlu kantalienna ta' argumenti u bl-atitudni biex infissru l-kriżi li din it-traġedja umana fuq il-pajjiżi nvoluti kif ukoll fuq id-dinjità ta' l-emigranti. Dawn iż-żewġ grajjiet fihom infushom, għandhom ikunu aktar minn biżżejjed biex juru l-qagħda splussiva li ninsabu fiha.

Din hija problema Ewropea, l-ebda pajjiż ma hu kapaċi jkampa mà din it-traġedja aħseb u ara pajjiż miniskulu bħal Malta li qed iġġorr piż wisq aktar milli jiflaħ. Hlief għal xi inizjattivi li ttiehdu dan l-aħħar minn Kummissarju Frattini, l-Unjoni ma tantx trattat din il-kwistjoni b-urġenza u b-impenn li jixirqilha, kif ukoll bil-fondi u l-għajnuna loġistika meħtieġa. Nistennew ukoll ir-reviżjoni tar-regolament ta' Dublin II. L-Unjoni għamlet ftit u dak li wettqet għamlitu tard, meta wiehed jara li l-Unjoni ma tantx għamlet progress biex tindirizza l-imigrazzjoni illegali, wiehed jibda jiddubita kemm se taġixxi b'mod konkret dwar l-imigrazzjoni llegali.

Apprezzajna li l-Presidenza Finlandiża għamlet l-imigrazzjoni prijorità. Nisperaw li mill-kliem ngħaddu għal fatti biex bħal ma qal il-President Barroso dalghodu stess, inbidlu l-"gear" biex forsi fl-aħħar ngħattu mir-riflessjoni għall-azzjoni.

3-360

Miguel Portas (GUE/NGL). – Caros Colegas, concordamos que a escala nacional não resolve os problemas levantados pelos fluxos migratórios. A Europa tem faltado ao encontro com os imigrantes que a procuram. A União trata de capitais e da circulação de mercadorias, mas não de quem vê na Europa o sonho de uma vida digna. Apoio, por isso, uma maior transparência, bem como o sentido geral das propostas do colega Stavros Lambrinidis.

A imigração é um facto social total. Diz tudo sobre nós. Mas não haja ilusões: o Sul virá sempre para Norte e tanto mais quanto o Norte não se encontrar com o Sul. A imigração não é um caso de polícia. Só há um critério justo para as nossas escolhas: o respeito pela dignidade humana. A Europa não pode falar de direitos humanos se não os pratica na sua própria casa. Com uma mão fechamos o Mediterrâneo e o preço é a morte no mar, com a outra deixamos milhões sem papéis e o preço é uma sociedade atravessada por um muro invisível, que separa os cidadãos dos não cidadãos. Eis o que é preciso mudar, que os futebolistas não sejam uma excepção.

3-361

Andrzej Tomasz Zapalowski (IND/DEM). – Panie Przewodniczący! Tocząca się dyskusja na temat integracji imigrantów w Unii Europejskiej jest skutkiem dotychczasowej polityki imigracyjnej.

Otwarcie się na masowy napływ ludności pochodzący z kręgów innej cywilizacji, która w przeważającej większości zakłada, iż nie będzie się integrować z ludnością i z państwami, do których przybywa, jest szaleństwem. Może to doprowadzić w przyszłości w wymiarze wieloletnim do destabilizacji sytuacji społecznej na kontynencie, a nawet – w pewnych okolicznościach – do tragedii. Wielorasowe i wielokulturowe społeczeństwa to społeczeństwa wielokonfliktowe. Każda osoba, która przybywa do obecnego państwa, winna przyjąć, iż jest gościem. Jeżeli chce się osiedlić na stałe, musi przyjąć tradycję i kulturę kraju osiedlenia, oczywiście swoją kulturę i zwyczaje może pielęgnować.

Błędem dotychczasowej polityki jest fakt, iż ograniczono przez lata imigrację ludności z krajów Europy Wschodniej, która to ludność w wymiarze kulturowym jest tożsama z resztą Europy. My w Polsce rozpaczamy, iż tak duża rzesza młodych ludzi wyjeżdża za granicę, ale to Europa Zachodnia po II wojnie światowej zostawiła tę część Europy na pastwę komunistów. Przez kilkadziesiąt lat nie mieliśmy możliwości normalnego rozwoju gospodarczego.

3-362

James Hugh Allister (NI). – Mr President, sustained immigration is a fact for many Member States, and when managed, it has aided economic output, although it would be foolish to deny that, on occasions, problems of a social or other nature ensue.

I should like to take the opportunity of this debate to condemn unreservedly a series of racist attacks that have occurred in my constituency of Northern Ireland. Decent people do not want any part of that, and I deplore what has happened in regard to some recent incidents.

I have three points to make in this debate. First, the control of immigration policy is, I believe, properly a national issue and should not become an EU competence; otherwise, national governments cannot exercise the controls necessary to their situation. Second, it is imperative that immigrants integrate and do not become a debilitating state within a state. Hence, in the United Kingdom I support Chancellor Gordon Brown's calls for a willingness and for procedures to embrace Britishness. My third and final point is that with three million illegal immigrants in the EU, this issue has to be robustly tackled, not least because of its association with the odious practice of human trafficking. It is not acceptable for some countries to engage in so-called regularisation of their illegal immigrants and thereby qualify them for free movement to other Member States.

3-363

Simon Busuttil (PPE-DE). – Sur Kummissarju, inti taf illi l-gimgha li għaddiet is-sitwazzjoni f'Malta bl-influss ta' immigranti irregolari, aggravat b'mod allarmanti. F'dgħajsa waħda biss waslu mitejn u sitta u sittin persuna. S'issa, din is-sena diġà waslu elf persuna u għadna fil-bidu tas-Sajf.

Jekk l-affarijiet jibqgħu sejr in-ħekk in-numru li waslu s-sena li għaddiet, li kienet diġà sena rekord, jista' jirdoppja. Inti taf Sur Kummissarju, li proporzjonalment elf persuna f'Malta huma daqs li kieku waslu mitejn elf fil-Ġermanja, mitejn diġà fil-bidu tas-Sajf. Din hija l-gravita tas-sitwazzjoni. Inti taf ukoll Sur Kummissarju, li l-immigranti mhux Malta jridu jaslu, imma fl-Ewropa Kontinentali. Tant hu hekk, li biex tidhol din id-dgħajsa b'mitejn u sitta u sittin persuna, l-Forzi Armati ta' Malta kellhom siegħat shaħ jippruvaw jikkonvinċuhom jidhlu Malta. Jigifieri, jaslu Malta għax jigu salvati mill-Forzi Armati ta' Malta f'missjonijiet ta' salvatagġ, kif għandu jkun, dan hu li jfisser solidarjetà, kif semmejt tajjeb inti stess Sur Kummissarju, dan hu li Malta qed tfisser Solidarjetà, imma x'solidarjetà qieghda tintwera mà Malta ?

Il-gimgha li għaddiet sehhet rewwixta, kif semma l-kollega tiegħi u erba' mitt immigrant harbu minn ċentru ta' ditenzjoni f'dimostrazzjoni lejn l-uffiċċju tal-Prim Ministru Malti, biex jitolbu li jintbagħtu f'pajjiż ieħor Ewropew. Quddiem din is-sitwazzjoni l-poplu Malti qed jistaqsi, x'qed tagħmel l-Unjoni Ewropea ? X'qed tistenna biex tiċċaqlaq ?

B'dispaċir ngħid li minkejja li naf li inti personalment sensitiv hafna għas-sitwazzjoni ta' Malta, s'issa l-Kummissjoni kellha aktar kliem milli azzjoni. Hafna pjani u ffit riżultati, u r-riżultati li qed nistennu b'urgenza huma tnejn. It-trażzin immedjat ta' l-influss ta' immigranti u li l-piż jinqasam bejn kulhadd b'mod aktar ġust.

3-364

Stefano Zappalà (PPE-DE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, non sono Maltese, però, nel prendere atto che la commissione per le libertà pubbliche sta facendo un magnifico lavoro, mi rammarico che non sia presente la Presidenza finlandese, che ha cominciato oggi il suo turno di lavoro e, forse per la partita, forse per l'orario o forse per disattenzione (visto che tra i temi della Presidenza finlandese c'è l'immigrazione), non è presente. Non posso quindi che rivolgermi al Commissario Frattini, il quale è certamente l'espressione più importante di questa Unione europea che si sta interessando a questo problema.

Ho avuto il piacere e l'onore di guidare alcune visite in vari paesi. Questa sera vorrei dare al Commissario Frattini un messaggio in maniera che lo trasmetta, e spero anche che qualche funzionario del Consiglio ne prenda nota e lo riferisca alla Presidenza finlandese. Non vorrei fare un discorso di tipo programmatico o di tipo politico: "capisco tutto, mi rendo conto di tutto".

Malta, Commissario Frattini, non è quella che si dice, perché qui giustamente i colleghi maltesi fanno i confronti con la Germania, l'Italia, la Spagna ecc., mentre lì ci sono persone detenute ingiustamente. Oggi in quest'Aula abbiamo parlato di tante cose, questa grande Unione europea valuta i diritti di tutti, anche degli attentatori, tranne quelli di migliaia di persone che sono detenute a Malta. Su queste persone ho tante di quelle lettere e SMS che potrei scrivere un romanzo.

Commissario Frattini, se questo Consiglio europeo, questa Unione europea, non vuole essere veramente ipocrita per quanto riguarda Malta, deve portare via quella gente detenuta lì, da mesi, da anni.

Malta non è nelle condizioni di poter risolvere il problema. L'Unione europea, i paesi grandi, si facciano carico di portare via quei 2-3000 individui che stanno vendendo Malta e ne stanno facendo un paese xenofobo, che, tra l'altro, si sta pentendo di essere entrato nell'Unione europea. Evitiamo questo problema. Faccia in maniera che quei detenuti siano trasferiti da Malta ad altri paesi molto più grandi dell'Unione europea.

3-365

David Casa (PPE-DE). – Għaddew kważi diġa tlett xhur minn mindu dan il-Parlament approva riżoluzzjoni importanti ferm. Ir-riżoluzzjoni kienet telenka l-problemi li Malta qiegħda taffaċċja minhabba l-immigrazzjoni illegali. Riżoluzzjoni li kienet toffri soluzzjonijiet plawsibbli u din ir-riżoluzzjoni sfortunatament ġiet injorata kemm mill-Kummissjoni kif ukoll mill-Kunsill tal-Ministri.

Il-problema li għandna quddiemna llum hija hafna iktar akuta u kritika minn dak in-nhar, sfortunatament l-isforzi tal-Kummissjoni s'issa kienu minimi hafna u kważi mingħajr effett u ma nistghux ngħidu li rajna xi passi pożittivi minn dak iż-żmien l'hawn. Qegħdin inħabbtu wiċċna ma żbarkamenti ta' klandestini kuljum. Is-soluzzjoni m'hijiex li nibnu aktar ċentri ta' detenzjoni għaliex inkunu qegħdin nirriduċu liċ-ċkejna Malta f'habs enormi. Irridu li l-Ewropa tiffaċċja r-responsabilitajiet tagħha, irridu li l-Kummissjoni tittratta lil kull pajjiż fuq il-meriti tiegħu u m'għandix dubju li minhabba ċ-ċokon tagħna, l-problema ta' Malta hija l-aktar wahda gravi u fi bżonn ta' aktar u mmedjata attenzjoni.

Ġejna mwiegħda azzjoni konkreta iżda rrid ngħid illi ffit li xejn sar, pereżempju f'April inti wegħidtna sorveljanza marittima fir-reġjun, illum hadt pjaċir nisimgħek tgħid illi din il-kwistjoni ġiet riżolta però minn meta Sur Kummissarju se jibded dawn il-"patrols" madwar il-kosti tagħna fil-Mediterran? Bil-konsegwenza, illi kif qal il-kollega tiegħi Louis u l-kollega tiegħi Simon, dawn l-aħħar ġimagħtejn daħlu f'Malta aktar minn erbat elef klandestini. L-ekwivalenti ta' sittin elf fl-Italja, jew inkella ta' tmenin elf fil-Germanja. U dan is-Sajf għadu jibda, aħseb u ara Sur Kummissarju la tispicċa s-sena f'liema stadju se nkunu qedgħdin ninsabu. Illum smajtek tgħid bi pjani li ġew approvati għal Spanja li hu tajjeb però Malta qed tgħid illi se tkun it-tieni fażi, meta se tibda t-tieni fażi, meta jkun tard wisq Sur Kummissarju?

Iva l-poplu Malti bir-raġun dan qed jarah kliem fierah, għaliex qed igħid fejn hi s-solidarjetà li tant nitkellmu dwarha? Kif nippretendu li dan il-piż enormi qed iġġorru Malta wahedha u meta se ngħaddu verament minn dan il-hafna kliem sabiħ għal fatti. Il-poplu Malti huwa frustat u bir-raġun għaliex is-sitwazzjoni hija allarmanti. Dan hu l-mument tal-verità. Dan hu l-mument li l-Kummissjoni u l-Kunsill għandhom jagħtu prova lil pajjiżi żgħar bħal Malta mhux qiegħdin jiġu diskriminati mill-Unjoni Ewropea.

3-366

Franco Frattini, Vicepresidente della Commissione. – Signor Presidente, onorevoli deputati, gli onorevoli parlamentari maltesi hanno ragione: abbiamo dovuto fronteggiare una serie di situazioni in parallelo, ma loro sanno che recentemente una missione tecnica della Commissione si è recata a Malta e ha avuto contatti con il governo locale.

Come ho già detto, stiamo raccogliendo la disponibilità degli Stati membri per far partire la missione per il pattugliamento intorno alle coste maltesi; abbiamo finora otto Stati membri che hanno dato la loro disponibilità a partecipare a questa

seconda missione, dopo quella organizzata per le Isole Canarie. Otto Stati membri non sono pochi, forse non sono neanche abbastanza, ma qualche giorno fa ho informato il Ministro Tonio Borg, vice primo ministro maltese, che alla riunione del Consiglio di questo mese sarò in grado di dare anche delle indicazioni precise sul momento concreto di partenza di questa missione.

Evidentemente avete ragione, se avessi gli strumenti e la flessibilità, che i sistemi burocratici invece non mi permettono, questa missione sarebbe già partita da molto tempo.

3-367

President. – That concludes the debate.

Written statements (Rule 142)

3-368

John Attard-Montalto (PSE). – I want to take this opportunity to bring to the attention of the European Parliament the plight of both the Maltese and the irregular immigrants in Malta. All feel abandoned by the European Union.

Almost daily, boatloads of irregular immigrants land on our shores. They are the lucky ones; many drown striving to make it. Malta has been left on its own to deal with this enormous problem. Everyone in the EU – Commissioners, Parliamentarians – knows we do not have the resources. But we have been left to our fate.

Obviously Malta is being bypassed for larger countries with more influence. Of course we have received an abundance of condemnation and sympathy but nothing else.

Before joining the Union we used to hear European representatives praising the principles on which the Union was built, foremost solidarity. We are steadily reaching the conclusion that this may have been only empty rhetoric. I wonder whether Malta will receive the same treatment when, not if, we start to enjoy the wealth beneath our seas. I am sure that then, like a jack in-the-box, the principle of solidarity will re-emerge.

3-369

Bruno Gollnisch (NI). – Dans tous les pays de l'Union se trouve aujourd'hui posé le même constat d'échec à propos de l'intégration de ce qui est partout devenu une "immigration de peuplement".

La solution n'est pas, comme le propose le rapport, de créer un énième fonds européen consacré, cette fois-ci, à l'intégration des ressortissants de pays tiers, ni de créer des programmes supplétifs mettant l'accent sur la promotion de l'immigration et de la diversité dans l'UE, ni non plus d'encourager la participation politique des immigrants, notamment en leur accordant le droit de vote aux élections locales et municipales. Elle ne consiste pas davantage à prier le Conseil d'utiliser la "clause passerelle" en vertu de l'article 67, paragraphe 2, du traité pour conférer au Parlement des pouvoirs de codécision sur l'intégration et l'immigration légale. Les États membres doivent refuser de perdre un peu plus encore de leurs compétences en matière de défense de leur identité et de sécurisation de leurs frontières. La philosophie ultra-libérale et pro-immigrationniste de Bruxelles mène à la catastrophe, on le constate partout. Il faut que la stratégie européenne se limite à la réalisation d'accords de partenariats avec les pays d'origine pour une politique de retour, et qu'elle s'oriente enfin vers un renforcement de ses contrôles aux frontières extérieures.

3-370

Magda Kósáné Kovács (PSE). – Üdvözljük a Bizottság javaslatát, mert a kölcsönös tájékoztatási rendszer létrehozása a menekültügy és a migráció területén a tagállamok közötti feszültségek elkerülését, az együttműködés erősítését célozza.

Gratulálok a jelentéstevőnek ahhoz, hogy progresszívan, és a javaslatot továbbfejlesztve terjesztette elő jelentését.

A politikai szintű egyeztetés szintjének kialakítása fórumot teremthet a kormányok számára a döntéseket megelőző egyeztetésre, és ezáltal a tagállami jogszabályok egymáshoz való közelítésére.

Üdvözlendő, hogy a Bizottság összefoglalót készítsen a tagállamok által elfogadott jogszabályokról, ezzel átfogó képet nyújtva az Unióban hatályos joganyagról, valamint az EU szempontjából értékelve a tagállamok tevékenységét.

Egyetértünk továbbá azzal, hogy a Bizottság által készített dokumentumot a Tanács mellett az EP felelős bizottságának is prezentálja, megnyitva ezáltal a szélesebb körű vitát, valamint erősítve a Parlament szerepét.

A transzparenciát illetően elfogadhatónak tartjuk, hogy a politikai szinten, a tagállamok közötti előzetes egyeztetés során a hálózatra került információkat bizalmasan kezeljék az érdemi egyeztetés megvalósulása érdekében. Ugyanakkor a polgárok tájékoztatása, a joganyagok összehasonlíthatóságának kedvéért a már elfogadott szabályokat, bírósági határozatokat és azok fordításait mindenki számára elérhetővé kell tenni.

A nyelveket illetően pedig el kell fogadni, hogy vannak az Uniónak kiemelten fontos hivatalos, és kevésbé használt hivatalos nyelvei. Ennek megfelelően a jogszabályokat és azok értékelését, elemzését a tagállamok saját hivatalos nyelvén kívül a három leginkább használatos nyelvre kellene lefordítani, ennél többre felesleges.

3-371

Carl Lang (NI). – L'Europe serait, d'après les textes qui nous sont proposés, "inhospitalière envers les immigrants".

On croit rêver quand on voit que la France est le chantre – et cela du fait de son initiateur, le ministre de l'intérieur, Nicolas Sarkozy – d'une immigration choisie et de la discrimination positive en faveur des minorités visibles, j'imagine en opposition à la majorité autochtone européenne "invisible", quand on sait qu'un étranger en situation illégale en France est logé dans des centres d'accueil ou dans des hôtels, est nourri, ses enfants scolarisés et qu'il bénéficie de l'aide médicale d'Etat (AME) gratuite, ce qui n'est pas le cas pour les Français de souche qui, eux, doivent se débrouiller bien souvent tout seuls pour se loger, se nourrir et travailler.

En Italie, en Espagne et en France, des dizaines et des centaines de milliers de clandestins sont régulièrement régularisés et peuvent ainsi circuler impunément sur tout le territoire de l'Europe. Des "parrains" et des "marraines" de jeunes étrangers dont les parents sont en situation irrégulière se développent dans toutes les villes bobo de France et s'opposent à leurs expulsions.

Inhospitalière l'Europe ? Bien au contraire il est grand temps de mettre un terme à toutes ces folies immigrationnistes et intégrationnistes de nos dirigeants français et européens.

3-372

Marianne Mikko (PSE). – Stavros Lambrinidise ettekanne on vajalik ning õigeaegne. Immigrantide probleemid on kogu Euroopal ühised.

Sõjajärgne ülesehitustöö Euroopas Liidu liikmesriikides toimus mõlemal pool raudset eesriiet võõrsilt tulnud töökäte abil. Demokraatlikud riigid toetusid enamasti loomulikule rände, Saksamaa viis läbi ka teadlikku värbamist Türgis.

Samal ajal ühendas Nõukogude Liit ülesehitustöö Balti riikides sihikindla venestuspoliitikaga. Eesti rasketööstus ning kaevandused käivitati rõhuvas osas Venemaalt toodud madala kvalifikatsiooniga tööjõu abil. Nõukogude võimude tegevuse tagajärjel oli Eestis lõpuks immigrante peaaegu kolmandik elanikkonnast. Eesti taasiseseisvumise järel seisis meie ees väga raske integratsiooniprobleem. Suurimaks takistuseks oli võõrsilt tulnutele teadlikult sisendatud seisukoht, et eestlaste sarnane väikerahvas on ilma suure naabri toeta eluvõimetu, et immigrantide näol on tegemist kõrgema kultuuri esindajatega.

Viisteist aastat hiljem on meie integratsiooniprobleem kaotanud suurema osa oma teravusest. Eesti kogemus näitab, et selgete mängureeglite kehtestamine ning integreerumise seostamine kindlate ja käegakatsutavate hüvedega aitab ületada suuri takistusi.

Paljud ettekandes pakutud meetmed on vajalikud. Väidelda tuleks veel ehk uuringute, ajurünnakute ja konkreetse tegevuse proportsioonide osas.

Kindlasti peame võimalikult laiapõhjaliselt kaasama immigrantide esindajaid. Kuid me ei tohi piirduda lihtsalt jututoaga. Kõik protsessis osalejad, nii vastuvõtjamaa esindajad kui immigrantide arvamusiidrid, peavad saama täitmiseks konkreetseid ülesanded. Ning tegutsema tuleb hakata kohe, ootamata ära suure kõikehõlmava plaani ning mõõdikute süsteemi valmimist.

3-373

17 - AIDS - Time to deliver (debate)

3-374

President. – The next item is the Commission statement on AIDS – Time to deliver.

3-375

Louis Michel, membre de la Commission. – Monsieur le Président, honorables membres, je me réjouis de m'adresser à vous aujourd'hui, à l'occasion de cette dernière séance plénière avant la pause estivale.

Il s'agit également de notre dernière rencontre avant la Conférence internationale sur le sida qui se déroulera en août à Toronto. Comme vous le savez, Toronto offrira à la Commission une tribune de premier plan pour exprimer sa vision concernant le fléau du VIH/sida.

La Commission européenne reste évidemment très préoccupée par le problème du VIH/sida. Malgré nos efforts, le fléau continue de s'étendre à travers le monde. Il touche désormais des dizaines de millions de gens, infectant de plus en plus de filles et de jeunes femmes. Les pays les plus touchés restent les pays les plus pauvres d'Afrique sub-saharienne, où le taux

de prévalence ne diminue pas et où la maladie continue de miner toute perspective d'un développement humain, social et économique digne de ce nom.

Face à ce drame, la Commission européenne est plus que jamais déterminée à soutenir vigoureusement ses partenaires en Afrique et ailleurs. Notre but est de leur donner les outils pour lutter contre la pandémie, en combinant de manière efficace prévention, traitement et soins, mais au-delà de cette combinaison, nous restons convaincus que le VIH/sida ne peut être traité de manière isolée.

Tout d'abord, la lutte contre le VIH/sida ne peut être dissociée de la lutte contre les autres maladies liées à la pauvreté, notamment le paludisme et la tuberculose. Ensuite, le VIH/sida met en évidence de manière brutale tous les grands défis liés au développement: l'accès limité aux services sociaux, les inégalités exacerbées – qu'elles soient sociales ou entre les hommes et les femmes, la mauvaise gouvernance et la corruption, ou encore la persistance d'un niveau de développement économique et technologique extrêmement faible. En un mot, le déficit criant de l'État dans ses fonctions régaliennes essentielles.

Le VIH/sida ne pourra être combattu avec succès que si les dirigeants des pays en développement traitent toutes ces questions simultanément. Cette approche intégrée du VIH/sida est le principe moteur de l'action communautaire, elle est également au cœur d'une approche concertée avec les États membres, mais aussi avec nos autres partenaires au sein de la communauté internationale.

Le principal instrument financier auquel la Commission a recours est le Fonds mondial de lutte contre le VIH/sida, la tuberculose et le paludisme, qui consacre près de 57% de ses moyens à la lutte contre le VIH/sida. Nous privilégions le recours au Fonds mondial car il s'agit, à l'heure actuelle, de l'instrument le plus rapide et le plus efficace pour apporter une aide aux approches intégrées élaborées par les pays bénéficiaires.

Je pense que vous savez que la Commission joue un rôle clé au sein de ce Fonds, elle en exerce, en effet, une vice-présidence. Depuis la création du Fonds mondial, fin 2001, la Commission a contribué à hauteur de 522 millions d'euros, soit 11% du total des contributions. Si on tient compte des États membres de l'Union européenne, nous sommes évidemment de très loin le premier bailleur de ce Fonds, avec près de 60% de l'entièreté du Fonds. Je dois d'ailleurs dire que j'ai participé, il y a quelques mois, au *replenishment* (réapprovisionnement) de ce Fonds, à Londres, et je ne vous cache pas qu'on était un peu déçu d'une certaine tiédeur, en tout cas d'une certaine réserve, pour reconstituer ce Fonds. On est très loin de l'objectif que nous nous étions fixé. Donc, il reste encore de grands efforts à faire pour mobiliser les donateurs.

Alors, nous mettons en œuvre une série d'instruments, de projets, de programmes d'appui financier, au sein desquels l'appui budgétaire général occupe une place privilégiée. Cette approche est conforme à la priorité que nous accordons à l'appropriation par nos partenaires de leur propre politique et donc de leur destin. Dans cet esprit, la Commission a, depuis 2002, engagé près de 2,4 milliards d'euros dans le puits budgétaire général, pour la seule Afrique où l'impact du VIH/sida est de loin le plus grave.

Nous sommes évidemment engagés dans un dialogue politique continu avec nos partenaires quant à l'usage de ces fonds. Ce dialogue vise également à les encourager à mettre en œuvre une approche intégrée – je pense notamment à l'inclusion des questions portant sur les droits de l'homme et la bonne gouvernance. Je pense aussi à l'égalité des sexes, ainsi que les discriminations et violences infligées aux femmes, ou encore à la question de l'accès des filles à l'éducation.

Outre ces efforts exercés par le biais du Fonds mondial et de l'action bilatérale, la Commission participe de manière active à des forums internationaux traitant des maladies liées à la pauvreté – je pense notamment à l'Organisation mondiale du commerce, à la session spéciale de l'Assemblée générale des Nations unies sur le VIH/sida, au G8, ou encore à des conférences du type de celle de Toronto.

La Commission a joué un rôle déterminant afin d'assurer que l'Union européenne parle d'une seule voix dans ces instances, sur cette question. De plus, la Commission est également engagée depuis plusieurs années dans un dialogue avec l'industrie pharmaceutique afin de plaider en faveur de la mise à disposition de médicaments à bas prix pour les pays en développement. Ce dialogue a porté ses fruits: l'introduction d'un mécanisme de tarification échelonné a permis de réduire de 95% le prix de certains médicaments. Ce système permet aux pays en développement de payer un prix qui correspond à leurs moyens, tout en protégeant les entreprises qui produisent ces médicaments contre la réimportation de leurs produits sur les marchés très lucratifs des pays développés. En 1999, un traitement antiviral HIV complet coûtait 10 000 dollars, il coûte aujourd'hui 200 dollars.

Nous sommes nous-mêmes des acteurs de la recherche, en collaboration avec l'industrie et les centres de recherche des États membres et nos efforts portent en particulier sur les microbicides et les vaccins. Nous avons également lancé un partenariat fédérant les programmes de recherche des États membres, afin d'accélérer les tests cliniques et assurer ainsi une mise sur le marché plus rapide des médicaments.

Monsieur le Président, honorables membres, nous devons aller plus loin dans notre lutte contre le VIH/sida, afin de mettre la prévention et les traitements à la portée de tous ceux qui en ont besoin d'ici 2010. À cet égard, nous suivons avec beaucoup d'attention la mise en œuvre par certains États membres de mécanismes de financement innovants, notamment la taxe sur les billets d'avion. Nous nous réjouissons aussi de voir les contributions croissantes de fondations privées, telle la *Bill Gates Foundation*, à la lutte contre le VIH/sida, la tuberculose et le paludisme.

Cette créativité dans les solutions ainsi que l'implication croissante du secteur privé sont pour moi une source d'espoir. Elles reflètent la transposition croissante, dans les actes, de la prise de conscience du fléau que constitue le VIH/sida et de la nécessité d'y répondre de façon volontariste pour préserver notre avenir commun. Il ne faut pas baisser la garde, il faut poursuivre sans relâche nos efforts. Nous pouvons atteindre l'objectif ultime qui est de fournir des soins à tous ceux qui en ont besoin, et de voir grandir les générations futures sans la crainte du sida.

Je me réjouis de continuer à collaborer avec le Parlement européen afin de faire de cet objectif une réalité. Je vous remercie de votre attention.

3-376

John Bowis, *on behalf of the PPE-DE Group*. – Mr President, the Commissioner is right to highlight the progress that is being made, but I think he will be the first to acknowledge that the challenge of AIDS is widening. We all know those figures that we quote in every debate, the 40 million people living with AIDS, the 20 million who have died from AIDS, the 12 million AIDS orphans, the 2.5 million children living with AIDS, but there are new aspects.

There is the fact that around half of the people who now have AIDS and are dying of the disease are women. There is the problem of where AIDS is on the increase. India is now the country with the most cases of AIDS. It has overtaken South Africa, it has two thirds of the cases in Asia, and yet in India only 7% of the people who need the anti-retrovirals are receiving them.

We see children missing out on the HIV drugs they should be receiving. Only one in twenty HIV-positive children are receiving the treatment they need, and the Global Movement for Children recently reported that four million children are desperately in need of Cotrimoxazole, the antibiotic costing just three cents per child per day that could prevent life-threatening infections in children with HIV and those born to HIV-positive mothers.

Closer to home, on our doorstep, we see the figures in Eastern Europe and Central Asia, where the numbers infected have increased almost 20-fold in less than a decade, and between 2003 and 2005 the number killed by AIDS has almost doubled. So, Commissioner, we join you in your resolution to do more. We want to see much more done in terms of prevention. We have seen in Senegal and Uganda how investment in prevention can really work and make a difference. We need to see that rolled out, particularly in Africa and in Asia.

Lastly, we need to see investment in research. With research into new drugs and vaccines and the delivery of drugs, the children I have referred to who are now living with and dying of AIDS can have hope for the future.

3-377

Anne Van Lancker, *namens de PSE-Fractie*. – Dank u, Voorzitter, en dank u, Commissaris, dat u op deze enigszins hallucinante nachtzitting aanwezig wil zijn, met de weinigen onder ons die bij dit debat betrokken zijn. Ik hoop dat u desondanks toch nog hebt kunnen genieten van een heel interessante match tussen Frankrijk en Portugal. Dank u ook voor uw verklaring, mijnheer de Commissaris. De socialistische fractie was opgelucht toen de VN-bijeenkomst op hoog niveau over HIV-Aids onlangs in New York gesteld heeft dat er een reusachtige inhaalbeweging nodig is om de doelstelling van universele toegang tot HIV-preventie, -behandeling en -zorg voor alle mensen te kunnen bereiken. Het is inderdaad waar dat er vooruitgang geboekt is, maar het VN-Aids-rapport waaruit mijn collega John Bowis daarnet een aantal voorbeelden geciteerd heeft, toont duidelijk aan dat er een stroomversnelling moet komen in onze acties.

Mijn politieke fractie was dan ook teleurgesteld dat de politieke verklaring die is afgelegd zo weinig concrete engagementen gaf. Vandaar het belang van dit debat en van de vergadering in Toronto. In Toronto moet de internationale gemeenschap bewijzen dat het haar werkelijk menens is met haar engagementen en moeten er niet alleen politieke verklaringen afgelegd worden maar ook financiële engagementen aangegaan worden. In Toronto moeten de betrokken landen ook duidelijk kunnen maken dat het hun menens is met een globaal en coherent beleid ten aanzien van HIV-Aids.

Daarom moet ook de Europese Unie haar steentje bijdragen en een tandje bijsteken. Ik zou 4 concrete dingen van u willen horen, engagementen eigenlijk die de PSE-fractie graag op de agenda van Toronto zou hebben. Wij vinden ten eerste dat de 6% voor menselijke en sociale ontwikkeling binnen het nieuwe ontwikkelingsinstrument toch wel net iets te weinig is. We zouden heel graag zien dat dit percentage verhoogd wordt.

Ten tweede vinden wij dat minstens 50% van de officiële ontwikkelingssamenwerking zou moeten kunnen worden gespendeerd aan de Millenniumontwikkelingsdoelstellingen, waarvan de doelstelling inzake HIV-Aids toch wel heel belangrijk is.

Ten derde vinden wij het niet meer dan behoorlijk dat de Europese Unie zich engageert om ten minste haar bijdrage aan het Werelds fonds te handhaven en eigenlijk liefst ook te verhogen.

Ten vierde zouden we het ten zeerste toejuichen indien de Commissie de ontwikkelingslanden die zich engageren om voorrang te geven aan de bestrijding van HIV-Aids en basisgezondheidszorg, ook daadwerkelijk steunt. Zoals het VN-Aids-rapport zegt, we weten wat er moet gebeuren om Aids een halt toe te roepen. Wat we nu nodig hebben is de politieke wil en ook de financiële middelen om het te doen.

3-378

Fiona Hall, on behalf of the ALDE Group . – Mr President, I am in direct contact with a Vietnamese NGO fighting the spread of HIV/AIDS. It has stressed to me the importance of full access to anti-retroviral drugs, not least because many more people come forward for voluntary testing when there is effective treatment available for those who test positive.

However, I am also told that there are real practical problems with European Commission funding. It is only very local, community-level projects that can manage to overcome stigma and discrimination and get people to talk about sex openly and that offer individual counselling and care. Yet these local NGOs, which deliver significant success in terms of changed attitudes towards AIDS, find that their applications for European funding are often turned down.

Would the Commission be prepared to offer more support in the funding process and better feedback to NGO applicants?

3-379

Karin Scheele (PSE). – Herr Präsident! *Time to deliver* – also Zeit, Wort zu halten, ist das Motto der 16. Internationalen Aidskonferenz, die am 13. August 2006 in Toronto beginnt. Herr Kommissar, Sie haben ja auch Ihre Enttäuschung darüber zum Ausdruck gebracht, dass die internationalen Akteure und die Mitgliedstaaten den politischen Willen vermissen lassen, die notwendigen finanziellen Mittel zur Verfügung zu stellen.

Der UNAIDS-Bericht 2006 zeigt, dass man in allen Ländern erfolgreich ist, wo enorme Anstrengungen bei der Prävention unternommen werden. Aber er zeigt auch, dass es massive Schwächen bei der Prävention und der Bekämpfung von HIV/Aids gibt. Einer der beunruhigendsten Punkte dieses Berichts ist sicher, dass die HIV-Präventionsprogramme nicht nur zu schwach sind, sondern dort, wo sie existieren, auch nicht jene Gruppen erreichen, die am meisten gefährdet sind. Es gibt noch immer keine ausreichenden Anstrengungen, um Jugendliche zu informieren. Angesichts der Tatsache, dass wir es mit der größten Jugendlichengeneration aller Zeiten zu tun haben und dass Jugendliche stärker als andere Altersgruppen von Infektionen bedroht sind, ist das wirklich sehr beunruhigend.

Vor fünf Jahren beschlossen 189 Staaten die Verpflichtungserklärung zu HIV/Aids. Man hat sich damals einstimmig — was selten genug vorkommt — dazu bekannt, dass man gegen die riesige Herausforderung, die HIV/Aids für die Entwicklung der Menschheit darstellt, ankämpfen will.

Wir wissen — und das wurde auch schon gesagt — was zu tun ist, um ansteigende Infektionsraten zu bekämpfen, um eine weitere Verbreitung zu stoppen und um erkrankte Personen zu behandeln. Aber es fehlt offensichtlich am notwendigen politischen Willen, und deswegen kritisieren wir in unserer Entschließung ebenso wie viele Vertreter der Zivilgesellschaft weltweit die schwachen und eher schwammigen Ergebnisse des hochrangigen Treffens Ende Mai/Anfang Juni in New York. Wir fordern die internationale Völkergemeinschaft auf, die internationale Konferenz in Toronto zu nutzen, um klare und konkrete Forderungen und Ziele zu formulieren.

3-380

Louis Michel, membre de la Commission. – Monsieur le Président, c'est toujours un peu gênant de se contenter de dire que ce que l'on vient d'entendre correspond à ses propres convictions, mais il est évident que je pense comme vous sur l'essentiel de ce qui a été dit. Toutefois, et pour être tout à fait objectif, je ferai un certain nombre de remarques.

Le constat, selon lequel nous avons les moyens de résoudre ce problème crucial à condition de le vouloir, est pour moi un souci majeur. Mme Scheele l'a dit: c'est une question de volonté politique. Pour ma part, je ne peux me battre qu'avec des discours et avec des arguments. Je ne peux évidemment pas obliger les États membres et les donateurs internationaux à se montrer plus généreux. J'ai été très choqué et très surpris, à Londres, du peu d'engagement. Si je me souviens bien, l'objectif fixé était de 7 milliards de dollars et on a à peine atteint le chiffre de 3,7 milliards, qui est donc très en deçà de l'objectif de départ. Il va donc falloir poursuivre l'effort.

Deuxième observation, je suis évidemment d'accord avec M. Bowis qui plaide pour un renforcement de la recherche dans ce secteur. Il est évident que la recherche finira par nous faire gagner beaucoup de temps si l'on veut éradiquer définitivement ce mal tout à fait sordide.

S'agissant de la fixation d'un pourcentage, Madame van Lancker, même si je suis largement d'accord avec ce que vous avez dit, je tiens à souligner que nous ne déterminons pas nous-mêmes un tel pourcentage: il est déterminé par les pays partenaires. Le principe de l'appropriation existe et nous devons souvent plaider auprès de nos partenaires pour qu'ils acceptent de consacrer une part de l'aide au développement que nous accordons à un secteur comme celui dont il est question ce soir. Je crois qu'il est important de le rappeler. Pour résumer, je suis personnellement prêt à vous suivre lorsque vous parlez de 6%, mais cela ne dépend pas entièrement de nous.

Concernant la part de l'aide au développement consacrée aux objectifs du Millénaire pour le développement, j'ai le sentiment, très sincèrement, que, dans le cadre de la nouvelle programmation, à laquelle nous travaillons et pour laquelle nous aurons besoin de votre contribution, de votre créativité et de vos idées, nous irons au-delà d'une part de 50% consacrée aux objectifs du Millénaire. J'ai en effet la conviction – devenue obsession – que j'ai d'ailleurs, assez curieusement, beaucoup de mal à partager, que dans beaucoup de pays en voie de développement, le mal tient à un déficit d'État, un déficit de la capacité des États à délivrer des services, sociaux ou démocratiques, comme l'accès à l'éducation pour les filles, l'accès à la santé, l'accès à la justice, l'accès à l'administration. Tout cela est fort incomplet et, parfois, n'existe même pas du tout. Donc, quand on met des moyens à la disposition des États concernés pour qu'ils renforcent leurs capacités de service au sens large, on peut concevoir que cet argent bénéficiera aux objectifs du Millénaire.

S'agissant de votre remarque relative au maintien de notre contribution au Fonds global, nous avons bien l'intention de maintenir cette contribution. Je dois d'ailleurs dire que nombre d'États membres de l'Union européenne, à Londres, ont montré l'exemple et ont fait de réels efforts concernant les montants. Ce sont les partenaires non européens qui ont été plutôt frileux sur le sujet.

Je suis d'accord avec vous qu'il faut prévoir un soutien plus important en faveur des pays qui, notamment, font des efforts particuliers, même si le sida ne connaît malheureusement pas de frontières. Il faut donc aider en fonction de la performance des pays. C'est ce que nous faisons. D'ailleurs, le dixième Fonds européen de développement, vous le savez, prévoit une tranche spéciale, dans le but, précisément, d'apporter des moyens additionnels relativement importants par rapport à l'enveloppe initialement prévue, en fonction de la gouvernance, de la performance, et en fonction aussi, par exemple, de l'investissement consenti par les pays partenaires dans la lutte contre le sida.

Alors, Mme Hall, concernant les ONG locales qui auraient le sentiment de n'être pas bien traitées par la Commission, si vous songez à des ONG précises avec des projets précis, je souhaiterais les connaître. Cela étant, je reconnais que la politique de la Commission a été d'éviter d'éparpiller les crédits entre toutes sortes de projets qui, pris individuellement et micro-localement, sont sans doute importants. Il nous a semblé en tout cas que ce qui était plus important encore, c'est que la communauté internationale ait une vraie stratégie cohérente et commune, reposant sur une méthodologie qui soit la même partout afin de traiter le problème dans son ensemble. La politique de la Commission a été d'essayer de mettre le paquet sur le Fonds global pour qu'il y ait, je dirais, "une tête pensante" capable de générer une stratégie globale. Toutefois, si un projet individuel est bon, pourquoi pas? Mais je reste convaincu que si on devait se disperser entre toutes sortes de projets, on ne serait pas aussi efficace.

Tel est le choix de la Commission, ce qui ne m'empêche pas d'être ouvert à la discussion, je ne suis pas borné. Cependant, si certains estiment qu'il faut multiplier les petits projets, même s'ils sont bons, je reste sceptique quant à l'efficacité de cette stratégie à terme. Personnellement, je suis favorable, face à de grandes problématiques comme celle dont il est question ce soir, à une démarche beaucoup plus systématique. Or, quand on éparpille les moyens entre une multitude de petits projets, on perd de vue l'approche globale systématique et on perd en efficacité. C'est un peu cela ma crainte. Mais si vous connaissez des ONG qui ont introduit des dossiers, qu'on me les donne, qu'on me les montre, parce que je ne veux pas non plus donner l'impression d'être arbitraire. Ce n'est d'ailleurs pas moi qui décide, c'est l'administration qui me soumet ses conclusions et je n'ai malheureusement pas la possibilité d'étudier chaque dossier individuellement. Donc, si certains estiment qu'on a été injuste dans le traitement des dossiers, je suis prêt à examiner la question.

Dernier élément, vous savez que, dans le consensus européen, je plaide pour une programmation commune des donateurs européens, États membres et Commission confondus. Si nous pouvions réellement réussir cet exercice de programmation commune, c'est-à-dire convenir ensemble d'objectifs communs et voir comment répartir le travail entre nous, je pense que nous serions beaucoup plus efficaces, notamment pour lutter contre cette terrible maladie qu'est le sida. L'approche serait plus cohérente et peut-être pourrions-nous disposer ainsi d'une réelle stratégie européenne, ce qui n'est pas le cas aujourd'hui, il faut bien l'admettre. Aujourd'hui, nous sommes des donateurs, nous mettons de l'argent dans le Fonds global, nous finançons ce fonds, mais nous n'avons pas de stratégie propre pour lutter contre le sida, si ce n'est, comme je l'ai dit précédemment, d'attaquer sur plusieurs fronts: l'inégalité des sexes, l'éducation des filles, les soins, l'accès à la santé, tous les problèmes à l'égard desquels un État assure ou n'assure pas. En dehors de cela, nous n'avons pas de stratégie véritablement spécifique pour lutter contre le sida. Ce que l'on fait, c'est financer des opérateurs extérieurs, il faut bien l'admettre. Donc, si nous pouvions avoir une programmation commune, nous pourrions peut-être mettre en œuvre une stratégie plus adaptée qui toucherait plus directement aux spécificités, mêmes locales, de cette problématique.

3-381

President. – I have received six motions for resolution¹ to wind up the debate tabled under Rule 103(2).

The debate is closed.

The vote will take place tomorrow at 12.00.

3-382

18 - Agenda for next sitting: see Minutes

3-383

19 - Closure of sitting

3-384

(The sitting was closed at 00.05)

---

¹ See Minutes